

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2020–2021

2020. július 8–10-i ülések

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2020. július 23-i ülés

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I *Állásfoglalások, ajánlások és vélemények*

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2020. július 8., szerda

2021/C 371/01 Az Európai Parlament 2020. július 8-i állásfoglalása az uniós gyermekek szülő általi nemzetközi és belföldi jogellenes elviteléről Japánba (2020/2621(RSP)) 2

2021/C 371/02 Az Európai Parlament 2020. július 8-i állásfoglalása az értelmi fogyatékossgal élő személyek és családtagjaik jogairól a Covid19-válság alatt (2020/2680(RSP)) 6

2020. július 10., péntek

2021/C 371/03 Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása az Európai Beruházási Bank pénzügyi tevékenységeiről – 2019. évi éves jelentés (2019/2126(INI)) 10

2021/C 371/04 Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása az Európai Beruházási Bank pénzügyi tevékenységeinek ellenőrzéséről – 2018. évi éves jelentés (2019/2127(INI)) 22

2021/C 371/05 Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – Csalás elleni küzdelem – 2018. évi éves jelentés (2019/2128(INI)) 34

2021/C 371/06 Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása a venezuelai humanitárius helyzetről, valamint a migrációs és menekültügyi válságról (2019/2952(RSP)) 48

2021/C 371/07	Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek a beflubutamid, a benalaxil, a bentiavalikarb, a bifenazát, a boszkalid, a brómxinil, a kaptán, a ciazofamid, a dimetomorf, az etefon, az etoxazol, a famoxadon, a fenamifosz, a flumioxazin, a fluoxastrobin, a folpet, a formetanát, a metribuzin, a milbemektin, a Paecilomyces lilacinus (törzs: 251), a fenmedifam, a foszmet, a pirimifosz-metil, a propamokarb, a protiokonazol és az S-metolaklór hatóanyag jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló bizottsági végrehajtási rendelet tervezetéről (D067115/02 – 2020/2671(RSP))	53
2021/C 371/08	Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása az energiatárolással kapcsolatos átfogó európai megközelítésről (2019/2189(INI))	58
2021/C 371/09	Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása a transzeurópai energiaipari infrastruktúráról szóló rendelet felülvizsgálatáról (2020/2549(RSP))	68
2021/C 371/10	Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása az Európai Unió és Új-Zéland közötti, a személyes adatoknak a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniói Ügynöksége (Europol), valamint a súlyos bűncselekmények és a terrorizmus elleni küzdelem terén illetékes új-zélandi hatóságok közötti cseréjéről szóló, tárgyalás alatt álló megállapodás megkötésére vonatkozó, a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett európai parlamenti ajánlásról (COM(2019)0551 – 2020/2048(INI))	71
2021/C 371/11	Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiáról (2020/2531(RSP))	75
2021/C 371/12	Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikáról – a Bizottság cselekvési terve és más közelmúltbeli fejlemények (2020/2686(RSP))	92
2021/C 371/13	Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása a Covid19-járvány utáni uniós népegészségügyi stratégiáról (2020/2691(RSP))	102
2020. július 23., csütörtök		
2021/C 371/14	Az Európai Parlament 2020. július 23-i állásfoglalása az Európai Tanács 2020. július 17–21-i rendkívüli ülésének következtetéseiről (2020/2732(RSP))	110

III Előkészítő jogi aktusok

Európai Parlament

2020. július 8., szerda

2021/C 371/15	Az Európai Parlament 2020. július 8-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatban kialakított álláspontjáról az elektronikus áruszállítási információkról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából (05142/1/2020 – C9-0103/2020 – 2018/0140(COD))	115
2021/C 371/16	Az Európai Parlament 2020. július 8-i határozata Helga Bergernek a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C9-0129/2020 – 2020/0802(NLE))	116
2021/C 371/17	Az Európai Parlament 2020. július 8-i határozata az Európai Bankhatóság ügyvezető igazgatójának kinevezésére irányuló javaslatról (C9-0080/2020 – 2020/0905(NLE))	117

2021/C 371/18	P9_TA(2020)0180	
	Az 1303/2013/EU rendeletnek az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésre elkülönített források tekintetében történő módosítása ***I	
	Az Európai Parlament 2020. július 8-i jogalkotási állásfoglalása az 1303/2013/EU rendeletnek az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésre elkülönített források tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0206 – C9-0145/2020 – 2020/0086(COD))	
	P9_TC1-COD(2020)0086	
	Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2020. július 8-án került elfogadásra az 1303/2013/EU rendeletnek az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés számára elkülönített összeg forrásai tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2020/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	118
2021/C 371/19	Az Európai Parlament 2020. július 8-i jogalkotási állásfoglalása az (EU) 2017/2454 rendeletnek az alkalmazás kezdőnapja tekintetében a Covid19-válság kitörése miatt történő módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0201 – C9-0136/2020 – 2020/0084(CNS))	119
2020. július 9., csütörtök		
2021/C 371/20	Az Európai Parlament 2020. július 9-i jogalkotási állásfoglalása a közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályoknak a 96/71/EK irányelv és a 2014/67/EU irányelv tekintetében való meghatározásáról, a 2006/22/EK irányelvnek a végrehajtási követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint az 1024/2012/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (05112/1/2020 – C9-0106/2020 – 2017/0121(COD))	123
2021/C 371/21	Az Európai Parlament 2020. július 9-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatban kialakított álláspontjáról az 561/2006/EK rendeletnek a maximális napi és heti vezetési időre, a minimum szünetekre, valamint a napi és heti pihenőidőre vonatkozó minimumkövetelmények tekintetében és a 165/2014/EU rendeletnek a menetíró készülékkel történő helymeghatározás tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából (05114/1/2020 – C9-0104/2020 – 2017/0122(COD))	124
2021/C 371/22	Az Európai Parlament 2020. július 9-i jogalkotási állásfoglalása az 1071/2009/EK rendeletnek, az 1072/2009/EK rendeletnek és az 1024/2012/EU rendeletnek a közúti fuvarozási ágazati fejleményekre tekintettel történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (05115/1/2020 – C9-0105/2020 – 2017/0123(COD))	125
2021/C 371/23	Az Európai Parlament 2020. július 9-i határozata a költségvetés-tervezési javaslatok monitoringjára és értékelésére, valamint az euróövezeti tagállamok túlzott hiánya kiigazításának biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről szóló 473/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet kiegészítéséről szóló 877/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról szóló 2020. június 19-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzésére (C(2020)04140 – 2020/2695(DEA))	126
2021/C 371/24	P9_TA(2020)0188	
	Európai polgári kezdeményezés: a gyűjtési, ellenőrzési és vizsgálati szakaszokra vonatkozó határidőkkel kapcsolatos ideiglenes intézkedések a Covid19-járványra tekintettel ***I	
	Az Európai Parlament 2020. július 9-i jogalkotási állásfoglalása a Covid19-világjárványra tekintettel az európai polgári kezdeményezésről szóló (EU) 2019/788 rendeletben előírt gyűjtési, ellenőrzési és vizsgálati szakaszokra vonatkozó határidőkkel kapcsolatos ideiglenes intézkedések meghatározásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0221 – C9-0142/2020 – 2020/0099(COD))	
	P9_TC1-COD(2020)0099	
	Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2020. július 9-én került elfogadásra a Covid19-világjárványra tekintettel az európai polgári kezdeményezésről szóló (EU) 2019/788 rendeletben előírt gyűjtési, ellenőrzési és vizsgálati szakaszokra vonatkozó határidőkkel kapcsolatos ideiglenes intézkedések megállapításáról szóló (EU) 2020/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	128

2020. július 10., péntek

2021/C 371/25	Az Európai Parlament 2020. július 10-i jogalkotási állásfoglalása az (EU) 2017/2455 és az (EU) 2019/1995 irányelvnek az átültetési határidő és az alkalmazás kezdőnapja tekintetében a Covid19-válság kitörése miatt történő módosításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2020)0198 – C9-0137/2020 – 2020/0082(CNS))	129
2021/C 371/26	Az Európai Parlament 2020. július 10-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2020)0070 – C9-0079/2020 – 2020/0030(NLE))	134
2021/C 371/27	Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évről vonatkozó, 5/2020. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról – A Jordániában, Libanonban és Törökországban a szíriai válság nyomán a menekülteknek és a befogadó közösségeknek nyújtott támogatás folytatása (09060/2020 – C9-0189/2020 – 2020/2092(BUD)) . .	161
2021/C 371/28	Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása a rendkívüli tartaléknak a Törökországban lévő menekültek számára nyújtott humanitárius támogatás folytatása céljából történő 2020. évi igénybevételeiről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2020)0422 – C9-0162/2020 – 2020/2094(BUD))	163
2021/C 371/29	P9_TA(2020)0202 Átmeneti rendelkezések a Covid19-válság hatásainak kezelésére (az (EU) 2016/1628 rendelet módosítása) ***I Az Európai Parlament 2020. július 10-i jogalkotási állásfoglalása az (EU) 2016/1628 rendelet átmeneti rendelkezéseinek a Covid19-válság hatásainak kezelése céljából történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0233 – C9-0161/2020 – 2020/0113(COD)) P9_TC1-COD(2020)0113 Az Európai Parlament álláspontra, amely első olvasatban 2020. július 10-én került elfogadásra az (EU) 2016/1628 rendelet átmeneti rendelkezéseinek a Covid19-válság hatásainak kezelése érdekében történő módosításáról szóló (EU) 2020/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	165
2021/C 371/30	P9_TA(2020)0203 A koronavírus-betegség kezelésére vagy megelőzésére szolgáló, géntechnológiával módosított szervezeteket tartalmazó vagy azokból álló, emberi felhasználásra szánt gyógyszerekkel végzett klinikai vizsgálatok elvégzése és az ilyen gyógyszerekkel való ellátás ***I Az Európai Parlament 2020. július 10-i jogalkotási állásfoglalása a koronavírus-betegség kezelésére vagy megelőzésére szolgáló, géntechnológiával módosított szervezeteket tartalmazó vagy azokból álló, emberi felhasználásra szánt gyógyszerekkel végzett klinikai vizsgálatok elvégzéséről és az ilyen gyógyszerekkel való ellátásról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0261 – C9-0185/2020 – 2020/0128(COD)) P9_TC1-COD(2020)0128 Az Európai Parlament álláspontra, amely első olvasatban 2020. július 10-én került elfogadásra a koronavírus-betegség kezelésére vagy megelőzésére szolgáló, géntechnológiával módosított szervezeteket tartalmazó vagy azokból álló, emberi felhasználásra szánt gyógyszerekkel végzett klinikai vizsgálatok elvégzéséről és az ilyen gyógyszerekkel való ellátásról (Covid19) szóló 2020/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	166

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ¶ jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2020–2021

2020. július 8–10-i ülések

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2020. július 23-i ülés

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2020. július 8., szerda

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2020)0182

Az Uniós gyermekek Japánba történő, nemzetközi és belföldi jogellenes elvitele

Az Európai Parlament 2020. július 8-i állásfoglalása az uniós gyermekek szülő általi nemzetközi és belföldi jogellenes elviteléről Japánba (2020/2621(RSP))

(2021/C 371/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 1. cikkére,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló, 1989. november 20-i ENSZ-egyezmény 9. cikkére,
- tekintettel a gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hági Egyezményre (a továbbiakban: az 1980. évi Hági Egyezmény),
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére, 3. cikkének (1), (5) és (6) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 24. cikkére,
- tekintettel a konzuli kapcsolatokról szóló, 1963. évi bécsi egyezményre,
- tekintettel „A gyermek mindenek felett álló érdekének védelméről az egész EU-ban az Európai Parlamentnek címzett petíciók alapján” című, 2016. április 28-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ ismertetett elvekre,
- tekintettel a kiskorú gyermekek jogainak előmozdítására és védelmére vonatkozó, 2017. évi uniós iránymutatásokra,
- tekintettel az Európai Parlament gyermekjogi koordinátorának szerepére és tevékenységeire, a gyermek szülő általi jogellenes elvitele, valamint a Japánban uniós polgársággal rendelkező gyermekeket érintő felügyeleti és láthatási jogot érintő viták kérdésére,
- tekintettel a Petíciós Bizottság 2020. február 19–20-i ülésén folytatott tanácskozásokra,
- tekintettel eljárási szabályzata 227. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel a Petíciós Bizottság 2020. február 19-i ülésén megvitatta az 0594/2019., 0841/2019., 0842/2019. és 0843/2019. számú, az EU és Japán viszonylatában a gyermek szülő általi jogellenes külföldre viteléről és a láthatási jogokról szóló petíciókat, amely esetekben az egyik szülő uniós, a másik pedig japán állampolgár;

⁽¹⁾ HL C 66., 2018.2.21., 2. o.

2020. július 8., szerda

- B. mivel e petíciók benyújtói aggodalmukat fejezték ki amiatt, hogy az 1980. évi Hágai Egyezmény eljárásai szerint Japán nem megfelelően hajtja végre a gyermekek visszatérésére vonatkozó bírósági határozatokat, továbbá amiatt, hogy nem állnak rendelkezésre eszközök a kapcsolattartási és láthatási jogok érvényesítésére, ami megakadályozza az uniós szülőket abban, hogy érdemi kapcsolatot tartsanak fenn Japánban tartózkodó gyermekeikkel;
- C. mivel riasztónak tartja a gyermekek szülő általi jogellenes elvitelével kapcsolatos megoldatlan ügyek jelentős számát, amely esetekben az egyik szülő uniós, a másik pedig japán állampolgár;
- D. mivel a japán jog szerint nincs lehetőség a közös felügyeletre; mivel különböző források bizonyították, hogy a gyermekek jogellenes elvitele a gyermekbántalmazás súlyos formája;
- E. mivel Japánban a „hátrahagyott” szülők kapcsolattartási vagy láthatási joga rendkívül korlátozott vagy nem létezik;
- F. mivel valamennyi tagállam az 1980. évi Hágai Egyezmény és a Gyermekjogi egyezmény részes fele;
- G. mivel Japán 2014-ben csatlakozott az 1980. évi Egyezményhez, és 1994 óta a Gyermekjogi egyezmény részes fele;
- H. mivel Japánban tartózkodó uniós gyermekeknek joguk van a jólétükhöz szükséges védelemhez és gondoskodáshoz; mivel a gyermekek véleményüket szabadon kifejezhetik; mivel az őket érintő ügyekben véleményüket életkoruknak és érettségüknek megfelelően figyelembe kell venni;
- I. mivel elsődlegesen a szülők felelősek gyermekeik neveléséért és fejlődéséért; mivel az Egyezményben részes államok kötelesek minden erejükkel azon lenni, hogy biztosítsák annak az elvnek az elismertetését, amely szerint a szülőknek közös a felelősségük a gyermek neveléséért és fejlődésének biztosításáért;
- J. mivel a Japánban tartózkodó uniós gyermekekkel kapcsolatos valamennyi fellépés során az elsődleges szempont a gyermek érdeke kell, hogy legyen;
- K. mivel minden Japánban lakóhellyel rendelkező uniós gyermeknek joga van ahhoz, hogy mindkét szülőjével rendszeres, személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn, kivéve ha ez az érdekeivel ellentétes;
- L. mivel a részes államok kötelessége biztosítani, hogy a gyermek a szülők akarata ellenére nem választható el szüleitől, kivéve, ha az olyan hatáskörrel rendelkező hatóságok, mely hatóságok döntése ellen jogorvoslatnak van helye, az alkalmazandó jogszabályokkal és eljárásokkal összhangban megállapítják, hogy az elválasztás a gyermek érdekében szükséges; mivel ilyen értelmű döntés szükséges lehet bizonyos különleges esetekben, például akkor, ha a szülők durván kezelik vagy elhanyagolják gyermeküket, illetőleg ha különválva élnek, és dönteni kell a gyermek elhelyezéséről;
- M. mivel a részes államok kötelesek tiszteletben tartani az egyik vagy mindkét szülőjétől elválasztott gyermek azon jogát, hogy mindkét szülővel rendszeres személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn, kivéve, ha ez a gyermek érdekeivel ellentétes;
- N. mivel a gyermek időben történő visszavételének biztosítása érdekében az 1980. évi Hágai Egyezmény valamennyi részes felének vállalnia kell, hogy a Szerződésben foglalt kötelezettségeikkel és kötelességeivel összeegyeztethető nemzeti intézkedéseket és jogszabályokat léptet életbe;
- O. mivel az a gyermek, akinek szülei különböző államokban rendelkeznek lakóhellyel, jogosult rendszeres személyes és közvetlen kapcsolatot fenntartani mindkét szülővel, kivéve kivételes körülmények fennállása esetén;
- P. mivel Emmanuel Macron francia elnök, Giuseppe Conte olasz miniszterelnök és Angela Merkel német kancellár francia, olasz és német szülők nevében beszélt Shinzo Abe japán miniszterelnökkel, és a Japánba akkreditált európai nagykövetek közös levelet küldtek Japán igazságügyi miniszterének a gyermekek szülő általi jogellenes elviteléről;
- Q. mivel az egyik szülő által jogellenesen elvitt gyermekek nevében hivatalos panaszt nyújtottak be a szülők 2019 augusztusában az ENSZ Emberi Jogi Tanácsához;
- R. mivel a Parlament gyermekjogi koordinátora 2018 óta segíti az egyes szülőket, és konkrét kérdéseket vet fel a gyermekek szülő általi jogellenes elvitelével, valamint az uniós polgárok és a japán hatóságok közötti felügyeleti és láthatási vitákkal kapcsolatban, többek között 2018 októberében a japán igazságügyi miniszter és 2019 májusában Japán EU melletti nagykövetének bevonásával;

2020. július 8., szerda

- S. mivel 2020. március 6-án a Petíciós Bizottság és 2020. február 5-én a Parlament gyermekjogi koordinátora levelet küldött Josep Borrellnek, a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, amelyben kérték, hogy az EU és Japán közötti stratégiai partnerségi megállapodás részeként szervezett következő együttes ülés napirendjére vegyék fel Japánnak az 1980. évi Hágai Egyezmény és a Gyermekjogi egyezmény szerinti nemzetközi kötelezettségeit;
- T. mivel az EU–Japán stratégiai partnerségi megállapodás keretében 2020. január 31-én tartott második vegyes bizottsági ülésen az EU felszólította Japánt, hogy javítsa a nemzeti jogi keretet és annak hatékony végrehajtását a bírósági határozatok és Japán nemzetközi kötelezettségvállalásai – például a gyermek jogairól szóló egyezmény és az 1980. évi Hágai Egyezmény – tiszteletben tartásának biztosítása érdekében; mivel az EU hangsúlyozta továbbá, hogy biztosítani kell a gyermek mindenképp felett álló érdekét, és tiszteletben kell tartani a szülőknek biztosított láthatási jogokat;
- U. mivel a Petíciós Bizottság 2020. február 19–20-i ülésének eredményét követően levelet küldött Japán Európai Unió mellé akkreditált képviselőjének, amelyben felszólította a japán hatóságokat, hogy tartsák be a gyermekek jogaira és a gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásaira vonatkozó nemzeti és nemzetközi jogszabályokat;
1. aggodalmát fejezi ki azon gyermekek helyzete miatt, akik a gyermek szülő általi jogellenes elvitele következtében szenvednek Japánban, továbbá amiatt, hogy a vonatkozó jogszabályokat és bírósági határozatokat nem hajtják végre; emlékeztet arra, hogy Japánban az uniós gyermekeknek meg kell kapniuk a jogukat biztosító nemzetközi megállapodásokban előírt védelmet;
 2. sajnálattal állapítja meg, hogy Japán az EU stratégiai partnereként láthatóan nem felel meg a gyermekek jogellenes elvitelére vonatkozó nemzetközi szabályoknak; emlékeztet arra, hogy javítani kell az ország jogi keretét annak érdekében, hogy például a japán és az érintett országok más bíróságai által a gyermek visszavételéről szóló 1980. évi Hágai Egyezmény szerinti eljárások során hozott határozatokat ténylegesen végrehajtsák Japánban;
 3. hangsúlyozza, hogy a gyermekekre vonatkozó emberi jogi elvek a japán kormány nemzeti intézkedéseitől függenek; hangsúlyozza, hogy ehhez számos jogalkotási és nem jogalkotási intézkedésre van szükség, amelyek többek között a gyermek mindkét szülőjéhez való jogának védelmét szolgálják; sürgeti a japán hatóságokat, hogy ténylegesen hajtsák végre a hátrahagyott szülőknek biztosított kapcsolattartási és láthatási jogokra vonatkozó bírósági határozatokat, és hogy e szülők érdemi kapcsolatot tarthassanak fenn a Japánban tartózkodó gyermekekkel; hangsúlyozza, hogy e határozatokat mindig a gyermek mindenképp felett álló érdekét szem előtt tartva kell meghozni;
 4. hangsúlyozza, hogy a gyermekek jogellenes elvitelével kapcsolatos ügyeket gyorsan kell kezelni, mivel az idő múlása hosszú távú, hátrányos következményekkel járhat a gyermekekre, valamint a gyermek és a hátrahagyott szülő közötti jövőbeli kapcsolatra nézve;
 5. rámutat arra, hogy a gyermek szülő általi jogellenes elvitele ártalmas lehet a gyermek jólétére, és hosszú távú, káros hatása lehet; hangsúlyozza, hogy a gyermekek jogellenes elvitele mentális egészségügyi problémákhoz vezet mind a gyermekek, mind a hátrahagyott szülők tekintetében;
 6. hangsúlyozza, hogy az 1980. évi Hágai Egyezmény egyik fő célja, hogy megvédje a gyermekeket a gyermek szülő általi jogellenes elvitelének káros hatásaitól olyan eljárások létrehozása révén, amelyek közvetlenül a gyermek jogellenes elvitele előtt biztosítják a gyermek gyors visszavételét a szokásos tartózkodási helye szerinti államban;
 7. üdvözli, hogy a Parlament gyermekjogi koordinátora támogatja a helyzet kezelését, illetve részt vesz ebben, és kéri, hogy a petíciók benyújtói által felvetett esetekben továbbra is működjön együtt a Petíciós Bizottsággal;
 8. ragaszkodik ahhoz, hogy minden gyermekvédelmi rendszer rendelkezzen transznacionális és határokon átnyúló mechanizmusokkal, amelyek figyelembe veszik a határokon átnyúló konfliktusok sajátosságait;
 9. javasolja egy európai polgárbarát tájékoztatási platform létrehozását, hogy a szülők a Hágai Konferenciával összefüggésben támogatást kapjanak a határokon átnyúló családjogi vitákban (pl. egészítsék ki az e-igazságügyi portált a gyermekek harmadik országokba történő, szülő általi jogellenes elvitelére vonatkozó információkkal, valamint a gyermekek egyéb jogaival);
 10. ajánlja a tagállamoknak, hogy bocsássanak a polgáiraik rendelkezésére megbízható információkat a harmadik országok családjogáról és a gyermekek ottani jogairól, ideértve az olyan nehézségekre vonatkozó felhívásokat is, amelyekkel például Japánban válás vagy különválás esetén találkozhatnak;

2020. július 8., szerda

11. üdvözli, hogy a Bizottság továbbra is felveti a kérdést minden lehetséges fórumon, ideértve az EU–Japán stratégiai partnerségi megállapodás egyes bizottságát is.
12. felszólítja a Bizottság alelnökét / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy vegye fel ez a kérdést az EU és Japán közötti stratégiai partnerségi megállapodás részeként szervezett következő együttes ülés napirendjére; felszólítja a japán hatóságokat, hogy alkalmazzák büntető- és polgári törvénykönyvüket;
13. emlékeztet arra, hogy a Hágai Egyezmény szerint a japán hatóságok kötelesek biztosítani, hogy a központi hatóságok teljesítsék az Egyezmény 6. és 7. cikkében meghatározott kötelezettségeiket, beleértve a hátrahagyott szülők támogatását abban, hogy kapcsolatot tarthassanak fenn gyermekeikkel;
14. emlékeztet arra, hogy a japán hatóságok kötelesek tiszteletben tartani a konzuli kapcsolatokról szóló bécsi egyezmény rendelkezéseit annak érdekében, hogy a tagállamok képviselői eleget tehessenek konzuli kötelezettségeiknek, különösen azokban az esetekben, amikor a gyermekek mindenképp felett álló érdekét és szüleik jogait védik, és ha uniós polgárokról van szó;
15. hangsúlyozza, hogy a szülői kapcsolattartási és láthatási jog korlátozása vagy teljes megtagadása ellentétes a Gyermejjogi egyezmény 9. cikkével;
16. kéri, hogy a Bizottság és a Tanács emelje ki a Gyermejjogi egyezmény részes feleinek kötelezettségeit és különösen a gyermekek azon jogát, hogy mindkét szülőjükkel rendszeres személyes és közvetlen kapcsolatot tarthassanak fenn, amennyiben ez a gyermek érdekeivel nem ellentétes;
17. felhívja e tekintetben a japán hatóságokat, hogy kövessék az ország jogrendszerének szükséges változtatásainak bevezetésére vonatkozó nemzetközi ajánlásokat, és a szülők közötti kapcsolat felbontását követően vezessék be a közös felügyelet lehetőségét annak érdekében, hogy nemzeti jogszabályaikat összhangba hozzák nemzetközi kötelezettségvállalásaikkal, és biztosítsák, hogy a kapcsolattartási és hozzáférési jogok tükrözzék a Gyermejjogi egyezmény szerinti kötelezettségeiket; felhívja a japán hatóságokat, hogy teljesítsék az általuk is ratifikált Gyermejjogi egyezmény szerinti kötelezettségvállalásaikat;
18. felszólítja a japán hatóságokat, hogy javítsák az EU-val való együttműködést, és ténylegesen hajtsák végre a hátrahagyott szülőknek biztosított kapcsolattartási és láthatási jogokra vonatkozó bírósági határozatokat;
19. felhívja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a határokon átnyúló közvetítés eredményeként valamennyi érdekelt fél által, nemzeti és uniós szinten kapott ajánlásokra;
20. a tagállamok közötti és a harmadik országokkal való fokozott nemzetközi együttműködésre szólít fel a gyermekvédelemre vonatkozó valamennyi nemzetközi jogszabály, és különösen az 1980. évi Hágai Egyezmény végrehajtása érdekében;
21. hangsúlyozza, hogy az ítélethozatal utáni helyzet megfelelő nyomon követése kulcsfontosságú, még akkor is, ha a szülőkkel való kapcsolat fennmarad; felhívja a tagállamokat, hogy külügyminisztériumaik és japán nagykövetségeik honlapján keresztül hívják fel a figyelmet a gyermekek jogellenes elvitelének kockázatára és a japán hatóságok ezzel kapcsolatos magatartására;
22. felhívja a Tanácsot, hogy erősítse meg a tagállamokban létrehozott, határokon átnyúló vonatkozású, a gyermekek jogellenes elvitelével kapcsolatos figyelmeztető rendszerek közötti együttműködést, hogy a Bizottsággal karöltve segítsen az eltűnt gyermekkel kapcsolatos figyelmeztető mechanizmusok létrehozásában, és hogy a gyermekjogok előmozdítására és védelmére vonatkozó bizottsági iránymutatások alapján tegyen jelentést a határokon átnyúló jogellenes elvitel eseteivel foglalkozó, vonatkozó együttműködési megállapodások megkötéséről;
23. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek közös erőfeszítéseket, és ezt a kérdést vegyék fel a Japánnal folytatott valamennyi két- vagy többoldalú találkozó napirendjére annak érdekében, hogy nyomást gyakoroljanak a japán hatóságokra, hogy teljes mértékben hajtsák végre a gyermekek védelméről szóló nemzetközi jogszabályok szerinti kötelezettségeiket;
24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Japán kormányának és parlamentjének.

2020. július 8., szerda

P9_TA(2020)0183

Az értelmi fogyatékossgal élő személyek és családtagjaik jogai a Covid19-válság idején

Az Európai Parlament 2020. július 8-i állásfoglalása az értelmi fogyatékossgal élő személyek és családtagjaik jogairól a Covid19-válság alatt (2020/2680(RSP))

(2021/C 371/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 2., 9., 10., 19., 165., 166. és 168. cikkére, továbbá 216. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 1., 3., 14., 20., 21., 26. és 35. cikkére,
 - tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre (CRPD), és különösen annak 4. cikke (3) bekezdésére, 11., 24., 25. és 28. cikkére, összhangban a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek az Európai Közösség által történő megkötéséről szóló, 2009. november 26-i 2010/48/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾,
 - tekintettel a szociális jogok európai pillérére, különösen a fogyatékossgal élő személyek társadalmi befogadására vonatkozó 17. alapelvére, az esélyegyenlőségre vonatkozó 3. alapelvére, valamint az egészséges, biztonságos és megfelelően kialakított munkakörnyezetre és az adatvédelemre vonatkozó 10. alapelvére,
 - tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendre és az abban foglalt fenntartható fejlődési célokra, amelyek megvalósítása mellett az EU elkötelezte magát,
 - tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni küzdelemre irányuló összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 227. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Petíciós Bizottsághoz 0470/2020. számon olyan petíció érkezett, amelynek benyújtója aggodalmát fejezi ki az értelmi fogyatékossgal élő személyek és családjaik jogainak a Covid19-válság alatti érvényesülésével kapcsolatban, és felszólítja az EU-t annak biztosítására, hogy a Covid19-válság során és azt követően hozott intézkedések összegegyeztetetők legyenek mind a CRPD-vel, mind a CFR-rel;
- B. mivel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezmény mint az EU és 28 tagállama által ratifikált első nemzetközi emberi jogi szerződés 11. cikke kimondja, hogy kockázatos helyzetekben és humanitárius vészhelyzetekben az egyezmény részes államainak minden szükséges intézkedést meg kell tenniük a fogyatékossgal élő személyek védelmének és biztonságának biztosítása érdekében;
- C. mivel a kormányok által rendkívüli körülmények – például súlyos egészségügyi válságok, humanitárius vészhelyzetek és természeti katasztrófák – esetén hozott intézkedéseknek mindig tiszteletben kell tartaniuk minden egyes személy alapvető jogait, és nem alkalmazhatnak megkülönböztetést bizonyos csoportokkal, például a fogyatékossgal élő személyekkel szemben;
- D. mivel az értelmi fogyatékossgal élő személyek nagyobb valószínűséggel kapják el az új koronavírus-fertőzést a megelőzésre irányuló tájékoztatáshoz és higiéniahoz való hozzáférés nehézsége, a támogató személyekkel való fizikai érintkezéstől való függés, az egyes fogyatékossgal élő személyekhez kapcsolódó egyéb egészségi állapotok, valamint amiatt, hogy az érintettek gyakran intézetekben és közösségi fenntartású otthonokban élnek;
- E. mivel az értelmi fogyatékossgal élő személyeket különösen súlyosan érintik a szigorú elzárási intézkedések;
- F. mivel a Covid19-válság és a korlátozó intézkedések rámutatnak az értelmi fogyatékossgal élő személyek továbbra is fennálló és folyamatos társadalmi szegregációjára és a velük szembeni hátrányos megkülönböztetésre;

⁽¹⁾ HL L 23., 2010.1.27., 35. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0054.

2020. július 8., szerda

- G. mivel a világjárvány értelmi fogyatékossgal élő személyekre gyakorolt hatásainak meghatározásához korlátozottan állnak rendelkezésre lebontott adatok;
- H. mivel a jelentések szerint egyes tagállamokban az értelmi fogyatékossgal élő személyektől megtagadták az orvosi kezelést, bezárták őket az intézményekbe, teljes társadalmi elszigeteltséggel kellett szembenéznük, nem fogadhattak családtagokat látogatóba, nem térhettek vissza rokonaikhoz, és velük szemben diszkriminatív rangsorolási iránymutatásokat vezettek be;
- I. mivel az értelmi fogyatékossgal élő személyek számára kialakított struktúrákat, például a napközi otthonokat vagy iskolákat ideiglenesen bezárták, és olyan vészhelyzetek merültek fel, amelyek szükségessé tették, hogy a családok maguk gondoskodjanak értelmi fogyatékossgal élő hozzátartozóikról;
- J. mivel a Covid19-válság megmutatta, hogy az inkluzív oktatás koncepciója még nem valósult meg; mivel számos tagállamban az értelmi fogyatékossgal élő tanulók az intézménybezárások ideje alatt nem tudták folytatni a tanulást; mivel a családok nem kapnak támogatást az értelmi fogyatékossgal élő tanulók oktatását érintően, különösen ami a hozzáférhető digitális és innovatív technológiák és távoktatási alkalmazásokat illeti;
- K. mivel a technológia kulcsfontosságú szerepet játszhat a fogyatékossgal élő személyek, szülei, oktatóik és gondozóik magas színvonalú támogatásában;
- L. mivel a jelentések szerint a fogyatékossgal élő személyek, különösen az intézményekben élő személyek, gondozóik és személyzetük esetében jelentős mértékű a védőfelszerelés hiánya;
- M. mivel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezmény 4. cikkének (3) bekezdése előírja a részes államok számára, hogy képviselői szervezeteiken keresztül szorosan konzultáljanak a fogyatékossgal élő személyekkel, köztük a fogyatékossgal élő gyermekekkel, és aktívan vonják be őket minden őket érintő döntéshozatali folyamatba;
- N. mivel az EU-nak és a tagállamoknak konzultálniuk kell a fogyatékossgal élő személyek szervezeteivel, és aktívan be kell vonniuk őket a Covid19-világjárványra hozott választ intézkedések kidolgozásába, aminek hiányában az érintettek alapvető jogait sértő intézkedések elfogadására kerülhet sor;
- O. mivel az európai ombudsman kezdeményezte az Európai Bizottság felé, hogy gyűjtsön információkat arról, hogy a Covid19-válság hogyan érintette a fogyatékossgal élő alkalmazottait, milyen ésszerű alkalmazkodási intézkedések kerültek bevezetésre az igényeik kielégítése érdekében, továbbá annak érdekében, hogy megállapítsa, hogy a bevezetett és tervezett megoldások bármelyike felhasználható-e a fogyatékossgal élő személyek uniós igazgatással való kapcsolattartásának megkönnyítésére;
1. mélyszéges aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Covid19-válság aránytalanul nagy hatást gyakorol az értelmi fogyatékossgal vagy más mentális egészségügyi problémákkal küzdő személyekre, valamint családjukra, ami további terhet ró az őket gondozó családtagokra, többségükben nőkre; hangsúlyozza, hogy nem szabad hagyni, hogy a fogyatékossgal élő személyek még inkább elszigetelődjenek a korlátozások feloldását követően, és hogy e szakaszban prioritásként kell kezelni őket;
 2. emlékeztet arra, hogy a korlátozások komoly problémát jelentettek nemcsak az értelmi fogyatékossgal élő személyek, hanem minden mentális betegségben szenvedő személy számára is, mivel az elszigetelődés csak súlyosbíthatja a problémáikat;
 3. úgy véli, hogy a szigorú kijárási korlátozások különösen negatív hatással vannak a fogyatékossgal élő személyekre, és hogy a hatóságok részéről nagyobb rugalmasságra van szükség;
 4. határozottan elítéli az értelmi fogyatékossgal élő személyekkel szembeni orvosi megkülönböztetést; emlékeztet arra, hogy a tagállamok által elfogadott vonatkozó intézkedéseknek meg kell felelniük a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezménynek, és egyenlő és megkülönböztetésmentes hozzáférést kell biztosítaniuk az egészségügyi ellátáshoz és a szociális szolgáltatásokhoz; hangsúlyozza, hogy az értelmi fogyatékossgal élő vagy mentális betegségben szenvedő személyek ugyanolyan orvosi kezelést érdemelnek, mint bármely más, koronavírus-fertőzésben szenvedő személy, beleértve az intenzív orvosi ellátást is;
 5. emlékeztet arra, hogy az orvosi iránymutatásoknak megkülönböztetéstől mentesnek kell lenniük, és tiszteletben kell tartaniuk a nemzetközi jogot és a vészhelyzetek, egészségügyi válságok és természeti katasztrófák esetén nyújtott ellátásra vonatkozó meglévő etikai iránymutatásokat;

2020. július 8., szerda

6. emlékeztet arra, hogy ilyen korlátozások idején az egészségügyi ellátás innovatív módszereinek alkalmazása révén támogató szolgáltatásokat, személyes segítségnyújtást, fizikai akadálymentességet és tájékoztatást kell biztosítani az értelmi fogyatékossgal élő személyek számára;
7. kéri, hogy minden tagállamban gyűjtsenek adatokat az értelmi fogyatékossgal élő személyek kórházakban, intézményekben és közösségi alapú szolgáltató központokban való kezeléséről, valamint a fogyatékossgal élő személyek halálózási arányáról annak megállapítása érdekében, hogy a Covid19-válság alatt a fogyatékossgal élő személyek megfelelő védelemben, egészségügyi ellátásban és támogatásban részesülnek-e;
8. hangsúlyozza, hogy a kijárási korlátozások nagymértékben befolyásolják az értelmi fogyatékossgal élő személyek és hozzátartozóik mentális egészségét, és hogy a kapcsolódó intézkedéseket az értelmi fogyatékossgal élő személyek igényeihez kell igazítani jóllétük és önálló életvitelük biztosítása érdekében;
9. hangsúlyozza, hogy mindenkinek joga van az önálló életvitelhez, valamint ahhoz, hogy azonnal és helyesen, hozzáférhető formában tájékoztatást kapjon a pandémiáról, valamint az őt és családját érintő intézkedésekről; kéri, hogy minden közegészségügyi kommunikáció legyen hozzáférhető a fogyatékossgal élő személyek számára, azt közérthető nyelven fogalmazzák meg, és számos hagyományos és digitális formátumban, valamint nemzeti jelnyelvükön is tegyék elérhetővé;
10. felismeri, hogy a Covid19-járvány során kialakult helyzet rávilágít arra, hogy e csoportnak milyen csekély figyelmet szentelnek; elismeri, hogy e figyelmet erős közegészségügyi szolgáltatásokon keresztül kell biztosítani; kéri, hogy adott esetben és lehetőség szerint vegyék fontolóra e szolgáltatások uniós szintű finanszírozás révén történő megerősítését; hangsúlyozza a megfelelő egészségügyi politikák fontosságát a tagállamokban;
11. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy meg kell szüntetni azokat az akadályokat, amelyekkel az értelmi fogyatékossgal élő személyek az egészségügyi szolgáltatásokhoz és a higiéniai termékekhez való hozzáférés során szembesülnek, valamint hogy vegyenek fontolóra ésszerű alkalmazkodási intézkedéseket az érintettek által végezhető távmunka lehetővé tétele érdekében;
12. hangsúlyozza, hogy a Covid19-világjárvány jelentős hiányosságokat tárt fel a társadalom számos veszélyeztetett csoportját támogató rendszerekben; hangsúlyozza, hogy a szellemi fogyatékossgal élő személyek esetében prioritásként kell kezelni az intézményi ellátásról a közösségi alapú szolgáltatásokra való fokozatos átállásba való beruházást; hangsúlyozza, hogy a befektetési alapoknak támogatniuk kell a személyre szabott támogatási szolgáltatások nyújtását, mivel az ilyen szolgáltatások nyújtói közül sokan nagy károkat szenvedtek a járvány alatt és azt követően, és fennáll a veszélye annak, hogy szolgáltatásaikat határozatlan időre szüneteltetniük kell;
13. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen további lépéseket az alapvető beruházások és erőforrások mozgósítása érdekében a CRPD és a szociális jogok európai pillérének elveivel összhangban nyújtandó ellátási és támogatási szolgáltatások folytonosságának biztosítása érdekében;
14. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a Covid19-válság tanulságai alapján biztosítsanak közös protokollokat az esetleges jövőbeli kockázati helyzetekre, humanitárius vészhelyzetekre és természeti katasztrófákra vonatkozóan, beleértve a szükséges védőfelszerelések, tájékoztató anyagok és képzés biztosítását az egészségügyi és szociális ellátással foglalkozó szakemberek és szabályozó szervek számára, mindig figyelembe véve a fogyatékossgal élő személyek sajátos szükségleteit és körülményeit;
15. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fogyatékossgal élő személyekkel és az őket képviselő szervezetekkel kezdettől fogva konzultáljanak és vonják be őket a jövőbeli válságokra tekintettel hozott válaszüntézkedések kidolgozásába;
16. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kövessék nyomon, hogy az egészségügyi és szociális szolgáltatások fenntarthatók-e, és képesek-e alkalmazkodni a szolgáltatásnyújtás új formáihoz; felszólítja a valódi társadalmi befogadás előmozdítására e szolgáltatások uniós finanszírozása során, azokra összpontosítva, amelyek nem intézményi, hanem közösségi alapú életvitelt kínálnak; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés ne ütközzön pénzügyi akadályokba;
17. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő átfogó, ambiciózus és hosszú távú európai fogyatékossgügyi stratégiát a 2020 utáni időszakra, beépítve abba a Covid19-válság tanulságait is;
18. hangsúlyozza, hogy az értelmi fogyatékossgal élő tanulók számára hozzáférhető erőforrások fejlesztése során követni kell az egyetemes tervezés elveit, figyelembe véve a digitális és innovatív technológiák és alkalmazások által kínált lehetőségeket, és távoktatási tevékenységeket is kínálni kell;

2020. július 8., szerda

19. emlékezteti a Bizottságot a digitális technológiákban és alkalmazásokban rejlő kiaknázatlan lehetőségekre a fogyatékossgal élő személyek önálló életvitelének előmozdítása terén; felszólít e technológiák és alkalmazások jobb felhasználására az esetleges jövőbeli kockázati helyzetekben, humanitárius vészhelyzetekben és természeti katasztrófákban; hangsúlyozza a szabadon hozzáférhető anyagok online elérhetőségének és a tanárok információs és kommunikációs technológiák használatával kapcsolatos készségfejlesztésének fontosságát;
 20. felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsanak pszichológiai támogatást az értelmi fogyatékossgal élő személyek számára a kijárási korlátozások hatásának enyhítése érdekében;
 21. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak jogorvoslatot az értelmi fogyatékossgal élő személyek számára, különös figyelmet fordítva azon esetek proaktív azonosítására, amikor az értelmi fogyatékossgal élő, jogképességgel nem rendelkező személy számára nem vagy nem kellő mértékben elérhető a törvényes gyámja, aki gondoskodhatna jogai érvényesítéséről;
 22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.
-

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0190

Az Európai Beruházási Bank pénzügyi tevékenységei – 2019. évi éves jelentés

Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása az Európai Beruházási Bank pénzügyi tevékenységeiről – 2019. évi éves jelentés (2019/2126(INI))

(2021/C 371/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 15., 126., 174., 175., 177., 208., 209., 271., 308. és 309. cikkére, valamint az Európai Beruházási Bank (EBB) alapokmányáról szóló 5. jegyzőkönyvre,
- tekintettel az Európai Beruházási Bank csoport 2019. évi műveleti tervére, amelyet az EBB honlapján tettek közzé,
- tekintettel az EBB „Felszabadított potenciál” című, 2018. évi tevékenységi jelentésére,
- tekintettel az EBB 2018. évi pénzügyi jelentésére és statisztikai jelentésére,
- tekintettel az EBB 2019-ben közzétett, „EIB operations inside the European Union – Annual report 2018” (Az EBB Európai Unión belüli műveletei – 2018. évi éves jelentés) című jelentésére,
- tekintettel az EBB 2019-ben közzétett, „The EIB outside the European Union – Financing with global impact – Annual report 2018” című, az EBB Európai Unión kívüli műveleteiről szóló jelentésére,
- tekintettel az EBB 2019-ben közzétett, „Annual Report 2018: European Investment Advisory Hub” (2018. évi éves jelentés: Európai Beruházási Tanácsadó Platform) című jelentésére,
- tekintettel az új klímastratégiára és az energiaágazatbeli hitelezésre vonatkozó új politikára, amelyeket 2019 novemberében fogadott el az EBB,
- tekintettel az 1316/2013/EU és az (EU) 2015/1017 rendeletnek az Európai Stratégiai Beruházási Alap időtartamának meghosszabbítása, továbbá az említett alapot és az Európai Beruházási Tanácsadó Platformot érintő technikai javítások bevezetése tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. december 13-i (EU) 2017/2396 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az európai ombudsmannak az 146/2017/DR ügyben tett ajánlására arról, hogy az Európai Beruházási Bank hogyan kezelte a környezetvédelmi, egészségügyi és biztonsági követelményeknek az általa finanszírozott egyik projekt keretében történő megsértésével kapcsolatos panaszokat,
- tekintettel a Bizottságnak az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményére (COM(2019)0640),
- tekintettel „A Fenntartható Európa beruházási terv, az európai zöld megállapodáshoz kapcsolódó beruházási terv” című, 2020. január 14-i bizottsági közleményre (COM(2020)0021),
- tekintettel a Méltányos Átállást Támogató Alap létrehozásáról szóló rendeletre irányuló, 2020. január 14-i bizottsági javaslatra (COM(2020)0022),
- tekintettel a Bizottság „Cselekvési terv: A fenntartható növekedés finanszírozása” című, 2018. március 8-i közleményére (COM(2018)0097),
- tekintettel az EBB gazdasági ellenálló képességre irányuló kezdeményezésére,
- tekintettel a Párizsi Megállapodás európai uniós ratifikálásának EBB általi 2016. október 7-i jóváhagyására,

⁽¹⁾ HL L 345., 2017.12.27., 34. o.

2020. július 10., péntek

- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjére és fenntartható fejlesztési céljaira,
 - tekintettel az Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnökjelöltje által 2019. július 16-án Strasbourgban, az Európai Parlament plenáris ülése előtt elmondott bemutató beszédre,
 - tekintettel az Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke által 2019. december 11-én Brüsszelben, az Európai Parlament plenáris ülése előtt elmondott beszédre,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0081/2020),
- A. mivel az EUMSZ 309. cikke és az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint az EBB-nek hozzá kell járulnia az Unió célkitűzéseinek megvalósításához, mivel továbbá az EBB alapokmányának 18. cikke szerint pénzeszközöket racionális módon, az Unió érdekeinek megfelelően kell felhasználnia; mivel ez magában foglalja az éghajlatváltozásról szóló Párizsi Megállapodás és az EUMSZ 11. és 191. cikkében meghatározott uniós környezetvédelmi kötelezettségek tiszteletben tartását;
- B. mivel az EBB kötvényeit a fő hitelminősítő intézetek AAA minősítéssel látják el, többek között a tagállamokhoz való tartozása és a kockázatok prudens kezelése miatt;
- C. mivel az EBB 2018-ban fenntartotta nyereségességét 2,3 milliárd EUR nettó többlettel; mivel az EBB csoportnak fenn kell tartania magas szintű fizetőképességét, valamint szilárd és jó minőségű eszközökből álló portfólióját;
- D. mivel az uniós tagállamok által közösen birtokolt EBB a világ legnagyobb multilaterális hitelfelnevőjeként és hitelezőjeként az EU természetes partnere a pénzügyi eszközök végrehajtásában, szorosan együttműködve a nemzeti és a multilaterális pénzügyi intézményekkel;
- E. mivel az EBB csoportot a Szerződés arra kötelezi, hogy különféle beruházási eszközök, például hitelek, tulajdonrészek, biztosítékok, kockázatmegosztó eszközök és tanácsadási szolgáltatások révén hozzájáruljon az uniós integrációhoz, a gazdasági és társadalmi kohézióhoz és regionális fejlesztéshez;
- F. mivel a Bizottság 1 115 milliárd EUR-ra becsüli az EU 2030-as céljainak eléréséhez szükséges éves beruházási igényt⁽²⁾; mivel a Bizottság Fenntartható Európa beruházási tervének célja, hogy a következő évtizedben 1 billió EUR értékű beruházást szabadítson fel;
- G. mivel a fenntartható befektetések hozama általában magasabb, mint a standard befektetéseké, és ezért a volumenek általában visszafogottak, a kapcsolódó kockázatok pedig általában magasabbak; mivel a fenntartható pénzügyi termékek piacának likviditását el kell mélyíteni, és ez csak a piacon lévő termékek számának növelésével valósítható meg; kiemeli, hogy a magánszektortól nem várható el, hogy önmagában elérje a kritikus tömeget, ezért az állami szektornak nagyobb mértékben kell jelen lennie a fenntartható pénzügyi eszközök piacán, és növelnie kell piaci részesedését, ezáltal hozzájárulva a kockázatok és a hozamok csökkentéséhez, valamint a piaci részvétel és a likviditás növeléséhez;
- H. mivel az EBB fontos szerepet játszik az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos kihívások kezelésére irányuló uniós stratégiában, amelyek a Bizottság által felvázoltak szerint a mostani generáció meghatározó feladata, és évente 260 milliárd EUR további beruházásra van szükség a jelenlegi, 2030-ig teljesítendő éghajlat- és energiapolitikai célok eléréséhez;
- I. mivel folyamatosan oda kell figyelni az EBB csoport teljesítménypolitikájával és -menedzsmentjével kapcsolatos bevált gyakorlatok fejlesztésére, a jó irányításra és az átláthatóságra;

⁽²⁾ Európai Bizottság, SWD(2016)0405, 2016.12.6., 22. táblázat (EU CO30 forgatókönyv, forrás: Primes model).

2020. július 10., péntek

Általános javaslatok

1. kiemeli az EBB mint az Unió bankja tevékenységeinek fontosságát az EU-ban a beruházások jelenlegi szintjének növelése szempontjából, amelyek elmaradnak a történelmi átlagoktól, és nem elegendőek az EU fenntarthatósági, gazdasági, társadalmi és munkahely-teremtési törekvéseinek teljesítéséhez, valamint az uniós szintű regionális kohézió, innováció és versenyképesség eléréséhez, továbbá a helyi szintű finanszírozás – beleértve a polgárok igényeit kielégítő önkormányzatokat is – eléréséhez;
2. elismeri, hogy az EU-nak és a tagállamoknak többet kell beruházniuk az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, a digitális forradalomba és a közszolgáltatásokba;
3. üdvözli, hogy az Unió a Covid19-világjárványra összehangoltan reagált, és ismételten hangsúlyozza, hogy sürgős fellépésre van szükség gazdaságaink átalakításához és a válság társadalmi és gazdasági hatásainak enyhítéséhez; különösen üdvözli azt a szerepet, amelyet az EU gazdaságának támogatása terén az Európai Garanciaalap, a felülvizsgált InvestEU program, a méltányos átállást támogató mechanizmus és a Fizetőképesség-támogatási Eszköz révén az EBB-nek kell betöltenie; hangsúlyozza, hogy ez a szerep különösen fontos a kkv-k és a leginkább érintett ágazatok számára; felhívja ugyanakkor az EBB-t, hogy tegyen eleget azon kötelezettségvállalásának, hogy valamennyi fellépését összehangolja az EU azon célkitűzésével, hogy legkésőbb 2050-ig megvalósítja a klímasemlegességet; tudomásul veszi az EBB-nek a klímabank ütemtervéről szóló, 2020. június 15-i állásfoglalását, és ismételten ambiciózus intézkedésekre és egyértelmű célkitűzésekre hív fel, különösen arra vonatkozóan, hogy a támogatást a 2050-ig tartó időszakra vonatkozó uniós dekarbonizációs célokkal összhangban a fokozatos kiiktatásra vonatkozó intézkedésektől tegyék függővé;
4. megjegyzi, hogy romlik a világgazdasági légkör, lelassult a reál-GDP növekedése, és a globális kihívások hozzájárulnak a bizonytalansághoz; megjegyzi, hogy az EU-ban az elmúlt évtizedben alacsony volt a beruházások szintje; több állami és magánberuházást szorgalmaz az EU-ban nemzeti, regionális és helyi szinten egyaránt;
5. tudomásul veszi az EBB 2019–2020 közötti időszakra vonatkozó beruházási jelentését, amely kiemeli a versenyképesség terén az EU előtt álló kihívásokat, például a növekvő egyenlőtlenséget és a beruházások elégtelen szintjét, különösen az éghajlattal kapcsolatos kutatás és fejlesztés, valamint a digitalizáció terén, amelyek veszélyeztetik Európa gazdasági jövőjét; sürgeti az EBB-t, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt annak érdekében, hogy tevékenységei során foglalkozzon ezekkel a kérdésekkel;
6. megjegyzi, hogy 2018-ban az EBB 64 milliárd EUR-t fektetett be 854 projektbe; megjegyzi, hogy az EBB tartja magát a prudenciális elvhez, és csak 0,3 %-os a nemteljesítő hiteleinek az aránya;
7. ismételten hangsúlyozza, hogy kiegyensúlyozottabbá kell tenni az EBB-finanszírozás földrajzi eloszlását; felhívja az EBB-t, hogy orvosolja azokat a rendszerszintű hiányosságokat, amelyek megakadályozzák, hogy egyes régiók vagy országok teljes mértékben kiaknázzák az EBB pénzügyi tevékenységeit, többek között azáltal, hogy – különösen az alacsony beruházási kapacitással rendelkező régiókban – technikai segítségnyújtás és tanácsadás révén fokozza hitelezési tevékenységeinek bővítésére irányuló erőfeszítéseit, valamint azáltal, hogy projektfejlesztéssel kapcsolatos tanácsadást nyújt az inkluzív növekedés, valamint a gazdasági, társadalmi és területi konvergencia és a kohézió előmozdítása érdekében, és figyelembe veszi az EBB-finanszírozás keresletvezérelt jellegét;
8. felhívja az EBB-t, hogy játsszon fontos szerepet a fenntartható finanszírozás növelésében Európában és azon kívül egyaránt, és hitelezési tevékenységei révén helyezze előtérbe az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjében foglalt 17 fenntartható fejlesztési cél elérését azáltal, hogy további, szociális, zöld és fenntartható projektekre irányuló beruházásokat szabadít fel;
9. megfelelő támogatást szorgalmaz a technikai segítség, a pénzügyi szakértelem és a kapacitásépítés helyi és regionális hatóságok számára való biztosításával kapcsolatos megállapodások megerősítése céljából, a hozzáférhetőség javítása és az összes tagállam bevonása érdekében; e tekintetben felszólít az olyan tanácsadási szolgáltatások fokozott támogatására, mint az InvestEU Tanácsadó Platform, a Jaspers, az Elena és a Fi-compass; kéri a nemzeti fejlesztési bankokkal és intézményekkel való együttműködés fokozását;
10. üdvözli, hogy az EBB megfelelő időben erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy támogassa az általa finanszírozott projekteket azok végrehajtási szakaszában (szakértők és támogatási eszközök biztosítása, valamint előkészítő tanulmányok készítése révén); kéri az EBB-t és a Bizottságot, hogy közösen dolgozzanak ki javaslatokat az EBB szisztematikusabb bevonására a projektek végrehajtásába azokban az országokban, amelyek ezt kérik, különösen a magas szintű szakértelmet igénylő vagy az Unió számára stratégiai jelentőséggel bíró területeken, például az éghajlatváltozás elleni küzdelem terén;
11. üdvözli, hogy az EBB csak 2009 és 2018 között több mint 200 milliárd EUR-val támogatta a kohéziós célkitűzéseket;

2020. július 10., péntek

12. felhívja az EBB-t, hogy helyezzen hangsúlyt a projektjei által érintett valamennyi érdekelt féllel – különösen a helyi közösségekkel, a civil társadalommal és a nyilvánossággal – folytatott konzultációkra;
13. úgy véli, hogy az innováció és a készségek alapvető fontosságúak a fenntartható növekedés biztosításához, a minőségi munkahelyek teremtéséhez és a hosszú távú versenyképesség ösztönzéséhez; üdvözlí, hogy 2018-ban az EBB 13,5 milliárd EUR-val támogatta az innovációt és a készségeket; elvárja, hogy az EBB továbbra is támogassa az innovációt és a készségeket;
14. úgy véli, hogy Európának fel kell gyorsítania a digitális technológiák bevezetését, valamint a digitális infrastruktúrába és készségekbe történő beruházásokat annak érdekében, hogy versenyképes maradjon; felhívja az EBB-t, hogy a digitalizáció fokozott támogatásával segítse elő a technológiai átmenetet;
15. rendkívül fontosnak tartja az EBB szociális és környezetvédelmi kézikönyvében meghatározott tíz normát, amelyek előfeltételét jelentik az EBB hitelnyújtási műveleteiben való részvételnek többek között a szennyezés megelőzése és csökkentése, a biológiai sokféleség és ökoszisztémák, az éghajlathoz kapcsolódó szabványok, a kulturális örökség, a kényszerű áttelepítés, a kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportok jogai és érdekei, a munkaügyi normák, a munkahelyi és közegészség védelme, illetve biztonsága, valamint az érdekelt felek részvétele területén;
16. felhívja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet annak biztosítására, hogy az uniós költségvetési szabályok támogassák az uniós közberuházások szintjének növelésére irányuló jövőbeli erőfeszítéseket, ami lehetővé teszi az EBB számára, hogy kiaknázza ezt a beruházást;
17. úgy véli, hogy a szociális projektek értékelési kritériumainak figyelembe kell venniük a szociális jogok európai pillérének elveit; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a projektek fenntarthatóságára, versenyképességére, valamint gazdasági, társadalmi és környezeti hatásaira vonatkozó előzetes és utólagos értékelések elvégzésének fontosságát;
18. üdvözlí az EBB eddigi lépéseit; felhívja az EBB-t, hogy javítsa az elért tényleges eredményekre vonatkozó jelentéstételét és értékelését, valamint beruházásai tényleges gazdasági, társadalmi és környezeti hatásainak elemzését;
19. felhívja az EBB-t, hogy kövesse nyomon a Számvevőszék 03/2019. sz. különjelentésének következtetéseit, amely azt vizsgálta, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) eredményes volt-e az EU-n belüli további beruházások támogatásához szükséges finanszírozás előteremtésében; megjegyzi, hogy a jelentés arra a következtetésre jutott, hogy egyes ESBA-műveletek egyszerűen más EBB-műveletek helyébe léptek, és hogy a finanszírozás egy része olyan projektekre irányult, amelyek más köz- vagy magánfinanszírozási forrásokat is felhasználhattak volna, ami egyes esetekben annak túlértékeléséhez vezetett, hogy az ESBA-támogatás ténylegesen milyen mértékben eredményezett további beruházásokat;
20. hangsúlyozza, hogy az ESBA fő mennyiségi célkitűzése – azaz 500 milliárd EUR összegű további magán- és közberuházás mozgósítása – nem lehet az alap sikerének fő mozgatórugója, és hogy legalább ugyanilyen fontosnak kell lennie a jövőbeli beruházási stratégiákban a fenntarthatóságra, az adicionalitásra, a földrajzi lefedettségre és a társadalmi hatásra vonatkozó mérhető céloknak;
21. felhívja az EBB-t, hogy növelje az ESBA-n és az InvestEU-n keresztül nyújtott megfelelő olyan projektekre nyújtott finanszírozás arányát, amelyek jelentős mértékben hozzájárulnak az EU fenntarthatósági és szociális célkitűzéseivel, a vonatkozó uniós rendeletekkel összhangban; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az InvestEU fenntarthatósági szempontokat ellenőrző módszerei teljes mértékben összhangban legyenek az EU fenntarthatósági célkitűzéseivel, és hogy a szociális projektek értékelési kritériumai vegyék figyelembe a szociális jogok európai pillérének elveit; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a projektek fenntarthatóságára, versenyképességére, valamint gazdasági, társadalmi és környezeti hatásaira vonatkozó előzetes és utólagos értékelések elvégzésének fontosságát;
22. úgy véli, hogy az EBB hitelezési politikája kiegészítő jellegének további külső értékelésére van szükség, és hogy ezen értékelés eredményeit hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára;
23. úgy véli, hogy a külső értékelés eredményeinek közzétételét követően meg kell fontolni, hogy szükség van-e az EBB tőkeerejének általános növelésére, hogy több hosszú lejáratú kölcsönt és innovatív eszközöket tudjon nyújtani a potenciálisan jelentős fenntarthatósági, társadalmi és innovációs előnyöket kínáló – többek között a fenntartható növekedést létrehozó és az egyenlőtlenségeket csökkentő – projektek finanszírozására;
24. felhívja az EBB-t, hogy biztosítsa az uniós szakpolitikák, finanszírozási eszközök és beruházások közötti szoros koordinációt, koherenciát és következetességet az átfedések elkerülése és a finanszírozási szinergiák fokozása érdekében;

2020. július 10., péntek

Az éghajlatváltozásra és a méltányos átállásra jobban összpontosító EBB

25. üdvözlí az EBB igazgatótanácsa által 2019. november 14-én hozott határozatokat, amelyek célja, hogy az EBB politikáját az iparosodás előtti szinthez képest legfeljebb 1,5 °C-kal magasabb felmelegedési pályához igazítsák;

26. elismeri, hogy nagyobb kockázatvállalásra lehet szükség az EBB részéről, különösen azokban az ágazatokban és régiókban, amelyek kevesebb beruházást vonzanak, a fent említett és a zöld megállapodásban megfogalmazott célok elérése érdekében, feltéve, hogy az ilyen hitelezés megfelel az EBB támogathatósági kritériumainak, és hogy az EBB fenntartja AAA minősítését;

27. üdvözlí, hogy az EBB a világ legnagyobb zöldkötvény-kibocsátója, és úttörő szerepet tölt be a sikeres zöldkötvények bevezetésében, amelyek 11 év alatt több mint 23 milliárd EUR-t tettek ki, miközben a zöldkötvények globális piaca pedig mára több mint 400 milliárd EUR-nak felel meg; megjegyzi, hogy a zöldrefestés elkerülése érdekében az egyik legnagyobb kihívás a közös normák meghatározása volt; üdvözlí az EBB új fenntarthatósági kötvényeit, amelyeket 2018-ban indítottak el, és amelyek célja az ENSZ fenntartható fejlesztési céljaival kapcsolatos beruházások támogatása; hangsúlyozza az új kötvényekre vonatkozó közös normák meghatározásának fontosságát annak biztosítása érdekében, hogy a projektek átláthatók, ellenőrizhetők és mérhetők legyenek; felhívja az EBB-t, hogy folytassa és terjessze ki a zöldkötvények kibocsátását, amelyek célja az európai zöld megállapodás végrehajtásának elősegítése, és amelyeket az Európai Központi Bank vásárol meg, valamint segítse elő a zöldkötvények piacának fejlesztését, amely a fenntartható növekedés finanszírozására vonatkozó uniós cselekvési terv keretében végzett munkára épül, beleértve az uniós fenntartható finanszírozási taxonómiát is;

28. kéri, hogy az Európai Beruházási Alapot (EBA) teljes mértékben vonják be az EBB valamennyi éghajlatváltozással kapcsolatos intézkedésébe; felhívja az EBA-t, hogy biztosítson nagyobb prioritást a klímasegélyes Európára való áttéréssel kapcsolatos innovációs igényeknek; felhívja annak biztosítására, hogy valamennyi beruházása során aktívan működjön együtt a befektetést befogadó vállalatokkal az éghajlattal kapcsolatos közzétételeik javítása, kibocsátásuk csökkentése és a beruházások költséghatékony alternatívák felé terelése érdekében (pl. energiahatékonyság vagy a reziliencia érdekében az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képesség biztosítása);

29. üdvözlí, hogy az EBB 2018-ban hiteleinek 29 %-át éghajlatváltozással kapcsolatos célokra folyósította;

30. felhívja az EKB-t, hogy a folyamatban lévő stratégiai felülvizsgálata keretében tárja fel az EBB-nek nyújtott támogatás és az EBB-vel való és koordináció eszközeit, különösen az EU éghajlatváltozási bankjaként betöltött szerepét illetően, elsősorban a zöld átmenet és a gazdaság fenntarthatóságának finanszírozása terén;

31. emlékeztet arra, hogy az EBB éghajlatváltozási stratégiáját 2015-ben fogadták el a támogatható ágazatokkal, valamint az éghajlattal és az éghajlatváltozással összefüggő végrehajtási stratégiával kapcsolatos támogathatósági kritériumokkal együtt; kéri, hogy 2020-ban vizsgálják felül a Párizsi Megállapodáshoz való igazodásra vonatkozó végrehajtási stratégiát, amely magában foglal egy konkrét ütemtervet az 50 %-os granulásos célkitűzés⁽³⁾ 2025-ig történő elérésére vonatkozóan, valamint garanciákat a fennmaradó hitelnyújtás klímasegélyességére egy nyílt és átlátható nyilvános konzultációs folyamatot követően; felhívja az EBB-t, hogy a dokumentumok elfogadását követően részletesen tájékoztassa az érdekelteket és a szélesebb közönséget; emlékezteti az EBB-t, hogy a zöld beruházásoknak életképesnek kell lenniük, és elő kell segíteniük a tagállamok közötti kohéziót;

32. kéri az éghajlat-politikai projektek támogathatósági kritériumainak megerősítését annak érdekében, hogy a beruházások minden esetben az üvegházhatású gázok (ÜHG) kibocsátásának jelentős csökkenését eredményezzék, biztosítva a vonatkozó uniós szabályozással való összhangot, valamint hozzáigazítva az EBB tevékenységeit az új taxonómiai kerethez; úgy véli, hogy a „ne árts” általános rendelkezésnek kell kísérnie az EBB valamennyi műveletét, és azt bele kell foglalni a környezetvédelmi és szociális normákról szóló nyilatkozatába, amelyet 2020-ban felül kell vizsgálni és hozzá kell igazítani az 1,5 °C-os maximális globális felmelegedési célkitűzéshez;

33. üdvözlí az EBB szénlábnymra vonatkozó felülvizsgált módszertanát, és felszólít annak átfogó végrehajtására, különös tekintettel a marginális keresletből származó kibocsátásokra és a közvetett kibocsátásokra (úgynevezett „3. típus”); kéri, hogy a projekteket átfogóan értékeljék, ne csupán kibocsátásuk egyszerű gazdasági életciklus-elemzése alapján; felszólít az éghajlattal kapcsolatos kiadások szigorú elszámolásra, különösen az éghajlatváltozással kapcsolatos nyomon követési projektek gazdasági és pénzügyi értékelése során az elkülönített források és a tényleges kiadások tekintetében; e tekintetben felszólít a kihasználtsági arányok becslésének aktualizálására;

(3) „Granularitás: amennyiben lehetséges és releváns, a Bank arra törekszik, hogy az éghajlat-politikának csak a nagyobb átfogó projektekbe vagy programokba ágyazott összetevőit rögzítse. Ez a megközelítés nagyobb granularitást tesz lehetővé, és összhangban van a harmonizált MDB-módszertannal” (EBB: „Climate Action Lending – List of eligible sectors and eligibility criteria”, 2017. december 20.).

2020. július 10., péntek

34. úgy véli, hogy az EBB-nek elő kellene írnia a közvetítői számára, hogy tegyék közzé a fosszilis tüzelőanyagoknak való kitettségüket, és fokozatosan korlátozásokat kellene alkalmaznia az erősen kitett közvetítőire; reméli, hogy 2025 végére valamennyi közvetítő rendelkezik majd szén-dioxid-mentesítési tervvel, mivel ez elengedhetetlen a finanszírozás folytatásához; hangsúlyozza, hogy az ilyen új követelmények nem befolyásolhatják hátrányosan a kvv-k finanszírozáshoz való hozzáférést;

35. üdvözlí, hogy az EBB már 2013-ban, az energetikai hitelezési politikája 2013. évi változatának elfogadásával ténylegesen megszüntette a szénágazatnak nyújtott támogatását; úgy véli, hogy a kereskedelmi banki ágazat bevált gyakorlataival⁽⁴⁾ összhangban az EBB-finanszírozásra tudományos alapú átállási tervnek kell vonatkoznia, amely egyértelmű célokat és határidőket állapít meg a Párizsi Megállapodás végrehajtásához kapcsolódó kötelezettségvállalásokat illetően annak érdekében, hogy fokozatosan meg lehessen szüntetni az azon projekteknek nyújtott támogatást, amelyek tevékenysége jelentős üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz vezet; felhívja az EBB-t, hogy adjon tanácsokat a vállalatok szén-dioxid-mentesítésével kapcsolatban;

36. felhívja az EBB-t, hogy a finanszírozási dokumentációba foglaljon bele olyan záradékokat, amelyek előírják a hitelek kedvezményezettjei számára, hogy vállaljanak kötelezettséget a hitelkérelemben esetlegesen szereplő dekarbonizációs célkitűzések teljes körű megvalósítására; úgy véli, hogy ezeknek a záradékoknak olyan rendelkezést kell tartalmazniuk, amely szerint a kifizetéseket e kötelezettségvállalások kielégítő teljesítésétől kell függővé tenni, és hogy azokban az esetekben, amikor a kifizetéseket a szén-dioxid-mentesítési célkitűzések teljesítése előtt kell teljesíteni, hatékony utólagos kártalanítási rendszert kell kialakítani;

37. üdvözlí az EBB új energetikai hitelezési politikáját, különösen annak lehetőségét, hogy a többi bankra gyakorolt továbbgyűrűző hatás tekintetében változást idézzen elő a pénzügyi intézmények körében; üdvözlí, hogy a politika kiterjed a pénzügyi közvetítőkre, az energiahatékonyság és a megújuló energia előtérbe helyezésére, pozitívan utalva az energiaközösségekre és a mikrohálózatokra, valamint hogy fokozhatja a helyi energiaforrások pénzügyi támogatását, Európa külső energiaforrásoktól való nagyfokú függőségének megszüntetése és az ellátás biztosítása érdekében; megjegyzi, hogy 2021 végéig kivételeket alkalmaznak bizonyos gázprojektek jóváhagyására, és hogy fenntarthatják az alacsony szén-dioxid-tartalmú gázok szállítására tervezett gázhálózatprojektek támogatását; hangsúlyozza a fosszilis tüzelőanyagok infrastruktúrájához nyújtott hitelek révén a meg nem térülő eszközökbe való befektetés kockázatát; felhívja az EBB-t annak tisztázására, hogy nem kezdeményezi a fosszilis tüzelőanyagokhoz kapcsolódó olyan projektek értékelését, amelyeket nem 2019. november 14. előtt nyújtottak be hozzá; kéri, hogy ezt a politikát rendszeresen vizsgálják felül és folyamatosan hangolják össze az európai fenntartható finanszírozási taxonómiával, és hivatalos elfogadását követően a taxonómiát használják referenciaértékként az éghajlat- és környezetvédelmi beruházásokhoz annak érdekében, hogy azok összhangban maradjanak a globális felmelegedés 1,5 °C-ra való korlátozásával, valamint az EU-n belüli megfelelő új külső fellépések kidolgozásával összeegyeztethető pályával;

38. ragaszkodik ahhoz, hogy az EBB hajtsa végre az energiahatékonyság elvét és tűzze ki célul az energiaszegénység megszüntetését minden energetikai célú hitelezése keretében, figyelembe véve az energiahatékonyság által a jövőbeli keresletre gyakorolt hatásokat és az energiabiztonsághoz való hozzájárulását;

39. úgy véli, hogy az EBB közlekedési hitelezési politikájának felülvizsgálata kulcsfontosságú prioritás; új közlekedésfinanszírozási politika gyors elfogadását szorgalmazza az uniós közlekedési ágazat 2050-ig történő szén-dioxid-mentesítése érdekében; hangsúlyozza, hogy a légi közlekedés szén-dioxid-mentesítése és a Párizsi Megállapodás elsődleges céljának elérése érdekében az EBB-nek továbbra is részt kell vennie a légi közlekedéssel kapcsolatos innováció és környezetbarát technológia finanszírozásában, ideértve a fenntartható bioüzemanyagok, a villamosítás és a hibrid technológiák fejlesztését is;

40. az EBB tevékenységi körébe tartozó, nagy szén-dioxid-kibocsátású ipari ágazatokban – például a cementiparban, a petrokémiai iparban és az acéliparban – végrehajtandó új politikákra szólít fel, amelyek ezen ágazatok fenntarthatóságára és a toxikus anyagoktól mentes anyagciklusokon alapuló körforgásos gazdaság előmozdítására összpontosítanak annak érdekében, hogy valamennyi ágazati kölcsönt legkésőbb 2050-ig hozzáigazítsák a klímasemlegesség megvalósításához; emlékeztet arra, hogy jelentős változás csak az ipar bevonásával érhető el;

41. emlékezteti az EBB-t, hogy a biológiai sokféleség védelme az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás kulcsfontosságú eleme, az ökoszisztémák helyreállítása pedig az egyetlen bevált technológia a negatív kibocsátások tekintetében; felhívja az EBB-t, hogy pénzügyi eszközeiken belül fejlessze tovább a biológiai sokféleség szempontjának vizsgálatára irányuló elemeket, elkerülendő a biológiai sokféleségre gyakorolt kedvezőtlen hatásokat; felhívja továbbá az EBB-t, hogy kötelezze el magát az olyan projektek finanszírozásának megszüntetése mellett, amelyek hozzájárulnak a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák csökkenéséhez és romlásához és az illegális erdőirtáshoz, és jelentősen növelje az

⁽⁴⁾ A Crédit Agricole vállalta, hogy a továbbiakban nem támogatja azokat a vállalkozásokat, amelyek a szénágazatban folytatott tevékenységeiket fejlesztik vagy tervezik fejleszteni. A Crédit Agricole zéró tolerancia politikája minden olyan vállalkozásra vonatkozik, amely a szénágazatban folytatott tevékenységet fejleszt vagy tervez fejleszteni, a szénkitermeléstől a szénalapú energiatermelésig, a szén kereskedelmén és szállításán keresztül.

2020. július 10., péntek

e területre vonatkozó közösségi célkitűzések elérése érdekében folyósított finanszírozásait, különös tekintettel a nulla nettó erdőirtás célkitűzésére, valamint a tenger- és partvédelmi célkitűzésekre, valamint támogassa a a biológiai sokféleség és az alkalmazkodás érdekében folytatott tevékenységeket és az alapvető ökoszisztéma-szolgáltatásokat, például a beporzást, illetve a zöld infrastruktúrát;

42. üdvözli a 2018-ban elfogadott, vízenergiára vonatkozó iránymutatásokat⁽⁵⁾, és kéri az átláthatósági követelmények valamennyi infrastrukturális projektre, köztük a közvetítők révén finanszírozott projektekre való kiterjesztését;

43. felkéri az EBB-t, hogy működjön együtt a kis piaci szereplőkkel és a közösségi szervezetekkel a kis volumenű megújulóenergia-projektek konszolidálása és ezáltal annak lehetővé tétele érdekében, hogy azok megfeleljenek az EBB-finanszírozás feltételeinek;

Az EBB szerepe az európai zöld megállapodásban és a méltányos átállási mechanizmusban

44. hangsúlyozza az EBB kulcsfontosságú szerepét a Fenntartható Európa beruházási tervben meghatározott célkitűzések elérésében, valamint az európai zöld megállapodás (EGD) és a méltányos átállási mechanizmus (JTM) céljainak elérésében, ugyanakkor elismeri, hogy mind a magán-, mind az állami szektor fontos szerepet játszik abban, hogy az elkövetkező hét évben teljesüljön az EGD és a JTM keretében kitűzött 1 billió, illetve 100 milliárd eurós beruházási cél;

45. arra ösztönzi az EBB-t, hogy támogassa a tagállamokban méltányos átállást elősegítő projekteket; úgy véli, hogy mivel a tagállamok eltérő kiindulási pontokkal rendelkeznek, az EBB-nek a támogatást azokra a tagállamokra kell összpontosítania, amelyeknek a legnagyobb utat kell megtenniük; hangsúlyozza, hogy a szén-dioxid-semleges gazdaságra való átállás során senkit sem szabad hátrahagyni; felhívja ezért az EBB-t, hogy biztosítson megfelelő támogatást – többek között technikai segítségnyújtást – a leginkább érintett régiók számára, figyelembe véve a tagállamok eltérő gazdasági helyzetét és kapacitásait; kiemeli különösen azt, hogy proaktívan kell támogatni azokat a területeket, ahol a munkahelyek jelenleg a nagy kibocsátású iparágaktól függenek, a képzésbe és az alternatív gazdasági lehetőségekbe való beruházás révén, a szükséges magán- és állami források hatékony mozgósítása és a zöldebb gazdaságra való átállás előmozdítása érdekében;

46. hangsúlyozza, hogy megelőző és részvételen alapuló megközelítésre van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a társadalom minden rétege részesüljön az átállás előnyeiből; felszólít az érintett régiók (szénbányászat, magas szén-dioxid-kibocsátású technológiák stb.) és közösségek, valamint a szén-dioxid-mentesítés által leginkább érintett ágazatok munkarejének támogatására, ugyanakkor ösztönzi új közös projektek és technológiák kidolgozását e közösségek és régiók számára, illetve ezekkel együtt;

47. úgy véli, hogy ahhoz, hogy az EBB az EU éghajlat-változási bankjává váljon és szerepet játsszon a méltányos átállásban, elő kell mozdítania azokat a mechanizmusokat, amelyek révén a különböző érdekelt felek – például helyi és regionális hatóságok, szakszervezetek, nem kormányzati szervezetek és releváns szakértők– észrevételei jobban beépíthetők a beruházási stratégiájába;

48. felhívja az EBB-t, hogy – a tagállamokkal és a régiókkal konzultálva, valamint azok társadalmi és földrajzi körülményeivel összhangban – kötelezze el magát egy tisztességes, koherens és inkluzív terv mellett, és terjesszen elő egy ilyen tervet annak érdekében, hogy hatékonyan mozgósítsa a szükséges magán- és állami forrásokat, és előmozdítsa a zöldebb gazdaságra való átállást; e tekintetben hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani az átállás által leginkább érintett polgárok és munkavállalók védelmére, többek között az átképzési programokhoz való hozzáférés biztosítása, illetve az új és minőségi munkahelyeket teremtő új gazdasági ágazatokba történő beruházások előmozdítása révén;

Kis- és középvállalkozások (kkv-k) és közepes piaci tőkeértékű vállalatok

49. üdvözli, hogy az EBB csoport kész fokozni az EU versenyképességét, és támogatni a növekedést és a munkahelyteremtést, többek között az innováció, a kkv-k, az infrastruktúra, a társadalmi kohézió, az éghajlat és a környezet területén nyújtott támogatások révén;

50. hangsúlyozza, hogy függetlenül attól, hogy az EBB erőteljesen részt vesz a klímasemlegességi célkitűzések elérésében, továbbra is a regeneratív növekedést eredményező és munkahelyeket teremtő projektek támogatására kellene összpontosítania;

⁽⁵⁾ EBB, „Environmental, Climate and Social Guidelines on Hydropower Development”, 2019. október.

2020. július 10., péntek

51. üdvözlí, hogy 2018-ban az EBB eróteljesen, összesen 23,27 milliárd EUR értékú beruházással támogatja a kkv-kat, ami 374 000 – összesen 5 millió főt foglalkoztató – vállalkozás esetében már éreztette kedvező hatását; tudomásul veszi az EBB-nek a kkv-k és a közepes piaci tőkeértékú vállalatok finanszírozásáról szóló 2019/2020. évi beruházási jelentése eredményeit; úgy véli, hogy az EBB-nek továbbra is alapvető feladataként kell kezelnie a kkv-k és a közepes piaci tőkeértékú vállalatok támogatását, és sürgeti, hogy fokozza az erőfeszítéseket és helyezzen még nagyobb hangsúlyt a kkv-k finanszírozására e vállalatok finanszírozási hiányának csökkentése érdekében; üdvözlí e tekintetben az InvestEU Alap kkv-keretét; hangsúlyozza, hogy a hosszú távú finanszírozásra kell összpontosítani, különösen olyan projektek támogatásával, amelyeket egyébként nem finanszíroznának, különösen az innovatív induló vállalkozások és a kkv-k számára; hangsúlyozza azonban, hogy az EBB finanszírozási tevékenységei nem helyettesítik a fenntartható költségvetési politikákat a tagállamokban;

52. megjegyzi, hogy a külső finanszírozás tekintetében a kkv-k esetében kétszer nagyobb a valószínűsége annak, hogy pénzügyileg korlátozottak, mint a nagyvállalatok esetében, és hogy a finanszírozásban korlátozott vállalkozások aránya az EU-ban 1 % és 13 % között mozog;

53. megjegyzi, hogy az EU-ban az összes vállalat külső finanszírozása a beruházási finanszírozásaiknak alig több mint egyharmadát teszi ki;

54. a kkv-k kulcsfontosságú szerepét figyelembe véve úgy véli, hogy az EBB-nek folytatnia kell a pénzügyi támogatását és meg kellene erősítenie igazgatási és tanácsadási kapacitását annak érdekében, hogy információkkal és technikai támogatással tudjon szolgálni a kkv-k számára a finanszírozáshoz való hozzáférésük megkönnyítése céljából, szem előtt tartva a legkevésbé fejlett régiókat;

55. hangsúlyozza, hogy ezen ambíciói teljesítése érdekében az EBB-nek adott esetben további kockázatokat kell vállalnia amellet, hogy növeli saját forrásait és kialakítja az innovatív finanszírozási eszközökkel kapcsolatos szakértelmét; felhívja az EBB részvényeseit, hogy biztosítsanak megfelelő forrásokat annak érdekében, hogy az innovatív eszközöket használhasson a fenntartható, társadalmi és innovatív előnyök szempontjából jelentős potenciállal rendelkező projektek finanszírozására; felszólít ezért az EBB tőkeerejének növelésére a külső értékelés eredményeinek közzétételét követően, hogy több hosszú lejáratú kölcsönt és innovatív eszközöket tudjon nyújtani a potenciálisan jelentős fenntarthatósági, társadalmi és innovációs előnyöket kínáló – többek között a fenntartható munkahelyeket létrehozó és az egyenlőtlenségeket csökkentő – projektek finanszírozására, valamint növekedési tőkét tudjon biztosítani annak érdekében, hogy a kkv-k képesek legyenek tevékenységi körük bővítésére; hangsúlyozza annak az addicionalitási tényezőnek a fontosságát, amelyet az EBB-nek az EU-n belüli beruházásokkal és a több partnerrel való együttműködéssel kapcsolatban be kell töltenie; rámutat továbbá arra, hogy az EBB általi finanszírozás hozzáadott értéke abban is megmutatkozik, hogy technikai tanácsadást és kapacitásépítési segítséget nyújt ahhoz, hogy a projektek készen álljanak a beruházásra, továbbá hogy biztosítja a lehető legnagyobb földrajzi egyensúlyt;

56. javasolja, hogy az EBB folytassa a kkv-portfóliójának környezetbarátabbá tételét, például azáltal, hogy nagyobb részeket különít el a környezetbarátabb projektek számára, és támogatást nyújt a közvetítő bankoknak az energiahatékonyságot vagy a megújuló energiát ösztönző termékek létrehozásához; javasolja továbbá, hogy az EBB támogassa a kkv-k digitalizációját a digitális szakadék megszüntetése érdekében;

57. ebben az összefüggésben kérdésesnek tartja, hogy az EBB-nek van-e beruházási vonzereje a kisvállalkozások felé, és felteszi a kérdést, hogy az EBB-t túlzott mértékben korlátozzák-e a jelentős kockázati összetevővel rendelkező projektek finanszírozására vonatkozó korlátozások;

Az Európai Unión kívüli hitelezés

58. üdvözlí, hogy az EBB több mint 130 EU-n kívüli országban folytat hitelezési tevékenységet az EU külső együttműködési és fejlesztési politikáit támogató projektek számára;

59. megjegyzi, hogy 2018-ban az EBB 101 új projektre írt alá finanszírozási szerződést az EU-n kívül, összesen 9,05 milliárd EUR jóváhagyott finanszírozással, amelynek célja, hogy összesen 41 milliárd EUR összegú beruházást tegyen lehetővé, és rekordszintet érjen el az éghajlatváltozással, valamint a társadalmi és gazdasági infrastruktúrával kapcsolatos hitelezés;

60. sürgeti az EBB-t, a világ legnagyobb multilaterális hitelezőjét, hogy tartsa fenn vezető szerepét a jövőbeli uniós finanszírozásokban, segítse elő a fenntartható finanszírozást Európán kívül, valamint tartsa meg a harmadik országoknak nyújtott uniós finanszírozási mechanizmusok kialakításában betöltött kulcsfontosságú szerepét;

61. megjegyzi, hogy az EBB-hitelek mintegy 10 %-a harmadik országokba irányul, és hogy a legtöbb támogatást a közepes jövedelmű országok felső sávjába tartozó országok kapják, és csak néhány műveletet finanszíroznak a legkevésbé fejlett országokban;

2020. július 10., péntek

62. tudomásul veszi a Bizottság által az Unión kívüli beruházási projekteket támogató finanszírozási műveletek veszteségeinek fedezésére az EBB-nek nyújtott uniós garanciáról készített értékelést; úgy véli, hogy az EBB-nek javítania kell a külső hitelnnyújtás koherenciáját és az EU kül- és fejlesztéspolitikai céljaival és a tagállami beavatkozásokkal való összhangját annak érdekében, hogy a lehető legjobban támogassa az EU politikai célkitűzéseit;
63. ösztönzi az EBB-t, hogy javítsa a fejlesztési projektekkel kapcsolatos szakértelmét, különös tekintettel a magánszektorban nyújtott közvetlen hiteleket is tartalmazó projektekre;
64. ösztönzi az EBB-t, hogy fokozza a helyi együttműködést, többek között a projektek végrehajtása előtt és alatt is, és javítsa az együttműködést az uniós küldöttségekkel;
65. úgy véli, hogy az EBB-nek fokoznia kell a projektek nyomon követését, javítania kell a jelentéstételt és az elért tényleges eredmények értékelését, valamint a tényleges gazdasági, társadalmi és környezeti hatások elemzését; javasolja ezért a helyi alkalmazottak számának növelését a partnerországokban;
66. megjegyzi, hogy a 2014–2018-ban aláírt, éghajlatváltozással kapcsolatos finanszírozás összege meghaladja a külső hitelezési megbízatás 25 %-os célkitűzését;
67. féri az EBB-t, hogy teljes mértékben használja ki azokat a szerződéses záradékokat, amelyek lehetővé teszik számára a kifizetések felfüggesztését abban az esetben, ha a projektek nem felelnek meg a környezetvédelmi, szociális, emberi jogi, adózási és átláthatósági normáknak;
68. megjegyzi, hogy a külső hitelezési megbízatás keretében végrehajtott műveletek mintegy 40 %-a pénzügyi közvetítőkön keresztül zajlik, és kéri az EBB-t, hogy nyújtson átfogóbb és rendszeresebb tájékoztatást a hitelek pénzügyi közvetítők általi újraelosztásáról; kéri az EBB-t, hogy továbbra is ellenőrizze a nem helyi pénzügyi közvetítőkön keresztül nyújtott hiteleket; A nemzeti fejlesztési bankokkal kapcsolatban felhívja a figyelmet az EBB-vel, az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankkal (EBRD) és a fejlesztési bankokkal fennálló kapcsolataik újragondolására annak érdekében, hogy biztosítsák egyrészt a megbízatásaik közötti koherenciát, másrészt szorosabban fűzzék a Bizottsággal, az EBB-vel, valamint a nemzeti, regionális és helyi hatóságokkal való együttműködésüket, nagyobb szinergiát alakítsanak ki az esb-alapok és az EBB finanszírozási eszközei és hitelei között, csökkentsék az adminisztratív terheket, egyszerűsítsék az eljárásokat, növeljék az adminisztratív kapacitát, fokozzák a területfejlesztést és a kohéziót, valamint javítsák az esb-alapok és az EBB általi finanszírozás láthatóságát;
69. tudomásul veszi az EBB 2017. júliusi értékelő jelentését az AKCS-országoknak (afrikai, karibi, csendes-óceáni térség) nyújtott közvetített hitelezésről, ⁽⁶⁾ aggodalmát fejezi ki a pénzügyi közvetítők által kezelt alapok feletti ellenőrzés látható hiánya és a hitelek előnyeinek nyomon követésével kapcsolatos nehézségek miatt; hangsúlyozza különösen, hogy 2015 és 2018 között a közvetített hitelezés 30 %-át nem céltoltan folyósították ⁽⁷⁾;
70. megjegyzi, hogy az emberi jogi elvek be vannak építve a bank alapvető átvilágítási eljárásaiba és normáiba; sürgeti az EBB-t, hogy a környezetvédelmi és szociális normákkal kapcsolatos politikájának közelgő felülvizsgálatával összefüggésben erősítse meg emberi jogi stratégiáját, kitérve az emberi jogi jogvédőkkel és a visszaélést bejelentő személyekkel szembeni megtorlások kockázatára is, és tartsa tiszteletben a helyi közösségek megfelelő tájékoztatására és a velük való konzultációra vonatkozó követelményt; úgy véli, hogy ezt a politikát az emberi jogi kockázatok értékelése révén kell megvalósítani, és különösen tartalmaznia kell egy módszertant az emberi jogi jogvédőkre gyakorolt negatív hatások elkerülésére többek között az információhoz való tényleges hozzáférés jogának biztosítása és a beruházás által érintett őslakos népekkel való valódi előzetes konzultáció követelménye révén, valamint megfelelő válaszigényeket arra az esetre, ha mégsem sikerülne elkerülni e negatív hatásokat; úgy véli, hogy e stratégiának magában kell foglalnia az emberi jogi kockázatok szisztematikus értékelését, beleértve az előzetes értékelést és a folyamatos helyszíni ellenőrzést; felhívja az EBB-t, hogy szerződéseibe foglaljon bele olyan záradékokat, amelyek lehetővé teszik a kifizetések felfüggesztését az emberi jogok vagy a környezetvédelmi és szociális normák súlyos megsértése esetén, valamint biztosítsa, hogy a panasztételi mechanizmusok könnyen hozzáférhetőek legyenek még a távoli és marginalizált közösségek számára is, továbbá időszerűek és hatékonyak legyenek;
71. üdvözlözi, hogy az EBB már alkalmaz emberi jogi szakértőket, és javasolja, hogy a partnerországokból toborozzanak további ilyen szakértőket annak érdekében, hogy jobban megértse a helyi körülményeket, és nyomon követhesse a visszaéléseket;

⁽⁶⁾ EIB: „Évaluation de l'activité de prêt intermédiaire de la BEI au titre de la Facilité d'investissement dans les pays ACP”, 2017. július.

⁽⁷⁾ Jelentés: 'Cachez ces fossiles que l'on ne saurait voir: 3 institutions financières publiques à l'épreuve de l'Accord de Paris', Les Amis de la Terre France, Oxfam France és Réseau Action Climat-France, 2019. július.

2020. július 10., péntek

72. üdvözli, hogy az EBB és a Japán Nemzetközi Együttműködési Ügynökség (JICA) 2019. szeptember 26-án egyetértési megállapodást írt alá, amely lehetővé teszi a további társfinanszírozást és közös beruházásokat a fejlődő országokban; úgy véli, hogy ez az együttműködés megerősíti az EBB és a JICA közötti fontos stratégiai partnerséget a globális kihívásokkal kapcsolatos harmadik országbeli projektek támogatása terén;

73. tudomásul veszi az EBB elnöke, Werner Hoyer közelmúltbeli nyilatkozatait arról, hogy az EBB a fejlesztésre összpontosít; megjegyzi továbbá, hogy az EBB javaslatot tett egy külön fejlesztési leányszervezet, az Európai Fenntartható Fejlődési Bank létrehozására; kéri az EBB-t, hogy folytasson párbeszédet a Parlamenttel fejlesztési tevékenységeit integráló leányszervezet létrehozására irányuló terveiről, különösen az európai fejlesztésfinanszírozási struktúrával foglalkozó „bölcsék” magas szintű munkacsoportjának jelentését követően a Tanáccsal folytatott megbeszélések keretében;

74. felhívja az EBB-t, hogy kövesse a bevált gyakorlatokat és terjessze ki a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló hozzájárulás elvét valamennyi érintett közösségre a földön és természeti erőforrásokon alapuló beruházások esetében, különválasztva azt a kizárólag az őslakos népekre vonatkozó elvtől;

Irányítás, átláthatóság és elszámoltathatóság

75. emlékeztet arra, hogy az elszámoltathatóság és az átláthatóság ugyanazon elveit kell alkalmazni valamennyi uniós szervre⁽⁸⁾; ragaszkodik ahhoz, hogy az EBB csoport gazdasági szerepének és beruházási kapacitásának növekedése, valamint az uniós költségvetésnek a műveletek garatálására való felhasználása járjon együtt az átláthatósággal, a felelősséggel és az elszámoltathatósággal a gazdasági műveletek, az uniós költségvetési garancia felhasználása, az EBB műveleteinek adicionalitása és az EBB fejlesztési leányszervezetére vonatkozó lehetséges jövőbeli tervek tekintetében; átlátható döntéshozatalra és az uniós intézményekkel való szoros együttműködésre szólít fel a kitűzött célok koherenciájának és hitelességének biztosítása érdekében; megjegyzi, hogy az EBB csoport átláthatósági politikája a közzététel véelmén alapul, és emlékezteti az EBB-t a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény szerinti jogi kötelezettségeire;

76. támogatja az EBB által a 2018 és 2021 közötti időszakra vonatkozó, a sokszínűséget és befogadást támogató harmadik stratégia (D&I) keretében tett azon kötelezettségvállalást, hogy 2021-ig 50 %-ra növeli a női felsővezetők számát; felhívja az EBB-t annak biztosítására, hogy az elkövetkező tizenkét hónapban elérje a nemek közötti egyenlőséggel járó gazdasági haszon tanúsításának (EDGE) megszerzésére irányuló célkitűzést;

77. üdvözli, hogy a Parlament legutóbbi jelentéseiben ajánlottaknak megfelelően az igazgatási bizottság üléseiről most már nyilvános összefoglalók készülnek; hangsúlyozza, hogy az EBB valamennyi irányító szerve üléseinek tartalmát rendszeresen közzé kell tenni, és nagyobb átláthatóságot kér az igazgatási bizottság ülései és azok eredményei tekintetében;

78. kéri az EBB-t, hogy az uniós jogszabályokkal összhangban hozza nyilvánosságra az igazgatási bizottság jóváhagyásához kötött közvetlen hitelekkel kapcsolatos valamennyi információt, többek között oly módon, hogy minden egyes projektre vonatkozóan közzéteszi a Bizottság és a projekt helye szerinti tagállam véleményét is, valamint kérésre bocsássa rendelkezésre az eredménymérési adatlapokat is;

79. felhívja az EBB-t, hogy 2020-ban vizsgálja felül átláthatósági politikáját annak érdekében, hogy kellő időben több információt tegyen közzé finanszírozási tevékenységeiről azzal a céllal, hogy ellenőrizni lehessen szociális, éghajlati és környezetvédelmi kötelezettségvállalásainak teljesülését; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EBB tevékenységei összhangban legyenek az uniós politikákkal;

80. felkéri az EBB-t, hogy javítsa tovább az átláthatóságot és az információkhoz való hozzáférést, különösen a szerződés-kötési és az alvállalkozói rendszer, a belső vizsgálatok eredményei, valamint a tevékenységek és programok kiválasztása, nyomon követése és értékelése tekintetében;

81. felhívja az EBB-t, hogy biztosítsa pénzügyi közvetítői legmagasabb szintű feddhetetlenségét, és hogy ezek hiteleire ugyanazok az átláthatósági követelmények vonatkozzanak, mint más hiteltípusokra; felhívja az EBB-t, hogy hagyjon fel az átláthatóság, a csalás, a korrupció, a szervezett bűnözés, a pénzmosás vagy az emberi jogok megsértése terén negatív előzményeket felmutató pénzügyi közvetítőkkal való együttműködéssel; hangsúlyozza, hogy az ilyen új követelmények nem befolyásolhatják hátrányosan a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférését;

⁽⁸⁾ Amint arra az Európai Számvevőszék 2018-ban emlékeztetett.

2020. július 10., péntek

82. kéri az EBB gondossági kötelezettségével kapcsolatos szabályozási keret felülvizsgálatát, elsősorban az ügyfelekkel fennálló szerződéses feltételek megerősítése érdekében, például a csalás és a korrupció tekintetében;

83. felhívja az EBB-t, hogy javítsa az érdekelt felek bevonását és az általa finanszírozott projektekhez kapcsolódó nyilvános konzultációs folyamatokat; kéri az EBB-t, hogy jobban felügyelje és kövesse nyomon az érdekelt felek szerepvállalásának különböző szakaszait, és biztosítsa, hogy a projektgazdák kötelező érvényű követelmények révén szilárd biztosítékokkal rendelkezzenek;

84. felhívja az EBB-t, hogy az EU pénzmosás elleni jogszabályaival összhangban fokozza a kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségeit, és biztosítson olyan teljes szabályozási keretet, amely lehetővé teszi a számára, hogy hatékonyan megelőzze az illegális tevékenységekben való részvételt, és megfelelő szankciórendszert biztosítson az uniós jog be nem tartása esetére;

85. elvárja az EBB-től, hogy belső politikáit úgy igazítsa ki, hogy azok figyelembe vegyék az adócsaláson túl az adókijátszás és az adókikerülés elleni küzdelem érdekében bevezetett új jogi keretet, továbbá hangsúlyozza a csalások kivizsgálásával foglalkozó osztály függetlenségének és hatékonyságának fontosságát; ösztönzi, hogy az EBB fokozza az együttműködését az Európai Csalás Elleni Hivatallal (OLAF) és a nemzeti hatóságokkal a csalás és a pénzmosás eseteinek megelőzése érdekében, gondoskodjon az Európai Ügyészség tájékoztatásáról, továbbá jelentsen az illetékes hatóságoknak minden olyan esetet, amikor felmerül a csalás gyanúja; proaktívan érdeklődik az EBB tevékenységei iránt; úgy véli, hogy az Európai Ügyészségnek a jövőben rendelkeznie kell azzal a megbízatással, hogy az EBB-alapok kapcsán felmerülő büntetendő cselekmények vonatkozásában büntetőeljárást indítson az Európai Ügyészségben tagsággal rendelkező uniós tagállamokban; kéri, hogy biztosítsanak megfelelő pénzügyi forrásokat erre az új feladatra;

86. súlyos aggodalmának ad hangot az EBB egyik belső ellenőrzéséről a közelmúltban megjelent cikkel⁽⁹⁾ kapcsolatban, amely súlyos hiányosságokat tárt fel a pénzmosás elleni normák bank általi alkalmazásában; üdvözlí, hogy az EBB foglalkozik ezekkel a hiányosságokkal, és sürgeti, hogy munkáját prioritásként 2020 júliusáig fejezze be, és számoljon be a Parlamentnek a meghozott konkrét intézkedésekről, különösen azokról, amelyek célja az EBB ügyfeleivel kapcsolatos átvilágítás megerősítése volt; felhívja az EBB-t, hogy ossza meg ezt a belső ellenőrzési jelentést a Parlamenttel, és tegyen közzé érdemi összefoglalót az ellenőrzési jelentésről, valamint értékelést arról, hogy az egyes hiányosságokat konkrétan hogyan kezelték, és tegye ezeket elérhetővé a nagy nyilvánosság számára, hogy az értékelhesse az EBB által e kérdésekben elért haladást; javasolja ezért, hogy az EBB csoport aktualizálja a visszaélések bejelentésére vonatkozó politikáját, hogy az tükrözze az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről szóló, 2019. október 23-i (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁰⁾, amelyet a tagállamok jelenleg hajtanak végre;

87. megjegyzi, hogy az EBB csalás elleni politikája független hivatallal rendelkezik a belső vagy külső jelentésben szereplő csalásra vonatkozó állítások kivizsgálására; felhívja az EBB-t, hogy vegye fontolóra politikájának aktualizálását a csalás elleni keretének javítása és a megfelelő források biztosítása érdekében, különös tekintettel arra, hogy az EBB jelentős szerepet játszik az olyan uniós politikák végrehajtásában, mint az InvestEU és az európai zöld megállapodás; megjegyzi, hogy az EBB csalás elleni politikája már rendelkezik szankciókról és jogorvoslatokról, amelyek lehetővé teszik például kifizetések felfüggesztését, visszatérítés kérelmezését, valamint projektek felfüggesztését vagy megszüntetését; felhívja az EBB-t, hogy súlyos gazdálkodási hibák és/vagy korrupciós panaszok esetén függesse fel a kifizetéseket;

88. üdvözlí az EBB csoportnak a gyengén szabályozott, nem átlátható és nem együttműködő joghatóságokkal kapcsolatos felülvizsgált politikájának elfogadását⁽¹¹⁾; felszólítja a többi európai pénzügyi intézményt, hogy azonos normákat alkalmazzanak; elvárja, hogy az EBB fogadjon el részletes működési eljárásokat és átvilágítási intézkedéseket a nem együttműködő joghatóságokkal kapcsolatos új politika végrehajtása érdekében; megjegyzi, hogy az EBB minden egyes művelet esetében közzéteszi ügyfeleinek adatait a honlapján, és ellenőrzi ügyfelei tényleges tulajdonosát, amennyiben az uniós jogszabályokkal összhangban az uniós költségvetés garantálja az általuk kapott EBB-hiteleket; kéri továbbá, hogy az EBB honlapja kapcsolódjon azokhoz a tagállami szintű nyilvántartásokhoz, amelyekben a tényleges tulajdonosokra vonatkozó adatok beszerezhetők; emlékeztet arra, hogy rendkívül fontos megerősíteni a nem átlátható és nem együttműködő joghatóságokkal kapcsolatos politikáját az adókikerülés új és meglévő módjainak, például a hibrid struktúrákat alkalmazó adókikerülési módszerek, a szellemi tulajdon-jogok kedvezményes kezelése vagy az alacsony vagy nulla százalékos adókulcsot alkalmazó joghatóságok nyereségátcsoportosításra való alkalmazása fényében, akár azáltal, hogy a közvetlen és közvetett hitelek nyújtását az adó- és számviteli adatok országonkénti közzétételétől teszi függővé; felhívja az EBB-t, hogy készítse el a lezáratlan tranzakciók listáját, különösen a nemzetközi adóparadicsomok listájával összefüggésben; felhívja az EBB-t, hogy adózási átvilágítása során teljes mértékben használja ki az adókikerülés elleni

⁽⁹⁾ <https://luxtimes.lu/european-union/40483-eib-under-scrutiny-for-failings-after-whistleblowing-complaints> (HL L 305., 2019.11.26., 17. o.).

⁽¹⁰⁾ HL L 305., 2019.11.26., 17. o.

⁽¹¹⁾ EBB, „Az EBB-csoport politikája a gyengén szabályozott, átláthatatlan és együttműködéstől mentes joghatóságok és az adóügyi felelősségteljes kormányzás irányában”, 2019. március.

2020. július 10., péntek

eszköztárát a kockázatérzékeny projektek esetében, és szükség esetén alkalmazza az áttelepülési követelményeket; tudomásul veszi az EBB-csoportnak a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó felülvizsgált keretrendszerét, és felhívja az EBB-t, hogy az ötödik pénzmosási irányelv fényében aktualizálja politikáját, és működjön együtt az illetékes hatóságokkal a jogszabályok megsértése esetén alkalmazandó megfelelő szankciók és a pénzügyi közvetítőkre vonatkozó szigorú normák biztosítása érdekében;

89. tudomásul veszi, hogy az EBB felülvizsgálta a panasztételi mechanizmussal kapcsolatos politikáját és eljárásait annak érdekében, hogy a mechanizmus teljes mértékben működőképes legyen, és képes legyen feltárni és orvosolni az EBB-hez kapcsolódó projektek során esetlegesen elkövetett emberi jogi jogsértéseket; felhívja az EBB-t, hogy biztosítsa e mechanizmus függetlenségét és hatékonyságát; ösztönzi az európai ombudsman ajánlásainak végrehajtását;

90. felhívja az EBB-t, hogy fokozza együttműködését az európai ombudsmannal;

91. üdvözliz az EBB csoportnak a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó stratégiáját és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési tervét, és várakozással tekint a cselekvési terv végrehajtásának második szakasza elé;

92. felhívja az EBB-t, hogy ösztönözze a nők részvételét és aktívan mozdítsa elő a nemek kiegyensúlyozott képviseletét, a vezető pozícióiban;

93. felhívja a Bizottságot, az Európai Számvevőszéket és az EBB-t, hogy erősítsék meg a Számvevőszék szerepét a művellet-végrehajtási szabályokat szabályozó háromoldalú megállapodás közelgő megújításában; kéri, hogy a Számvevőszék kapjon felhatalmazást az EBB valamennyi műveletének ellenőrzésére, beleértve beruházási erőfeszítései költséghatékonyságának és projektjei adicionalitásának értékelését, és hogy ezeket az ellenőrzéseket hozzák nyilvánosságra; felhívja továbbá a Számvevőszéket, hogy dolgozzon ki ajánlásokat az EBB külső hitelezési tevékenységeinek eredményeiről és azoknak az uniós politikákkal való összhangjáról;

94. intézményközi megállapodás elfogadását szorgalmazza az EBB és a Parlament között az EBB dokumentumaihoz és adataihoz való hozzáférés javítása érdekében;

95. sürgősen kéri a Parlament hatásköreinek megerősítését az EBB stratégiai irányvonalában és politikáiban a beruházások feletti demokratikus ellenőrzés biztosítása érdekében, ideértve azt a lehetőséget is, hogy írásbeli választ igénylő kérdéseket nyújthasson be az EBB-nek, ahogyan az az EKB esetében már lehetséges; felhívja az EBB csoportot, hogy javítsa elszámoltathatóságát e kérdésekben, és javasolja, hogy negyedévente folytassanak párbeszédet a Parlament illetékes bizottságaival az EBB beruházási stratégiájában való részvétel és a megfelelő felügyelet biztosítása érdekében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Parlament nagyobb ellenőrzést gyakoroljon az EBB igazgatótanácsának határozatai felett, és rámutat annak lehetőségére, hogy a Parlament megfigyelői státusszal rendelkezzen az igazgatótanács ülésein a jobb információmegosztás biztosítása érdekében; kéri, hogy a Bizottság növelje a Parlament előtti átláthatóságát az EBB igazgatótanácsában betöltött pozíciói tekintetében; egyetértési megállapodást kér az EBB és a Parlament között annak érdekében, hogy a jövőben javuljon az EBB stratégiai orientációval és finanszírozási politikákkal kapcsolatos dokumentumaihoz és adataihoz való hozzáférés a bank elszámoltathatóságának megerősítése érdekében;

96. felkéri az EBB elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az EBB igazgatóinak és elnökeinek, és kéri, hogy azt vitassák meg az igazgatási bizottságban;

o

o o

97. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0191

Az Európai Beruházási Bank pénzügyi tevékenységeinek ellenőrzése – 2018. évi éves jelentés

Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása az Európai Beruházási Bank pénzügyi tevékenységeinek ellenőrzéséről – 2018. évi éves jelentés (2019/2127(INI))

(2021/C 371/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Beruházási Bank (EBB) 2018. évi tevékenységi jelentésére,
- tekintettel az EBB 2018. évi pénzügyi jelentésére és 2018. évi statisztikai jelentésére,
- tekintettel a 2018. évi fenntarthatósági jelentésre, az EBB Európai Unión kívüli tevékenységeiről szóló 2018. évi éves jelentésre és az EBB Unión belüli műveleteiről szóló 2018. évi jelentésre,
- tekintettel a Számvizsgáló Bizottság 2018. évről szóló éves jelentéseire,
- tekintettel az EBB 2018. évi átláthatósági politikájának végrehajtásáról szóló jelentésre és a 2018. évi vállalatirányítási jelentésre,
- tekintettel a 2018. évi, csalással kapcsolatos vizsgálati tevékenységre,
- tekintettel az európai ombudsmannak az Európai Beruházási Bank átláthatósági politikáját érintő állítólagos hiányosságokkal kapcsolatos 1316/2016/TN ügyben hozott határozatára ⁽¹⁾,
- tekintettel a panasztételi mechanizmus felülvizsgálatára, amelyre az európai ombudsmannak az Európai Beruházási Bank átláthatósági politikáját érintő állítólagos hiányosságokkal kapcsolatos 1316/2016/TN ügyben hozott határozata nyomán került sor,
- tekintettel az EBB megfelelés-ellenőrzési irodájának 2018. évi tevékenységi jelentésére és az EBB-csoport csalás elleni tevékenységeiről szóló 2018. évi jelentésre,
- tekintettel az EBB-csoport 2017. és 2019. közötti időszakra készített operatív tervére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. és 9. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 15., 126., 174., 175., 208., 209., 271., 308. és 309. cikkére, valamint annak az EBB alapokmányáról szóló 5. jegyzőkönyvére és a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló 28. jegyzőkönyvére,
- tekintettel az Európai Beruházási Bank eljárási szabályzatára,
- tekintettel a Parlamentnek az EBB 2016. évi pénzügyi tevékenységeinek ellenőrzéséről szóló éves jelentésről szóló, 2018. május 3-i állásfoglalására ⁽²⁾, valamint az EBB 2017. évi pénzügyi tevékenységeinek ellenőrzéséről szóló éves jelentésről szóló, 2019. január 17-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról – az Európai Stratégiai Beruházási Alap” című, 2015. június 25-i (EU) 2015/1017 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/hu/decision/hu/95520>

⁽²⁾ HL C 41., 2020.2.6., 18. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0036.

⁽⁴⁾ HL L 169., 2015.7.1., 1. o.

2020. július 10., péntek

- tekintettel az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) időtartamának meghosszabbításáról, továbbá az említett alapot és az Európai Beruházási Tanácsadó Platformot érintő technikai javítások bevezetéséről szóló, 2016. szeptember 14-i bizottsági munkadokumentumra (COM(2016)0597, SWD(2016)0297 és SWD(2016)0298),
 - tekintettel a Számvevőszéknek az Európai Stratégiai Beruházási Alapról szóló 2019. januári, 03/2019. sz. jelentésére ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) garanciaalapjának 2018. évi kezeléséről szóló, 2019. május 28-i bizottsági jelentésre (COM(2019)0244),
 - tekintettel az EBB-nek az ESBA-ról készített, 2018. júniusi operatív értékelő jelentésére,
 - tekintettel a külső hitelezési megbízatás 2019. évi bizottsági értékelésére ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az európai fejlesztésfinanszírozási struktúrával foglalkozó „bölcsek” magas szintű munkacsoportja által készített, „Európa a világban – Az európai fejlesztésfinanszírozási struktúra jövője” című jelentésre ⁽⁷⁾,
 - tekintettel a Counter Balance „Felkészült az EBB a csalás és a korrupció elleni küzdelemre?” című 2019. októberi jelentésére ⁽⁸⁾,
 - tekintettel az Európai Bizottság, az Európai Számvevőszék és az Európai Beruházási Bank között létrejött, 2016. szeptemberi háromoldalú megállapodásra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A9-0118/2020),
- A. mivel az EBB-t a Szerződés arra kötelezi, hogy különféle célzott beruházási eszközök, például hitelek, tulajdonrészek, biztosítékok, kockázatmegosztó eszközök és tanácsadási szolgáltatások révén hozzájáruljon az uniós integrációhoz, a gazdasági és társadalmi kohézióhoz és regionális fejlesztéshez;
- B. mivel az EBB elsődleges célja, hogy az EUMSZ 309. cikke értelmében az Unió érdekében hozzájáruljon a belső piac kiegyensúlyozott és egyenletes fejlődéséhez;
- C. mivel az EBB a világ legnagyobb nem magán hitelezőjeként a nemzetközi tőkepiacokon működik, versenyképes feltételeket kínálva ügyfeleinek és kedvező kondíciókat biztosítva az uniós politikák és projektek támogatásához;
- D. mivel az EBB 2018-ban ünnepelte 60 éves fennállását, miközben az Unión belül és kívül egyaránt számos új kihívással szembesült;
- E. mivel az EU-nak az elmúlt tíz évben a beruházások rendkívül alacsony szintje miatti válsággal kellett megküzdenie, miközben sürgős beruházásokra van szükség a gazdaság zöld és digitális átalakulásához; mivel a beruházási ráták (azaz a GDP-arányos beruházások) elmaradnak a válság előtti szinttől;
- F. mivel az EBB 2019 novemberében új éghajlat-politikai kötelezettségvállalásokat, valamint új energiahitel-nyújtási politikát fogadott el;
- G. mivel az EBB kulcsszerepet játszik a nemzetközi pénzügyi piacokon, különösen a zöldkötvények kibocsátásában betöltött vezető szerepe révén;

⁽⁵⁾ <https://www.eca.europa.eu/hu/Pages/DocItem.aspx?did=49051>

⁽⁶⁾ Az Unión kívüli beruházási projekteket támogató finanszírozási műveletek veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott uniós garanciáról szóló, 2014. április 16-i 466/2014/EU európai parlamenti és tanácsi határozat 8. cikkének ⁽⁷⁾ bekezdése; https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/economy-finance/elm_evaluation_swd_2019_333_f1_staff_working_paper_en_v3_p1_1048237.pdf

⁽⁷⁾ https://www.consilium.europa.eu/media/40967/efad-report_final.pdf

⁽⁸⁾ <https://counter-balance.org/uploads/files/Reports/Flagship-Reports-Files/2019-Corruption-Report.pdf>

2020. július 10., péntek

- H. mivel az EBB-től elvárják, hogy kulcsszerepet játsszon az európai zöld megállapodásnak a fenntartható európai beruházási terv révén történő finanszírozásában;
- I. mivel a Banknak olyan közpolitikai célokra kell összpontosítania, mint például a társadalmi kohézió, a fenntartható fejlődés és a környezetvédelem;
- J. mivel az EBB-nek beruházási stratégiáiba be kell építenie az európai értékeket, melyek közül a legfontosabbak az emberi jogok;
- K. mivel az EBB azt tervezi, hogy az Unió fejlesztési bankjává válik, és a Tanács már felkérte az EBB-t és az EBRD-t, hogy a jövőbeli megbeszélésekre nyújtsák be ezeket a terveket;
- L. mivel az EBB EU-n kívüli tevékenységeinek finanszírozása elsősorban az EU külpolitikai céljait támogatja, javítva az Unió láthatóságát és terjesztve értékeit, valamint hozzájárulva a harmadik országok stabilitásának megőrzéséhez;
- M. mivel a csalás – beleértve az adócsalást és a pénzmosást –, valamint a terrorizmus finanszírozása és a korrupció elleni biztosítékokat megfelelően bele kell foglalni az EBB átvilágításába és szerződéses feltételeibe;
- N. mivel folyamatosan oda kell figyelni az EBB teljesítménypolitikájával és -irányításával kapcsolatos bevált gyakorlatok fejlesztésére, valamint a jó irányításra és az átláthatóságra;

Az EBB finanszírozási tevékenységeinek 2018. évi főbb eredményei

- megjegyzti, hogy 2018-ban az EBB csoport több mint 64,19 milliárd EUR finanszírozást nyújtott, és 854 projekt aláírására került sor,
- megállapítja, hogy az EBB fő beruházási volumene a következő:
 - 2018-ban 13,5 milliárd EUR összegű kölcsön innovációs projektekhez;
 - az EBB-finanszírozás 32 %-át régiók kohéziójára és átállására fordították, ami meghaladja a tervezett 30 %-os célkitűzést;
 - a kkv-knak és a közepes piaci tőkeértékű vállalatoknak nyújtott finanszírozási rendszerek jelentik a fő prioritási területet, több mint 23,3 milliárd EUR-val;
 - 15,2 milliárd EUR-t fektettek be a környezetvédelembe;
 - 12,3 milliárd EUR-t fordítottak infrastruktúrára;
 - az éghajlatváltozással kapcsolatos hitelezés 2018-ban az EBB portfóliójának közel 30 %-át tette ki, azaz az összes aláírás 28 %-a, ami meghaladta a Párizsi Megállapodás 25 %-os támogatását;
 - több mint 8 milliárd EUR-t fektettek be Európán kívül, ami az EBB teljes finanszírozásának 12,5 %-át teszi ki;
- tudomásul veszi az EBB-nek az EU társadalmi és gazdasági kohéziójához és az éghajlat-politikához kapcsolódó két átfogó politikai célját, valamint az innováció, a kkv-k és a közepes piaci tőkeértékű vállalatok finanszírozására, az infrastruktúrára és a környezetvédelemre vonatkozó négy elsődleges közpolitikai célkitűzést; hangsúlyozza, hogy ezeket az elsődleges közpolitikai célokat teljes mértékben össze kell hangolni az EU politikai prioritásainak közelmúltbeli aktualizálásával, hogy tükrözzék az új gazdasági trendeket és a bolygónk tűrőképességének határait, a szociális méltányosságot és a közös jólét elképzelését tiszteletben tartó fenntartható gazdasági modellre való áttérést;

2020. július 10., péntek

4. tudomásul veszi az aláírt pénzügyi szerződések 2018. évi földrajzi megoszlását; felhívja az EBB-t, hogy nyújtson be beszámolót az aláírt finanszírozási szerződések országonkénti egy főre eső számáról, illetve az ország EBB-n belüli részesedéséhez viszonyított arányáról is; a beruházások kiegyensúlyozott földrajzi eloszlását szorgalmazza, figyelembe véve az országok és régiók fejlettségi szintjét és kohéziós szempontjait; tudomásul veszi az aláírt finanszírozási szerződéseknek a GDP arányában kifejezett 2018. évi földrajzi megoszlását az öt fő kedvezményezett tagállam esetében: Görögország 1,01 % (1,87 milliárd EUR), Ciprus 1,01 % (0,21 milliárd EUR), Portugália 0,98 % (1,98 milliárd EUR), Horvátország 0,98 % (0,51 milliárd EUR) és Lengyelország 0,97 % (4,79 milliárd EUR); megjegyzi, hogy az öt legnagyobb kedvezményezett tagállam abszolút értékben az aláírt pénzügyi beruházások 52,9 %-ában részesült;

5. tudomásul veszi, hogy a Tanács megállapodott abban, hogy fenntartja a bank saját tőkéjét azáltal, hogy az Egyesült Királyságnak az EBB befizetett tőkéjéhez való hozzájárulását a bank tartalékaival, a lehívható tőkét pedig a függő kötelezettségek arányos növelésével helyettesíti; tudomásul veszi, hogy a Tanács beleegyezett az aszimmetrikus tőkeemelésbe, amely Lengyelország és Románia tőkerészesedésének növekedéséhez vezet; felszólítja az EBB részvényeseit az EBB kapitalizációjának további növelésére annak érdekében, hogy több beruházást és kockázatvállalást tegyenek lehetővé a gazdaság fenntartható és digitális átalakulását támogató projektek finanszírozása érdekében, és hozzájáruljanak a társadalmi és területi kohézióhoz, a munkahelyteremtéshez, az innovációhoz és versenyképességhez az EU-ban, az EBB „AAA” minősítésének megőrzése mellett;

6. megjegyzi, hogy az értékvesztett hitelek 2018 végén a teljes hitelfortfólió 0,3 %-át (2017 végén 0,3 %-át) tették ki, annak ellenére, hogy a bank a közelmúltban magasabb kockázatú hitelezési műveletek felé mozdult el;

Az EBB beruházási politikájának fő prioritásai és üzleti modelljének fenntarthatósága

7. megjegyzi, hogy az EBB küldetése, hogy olyan életképes projektekbe ruházzon be, amelyek az EUMSZ 309. cikkével összhangban megvalósítják az EU szakpolitikai célkitűzéseit, ideértve a kevésbé fejlett régiók fejlesztésére irányuló projekteket is; hangsúlyozza, hogy az EBB hitelezési tevékenységein belül olyan fenntartható projekteket kell előnyben részesíteni, amelyek egyértelmű eredményekkel, hozzáadott értékkel és szélesebb körű pozitív hatásokkal rendelkeznek;

8. felhívja az EBB-t, hogy vegye figyelembe a nagyszabású infrastrukturális projektek jelentette valamennyi környezeti kockázatot, és csak olyan projekteket finanszírozzon, amelyek mind a helyi lakosság számára, mind környezeti, társadalmi és gazdasági szempontból bizonyítottan hozzáadott értéket képviselnek; hangsúlyozza, hogy ebben az összefüggésben fontos mind a korrupció és a csalás esetleges kockázatainak szigorú nyomon követése, mind pedig a finanszírozandó projektekre vonatkozó alapos előzetes és utólagos értékelések végzése;

9. hangsúlyozza, hogy egyre inkább megvan a politikai akarat ahhoz, hogy az EBB finanszírozásának egyre nagyobb részét az éghajlat- és környezeti fenntarthatóságra, vagy az úgynevezett „európai klímabankra” fordítsák; kéri, hogy a civil társadalom, a Bizottság, a Parlament és a bank részvényesei ragadják meg ezt a lehetőséget, és 2020-ban hangolják össze az EBB műveleteit a Párizsi Megállapodással; hangsúlyozza, hogy az új fejlemények során az EBB-nek továbbra is támogatnia kell a regionális fejlesztést, valamint az EU társadalmi és gazdasági kohézióval kapcsolatos célkitűzéseit, amint azt az EUMSZ 28. jegyzőkönyve előírja;

10. felhívja az EBB-t, hogy összpontosítson a kisebb, decentralizált projektekre, amelyek gyakran közösségi tulajdonban vannak, és fejlessze tovább a polgárok által vezetett kezdeményezések támogatását azáltal, hogy a projektek jóváhagyása előtt megerősíti a technikai segítségnyújtást és a pénzügyi szakértelmet az EBB-finanszírozás hozzáférhetőségének, valamint műveletei minőségének és fenntarthatóságának javítása érdekében; e tekintetben szorgalmazza a tanácsadói szolgáltatások megfelelő finanszírozását a következő többéves pénzügyi keretben;

11. felszólítja az EBB-t, hogy vegye figyelembe a helyi érdekelt feleket, köztük a civil társadalmat a beruházások helyi környezetre gyakorolt hatása tekintetében;

12. üdvözli az EBB környezetvédelmi és szociális keretének ez év második felére tervezett felülvizsgálatát; felhívja az EBB-t annak biztosítására, hogy valamennyi művelete során alkalmazzák a „ne árts” elvét; felhívja az EBB-t, hogy kötelezze el magát minden olyan projekt finanszírozásának megszüntetése mellett, amely nincs összhangban a Párizsi Megállapodással és az EU éghajlat-politikai céljaival;

13. támogatja tehát az EBB-stratégia végrehajtásának módjára, valamint az EBB termékeinek és portfólióinak fenntarthatóságára vagy éghajlati hatására vonatkozó egyértelmű információk közzétételét;

2020. július 10., péntek

14. üdvözli, hogy az EBB a beruházásai mögött álló elvek meghatározásakor jelentést készít a közép- és hosszú távú gazdasági, társadalmi és környezeti hatásokról; üdvözli, hogy ez a jelentés a projekt tervezési (előzetes) és végrehajtási szakaszára egyaránt kiterjed; úgy véli, hogy a jelentésnek tartalmaznia kell a különösen az EU-n belüli beruházásai alapján elért eredményekről szóló jelentéseket;

15. úgy véli, hogy nemzeti szinten törekedni kell a klímasemleges gazdaság kialakítására, és hogy az EBB-nek vezető szerepet kell vállalnia ebben a kérdésben; felhívja az EBB-t, hogy támogassa a nemzeti beruházási és exportimport-bankokat abban, hogy az EBB-hez hasonló környezetvédelmi elveket és intézkedéseket fogadjanak el, és csak olyan projektek finanszírozása mellett kötelezzék el magukat, amelyek összhangban állnak a Párizsi Megállapodással és az EU éghajlat-politikai céljaival;

Az EBB szerepe az európai zöld megállapodás finanszírozásában

16. úgy véli, hogy az EBB fontos szerepet játszik az olyan éghajlati kihívások kezelésében, mint például a globális felmelegedés és az uniós gazdaság dekarbonizációja; megjegyzi, hogy az EBB-nek követnie kell a zöld megállapodás által kitűzött célokat;

17. megjegyzi, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos összes beruházás 2018-ban 16,2 milliárd eurót tett ki, és a beruházások fő volumene az alacsony szén-dioxid-kibocsátású energia (6 milliárd EUR), a megújuló energia (4,1 milliárd EUR) és az energiahatékonyság (2,7 milliárd EUR) volt; tudomásul veszi, hogy az EBB 2018-ban hiteleinek 29 %-át éghajlatváltozással kapcsolatos célokra folyósította;

18. üdvözli, hogy 2018-ban 4 milliárd EUR összegű éghajlatvédelmi kötvényt, valamint 500 millió EUR összegű fenntarthatósági kötvényt bocsátottak ki; hangsúlyozza, hogy az átláthatóság és a bevételek nyomon követése érdekében szükség van egy uniós zöldkötvény-standardra;

19. emlékeztet az EBB elnöke által az ENSZ 2019. szeptemberi éghajlat-változási csúcstalálkozóján tett alábbi kötelezettségvállalásokra:

- 2020 végéig az EBB valamennyi finanszírozási tevékenységét össze kell hangolni a Párizsi Megállapodás céljaival;
- 2025-re az EBB finanszírozásának legalább 50 %-át éghajlat- és környezeti fenntarthatóságra kell fordítani;
- 2030-ig 1 billió EUR értékű éghajlat- és környezetvédelmi beruházást kell felszabadítani;

20. hangsúlyozza, hogy az EBB azon törekvése, hogy a zöld megállapodás kulcsfontosságú pénzügyi pillére legyen, azt jelenti, hogy a banknak fokoznia kell arra irányuló erőfeszítéseit, hogy „klímabankká” váljon; felhívja az EBB-t, hogy dolgozzon ki konkrét, mérhető, elérhető, reális és határidőhöz kötött célokat tartalmazó ütemtervet a Párizsi Megállapodás végrehajtása tekintetében; kéri, hogy e célok meghatározásakor vegyék figyelembe az uniós régiók és a tagállamok közötti különbségek növekedésének potenciális kockázatát; kiemeli az EBB gazdasági és társadalmi kohéziót támogató tevékenységeit; hangsúlyozza, hogy az EBB tevékenységeinél a gazdasági és társadalmi kohézió támogatását össze kell hangolni az éghajlat-politikai célokkal;

21. szorgalmazza, hogy a konkrét szakpolitikákba foglaljanak bele ambiciózus kötelezettségvállalásokat; az EBB-nek kötelezettségvállalásait vállalati operatív terve és éghajlat-változási stratégiája, valamint ágazati hitelezési stratégiái és védintézkedési politikái lényeges részévé kell tennie;

22. hangsúlyozza, hogy rendkívül fontos, hogy az EBB valamennyi beruházása és ágazati portfóliója összhangban legyen a Párizsi Megállapodással;

23. megjegyzi, hogy az EBB 2018-ban nagyszabású gázinfrastruktúra-projektek finanszírozását hagyta jóvá, beleértve a Türkmenisztánból és Azerbajdzsánból az EU-ba irányuló gázvezetéseket (transzanatóliai földgázvezeték), valamint a Görögországból Albánián és az Adriai-tengeren keresztül Olaszországba irányuló gázvezetéseket (Adria-gázvezeték); megjegyzi, hogy ezek a beruházások szerepeltek az uniós költségvetésből társfinanszírozott közös érdekű projektek 4. listáján; felszólítja az EBB-t, hogy 2020 végéig valamennyi finanszírozási tevékenységét hangolja össze a Párizsi Megállapodás céljaival; hangsúlyozza, hogy el kell ismerni a fontos áthidaló technológiaként szolgáló gáz szerepét, valamint azt, hogy hozzájárul a klímasemlegességre való áttárláshoz;

24. úgy véli, hogy az EBB új energiahitel-nyújtási politikája jelentős előrelépést jelent, különös tekintettel arra a döntésre, hogy 2021 végéig leállítja a fosszilis tüzelőanyagokkal kapcsolatos energiaprojekteknek való hitelezést, valamint arra, hogy a többi bank számára is például szolgálhat; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az energiaforrások, például a földgáz felhasználása és későbbi finanszírozása összhangban legyen a klímasemlegesség legkésőbb 2050-ig történő elérésével; megjegyzi, hogy az energiahitel-nyújtási politikát 2022 elején felülvizsgálják, és kéri, hogy a felülvizsgálat hangolják össze e politikát az európai fenntartható finanszírozási taxonómiával;

2020. július 10., péntek

25. üdvözli, hogy az EBB a jövőben a méltányos átállásra összpontosít, és elvárja, hogy az EBB járuljon hozzá a méltányos átállási mechanizmushoz, különösen a jövőbeli közszektor-hitelezési eszköz és az InvestEU keretében végzett műveletei keretében;
26. megjegyzi, hogy az utaknak, autópályáknak és légi közlekedésnek nyújtott finanszírozás aránya 2018-ban magasabb volt, mint a 2014. és 2018. közötti átlag, míg a vasutaknak nyújtott finanszírozás 2018-ban alacsonyabb volt, mint a 2014. és 2018. közötti átlag; megjegyzi, hogy 2018-ban a légi közlekedés számára biztosított finanszírozás összesen 725 millió EUR-t tett ki; várakozással tekint az EBB közlekedési hitelezési politikájának felülvizsgálata elé; új közlekedésfinanszírozási politikát szorgalmaz az uniós közlekedési ágazat 2050-ig történő szén-dioxid-mentesítése érdekében;
27. felhívja a Bizottságot, hogy a fenntartható befektetésekre vonatkozó keretet egészítse ki az EBB által alkalmazható, jelentős negatív környezeti hatással járó gazdasági tevékenységekre vonatkozó kritériumokkal; elismeri az EBB arra irányuló erőfeszítéseit, hogy hozzájáruljon a fenntartható fejlesztési célokhoz;
28. új politikák végrehajtását szorgalmazza azokban a nagy szén-dioxid-kibocsátású iparágakban, amelyek az EBB tevékenységi körébe tartoznak, például a cement, a petrokémiai termékek és az acél ágazatában, ezen ágazatok fenntarthatóságát szem előtt tartva és gondosan mérlegelve a folyamatban lévő szerződések megszüntetésének következményeit, a körforgásos gazdaság előmozdítására helyezve a hangsúlyt;
29. megjegyzi, hogy az éghajlati probléma nem oldható meg az ipar támogatása nélkül, és nagy léptékű változás csak akkor érhető el, ha bevonják az ipart is, és biztosítják a szükséges ösztönzőket az innovatív éghajlatvédelmi megoldásokhoz
30. üdvözli az EBB szénlábnymra vonatkozó új módszertanát, és felszólít annak szisztematikus végrehajtására, különös tekintettel a közvetett kibocsátásokra (úgynevezett „3. típus”); kéri, hogy a projekteket átfogóan értékeljék, ne pedig kibocsátásuk egyszerű gazdasági életciklus-elemzése alapján;
31. felhívja az EBB-t, hogy vizsgáljon meg különböző lehetőségeket arra vonatkozóan, hogy szigorúbb követelményeket határozzon meg a közvetítő ügyfelek számára a fosszilis tüzelőanyagoknak való kitétségük nyilvánosságra hozatalára vonatkozóan, hangsúlyozza, hogy ezek az új követelmények nem érinthetik hátrányosan a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférést;
32. üdvözli, hogy az EBB elfogadta a kizárási politikát, és szorgalmazza, hogy ezt az eszközt szigorúan alkalmazzák azon ügyfelek kizárása érdekében, amelyek az EBB-finanszírozással kapcsolatos korrupt gyakorlatokban vagy csalásban érintettek;
33. úgy véli, hogy az EBB-finanszírozásra tudományos célkitűzéseknek és nagyra törő kötelezettségvállalásoknak kell vonatkozniuk annak érdekében, hogy a kereskedelmi banki ágazat bevált gyakorlataival összhangban⁽⁹⁾ fokozatosan megszüntessék az azon projekteknek nyújtott támogatást, amelyek tevékenysége jelentős üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz vezet;
34. üdvözli a 2018-ban elfogadott, vízenergiára vonatkozó iránymutatásokat⁽¹⁰⁾, és kéri az átláthatósági követelmények valamennyi infrastrukturális projektre való kiterjesztését;
35. emlékezteti az EBB-t, hogy a biológiai sokféleség védelme az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás kulcsfontosságú eleme, az ökoszisztémák helyreállítása pedig az egyetlen bevált technológia a negatív kibocsátások tekintetében; megjegyzi, hogy az EBB összes projektjét biodiverzitási kockázatértékelésnek vetik alá, és a projekteknek meg kell felelniük az EBB biológiai sokféleséggel kapcsolatos normáinak, és az e területre vonatkozó közösségi célkitűzések elérése érdekében folyósított finanszírozások növelését szorgalmazza, különös tekintettel a nulla nettó erdőirtás célkitűzésére, valamint a tenger- és partvédelmi célkitűzésekre;
36. megjegyzi, hogy az Európai Beruházási Alapot (EBA) teljes mértékben vonják be az EBB valamennyi éghajlatváltozással kapcsolatos intézkedésébe;

Az EBB EU-n kívüli műveletei

37. megismétli, hogy a szegénység felszámolása, a hazai erőforrások mozgósítása és az emberi jogok a finanszírozott intézkedéseket láthatóbbá tevő uniós fejlesztésfinanszírozási architektúra központi témái; úgy véli, hogy a következő években a fenntartható fejlődési célok végrehajtásának kell az uniós döntéshozatali folyamat középpontjában állnia;

⁽⁹⁾ A Crédit Agricole vállalta, hogy a továbbiakban nem támogatja azokat a vállalkozásokat, amelyek a szénágazatban folytatott tevékenységeiket fejlesztik vagy tervezik fejleszteni. A Crédit Agricole zéró tolerancia politikája minden olyan vállalkozásra vonatkozik, amely a szénágazatban folytatott tevékenységet fejleszt vagy tervez fejleszteni, a szénkitermeléstől a szénalapú energiatermelésig, a szén kereskedelmén és szállításán keresztül.

⁽¹⁰⁾ EBB, „Environmental, Climate and Social Guidelines on Hydropower Development”, 2019. október.

2020. július 10., péntek

38. elismeréssel veszi tudomásul, hogy az EBB gyorsan tud alkalmazkodni a nemzetközi kihívásokhoz, felhívja az EBB-t, hogy a globális migrációs és menekültügyi kihívásra adott európai válasz részeként továbbra is támogassa az EU külső politikáit és vészhelyzetekre való reagálását, amilyen például a gazdasági reziliencia fokozására irányuló kezdeményezés;
39. ösztönzi az EBB-t, az EBRD-t, a multilaterális fejlesztési bankokat és a nemzetközi pénzügyi intézményeket, hogy a projektek végrehajtása során továbbra is törekedjenek a lehető legjobb operatív együttműködésre, mivel a bankok közötti szorosabb együttműködés elengedhetetlen a költségek optimalizálásához és az erőforrásokat hatékonyabban felhasználó szinergiák fokozásához;
40. megjegyzi, hogy a külső hitelezési megbízatás 2018. évi féldícs felülvizsgálata a garancia 5,3 milliárd EUR-val történő megemelésével jár;
41. emlékeztet arra, hogy az EBB műveleteit össze kell hangolni az uniós külpolitikai célkitűzésekkel;
42. megjegyzi, hogy az emberi jogi elvek teljes körűen be vannak építve a Bank legfontosabb átvilágítási eljárásaiba és előírásaiba, beleértve az előzetes értékelést is; emlékeztet arra, hogy az EBB-t közvetlenül köti az Európai Unió Alapjogi Chartája, és az ügyfelekkel kötött szerződéses záradékok lehetővé teszik a szerződések felfüggesztését az emberi jogok megsértése esetén; üdvözli a környezetvédelmi és szociális elvekről és normákról szóló 2009. évi nyilatkozat felülvizsgálatát;
43. felszólítja az EBB-t, hogy vegye figyelembe a helyi viszonyokat, amikor harmadik országokban hajt végre beruházást; emlékeztet arra, hogy a harmadik országokban végrehajtott beruházásoknak törekedniük kell a magánszektor által generált, a hosszú távú fenntartható gazdasági növekedésre, az éghajlatváltozás elleni küzdelem támogatására és a szegénységnek a munkahelyteremtés és a termelő erőforrásokhoz való jobb hozzáférés révén történő csökkentésére is;
44. megjegyzi, hogy az EBB alkalmaz ugyan emberi jogi szakembereket, de a helyi körülmények jobb megértése szempontjából előnyös lenne, ha az EBB helyi személyzetét bővítenék ki a partnerországokban; felhívja az EBB-t, hogy döntéshozatali folyamata során biztosítsa az emberi jogi megfontolások figyelembevételét;
45. megjegyzi, hogy a Bizottságra és az EKSZ-re projektszinten is hárul szerep, mivel konzultálnak velük az értékelés alatt álló EBB-projektekről, mielőtt e projekteket elfogadásra javasolnák az EBB igazgatóinak;
46. felkéri az EBB-t, hogy foglalkozzon a külső hitelezési megbízatásáról szóló bizottsági értékelés megállapításaival, amelyek rámutatnak arra, hogy „a Bizottság szolgálatainak nehézséget okoz, hogy a külső érdekelt feleken kívül nem tudnak betekinteni az EBB teljesítményébe, tekintettel arra, hogy a tényleges eredményekről szóló jelentéstételre csak a projekt befejezése után kerül sor, és az EBB nem köteles jelezni a végrehajtási problémákat”; továbbra is rendkívül problematikusnak tartja a Bizottság azon következtetését, hogy „az uniós beavatkozás tényleges eredményei és hatásai nagyrészt ismeretlenek”;
47. ismételt hangsúlyozza, hogy részt kíván venni az EBB új uniós fejlesztési banki leányvállalatának esetleges létrehozásáról a Tanács és az EBB között folytatott megbeszéléseken; felhívja az EBB-t, hogy a fejlesztési műveleteivel foglalkozó leányvállalatának létrehozása során kezelje prioritásként a szegénység felszámolását, a hazai erőforrások mozgósítását és az emberi jogokat;

Az ESBA működése és hatékonysága

48. megjegyzi, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) további magán- és közberuházás mozgósítására irányuló fő mennyiségi célkitűzése 500 milliárd EUR összegre vonatkozik; megjegyzi, hogy a fenntarthatóságra és a társadalmi hatásra vonatkozó mérhető célokat be kell építeni a jövőbeli beruházási stratégiákba;
49. megjegyzi, hogy az ESBA végrehajtásához az EBB 358 alkalmazottat és 75 személyt vett fel az Európai Beruházási Tanácsadó Platformba;
50. megjegyzi, hogy az ESBA különálló irányítási struktúrával rendelkezik, és beruházási műveletei két tematikus területen zajlanak, konkrétan az EBB által kezelt infrastrukturális és innovációs támogatási kereten, valamint az EBA által kezelt kkv-kereten belül;

2020. július 10., péntek

51. megismétli, hogy az uniós költségvetésből támogatott ESBA mögött – az EBB egyéb jelenlegi finanszírozási eszközeitől eltérően – az a megfontolás áll, hogy adicionalitást biztosítson további innovatív és jövőorientált ágazatok, valamint magasabb kockázatú projektek azonosítása révén;

52. kiemeli az adicionalitási kritérium fontosságát, amiből az következik, hogy olyan tevékenységeket kell támogatni, amelyek csak egyértelműen azonosított piaci hiányosságok vagy az optimálistól eltérő beruházási helyzetek és műveletek kezelése esetén jogosultak ESBA-támogatásra, és amelyek az ESBA támogatása nélkül nem valósulhattak volna meg ugyanolyan mértékben és ütemezéssel;

53. aggodalommal veszi tudomásul a Bíróság megállapítását, amely szerint a mozgósított beruházásokra vonatkozóan bejelentett becslés nem veszi figyelembe, hogy az ESBA bizonyos műveletei más EBB-műveleteket és uniós pénzügyi eszközöket váltottak ki, illetve hogy az ESBA-támogatás egy részét olyan projektekre költötték, amelyeket más, állami vagy magánforrásokból is finanszírozni lehetett volna eltérő feltételek mellett;

54. megismétli arra irányuló felhívását, hogy készítsenek objektív áttekintést az ESBA-projektek adicionalitásáról, gazdasági, társadalmi és környezeti hatásáról és valódi hozzáadott értékéről, valamint az uniós szakpolitikákkal vagy más EBB-műveletekkel való összeegyeztethetőségükről annak érdekében, hogy – amint arra a Számvevőszék 2019. januári különjelentése⁽¹¹⁾ is rámutatott – e projektek inkább politikaorientáltak legyenek, mintsem keresletorientáltak;

55. megjegyzi, hogy az ESBA-műveletek a magánberuházásokon felül egyéb uniós és nemzeti közforrásokból származó finanszírozás igénybevételére is jogosultak voltak; fontosnak tartja az elköltött pénzügyi források csökkenő gazdaságosságának és az ilyen költségek esetleges holt súlyának elkerülését; hangsúlyozza, hogy garantálni kell az adicionalitást;

56. elkerülendőnek tartja a több befektető általi kiadások közötti átfedéseket és a költségek holt súlyát, hogy a beruházások több különböző csatornán keresztüli finanszírozása ne megbízhatatlan vagy több résztvevőnek tulajdonított eredményeket hozzon;

57. az ESBA általános hatékonyságának növelése érdekében felszólít az ESBA, a nemzeti fejlesztési bankok és a beruházási platformok közötti szinergia javítására;

58. rendkívül fontosnak tartja, hogy az InvestEU program kezdeti tervezése, végrehajtása és az elért eredményekről szóló jelentéstétel során kellően figyelembe vegyék az ESBA 1.0 és az ESBA 2.0 tanulságait, különös tekintettel az adicionalitásra, a fenntarthatóságra és az átláthatóságra;

Az EBB irányítása, átláthatósága és elszámoltathatósága

59. ismételt hangsúlyozza, hogy az EBB és az EBA valamennyi művelete során fontos az etika, a feddhetetlenség, az átláthatóság és az elszámoltathatóság;

60. megjegyzi, hogy a Bizottság az EBB alapokmányának 19. cikke szerinti eljárás keretében véleményt ad ki valamennyi finanszírozási műveletről; felhívja a Bizottságot, hogy ezeket a véleményeket azok elkészültekor tegye hozzáférhetővé;

Az EBB vállalatirányítási és ellenőrzési keretének optimalizálása

61. javasolja a bank szemlélete és a kapcsolódó minőségellenőrzések módosítását a bank szervezeteiben a megfelelési kockázatok megfelelő kezelése és az eredményalapú költségvetés elvének az EBB-n és az EBB-csoporton belüli teljes körű alkalmazásának támogatása érdekében;

62. felszólít az Európai Bizottsággal közösen megvalósított finanszírozással kapcsolatos kockázatkezelési- és ellenőrzési rendszerek elemzésére és egy, az elemzésről szóló jelentés elkészítésére, figyelembe véve a források ötvözésének nem csupán a felügyelettel, hanem az irányítási lehetőségekkel kapcsolatos vetületeket is;

⁽¹¹⁾ <https://www.eca.europa.eu/hu/Pages/DocItem.aspx?did=49051>

2020. július 10., péntek

63. megjegyzi, hogy 2018-ban a bank üzleti modellje tovább fejlődött és diverzifikáltabbá vált az ESBA keretében végzett, összetettebb jellegű tevékenységek növekedése, valamint a kisebb méretű és magasabb kockázati profilú ügyletek miatt;

64. megjegyzi, hogy az igazgatótanács 2018 júliusában számos szervezeti és irányítási változást ismertetett, és 2018 decemberében végrehajtási ütemtervet hagyott jóvá, többek között az alábbiakat:

- i. javaslat az EBB alapokmányának módosítására az igazgatótanács póttagjai számának növelése és bizonyos irányítási kérdések tekintetében a minősített többségi szavazás bevezetése érdekében;
- ii. a bank belső ellenőrzési és kockázatkezelési környezetének javítása, különösen egy csoportkockázati funkció létrehozásával, amelyet egy csoportkockázati vezető tölt be;

65. az EBB irányító szervei feladatainak felülvizsgálatával kapcsolatban az a véleménye, hogy az irányítóbizottság tagjainak el kell kerülniük az esetleges összeférhetlenségeket; ezzel összefüggésben fontosnak tartja, hogy az Igazgatói Bizottság és az Igazgatótanács magatartási kódexébe belefoglaljanak egy olyan rendelkezést, amely kizárja annak lehetőségét, hogy tagjaik felügyeljék a hitelnyújtást vagy a projektek végrehajtását saját országukban;

66. sajnálatosnak tartja a sokszínűség és a nemek közötti egyensúly tartós hiányát a felső vezetés szintjén és az EBB csoport irányító testületein belül; felhívja az EBB-t, hogy prioritásként kezelje ezt a kérdést;

67. felhívja az EBB-t, hogy maradéktalanul hajtsa végre az EBB ellenőrző bizottságának 2018. évi éves jelentésében⁽¹²⁾ megfogalmazott ajánlásokat, nevezetesen:

- felül kell vizsgálni az irányítóbizottság és az igazgatótanács magatartási kódexét;
- a banknak megfelelő és elégséges személyzetet kell biztosítania az ellenőrzéshez, és sürgősen meg kell szüntetnie az ellenőrzési funkciókkal kapcsolatos munkaerő-felvételi hiányosságokat;
- az irányítóbizottságnak ütemtervet kell kidolgoznia, amely tartalmazza az ajánlások végrehajtásának mérföldköveit, forrásait és ütemtervét, rámutatva arra, hogy a múltban túl lassú volt az ellenőrző bizottság ajánlásainak végrehajtása;

Egy átláthatóbb és elszámoltathatóbb, a csalás és korrupció elleni küzdelemben megerősített mechanizmusokkal rendelkező intézmény felé

68. megjegyzi, hogy az évek során az EBB belső mechanizmusokat és irányítási struktúrákat hozott létre a csalás és a korrupció kockázatának csökkentése érdekében; a bank nyilvánosan is kötelezettséget vállalt arra, hogy a „csalással és korrupcióval szembeni zéró tolerancia politikáját alkalmazza”;

69. felkéri az EBB-t, hogy weboldalán tegye közzé az ügyfelei tényleges tulajdonosára vonatkozó adatokat annak érdekében, hogy növelje műveleteinek láthatóságát és kiküszöbölje a korrupció és az összeférhetlenség lehetőségét;

70. felkéri az EBB-t, hogy a közvetlen és közvetett hitelek nyújtását az országonkénti adó- és számviteli adatok közzétételétől, illetve a kedvezményezettek és a finanszírozási műveletekbe bevont pénzügyi közvetítők tekintetében a tényleges tulajdonosra vonatkozó adatok megadásától tegye függővé;

71. tudomásul veszi a Counter Balance jelentését, amely megállapítja, hogy „az EBB még mindig nem képes megfelelően ellátni a csalás és a korrupció elleni küzdelem feladatát, részben a belső mechanizmusainak hiányosságai, részben pedig a tevékenységeire vonatkozó elégtelen irányítási keret, valamint a tevékenységei – többek között az OLAF általi – megfelelő külső ellenőrzésének hiánya miatt”, továbbá tudomásul veszi az EBB és az OLAF e jelentésre adott válaszait; felhívja az EBB-t, hogy hajtsa végre a fennmaradó hiányosságok orvoslásához szükséges javításokat; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot annak biztosítására, hogy az EBB legalább a pénzmosás elleni uniós irányelvvel egyenértékű átvilágítási kötelezettségeknek tegyen eleget;

⁽¹²⁾ https://www.eib.org/attachments/general/ac_annual_reports_2018_en.pdf

2020. július 10., péntek

72. súlyos aggodalmának ad hangot az EBB egyik belső ellenőrzéséről a közelmúltban megjelent cikkel⁽¹³⁾ kapcsolatban, amely szerint az ellenőrzés súlyos hiányosságokat tárt fel a pénzmossás elleni normák bank általi alkalmazásában; üdvözlö, hogy az EBB foglalkozik ezekkel a hiányosságokkal, és sürgeti, hogy munkáját prioritásként kezelve a megadott határidőig végezze el, és számoljon be a Parlamentnek a meghozott konkrét intézkedésekről, különösen azokról, amelyek célja az ügyfelekkel kapcsolatos átvilágítás megerősítése volt; felhívja az EBB-t, hogy ossza meg a fent említett belső ellenőrzésről szóló jelentést a Parlamenttel, és tegye közzé annak érdemi összefoglalóját, valamint az egyes hiányosságok hatékony kezelésének részletes értékelését, amelyet a szélesebb nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni;

73. felhívja az EBB-t, hogy a lehető legjobban aknázza ki az OLAF-fal és az Európai Ügyészséggel folytatott együttműködést, és ez utóbbit arra kéri, hogy proaktívan foglalkozzon az EBB-ügyekkel, azáltal, hogy kivizsgálja és büntetőeljárás alá vonja az EU pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények elkövetőit;

74. ismételten felhívja az EBB-t, hogy váljon elszámoltathatóbbá a többi uniós intézmény felé, megerősítve az EBB feletti parlamenti ellenőrzést, és lehetővé téve az Európai Számvevőszék számára az EBB műveleteinek teljes körű ellenőrzését;

75. emlékeztet arra, hogy a nyilvánosság részvétele – különösen a helyi közösségek és az EBB-műveletekben érintett polgárok bevonása – az EBB politikai döntéshozatalában az elszámoltathatóság javításának egyik módja;

76. emlékeztet rá, hogy az EBB-politikák végrehajtása során biztosított átláthatóság – amellett, hogy erősíti az EBB általános intézményi elszámoltathatóságát és felelősségét, egyértelmű áttekintést nyújtva a pénzügyi közvetítők típusáról és a végső kedvezményezettekről – egyidejűleg hozzájárul a támogatott segélyezési projektek hatékonyságának és fenntarthatóságának növeléséhez; felhívja az EBB-t, hogy vegye figyelembe ezeket a szempontokat az EBB átláthatósági politikájának 2020-ra tervezett felülvizsgálata során;

77. támogatja tehát az EBB-stratégia végrehajtásának módjára, valamint az EBB termékeinek és portfólióinak fenntarthatóságára vagy éghajlati hatására vonatkozó egyértelmű információk közzétételét;

78. elvárja, hogy az EBB visszaélést bejelentő személyek védelmére vonatkozó politikája ambiciózus célokat és magas szintű normákat állapítson meg; sürgeti az EBB-t, hogy e felülvizsgálat körébe a visszaélést bejelentő belső és külső személyeket egyaránt vonja be, és egyértelmű, jól meghatározott eljárásokat, időkereteket és iránymutatásokat alakítson ki annak érdekében, hogy a visszaélést bejelentő személyek a lehető legjobb iránymutatást kapják, és bármilyen megtorlással szemben védelemben részesüljenek;

79. sajnálatosnak tartja, hogy 2018 végén nem erősítették meg kellőképpen a panasztételi mechanizmusokat, és úgy véli, hogy tovább kell fejleszteni a hatékony és független panasztételi mechanizmushoz való hozzáférést, beleértve a jogorvoslatihoz való jogot is; megjegyzi, hogy az EBB 2019-ben létrehozott egy új, kifejezetten a projekt-közbeszerzési panasztételi rendszert az ezzel kapcsolatos panaszok hatékonyabb és függetlenebb kezelésének biztosítása érdekében;

80. üdvözlö az EBB arra irányuló erőfeszítéseit, hogy közétegye az éghajlat-politikai fellépés új dokumentumait, az ESBA-projektek eredménytábláit vagy a befejezett nem uniós műveletekre vonatkozó projektzáró jelentéseket; úgy véli, hogy az EBB-nek a lehető legnagyobb mértékben közzé kell tennie a kormányzótanács üléseinek jegyzőkönyveit, az irányítóbizottsági ülések jegyzőkönyveit és napirendjeit, a 3PA- és a REM-értékelőlapokat, a Bizottság projektekkel kapcsolatos véleményét és a projektek monitoringjelentéseit; megérti azonban, hogy az EBB ügyfelei és projektpartnerei által szolgáltatott bizalmas információk védelme érdekében bizonyos korlátozások érvényesek a dokumentumok átláthatóságára;

81. tudomásul veszi az EBB új kizárási politikájának 2018. évi hatálybalépését, beleértve a magatartásukkal és tevékenységeikkel kapcsolatban negatív előéletű szervezetek és személyek kizárására irányuló eljárásokat, amelyek életbe léptetik az EBB csalás elleni politikájával kapcsolatos meglévő rendelkezéseket és tilalmakat;

⁽¹³⁾ Luxembourg Times, „Az EBB vizsgálat alatt áll a visszaélések bejelentését követő hiányosságok miatt”, 2020. április 21.

2020. július 10., péntek

82. várja az EBB/EBA csalás elleni politikái 2018-ban indított felülvizsgálatának eredményeit, és támogatja a csalással, korrupciós politikával és a tiltott magatartás egyéb formáival kapcsolatos zéró tolerancia szigorúbb megközelítést; felhívja az EBB-t, hogy a jövőben fokozza együttműködését az OLAF-fal és az Európai Ügyészséggel, és minden potenciális csalást jelentsen az illetékes hatóságoknak; úgy véli, hogy az Európai Ügyészségnek a jövőben rendelkeznie kell azzal a megbízatással, hogy az EBB-alapok kapcsán felmerülő büntetendő cselekmények vonatkozásában büntetőeljárást indítson az Európai Ügyészségben tagsággal rendelkező uniós tagállamokban;

83. megjegyzi, hogy az EBB minden egyes művelettel kapcsolatban közzéteszi a honlapján az ügyfeleire vonatkozó adatokat; felhívja az EBB-t, hogy tegye közzé a tényleges tulajdonosokra vonatkozó szükséges információkat is; üdvözli az EBB visszaélést bejelentő személyek védelmére vonatkozó jelenlegi politikáját;

84. megjegyzi, hogy 2018-ban 184 új bejelentéssel (2017-ben 149) nőtt a bejelentések száma, amelyek 68 %-a belső, 31 %-a pedig külső forrásból származott; megjegyzi, hogy a vizsgálatok fő területei az alábbiak: csalás, korrupció, az EBB/EBA nevével való visszaélés és összejárás; megjegyzi, hogy az EBB-csoporttal kapcsolatos összes bejelentés 69 %-át az OLAF-hoz utalták;

85. tudomásul veszi az EBB és a Volkswagen közötti megállapodást, amely azzal a következménnyel járt, hogy a Volkswagent 18 hónapra kizárták az EBB valamennyi projektjéből, valamint a Volkswagen kötelezettséget vállalt arra, hogy hozzájárul a fenntarthatósági kezdeményezéshez, beleértve a környezet védelmét is;

86. felelősségteljes adópolitikát támogat az EBB-n belül azáltal, hogy támogatja a feddhetlenségi záradékoknak az EBB-csoport szerződéseibe való beillesztését, a szabályoknak meg nem felelő joghatóságokkal kapcsolatos alapos átvilágítás végrehajtását, egyértelműen megjelölve a szerződő feleket és a földrajzi elhelyezkedést; üdvözli a követelményeknek nem megfelelő jogrendszerekkel kapcsolatos politikájának 2019. márciusi elfogadását, és felszólít annak gyors végrehajtásra, valamint a Parlament ezzel kapcsolatos rendszeres tájékoztatására;

87. szigorú követelménynek tekinti a legmagasabb szintű feddhetlenségi normák – nevezetesen a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó, az EU és a Pénzügyi Akció Munkacsoport által szorgalmazott normák, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem fokozása érdekében az OECD, a G20-csoport és az EU által szorgalmazott jó adóügyi kormányzási elvek – tiszteletben tartását;

88. elismeri, hogy uniós szinten az EBB úttörő szerepet töltött be a fenntarthatósági jelentés kibocsátásában; felkéri az EBB-t, hogy fejlessze tovább fenntarthatósági jelentését azáltal, hogy beszámol az eredményekről, és pontosan meghatározott, konkrét, könnyen mérhető és összehasonlítható mutatókat alkalmaz;

89. üdvözli, hogy az EBB külső könyvvizsgálója első alkalommal adott ki korlátozott megbízhatósági jelentést a 2018-as fenntarthatósági jelentésében szereplő egyes nyilatkozatokról, számadatokról és mutatókról;

90. szorgalmazza, hogy a Számvevőszék fokozza az EBB külső ellenőrzését, és úgy véli, hogy a 2020 szeptemberében esedékes háromoldalú megállapodás megvitatásakor alaposan gondolják át a 2016-ban aláírt háromoldalú megállapodás aktuális rendelkezéseit, valamint az Európai Beruházási Bank, az Európai Bizottság és az Európai Számvevőszék közötti együttműködést szabályozó rendelkezéseket;

91. megismétli azonban az EBB éves jelentésére vonatkozó kérését, és felhívja az EBB-t, hogy nyújtson be átfogóbb, részletesebb és harmonizáltabb éves tevékenységi jelentést, és jelentősen javítsa az információk bemutatását úgy, hogy részletes és megbízható lebontásokat közöl az adott évre jóváhagyott, aláírt és kiosztott beruházásokról és a bevont finanszírozási forrásokról (saját források, ESBA, központilag irányított uniós programok stb.), valamint a kedvezményezettekről (tagállamok, közsféra vagy magánszektor, közvetítők vagy közvetlen kedvezményezettek), a támogatott ágazatokról és az utólagos értékelések eredményeiről;

92. felhívja a Költségvetési Ellenőrző Bizottságot, hogy szervezzen éves műhelytalálkozót/meghallgatást az EBB tevékenységeiről és műveleteinek ellenőrzéséről, ami további releváns információkat biztosítana a Parlament számára, elősegítve az EBB-re és annak műveleteire vonatkozó ellenőrzési munkáját;

A Parlament ajánlásainak nyomon követése

93. felszólítja az EBB-t, hogy továbbra is készítsen jelentést a Parlament éves állásfoglalásaiban szereplő korábbi ajánlások végrehajtásának állásáról, különös tekintettel az alábbiakra:

a) beruházási stratégiájának gazdasági, környezeti és társadalmi hatása;

2020. július 10., péntek

- b) az összeférhetlenség megelőzésével kapcsolatos kiigazítások, különösen, ha a tagok részt vesznek a kölcsönök odaítélésében;
- c) átláthatóság az ügyfelek feddhetetlenségére vonatkozó átvilágítását követően az adókikerülés, a csalás és a korrupció megelőzése érdekében;

o

o o

94. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, és kéri a Tanácsot és az EBB igazgatótanácsát, hogy vitassa meg a Parlament itt ismertetett álláspontját.

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0192

Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – 2018. évi éves jelentés

Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – Csalás elleni küzdelem – 2018. évi éves jelentés (2019/2128(INI))

(2021/C 371/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 310. cikkének (6) bekezdésére és 325. cikkének (5) bekezdésére,
- tekintettel a Bizottság és az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) korábbi éves jelentéseiről szóló állásfoglalásaira,
- tekintettel a „30. éves jelentés az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről és a csalás elleni küzdelemről (2018)” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett 2019. október 11-i bizottsági jelentésre (COM(2019)0444) és az azt kísérő dokumentumokra ((SWD(2019)0361, SWD(2019)0362, SWD(2019)0363, SWD(2019)0364 és SWD(2019)0365)),
- tekintettel az OLAF 2018. évi jelentésére ⁽¹⁾ és az OLAF Felügyelő Bizottságának 2018. évi tevékenységi jelentésére,
- tekintettel az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és a Számvevőszéknek címzett, „A Bizottság csalás elleni stratégiája: fokozott fellépés az uniós költségvetés védelme érdekében” című bizottsági közleményre (COM(2019)0196),
- tekintettel „A Bizottság csalás elleni stratégiája: fokozott fellépés az uniós költségvetés védelme érdekében” című bizottsági közleményt (COM(2019)0196) kísérő „cselekvési tervre” (SWD(2019)0170) és „csaláskockázat-értékelésre” (SWD(2019)0171),
- tekintettel az Európai Számvevőszéknek a 2018-as pénzügyi évre vonatkozó költségvetés végrehajtásáról szóló éves jelentésére, az intézmények válaszaival együtt ⁽²⁾,
- tekintettel a tagállamokban a jogállamiság tekintetében fennálló, általánossá vált hiányosságok esetén az Unió költségvetésének védelméről szóló rendeletre irányuló, 2018. május 2-i bizottsági javaslatra (COM(2018)0324),
- tekintettel az EU pénzügyi érdekeinek védelmére vonatkozó egységes rendelkezéseknek a többéves pénzügyi keretre vonatkozó valamennyi bizottsági javaslatba történő beillesztésére,
- tekintettel az Európai Számvevőszék 8/2018. sz. véleményére a 883/2013/EU, Euratom rendeletnek (OLAF-rendelet) az Európai Ügyészséggel való együttműködés és az OLAF vizsgálatai hatékonysága tekintetében történő módosításáról szóló, 2018. május 23-i bizottsági javaslatról (COM(2018)0338),
- tekintettel a csalás elleni uniós program létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 9/2018. sz. számvevőszéki véleményre (COM(2018)0386),
- tekintettel a Számvevőszék 26/2018. számú, „A vámügyi informatikai rendszerek sorozatos késedelmiei: mi okozott problémát?” című különjelentésére,

⁽¹⁾ OLAF, „Az Európai Csalás Elleni Hivatal tizenkilencedik jelentése, 2018. január 1–december 31.”, 2019.

⁽²⁾ HL C 340., 2019.10.8., 1. o.

2020. július 10., péntek

- tekintettel az Európai Számvevőszéknek „Az uniós kiadásokat érintő csalás elleni küzdelem: intézkedésre van szükség” című, 01/2019. sz. különjelentésére,
- tekintettel az Európai Számvevőszéknek „A csalások kezelése az uniós kohéziós kiadások terén: az irányító hatóságoknak hatékonyabbá kell tenniük a csalások felderítését, a válaszlépéseket és a koordinációt” című, 06/2019. sz. különjelentésére,
- tekintettel az Európai Számvevőszéknek az „E-kereskedelem: még számos kihívás vár megoldásra a héa- és vámbeszedés terén” című, 12/2019. sz. különjelentésére,
- tekintettel az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾ és annak a Bizottság által 2017. október 2-án közzétett féldős felülvizsgálatára (COM(2017)0589),
- tekintettel az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló, 2017. július 5-i (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelvre (PIF-irányelv) ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről szóló, 2017. október 12-i (EU) 2017/1939 tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Bizottság által megrendelt, „A héabevétel-kiesés vizsgálata a 28 uniós tagállamban és az erről szóló jelentések: végleges jelentés” című, 2019. szeptember 4-i jelentésre,
- tekintettel a Bizottság által megrendelt, „A héabevétel-kiesés számszerűsítése és elemzése az uniós tagállamokban” című, 2015. májusi jelentésre és a Bizottság „Úton egy egységes uniós héaövezet felé – új döntések szükségeltetnek” című, 2016. április 7-i közleményére (COM(2016)0148),
- tekintettel a Bizottság „Az Európai Unió antikorrupciós jelentése” című, 2014. február 3-i jelentésére (COM(2014)0038),
- tekintettel a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁸⁾,
- tekintettel „A korrupció elleni küzdelem az Európai Unióban” című, 2011. június 6-i bizottsági közleményre (COM(2011)0308),
- tekintettel „A visszaélést bejelentő személyek szerepéről az Unió pénzügyi érdekeinek védelmében” című, 2017. február 14-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,

⁽³⁾ HL L 248., 2013.9.18., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 198., 2017.7.28., 29. o.

⁽⁵⁾ HL L 283., 2017.10.31., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 298., 2012.10.26., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 193., 2018.7.30., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 94., 2014.3.28., 65. o.

⁽⁹⁾ HL C 252., 2018.7.18., 56. o.

2020. július 10., péntek

- tekintettel a „Határozottabb fellépés a cigarettacsempészet és a dohánytermékek illegális kereskedelmének egyéb formái ellen – Átfogó uniós stratégia” című, 2013. június 6-i bizottsági közlemény (COM(2013)0324) végrehajtásáról készített, 2017. május 12-i előrehaladási jelentésre (COM(2017)0235),
- tekintettel az OLAF által koordinált „Közbeszerzési csalás – figyelmeztető jelzések és helyes gyakorlatok gyűjteménye” című, 2017. december 20-án közzétett jelentésre, valamint az OLAF 2017. évi, „A megosztott irányítású alapokkal kapcsolatos szabálytalanságokról szóló jelentéstételről” szóló kézikönyvére,
- tekintettel az Európai Számvevőszéknek az „Importeljáráások: a jogszabályi keretek hiányosságai és a nem kellően eredményes végrehajtás hátrányos hatással vannak az Unió pénzügyi érdekeire” című 19/2017. sz. különjelentésére,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága által a C-105/14. számú, a Taricco és társai elleni büntetőeljárás ügyben hozott ítéletre ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága által a C-42/17. számú, az M.A.S. és M.B. elleni büntetőeljárás ügyben hozott ítéletre ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a Törvényszéknek a T-48/16 sz., Sigma Orionis SA kontra Európai Bizottság ügyben hozott ítéletére ⁽¹²⁾,
- tekintettel a héa területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről, valamint a 904/2010/EU és az (EU) 2017/2454 rendeletek módosításáról szóló 2018. október 2-i, (EU) 2018/1541 tanácsi rendelet elfogadására annak érdekében, hogy a tagállamok jobban tudják kezelni a legkárosabb héacsalási rendszereket és csökkenteni tudják a héabevétel-kiesést,
- tekintettel „Az EU pénzügyi érdekeinek védelme – A csalás révén harmadik országokba került pénzek és vagyonok visszaszerzése” című, 2018. október 25-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett „Modern költségvetés a polgárainak védelmet, biztonságot és lehetőségeket nyújtó Unió számára. A 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret” című bizottsági közleményre (COM(2018)0321),
- tekintettel a vámcsalások elleni küzdelemről és az Unió saját forrásainak védelméről szóló, 2018. október 4-i állásfoglalására ⁽¹⁴⁾,
- tekintettel a Herkules III program ⁽¹⁵⁾ folyamatos végrehajtására,
- tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
- tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A9-0103/2020),

A. mivel a Bizottság a tagállamokkal együttműködve hajtja végre az Unió költségvetését, melynek 74 %-át megosztott irányítás keretében hajtották végre 2018-ban;

B. mivel a Bizottságnak teljesítenie kell a megosztott irányítás szerinti felügyeleti, kontroll- és ellenőrzési feladatait;

⁽¹⁰⁾ Az Európai Unió Bíróságának (nagytanács) 2015. szeptember 8-i ítélete a C-105/14 sz., Ivo Taricco és társai elleni büntetőeljárás ügyben (ECLI:EU:C:2015:555).

⁽¹¹⁾ Az Európai Unió Bíróságának (nagytanács) 2017. december 5-i ítélete a, M.A.S. és M.B. elleni büntetőeljárás ügyben (ECLI:EU:C:2017:936).

⁽¹²⁾ A Törvényszék 2018. május 3-i ítélete a T-48/16 sz., Sigma Orionis SA kontra Európai Bizottság ügyben, ECLI:EU:T:2018:245.

⁽¹³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0419.

⁽¹⁴⁾ HL C 11., 2020.1.13., 50. o.

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 250/2014/EU rendelete (2014. február 26.) az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme területén végzett tevékenységek előmozdítására irányuló program (Hercule III program) létrehozásáról és a 804/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 84., 2014.3.20., 6. o.).

2020. július 10., péntek

- C. mivel a költségvetési rendelet (EU, Euratom) 2018/1046 63. cikke értelmében a tagállamok a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatok végrehajtásakor megteszik a szabálytalanságok és a csalás megelőzéséhez, felderítéséhez és korrigálásához szükséges intézkedéseket;
- D. mivel az Unió pénzügyi érdekeinek védelme érdekében a tagállamoknak előzetes és utólagos ellenőrzéseket kell végezniük, vissza kell fizettetniük a jogosulatlanul kifizetett összegeket, és szükség esetén bírósági eljárást kell indítaniuk e tekintetben;
- E. mivel a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás és az EU pénzügyi érdekeinek védelme az uniós költségvetés végrehajtására irányuló politika kulcselemei, céljuk pedig a polgárok bizalmának növelése annak biztosítása révén, hogy az adófizetők pénzét megfelelően használják fel, és az uniós költségvetést eredményesen hajtják végre;
- F. mivel a közpénzek hatékony és eredményes felhasználása és az EU pénzügyi érdekeinek védelme hozzájárul az uniós költségvetés hatékony kezeléséhez;
- G. mivel az EUMSZ 310. cikkének (6) bekezdése kimondja, hogy „Az Unió és a tagállamok a 325. cikk rendelkezéseivel összhangban küzdenek a csalás és az Unió pénzügyi érdekeit sértő minden egyéb jogellenes tevékenység ellen”; mivel az EUMSZ 325. cikkének (2) bekezdése értelmében a „tagállamok az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalás leküzdésére tesznek”; mivel az EUMSZ 325. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy „a tagállamok összehangolják az Unió pénzügyi érdekeinek csalással szembeni védelmét célzó tevékenységüket”, és hogy „a Bizottsággal együtt megszervezik a megfelelő hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti szoros és rendszeres együttműködést”; mivel az EUMSZ 325. cikkének (4) bekezdése értelmében az Európai Számvevőszékkel konzultálni kell minden olyan intézkedésről, amelyet a jogalkotónak az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás megelőzése és az ellene való küzdelem terén el kell fogadnia;
- H. mivel az uniós költségvetés támogatja a közös célkitűzéseket, és segít a mindenkit érintő kihívások kezelésében, és mivel a jó teljesítmény az eredmények és kiemelt célok elérésének előfeltétele, az egyszerűsítés, valamint a bemenetek, a kimenetek, az eredmények és a hatások rendszeres értékelése a teljesítményalapú költségvetés elengedhetetlen elemei;
- I. mivel az EU-nak általános kötelezettsége, hogy az EUMSZ által meghatározott kereteken belül fellépjen a korrupció elleni politikák terén; mivel az EUMSZ 67. cikke előírja, hogy az Unió, többek között a bűncselekmények megelőzése és leküzdése, illetve a büntető jogszabályok közelítése révén köteles garantálni a biztonság magas szintjét; mivel az EUMSZ 83. cikke szerint a korrupció a határokon átnyúló következményekkel jár, különösen súlyos bűncselekmények egyike, amely kedvezőtlen hatással van az Unió pénzügyi érdekeire;
- J. mivel az európai alapokat érintő csalások azon módszerek közé tartoznak, amelyek révén a bűnszervezetek beszivárognak a gazdaságba, sértve a gazdasági szabadságot és a szabad versenyt;
- K. mivel a szabálytalanságok megelőzésére irányuló összehangoltabb uniós fellépés és csalás elleni küzdelem lehetővé tétele érdekében megfelelően kezelni kell a tagállamok jogi és közigazgatási rendszerei közötti számos eltérést; mivel a Bizottságnak tovább kell fokoznia erőfeszítéseit a csalás elleni küzdelem terén, és az ennek keretében hozott intézkedéseket továbbra is hatékonyan végre kell hajtania a még kézzelfoghatóbb és kielégítőbb eredmények elérése érdekében;
- L. mivel a korrupció nemcsak az Unió pénzügyi érdekeit veszélyezteti súlyosan, hanem a demokráciát és a közigazgatásba vetett bizalmat is;
- M. mivel a tagállamok által beszedett héa a nemzeti költségvetések fontos bevételi forrása, és a héa-alapú saját források a 2018. évi teljes uniós költségvetési bevételek 11,9 %-át tették ki;
- N. mivel az egyes tagállamokban észlelt szisztematikus és intézményesített korrupciós esetek súlyosan sértik az EU pénzügyi érdekeit, ugyanakkor veszélyeztetik a demokráciát, az alapvető jogokat és a jogállamiságot is; mivel a korrupcióról szóló 2017. decemberi Eurobarométer 470. különjelentés szerint a korrupció érzékelése és az ahhoz való viszonyulás 2013-hoz képest általánosságban meglehetősen keveset változott, ami azt mutatja, hogy az uniós polgárok intézményeik iránti bizalmának növelése terén nem sikerült konkrét eredményeket felmutatni;

2020. július 10., péntek

A szabálytalanságok feltárása és jelentése

1. üdvözli az EU pénzügyi érdekeinek védelméről és a csalás elleni küzdelemről szóló 30. éves jelentést, valamint az elmúlt három évtizedben a csalás és a szabálytalanságok elleni uniós szintű küzdelem jogi alapjai és intézményi kerete (OLAF és Európai Ügyészség) kialakításában és fejlesztésében, a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködés kialakításában elért előrelépést, továbbá az uniós költségvetés védelme terén elért olyan eredményeket, amelyek az uniós intézmények és a nemzeti hatóságok együttes erőfeszítései nélkül nem valósulhatnának meg;
2. komoly aggodalommal állapítja meg, hogy a csalási módszerek állandóan változnak és mindig új csalási mintázatok jelennek meg, amelyek erős transznacionális dimenzióval rendelkeznek, és határokon átnyúló csalási rendszereket hoznak létre (pl. a mezőgazdasági termékek promóciója során elkövetett csalás; postafiókcségek; vámkikerülés az Unióba érkező és számos tagállamban vámkezelésen áteső textiláru és cipők alulértékelése révén; e-kereskedelem; a kiadási oldalon megjelenő csalások határokon átnyúló jellegének fokozódása; és hamisítás), amely kedvezőtlenül érinti az uniós költségvetés bevételi oldalát, és amely új, összehangolt választ tesz szükségessé uniós és nemzeti szinten;
3. megjegyzi, hogy a 2018-ban jelentett csalárd és nem csalárd szabálytalanságok teljes száma (11 638 eset) a 2017. évi adathoz (15 213 eset) képest 25 %-kal csökkent, valamint hogy azok értéke az előző évhez képest nagyságrendileg nem változott (2017: 2,5 milliárd EUR, 2018: 2,58 milliárd EUR);
4. emlékeztet rá, hogy nem minden szabálytalanság csalárd jellegű, és hogy egyértelmű különbséget kell tenni az elkövetett hibák között;
5. emlékeztet rá, hogy a bejelentett csalárd szabálytalanságok száma és az azokhoz kapcsolódó összegek nem értelmezendők az EU vagy egy adott tagállam költségvetését érintő csalások szintjének közvetlen mércéjeként; megjegyzi, hogy nem tudható, hogy a Bizottság és különösen a tagállamok évente hány csalárd szabálytalanságot nem jelentenek be; megjegyzi, hogy ez megnehezíti a Parlament számára, hogy hasznosítható következtetéseket vonjon le a Bizottság csalás elleni tevékenységeinek hatékonyságáról; felhívja ezért a Bizottságot, hogy dolgozzon ki az EU-ban elkövetett csalások mértékére vonatkozó becslések megbízhatóságának és pontosságának javítására szolgáló módszertant; megjegyzi, hogy a csalárd szabálytalanságok a 2018-as kifizetések 0,71 %-át és a 2018-ra beszedett hagyományos saját források bruttó értékének 0,65 %-át befolyásolták; megjegyzi továbbá, hogy a nem csalárd szabálytalanságok a 2018-as kifizetések 0,58 %-át és a 2018-ra beszedett hagyományos saját források bruttó értékének 1,78 %-át befolyásolták;
6. aggodalommal veszi tudomásul a Számvevőszék következtetését, miszerint a Bizottság nem rendelkezik megfelelő mértékű ismeretekkel a csalások mértékéről, jellegéről és okairól; ismét felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre egységes rendszert a tagállamokból származó, szabálytalanságokra és csalásokra vonatkozó összehasonlítható adatok gyűjtésére annak érdekében, hogy szabványosítsa a jelentéstételi eljárást és garantálja a szolgáltatott adatok minőségét és összehasonlíthatóságát;
7. felhívja továbbá a Bizottságot, hogy végezzen átfogó ellenőrzéseket a tagállamok által a szabálytalanságkezelő rendszerben (IMS) bejelentett adatok teljes átláthatóságának és minőségének biztosítása érdekében;
8. megjegyzi, hogy a 2018-ban bejelentett csalárd szabálytalanságok száma (1 152 eset) nagyságrendileg változatlan maradt 2017-hez képest; ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az érintett pénzügyi összegek jelentős mértékben, 183 %-kal nőttek, ami súlyos aggodalomra ad okot; ez a növekedés nagymértékben két olyan csalárd szabálytalanságnak köszönhető, amely a kohéziós politika kiadásaihoz kapcsolódik; hangsúlyozza, hogy ezeket a nagy összegeket a lehető leghamarabb vissza kell fizettetni;
9. megállapítja, hogy a 2018-ban regisztrált nem csalárd szabálytalanságok száma 27 %-kal (10 487 eset) csökkent, míg az érintett pénzügyi összegek 37 %-kal, 1,3 milliárd EUR-ra csökkentek;
10. rámutat arra az egyébként igen sajnálatos tényre, hogy számos tagállamban nincsenek külön jogszabályok a szervezett bűnözéssel szemben, jöllehet annak részvétele az EU pénzügyi érdekeit érintő, határokon átnyúló tevékenységekben és ágazatokban – ilyen például a csempészet és a pénzhamisítás – folyamatosan erősödik;
11. felszólítja a tagállamokat, hogy szorosabban működjenek együtt az információcsere terén annak érdekében, hogy javuljon az adatgyűjtés és az ellenőrzések hatékonysága, továbbá garantálhatók legyenek a polgárok jogai és szabadságai; emlékeztet a Bizottság szerepére a tagállamok közötti együttműködés összehangolásában; felhívja a Bizottságot, hogy koordináció révén segítse a szabálytalanságokkal és csalásokkal kapcsolatos, tagállamokból érkező adatok gyűjtésére szolgáló egységes rendszer létrehozását;

2020. július 10., péntek

12. felhívja az Európai Számvevőszéket, hogy az ellenőrzési mintákba folyamatosan vonja be azon intézményeket és irányító testületeket, amelyek felelősségét megállapították forrásokkal való szándékos visszaélésekkel kapcsolatban;
13. aggasztónak tartja, hogy a közös rendelkezésekről szóló 1303/2013/EU rendelet csak a 10 000 EUR-nál nagyobb összegű, esb-alapokból származó hozzájárulást érintő csalárd és nem csalárd szabálytalanságok jelentését írja elő a tagállami hatóságok adminisztratív terheinek csökkentése érdekében; emlékeztet arra, hogy a mezőgazdaság és az Európai Szociális Alap területén számos olyan kifizetés van, amely nem éri el az 10 000 EUR-s küszöbértéket – és amelyet jogosultság alapján fizetnek ki (bizonyos feltételek teljesítése esetén) –, és ennek következtében sok esetben előfordulhatnak potenciálisan csalárd kifizetések, amelyeket nem jelentenek be, tudomásul veszi ugyanakkor a Számvevőszék által annak 2017. és 2018. évi éves jelentéseiben tett észrevételt, miszerint a jogosultság alapján történt kifizetéseknél kisebb a hiba esélye, mint a költségek visszatérítésénél, mely utóbbi a 10 000 EUR feletti projektek kifizetési módszere;
14. határozottan elítéli az európai strukturális és beruházási alapokkal Csehországban magas szintű állami tisztviselők, valamint Magyarországon, Görögországban, Lengyelországban, Romániában és Olaszországban más állami szereplők által elkövetett nagyarányú visszaéléseket; megjegyzi, hogy az ilyen csalásokra azon kicsi családi vállalkozások rovására kerül sor, akiknek leginkább szüksége van a támogatásokra;
15. határozottan elítéli a Kohéziós Alappal való visszaélést; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a csalárd szabálytalanságokkal kapcsolatos pénzügyi korrekciókkal érintett uniós forrásokat további következmények vagy korlátozások nélkül újra felhasználhatják; véleménye szerint ez a rendszer veszélyezteti az EU pénzügyi érdekeit; ezért felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az uniós alapok újbóli felhasználását, és fontolja meg egy olyan rendszer kidolgozását, amelyben a korrekciókat a további felhasználásra vonatkozó korlátozások is kísérik;
16. emlékeztet a KAP-ra és a kohéziós politikákra vonatkozó átláthatósági követelményekre, amelyek a tagállamok felelős hatóságait a végső kedvezményezettek nyilvánosan elérhető listájának vezetésére kötelezik; felhívja a tagállamokat, hogy ezeket az adatokat egységes, géppel olvasható formában tegyék közzé, és biztosítsák az információk interoperabilitását; felhívja a Bizottságot, hogy gyűjtse és összesítse az adatokat, és tegye közzé az egyes alapok legnagyobb kedvezményezettjeinek listáját az egyes tagállamokban;
17. ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság tegyen javaslatot külön uniós szintű panasztételi mechanizmusra azon mezőgazdasági termelők vagy kedvezményezettek támogatására, akik olyan jelenségekkel találják szembe magukat, mint például nagyarányú földszerzéssel kapcsolatos visszaélések, a nemzeti hatóságok kötelességzegése, bűnszervezetek vagy a szervezett bűnözés nyomása vagy kényszermunkának vagy rabszolgamunkának alávetett személyek alkalmazása, lehetőséget biztosítva számukra, hogy mielőbb panaszt tegyenek a Bizottságnál, amelyet a Bizottságnak sürgősen ellenőriznie kell;
18. hangsúlyozza, hogy az Európai Bizottság jelenleg nem tesz elegendő intézkedést az ilyen típusú csalások leküzdésére; sürgeti a Bizottságot, hogy kötelező intézkedések meghozatala mellett végezzen hatékony ellenőrzéseket; megjegyzi, hogy az Európai Ügyészségnek fontos szerepet kell játszania a határokon átnyúló vizsgálatok lefolytatásában, a csalás észlelésében és bejelentésében, valamint a csalók bíróság elé állításában;

Bevételek – saját források

19. tudomásul veszi a csalárdként nyilvántartásba vett esetek számának 1 %-os (2018-ban 473-ra történő) növekedését az összegyűjtött hagyományos saját források tekintetében, és sajnálatosnak tartja az érintett pénzügyi összegek 116 %-os növekedését;
20. megjegyzi, hogy a 2018-ban nem csalásként bejelentett szabálytalanságok száma 10 %-kal alacsonyabb volt, mint a 2014–2018-as évek átlaga, de sajnálja, hogy az érintett összeg 17 %-kal magasabb;
21. mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság „gyorsbecslés” statisztikai alapján a héabevétel-kiesés 2018-ban mintegy 130 milliárd EUR-t tett ki, ami a várható teljes héabevétel kb. 10 %-át jelenti, és hogy a Bizottság becslése szerint a Közösségen belüli héacsalások évi 50 milliárd EUR-s kárt okoznak; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a harmadik országokból származó alacsony értékű áruk beszerzése évente 5 milliárd EUR veszteséget okoz;
22. üdvözlözi az Unió pénzügyi érdekeinek védelméről szóló irányelv elfogadását, amely tisztázza a tagállamok, az Eurojust, az Európai Ügyészség és a Bizottság közötti, a héacsalás kezelésével kapcsolatos, határokon átnyúló együttműködés és kölcsönös jogsegély kérdéseit;

2020. július 10., péntek

23. megismétli álláspontját, miszerint az OLAF hozzáadottérték-adóval kapcsolatos vizsgálatokra kiterjedő hatásköreit semmilyen módon sem szabad korlátozni vagy további közigazgatási feltételektől függővé tenni; felhívja a Tanácsot, hogy vegye figyelembe a Parlament álláspontját ebben a kérdésben az Európai Csalás Elleni Hivatal által lefolytatott vizsgálatokról szóló rendeletnek az Európai Ügyészséggel való együttműködés és az OLAF vizsgálatainak hatékonysága tekintetében történő módosításáról folytatott tárgyalások során;

24. hangsúlyozza, hogy az OLAF fontos szerepet játszik a héa-t érintő ügyek kivizsgálásában; üdvözli a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről szóló 904/2010/EU tanácsi rendelet⁽¹⁶⁾ 2018-ban elfogadott módosítását, amely olyan intézkedéseket vezetett be, amelyek megerősítették a nemzeti adóhatóságok kapacitását a határokon átnyúló beszerzések ellenőrzése terén, kibővítették az OLAF héa-csalások kivizsgálásának előmozdításával és összehangolásával kapcsolatos hatásköreit, valamint foglalkoztak a legkárosabb héa-csalási rendszerekkel és a héabevétel-kiesés mérséklésével;

25. üdvözli a módosított 904/2010/EU tanácsi rendeletet, melynek célja a tranzakció-hálózatok elemzésére szolgáló új (TNA) szoftverben a csalárd hálózatok Unió-szerte történő azonosítását illetően rejlő potenciál maximalizálása, valamint a nemzeti adóhatóságok közötti együttműködés és információcsera fokozása a héa-körhintacsallások jobb felderítése és az ezekkel kapcsolatos gyors beavatkozás érdekében; intézkedésekre szólít fel az új TNA szoftverben tárolt, vizsgálat alatt álló gazdasági szereplők adatai teljes körű védelmének biztosítása érdekében;

26. üdvözli a 42-es (és 63-as) eljárás kódú vámeljáráások releváns adatainak a nemzeti adóhatóságok közötti megosztására irányuló intézkedések 2020-tól kezdődő bevezetését, amely lehetővé teszi a héaszámoknak, az importált áruk értékének, az áruk típusának stb. az importáló tagállam és a vevő tagállama általi keresztellenőrzését;

27. hangsúlyozza, hogy elsőbbségben kell részesíteni a csalás elleni nemzeti stratégiák valamennyi tagállam általi kidolgozását;

28. hangsúlyozza a héa-csalás, különösen az úgynevezett „körhintacsallás” súlyosságát, amely azt eredményezi, hogy az „eltűnő kereskedő” nem fizeti meg a héát az illetékes adóhatóságoknak, még akkor sem, ha azt a vevőtől levonták;

29. megállapítja, hogy a 2016-os és 2017-es évhez hasonlóan 2018-ban is a napelemek voltak a csalások és szabálytalanságok által pénzügyi értelemben leginkább érintett termékek; üdvözli a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzéseket, és hangsúlyozza az OLAF vizsgálatainak fontosságát és az OLAF koordinációs szerepét ezen a területen;

30. üdvözli, hogy több tagállam új informatikai eszközöket, kockázatalapú megközelítéseket és kezdeményezéseket vezet be a hagyományos saját források beszedésének területén jelentkező kihívások leküzdésére; ösztönzi a tagállamokat, hogy továbbra is működjenek együtt ezen eszközök, megközelítések és kezdeményezések közös felhasználása során, folytassák a bevált gyakorlatok cseréjét, és erősítsék az Eurofisc keretén belüli együttműködést;

31. aggasztónak tartja, hogy az EU-ba harmadik országokból behozott textilipari áruk alulértékelése útján elkövetett bevételcsallás továbbra is fenyegeti az EU pénzügyi érdekeit; elismeri, hogy az áruk határokon átnyúló e-kereskedelme az adócsallás jelentős forrása az EU-ban, különösen a kisebb áruk esetében; felhívja a tagállamokat, hogy foglalkozzanak a határokon átnyúló e-kereskedelemmel kapcsolatos problémákkal, különös tekintettel az alacsony értékű szállítmányokra vonatkozó kedvezményekkel való esetleges visszaélésre azáltal, hogy teljes mértékben végrehajtsák a Bizottság erre irányuló ajánlásait;

32. megjegyzi, hogy a Bizottság 2018 decemberében új cselekvési tervet terjesztett elő az illegális dohánykereskedelem elleni küzdelem érdekében, amely elsősorban operatív bűnüldözési intézkedéseken alapul;

33. megjegyzi, hogy a nem csalárd szabálytalanságokat elsősorban a forgalomba hozatal utáni ellenőrzések során derítették fel, de hangsúlyozza a szabálytalanságok felderítése szempontjából az áruk kiadása előtti vagy alatti vámellenőrzések, valamint az önkéntes beismerések fontosságát;

34. újfólag emlékeztet arra, hogy a különböző felderítési módszerek (kifizetési ellenőrzések, a kifizetést követő ellenőrzések, a csalás elleni szolgálatok és más hatóságok általi ellenőrzések) kombinációja a leghatékonyabb a csalások feltárásához, és hogy az egyes módszerek hatékonysága az érintett tagállamtól, a tagállam közigazgatásának hatékony összehangolásától és attól függ, hogy a tagállam megfelelő szolgálati képesek legyenek egymással kommunikálni;

⁽¹⁶⁾ HL L 268., 2010.10.12., 1. o.

2020. július 10., péntek

35. aggasztónak tartja, hogy néhány tagállam rendszeresen nem jelent egyetlen csalási esetet sem; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg ezt a helyzetet, mivel véleménye szerint nagyon kicsi annak a valószínűsége, hogy ezekben a tagállamokban egyáltalán nem fordulnak elő csalárd tevékenységek; felszólítja a Bizottságot, hogy tartson véletlenszerű helyszíni ellenőrzéseket ezekben az országokban;

36. tudomásul veszi, hogy az 1989 és 2018 között bejelentett csalások esetében a behajtási arány 41 % volt; tudomásul veszi továbbá, hogy a 2018-ban bejelentett és észlelt csalások behajtási aránya 70 % volt, amely jelentősen meghaladja az átlagos arányt; ismételten kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki stratégiát a csalások okozta károk behajtási arányának további javítására;

37. tudomásul veszi, hogy 1989 és 2018 között a nem csalásként bejelentett eseteknél a behajtási arány általános szintje 72 % volt;

38. ismételten kéri a Bizottságot, hogy évente számoljon be az OLAF által megfogalmazott ajánlások nyomán behajtott uniós saját források összegéről, valamint hogy ismertesse a még visszafizetendő összegeket;

Kiadások

39. tudomásul veszi a kiadásokat érintő csalárd szabálytalanságokként bejelentett esetek számának 3 %-os csökkenését (2018-ban 679 csalárd szabálytalanságot jelentettek); sajnálja azonban, hogy az érintett pénzüsszegek ezzel ellentétes tendenciát mutatnak: a kár értéke 1,032 milliárd EUR volt, ami 198 %-os növekedést jelent;

40. üdvözli, hogy a regisztrált nem csalárd szabálytalanságok száma 4 %-kal kevesebb lett, az érintett pénzüsszegek pedig 48 %-kal csökkentek (844,9 millió EUR);

41. üdvözli, hogy a kiadási oldalon egyes tagállamok több operatív intézkedést elfogadtak, például bevezették számítógépes kockázatértékelő eszközök használatát, a csalás jelentette kockázatok értékelését és a csalással szembeni általános éberség fokozását célzó képzéseket; felszólítja a többi tagállamot, hogy fokozzák erőfeszítéseiket ilyen intézkedések mielőbbi elfogadása érdekében;

42. megállapítja, hogy egyes tagállamokból egyáltalán nem érkeznek csalárd szabálytalanságokról szóló bejelentések; felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa a tagállamokat az ellenőrzések számának növelésében és azok minőségének javításában, továbbá annak biztosításában, hogy a csalás elleni küzdelem bevált gyakorlatai a tagállamok között megosztásra kerüljenek;

43. hangsúlyozza az esb-alapok (az európai strukturális és beruházási alapok, vagyis az Európai Regionális Fejlesztési Alap, az Európai Szociális Alap, a Kohéziós Alap, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap, az Európai Tengerügyi és Halászati Alap, a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap, a leginkább rászoruló személyeket támogató európai segítségnyújtási alap, valamint az EGAA (az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap)) programjai keretében szétosztott támogatások megfelelő kezelésének és szoros felügyeletének fontosságát, az alapok költségvetésének hatékony, inflációtól független tervezése és a csalások elkerülése érdekében;

44. felszólítja az OLAF-ot, az EPPO-t és a tagállamokat, hogy a közös agrárpolitika (2018-ban 249 (-6 %) regisztrált csalárd szabálytalanság összesen 63,3 millió EUR (+10 %) értékben) és a kohéziós politika (2018-ban 363 (+5 %) regisztrált csalárd szabálytalanság összesen 959,6 millió EUR (+199 %) értékben) tekintetében a legszigorúbb intézkedéseket alkalmazzák az uniós költségvetésből kifizetett közpénzeket érintő csalások leküzdése érdekében;

45. megjegyzi, hogy a KAP esetében a 2014 és 2018 közötti időszakban a „csalás gyakoriságának szintje” (a csalás gyanúját felvető és bizonyítottan csalárd esetek százalékos aránya a bejelentett szabálytalanságok teljes számához képest) 10 %-on áll, és „a csalásban érintett összegek szintje” a szabálytalanságokkal érintett teljes pénzüsszeg körülbelül 23 %-a; megjegyzi továbbá, hogy a „csalásfelderítési arány” (a gyanított és megállapított csalással érintett teljes összeg százalékos aránya az összes kiadáshoz képest) mindössze 0,11 %, míg a „szabálytalanságok felderítési aránya” (a szabálytalanságokkal érintett teljes összeg százalékos aránya az összes kiadáshoz képest) 0,37 %;

46. szintén kiemelt hangsúllyal állapítja meg, hogy a kohéziós politika esetében a „csalásfelderítési arány” 0,86 %-os, míg a „szabálytalanságok felderítési aránya” 0,34 %;

2020. július 10., péntek

47. ismételt hangsúlyozza a kiadások átláthatóságának jelentőségét, és teljes hozzáférést kér az információkhoz az európai finanszírozás esetében;

A Bizottság csalás elleni stratégiája**OLAF**

48. megjegyzi, hogy 2018-ban az Európa Csalás Elleni Hivatal 219 vizsgálatot indított meg és 167-et zárt le, 371 millió EUR visszafizettetését javasolva; továbbá megjegyzi, hogy az év végén 414 vizsgálat volt folyamatban;

49. tudomásul veszi a csalás elleni koordinációs szolgálatok (AFCOS) szerepének kiterjesztését a nemzeti hatóságok közötti, határokon átnyúló együttműködés különböző csatornái hatékonyságának előmozdítása terén, különösen a vámcsalások elleni küzdelem terén, de az Európai Csalás Elleni Hivatallal való együttműködés érdekében is;

50. üdvözli, hogy a Bizottság 2019 áprilisában elfogadta a csalás elleni stratégiát, amelyet hozzáigazítottak az uniós csalás elleni jogszabályi keret 2017-ben elfogadott két jelentős új eleméhez, nevezetesen a PIF-irányelvhez, amely az EU pénzügyi érdekeinek védelme érdekében szigorúbb közös normákat határoz meg a tagállamok büntetőjogi jogszabályaira vonatkozóan, valamint az Európai Ügyészség (EPPO) létrehozásáról szóló rendelethez;

51. sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság éves munkaprogramja még nem tartalmaz javaslatot egy kölcsönös közigazgatási segítségnyújtási eszköz létrehozására a kiadási oldalon; úgy véli, hogy a Szerződés 225. cikke alapul szolgálhat egy ilyen kezdeményezéshez;

52. emlékeztet az OLAF kulcsfontosságú szerepére és további erősítésének, valamint az OLAF és az Európai Ügyészség közötti hatékony együttműködés biztosításának szükségességére;

53. sajnálatosnak tartja, hogy eddig mindössze tizenkét tagállam hajtotta végre az új PIF-irányelvet, további nyolc tagállam részlegesen, a többi pedig még egyáltalán nem foglalkozott vele; megjegyzi, hogy az új PIF-irányelv végrehajtásának határideje 2019. július 6-án lejárt; felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb tegye közzé azon tagállamok listáját, amelyek a határidő lejártáig nem ültették át az irányelvet; felszólítja valamennyi érintett tagállamot, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést és biztosítsák az irányelv teljes és megfelelő átültetését a lehető legrövidebb időn belül; felszólítja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az összes tagállamban az átültetés folyamatát, és amennyiben a tagállamok nem hajtják végre az irányelv átültetését, éljen a kötelezettségszegési eljárás megindítására vonatkozó előjogaival;

54. emlékeztet arra, hogy a Bizottság új csalás elleni stratégiája kiterjed az alábbiakra: i. az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalás (beleértve a héacsalást), korrupció és hűtlen kezelés, a PIF-irányelv 3. és 4. cikkében meghatározottak szerint; ii. az Unió pénzügyi érdekeit sértő egyéb bűncselekmények, például a közbeszerzési eljárásokkal való visszaéléshez kapcsolódó bűncselekmények, amennyiben azok érintik az uniós költségvetést; iii. a 2988/95/EK, Euratom rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott szabálytalanságok (amennyiben szándékosak, de nem sorolhatók a fent említett bűncselekmények körébe); és iv. az OLAF-rendelet 1. cikkének (4) bekezdésében és az Európai Csalás Elleni Hivatal létrehozásáról szóló 1999/352/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozat⁽¹⁷⁾ 2. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett, az uniós intézmények és szervek személyzete vagy tagjai által elkövetett súlyos szakmai kötelezettségszegések;

55. üdvözli a Bizottság új csalás elleni stratégiájának új prioritásait, mint például a csalási mintázatok, a csalók profilja és az uniós költségvetést érintő csalásokra vonatkozó rendszerszintű sebezhetőségek megértésének javítását, valamint a csalás elleni küzdelem terén folytatott koordináció, együttműködés és a munkafolyamatok optimalizálását, különösen a Bizottság szolgálatai és a végrehajtó ügynökségek között;

56. sajnálattal jegyzi meg, hogy csak tizenegy tagállam fogadott el csalás elleni nemzeti stratégiát; felkéri a többi tagállamot, hogy tegyenek előrelépéseket a csalás elleni nemzeti stratégiájuk elfogadása terén; felszólítja a Bizottságot, hogy gyakoroljon nyomást e tagállamokra a csalás elleni nemzeti stratégiájuk elfogadása érdekében; kéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra, hogy az európai alapokhoz való hozzáférést kösse a csalás elleni nemzeti stratégiák elfogadásának feltételéhez;

57. üdvözli a 2021–2027-es időszakra vonatkozó csalás elleni uniós programra vonatkozó új javaslatot, amelyet az Európai Csalás Elleni Hivatal közvetlen irányítása alatt fog végrehajtani; megjegyzi, hogy a csalás elleni uniós program magában foglalja i. a Herkules III kiadási programot, amely támogatja a csalás, a korrupció és az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő egyéb illegális tevékenységek elleni intézkedéseket, ii. a csalás elleni információs rendszert (AFIS), amely lényegében a Bizottság irányítása alá tartozó közös információs rendszer alatt működő számítógépes vámügyi nyilvántartási

⁽¹⁷⁾ HL L 136., 1999.5.31., 20. o.

2020. július 10., péntek

rendszereket magában foglaló operatív tevékenység, és iii. a szabálytalanságkezelő rendszert (IMS), amely egy biztonságos elektronikus kommunikációs eszköz, amely megkönnyíti a tagállamok azon kötelezettségének teljesítését, hogy az észlelt szabálytalanságokat, köztük a csalást is bejelentse, és amely támogatja ezek kezelését és elemzését;

58. megjegyzi, hogy a csalás elleni uniós programnak és új prioritásainak megfelelő finanszírozást kell biztosítani az eredmények elérése érdekében; ezért aggódik az Európai Tanács elnökének azon javaslata miatt, hogy a csalás elleni uniós program költségvetését a 2014–2020-as időszakra adott 156 milliárd EUR-ról a 2021–2027-es időszakban 111 milliárd EUR-ra csökkentsék;

59. emlékeztet arra, hogy a csalás elleni nemzeti stratégiákba olyan proaktív módszereket kell beépíteni, amelyek nem csupán a csalások felderítését, hanem azok hatékony megelőzését is biztosítják;

Az Európai Ügyészség létrehozásának előrehaladása

60. tudomásul veszi egy ideiglenes adminisztratív igazgató 2018-as kinevezését;

61. hangsúlyozza, hogy az Európai Ügyészség létrehozása alapvető előrelépést jelent az Európai Unió pénzügyi érdekeinek megvédésében; hangsúlyozza az Európai Ügyészség fontosságát a csalás, korrupció és a határokon átnyúló jelentős héacsalások leküzdésében;

62. üdvözlözi, hogy 2018-ban Hollandia és Málta csatlakozott az Európai Ügyészséghez; megjegyzi, hogy 2019. október végéig öt tagállam nem csatlakozott az Európai Ügyészséghez; emlékeztet ugyanakkor arra is, hogy az (EU) 2017/1939 rendelet (9) preambulumbekzdése értelmében bármikor csatlakozhatnak ehhez a határokon átnyúló együttműködéshez; ösztönzi az egyelőre kimaradó tagállamokat, hogy mielőbb csatlakozzanak az Európai Ügyészséghez; felkéri a Bizottságot, hogy aktívan támogassa és ösztönözze az Európai Ügyészséghez való csatlakozást az eddig vonakodó tagállamok körében az Európa-szerte hatékony és eredményes, határokon átnyúló működés biztosítása érdekében;

63. hangsúlyozza, hogy az Európai Főügyész posztjára való kiválasztási eljárást 2019-ben véglegesítették; üdvözlözi Laura Codruta Kovesi asszonyt mint első Európai Főügyész kinevezését, amelyre az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által kiválasztott független szakértői csoport részvételével zajló kiválasztási eljárást követően került sor;

64. hangsúlyozza, hogy az Európai Ügyészség kiépítési időszak alatti alulfinanszírozása és létszámhiánya elfogadhatatlan; mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a szükséges erőforrásokat a Bizottság nagyon alacsonyra becsülte; hangsúlyozza, hogy az Európai Ügyészség által évente feldolgozandó esetek száma működésének első pillanatától kezdve elérheti a 3 000-et; hangsúlyozza, hogy az Európai Ügyészségnek 76 további álláshelyre és 8 milliárd EUR-ra van szüksége ahhoz, hogy a terveknek megfelelően 2020 végére teljesen működőképesse váljon; ellenzi az ügyészek részmunkaidőben való foglalkoztatására vonatkozó elképzelést; arra kéri a tagállamokat, hogy a lehető leghamarabb nevezzenek ki teljes munkaidőben alkalmazott ügyészeket; erőteljesen ösztönzi, hogy a Bizottság terjesszen elő költségvetés-módosítási tervet;

65. hangsúlyozza, hogy az Európai Ügyészség létrehozása után az OLAF lesz az egyetlen hivatal, amely az EU pénzügyi érdekeinek védelméért felel azokban a tagállamokban, amelyek úgy döntöttek, hogy nem csatlakoznak az Európai Ügyészséghez; kiemeli, hogy a Számvevőszék 8/2018. számú véleménye szerint az OLAF-rendelet módosítására irányuló bizottsági javaslat nem nyújt megoldást az OLAF igazgatási vizsgálatainak alacsony hatékonyságára; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az OLAF továbbra is erős és teljes mértékben működőképes partner maradjon az Európai Ügyészség számára;

66. hangsúlyozza, hogy az OLAF és az Európai Ügyészség közötti jövőbeni együttműködésnek a szoros együttműködésen, a hatékony információcserén és a komplementaritáson kell alapulnia, elkerülve a párhuzamosságokat vagy a hatásköri ütközéseket; emlékeztet arra, hogy a Parlament ellenzi, hogy az OLAF személyzeti állományát 45 álláshellyel csökkentsék;

67. felszólítja a társjogalkotókat, hogy egyezzenek meg az OLAF-rendelet kellő időben történő felülvizgálatáról annak érdekében, hogy az OLAF és az Európai Ügyészség hatásköreit világosan, átfedések nélkül elkülönítsék még azelőtt, hogy az Európai Ügyészség megkezdené működését;

Javításra szoruló területek

68. úgy véli, két terület szorul javításra: először is, a csaláskockázat-értékelés és a csaláskockázat-kezelés javítása érdekében a Bizottságnak és a tagállamoknak meg kell erősíteniük elemzési kapacitásukat, hogy könnyebben meg tudják találni a csalási mintázatokat, a csalók profiljára és az uniós belső ellenőrzési rendszerek gyenge pontjaira utaló adatokat; másodsor, a következetesség biztosítása, valamint a hatékonyság és eredményesség optimalizálása érdekében a csalási kockázatok értékelését és kezelését erőteljesen koordinálni kell, és nyomon kell követni;

2020. július 10., péntek

69. kiemeli, hogy a korrupció és a csalás összekapcsolódása az EU-n belül negatív hatással lehet az Unió költségvetésére; sajnálja, hogy a Bizottság már nem tartja szükségesnek a korrupcióellenes jelentés kiadását; felkéri továbbá a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a korrupció megelőzésért felelős hatóságok hálózatának létrehozását az Európai Unión belül; sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Bizottság úgy határozott, hogy a korrupcióellenes monitoringot az európai szemeszter gazdasági kormányzási folyamatába illeszti; úgy véli, hogy ez tovább csökkentette a Bizottság által végzett monitoringot, mivel csak nagyon kevés országgal kapcsolatban állnak rendelkezésre adatok; sajnálja továbbá, hogy ez a megközelítésbeli változtatás nagyrészt a korrupció gazdasági hatására összpontosít, és teljesen figyelmen kívül hagyja a korrupció egyéb vonatkozásait, mint amilyen például a polgárok által a közigazgatásba vagy akár a tagállamok demokratikus berendezkedésébe vetett bizalom; sürgeti ezért a Bizottságot, hogy továbbra is tegye közzé korrupcióellenes jelentéseit; ismételten felszólítja a Bizottságot, hogy kötelezze el magát egy átfogóbb és következetesebb uniós korrupcióellenes politika mellett, ideértve az egyes tagállamok korrupcióellenes politikáinak mélyreható értékelését is;
70. megismétli, hogy a „forgóajtó-jelenség” árthat az intézmények és az érdekképviselek közötti kapcsolatoknak; felhívja az uniós intézményeket, hogy e kihívás kezelésére dolgozzanak ki rendszerszintű megközelítést;
71. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy belső korrupcióértékelési mechanizmust az uniós intézmény számára;
72. felhívja a Bizottságot, hogy egyik átfogó prioritásként dolgozzon ki egy egész Európára kiterjedő stratégiát az összeférhetetlenség proaktív elkerülésére az uniós költségvetést végrehajtó valamennyi pénzügyi szereplő számára;
73. úgy véli, hogy további kezdeményezésekre van szükség a vámszakadék mérése és e mérés hatékony módszertanának kidolgozása érdekében, legalábbis annak fő elemei tekintetében;
74. úgy véli továbbá, hogy a vámellenőrzéseket hozzá kell igazítani az új csalási kockázatokhoz és a határokon átnyúló kereskedelemnek az e-kereskedelem és a papírmentes vállalkozások által elősegített gyors terjedéséhez;
75. megállapítja, hogy az e-kereskedelem terjedése komoly kihívást jelent az adóhatóságok számára, például az eladó uniós adóalanyiségének hiánya és a bejelentett ügyletek valós értékétől jóval elmaradó héabevallások miatt;
76. hangsúlyozza, hogy egy olyan rendszer, amely lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy információt cseréljenek egymással, megkönnyítené a két vagy több tagállam között megvalósuló tranzakciókra vonatkozó számviteli nyilvántartások ellenőrzését, amelynek célja a strukturális és beruházási alapok tekintetében megvalósuló, határokon átnyúló csalások megelőzése, és ezáltal egy horizontális és teljes körű megközelítés kialakítása a tagállamok pénzügyi érdekeinek védelme terén; ismételten felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot a kölcsönös közigazgatási segítségnyújtásról az európai finanszírozásnak azokon a területein, ahol erről nem született rendelkezés;
77. aggódik a harmadik országokból kiinduló e-kereskedelmi áruértékesítés alulértékelésével kapcsolatos kockázat miatt; üdvözlöi az OLAF által az e-kereskedelemhez kapcsolódó héacsalások problémájának megoldása érdekében tett lépéseket;
78. emlékeztet arra, hogy a Bizottság nem fér hozzá azokhoz az információkhoz, melyeket a tagállamok a közösségen belüli, „eltűnő kereskedő” útján elkövetett csalás (közismert nevén „körhintacsulás”) megelőzése és visszaszorítása érdekében megosztanak egymással; véleménye szerint a tagállamok közötti adatcsere jobb ellenőrzése, értékelése és tökéletesítése érdekében hozzáférést kell biztosítani a Bizottság számára az Eurofisc mechanizmushoz; felhív minden tagállamot, hogy vegyenek részt az Eurofisc hálózatban annak minden tevékenységi területén annak érdekében, hogy az Európai Számvevőszék ajánlásával összhangban megkönnyítsék és felgyorsítsák az igazságügyi és büntető hatóságokkal, így az Europolal és az OLAF-fal folytatott információcserét; felhívja a tagállamokat és a Tanácsot, hogy az együttműködés elősegítése, az adatok megbízhatóságának javítása és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem érdekében biztosítsanak hozzáférést a Bizottság számára ezekhez az adatokhoz;
79. felkéri az OLAF-ot, hogy tájékoztassa a Parlamentet a kis értékű ruházati cikkek e-kereskedelem révén történő behozatalával kapcsolatos vizsgálatainak eredményéről; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kísérjék figyelemmel az EU-n kívüli székhellyel rendelkező, héát (például a „szabványos” alapító okirat jogosulatlan használatával) be nem valló vagy az áruk értékét az esedékes héa meg nem fizetése vagy csökkentése érdekében szándékosan alulbecsülő kereskedőket érintő elektronikus kereskedelmi ügyleteket;
80. elismeri, hogy kezelni kell a jelenlegi uniós csalás elleni végrehajtási rendszer bizonyos hiányosságait, különös tekintettel a csalárd és nem csalárd szabálytalanságokra vonatkozó pontos adatok gyűjtésére;

2020. július 10., péntek

81. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alkalmazzanak és lehetőség szerint fejlesszenek tovább közös jelentéstételi módszereket annak érdekében, hogy átfogó és összehasonlítható információkat nyújtsanak az uniós kiadások terén feltárt csalások szintjéről;
82. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az OLAF által kezelt, szabálytalanságkezelő rendszer (IMS) hatékonyságát annak érdekében, hogy valamennyi illetékes hatóság időben jelentse az EU pénzügyi érdekeit sértő csalásokkal kapcsolatos bűnügyi nyomozásokra vonatkozó információkat;
83. rámutat, hogy alapvető fontosságú a kiadások elszámolásának teljes átláthatósága, különösen a közvetlenül uniós alapokból vagy pénzügyi eszközökkel finanszírozott infrastrukturális munkálatok esetében; felhívja a Bizottságot, hogy az uniós polgárok számára biztosítson teljes körű hozzáférést a társfinanszírozott projektekkal kapcsolatos információkhoz;
84. emlékezteti a tagállamokat, hogy a Bizottsággal való együttműködés szükséges a kiadások hatékonyságának biztosításához és az eredmények értékeléséhez;
85. megjegyzi, hogy a megosztott irányítás területén a Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a megbízhatatlan gazdasági szereplők uniós finanszírozásból való kizárását kezdeményezze abban az esetben, ha a tagállami hatóságok ezt nem teszik meg; felhívja a tagállamokat, hogy haladéktalanul jelezzék be a csalárd szabálytalanságokat az IMS-ben, és a lehető legjobban használják ki a korai felismerési és kizárási rendszert;
86. kitart amellett, hogy a tagállamok hatékonyan használják fel az ARACHNE adatbázis által kínált csalásmegelőzési eszközt azáltal, hogy időben szolgáltatnak adatokat, és kihasználják a nagy adathalmazok által kínált lehetőségeket az uniós források csalárd és szabálytalan felhasználásának megelőzése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra az ARACHNE használatának kötelezővé tételét;
87. kiemeli a tagállamok szerepét és felelősségét az igazgatási együttműködési megállapodások végrehajtásában, az ellenőrzések hatékonyságában, az adatgyűjtés végrehajtásában és a szabályozási keret kereskedők általi betartásának nyomon követésében;
88. felhívja a Bizottságot, hogy a visszaélést bejelentő személyek védelmével összhangban az oknyomozó újságírók számára is biztosítson jogi védelmet;

Közbeszerzés

89. megjegyzi, hogy az állami beruházások jelentős része közbeszerzéseken keresztül valósul meg (évi 2 billió EUR); hangsúlyozza az e-közbeszerzés előnyeit a csalás elleni küzdelemben, úgymint a valamennyi fél számára előnyös megtakarításokat, a fokozott átláthatóságot, valamint a folyamatok egyszerűsödését és lerövidülését;
90. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy csak néhány tagállam használ új technológiákat a közbeszerzési folyamat valamennyi fontos lépésére (e-bejelentés, az ajánlattételi dokumentumokhoz való elektronikus hozzáférés, e-benyújtás, e-értékelés, e-díj, e-megrendelés, e-számlázás, elektronikus fizetés); felszólítja a tagállamokat, hogy tegyék online elérhetővé – számítógéppel olvasható formátumban – a közbeszerzési eljárások valamennyi űrlapját, valamint a nyilvánosan hozzáférhető szerződésnyilvántartásokat;
91. üdvözli a Bizottságnak az elektronikus közbeszerzés Unión belüli kiépítésére vonatkozó ütemtervét, és felhívja a Bizottságot, hogy kövesse ezt a menetrendet;

Digitalizáció

92. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy valamennyi tagállam által alkalmazandó keretet az uniós politikák végrehajtási folyamatának (pályázati felhívások, pályázás, értékelés, végrehajtás, kifizetések) digitalizálásához;
93. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki ösztönzőket az ajánlatkérő szervek elektronikus profiljának létrehozására azon tagállamok esetében, ahol ezek még nem állnak rendelkezésre;
94. üdvözli az EU azon döntését, hogy megfigyelőként végre csatlakozik a GRECO-hoz; felhívja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb indítsa újra a GRECO-val folytatott tárgyalásokat annak érdekében, hogy kellő időben értékelni tudja az Egyesült Nemzetek Korrupció elleni egyezményének (UNCAC) való megfelelést, és hozzon létre belső értékelési mechanizmust az uniós intézmények számára;

2020. július 10., péntek

Nemzetközi együttműködés

95. figyelembe veszi a héa területén történő közigazgatási együttműködésről és behajtásra irányuló segítségnyújtásról szóló EU–Norvégia megállapodás 2018. szeptember 1-jei hatálybalépését;

96. üdvözli a tagjelölt és potenciális tagjelölt országok partnerhatóságai számára szervezett – 2018 júniusában Bosznia-Hercegovinában tartott –, a csalással kapcsolatos sikeres vizsgálatok során bevált gyakorlatokról szóló éves szemináriumot, valamint az EU–Ukrajna társulási megállapodás keretében az összes érintett csalás elleni szolgálat részvételével 2018 júliusában Ukrajnában tartott munkaértekezletet;

97. határozottan buzdítja a Bizottságot, az OLAF-ot és minden más, az EU pénzügyi érdekeinek védelméért felelős uniós intézményt és szervet, hogy aktívan vegyék fel a kapcsolatot és működjenek együtt a tagjelölt, potenciális tagjelölt és a keleti partnerséghez tartozó országok partnerhatóságaival, előmozdítva az esetleges csalási ügyek hatékony kezelését célzó intézkedéseket; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki célzott és rendszeres mechanizmusokat az ezen államokban végrehajtott, az uniós finanszírozást érintő csalások megelőzése és az ellenük való fellépés céljából;

98. üdvözli, hogy az OLAF két igazgatási együttműködési megállapodást írt alá az Afrikai Fejlesztési Bankkal és az Egyesült Államok Nemzetközi Fejlesztési Ügynöksége (USAID) Főfelügyelői Hivatalával;

99. hangsúlyozza a dohányzás visszaszorításáról szóló keretegyezmény (FCTC-jegyzőkönyv) harmadik országok általi végrehajtásával kapcsolatos problémákat;

100. sürgeti az Európai Unió ügynökségeit, különösen az Europol, az Eurojustot és az OLAF-ot, hogy szorosabban működjenek együtt a nemzeti hatóságokkal a csalások hatékonyabb felderítése érdekében;

101. hangsúlyozza a visszaélést bejelentő személyek szerepének fontosságát a csalások megelőzésében, felderítésében és jelentésében; hangsúlyozza, hogy meg kell védeni a visszaélést bejelentő személyeket, és mind a tagállamokban, mind az Unióban jogi eszközökkel ösztönözni kell az oknyomozó újságírást; üdvözli az visszaélések bejelentéséről szóló új uniós irányelvet, amely 2021 decemberétől védelmet nyújt majd a visszaéléseket bejelentő, magán- vagy közszektorbeli személyeknek; felhívja a Bizottságot, hogy kísérelje szorosan figyelemmel és segítse a tagállamokat az irányelv teljes körű, megfelelő és kellő időben történő átültetésében;

102. úgy véli, hogy az oknyomozó újságírás kulcsszerepet játszik az Unióban és a tagállamokban a szükséges átláthatóság szintjének emelésében, valamint hogy azt jogi eszközökkel kell ösztönözni és támogatni mind a tagállamok, mind az Unió szintjén; felkéri az Európai Bizottságot az oknyomozó újságírás védelmét szolgáló átfogó intézkedések kidolgozására, beleértve a bajba jutott újságírók számára egy gyorsreagálású mechanizmus és a közéletből való kirekesztést célzó koncepciós perek (SLAPP) elleni hatékony jogszabályok kidolgozását;

103. kiemeli az átláthatóság központi szerepét a csalások és az összeférhetlenségi esetek megelőzésében és korai felismerésében; felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek erőfeszítéseket a költségvetési átláthatóság növelése érdekében, azáltal, hogy biztosítják a közbeszerzési eljárásokra és az államilag finanszírozott szerződések odaítélésére vonatkozó lényeges adatok rendelkezésre állását és könnyű hozzáférhetőségét a nyilvánosság számára;

Átláthatósági szabályok és horizontális rendelkezések

104. üdvözli a 'salátarendelet' elfogadását, és arra számít, hogy az elősegíti a mezőgazdasági és kohéziós politikákat érintő csalások arányának drasztikus visszaszorítását, miközben egyszerűsíti az EU pénzügyi szabályait;

105. felkéri a tagállamokat, hogy az Eurofisc hálózaton keresztül fokozzák a lehetséges csalárd vállalatokról és tranzakciókról folytatott információcserét; emlékeztet, hogy a csalások és a szervezett bűnözés elleni küzdelemben elengedhetetlen, hogy az igazságügyi és nyomozó hatóságok biztosítsák az információcserét és az információhoz való hozzáférést, a személyes adatok védelmének tiszteletben tartása mellett;

106. elismeri a költségvetési rendelet 61. cikkének és az összeférhetlenség abban foglalt kibővített meghatározásának fontosságát az EU költségvetését különféle irányítási módokon keresztül végrehajtó valamennyi – többek között nemzeti szintű – pénzügyi szereplő számára;

107. felhívja a Bizottságot, hogy a Szerződések őreként lépjen fel az összeférhetlenség minden formája ellen, és rendszeresen értékelje a tagállamok által ezek elkerülése érdekében hozott megelőző intézkedéseket; felkéri az Európai Bizottságot, hogy javasoljon közös iránymutatásokat a magas rangú politikusok összeférhetlenségének elkerülése érdekében;

2020. július 10., péntek

108. rámutat arra, hogy sok tagállamban a szervezett bűnözés ellen nem léteznek külön törvények, miközben annak szerepvállalása az EU pénzügyi érdekeit érintő, határokon átnyúló tevékenységekben és ágazatokban folyamatosan növekszik;

109. sürgeti a Tanácsot, hogy fogadjon el közös etikai normákat az összeférhetlenséghez kapcsolódó valamennyi kérdésben, és igyekezzon kialakítani közös értelmezést valamennyi tagállamban; kiemeli, hogy tekintettel az összeférhetlenség kiterjedt problémájára az uniós mezőgazdasági és kohéziós alapok elosztása terén, elfogadhatatlan, hogy az Európai Tanács és az EU Tanácsának tagjai vagy azok családtagjai részt vegyenek a jövőbeli többéves pénzügyi kerettel vagy nemzeti költségvetési kifizetésekkel kapcsolatos döntésekben, amennyiben e döntések következtében személyes haszonra tehetnek szert;

110. emlékeztet arra, hogy a korábban az uniós intézmények vagy ügynökségek alkalmazásában álló tisztviselők számára fontosak a várakozási időszakok, mivel a rendezetlen összeférhetlenségi helyzetek veszélyeztethetik a magas szintű etikai normák érvényesítését az európai igazgatásban; kiemeli, hogy a személyzeti szabályzat 16. cikke lehetővé teszi az uniós intézmények és ügynökségek számára, hogy visszautasítsák egy korábbi tisztviselőnek egy meghatározott poszt betöltésére irányuló kérését, amennyiben a korlátozások nem szavatolják kellőképp az intézmények jogos érdekeinek védelmét; felszólítja továbbá az EU közigazgatását, hogy szigorúan hozza nyilvánosságra az egyes esetekre vonatkozó értékelését a személyzeti szabályzatban előírtak szerint;

111. megismétli azon álláspontját, miszerint – különös tekintettel a 883/2013/EU, Euratom rendelet felülvizsgálatára – egyértelmű jogalap szükséges, amely lehetővé teszi az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) számára, hogy az illetékes nemzeti hatóságok segítségével hozzáférjen bankszámla-információkhoz és fellépjen a hea-csalások ellen;

o

o o

112. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Unió Bíróságának, az Európai Számvevőszéknek, az Európai Csalás Elleni Hivatalnak (OLAF), az OLAF Felügyelő Bizottságának és az Európai Ügyészségnek (EPPO).

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0193

Humanitárius helyzet Venezuelában és a migrációs és menekültválság

Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása a venezuelai humanitárius helyzetről, valamint a migrációs és menekültügyi válságról (2019/2952(RSP))

(2021/C 371/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Venezueláról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen az új Nemzetgyűlés elnökének és elnökségének jogellenes megválasztása (parlamentari puccs) után Venezuelában kialakult helyzetről szóló, 2020. január 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság alelnöke / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (a továbbiakban: „főképviselő/alelnök”) szóvivőjének a koronavírus-járvánnyal összefüggésben az USA javaslatáról és a venezuelai helyzetről tett 2020. április 1-jei nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi szakértői által a venezuelai népegészségügyi szükséghelyzetről tett 2020. április 30-i nyilatkozatra,
- tekintettel arra, hogy az ENSZ emberi jogi szakértői 2020. május 6-án figyelmeztettek az ország humanitárius és gazdasági válságának az emberi jogokra tett pusztító hatására,
- tekintettel Michelle Bachelet, az ENSZ emberi jogi főbiztosának az emberi jogok venezuelai helyzetéről szóló 2020. július 2-i jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Menekültügyi Főbiztosa Hivatala (UNHCR) és a Nemzetközi Migrációs Szervezet (IOM) 2020. április 1-jei, a venezuelai menekültek és migránsok Covid19-válság alatti helyzetéről szóló közös sajtóközleményére,
- tekintettel az Amerikai Államok Szervezete főtitkárának a venezuelai helyzetről szóló 2020. január 5-i és 2020. június 26-i nyilatkozataira,
- tekintettel a Lima-csoport 2020. február 20-i, március 2-i, április 2-i és június 16-i nyilatkozataira,
- tekintettel a főképviselő/alelnök 2020. június 4-i és 16-i, a legfrissebb venezuelai fejleményekről szóló nyilatkozataira,
- tekintettel Külügyi Bizottságának a venezuelai Nemzetgyűlés elleni legújabb támadásokról szóló, 2020. június 11-i nyilatkozatára,
- tekintettel a nemzetközi kapcsolattartó csoportnak a venezuelai választási testület megrendült hitelességéről szóló, 2020. június 16-i, valamint a venezuelai politikai válság rosszabbodásáról szóló, 2020. június 24-i nyilatkozatára,
- tekintettel a venezuelai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló (KKBP) 2017/2074 határozat módosításáról szóló, 2020. június 29-i (KKBP) 2020/898 tanácsi határozatra ⁽²⁾, amely 11 vezető venezuelai hivatalos személyt felvett a korlátozó intézkedések által érintett személyek listájára,
- tekintettel a venezuelai menekültekkel és migránsokkal való szolidaritás jegyében 2020. május 26-án megrendezett nemzetközi adományozói konferenciára,
- tekintettel Venezuela alkotmányára,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0013.

⁽²⁾ HL L 205. I, 2020.6.29., 6. o.

2020. július 10., péntek

- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) és (4) bekezdésére
- A. mivel az Európai Unió és tagállamai évek óta támogatják a venezuelai lakosságot, illetve a menekülteket befogadó közösségeket; mivel az Európai Unió és Spanyolország kormánya – az UNHCR és az IOM támogatásával – 2020. május 26-án a venezuelai menekültekkel és migránsokkal való szolidaritás alapján nemzetközi adományozói konferenciát hívott össze; mivel a nemzetközi adományozók összesen 2,544 milliárd eurót ajánlottak fel, de csupán 595 millió eurót közvetlen támogatás formájában, míg a többit feltételekhez kötött egyszerű hitelként; mivel a konferencia alatt egyes hitelfelvevők hangot adtak aggodalmuknak a hitelfelveveket övező bürokratikus nehézségek és a bonyolult szabályozási keretek miatt; mivel az 595 millió összegű közvetlen támogatás aligha lesz elegendő a Venezuelával szomszédos országok által még sohasem tapasztalt válság évi következményeinek kezelésére; mivel a nemzetközi közösségnek innovatív megoldásokat kell találnia arra, hogy a humanitárius és a hosszabb távú együttműködési segítségnyújtáson túl más lehetséges pénzügyi forrásokat is mozgósítson annak érdekében, hogy segítse a venezuelai embereket veszélyhelyzeti szükségleteik kielégítésében;
- B. mivel a – Venezuelán belüli és kívüli – uniós támogatás összege meghaladja a 319 millió eurót; mivel 156 millió eurót különítettek el humanitárius segítségnyújtásra, 136 millió eurót fejlesztésre, 27 millió eurót pedig a stabilitásra és a békére;
- C. mivel a már amúgy is súlyos venezuelai politikai, gazdasági, intézményi, szociális és többdimenziós humanitárius válság a járvány idején jelentősen tovább mélyült és súlyosbodott; mivel az emberek életét egyre nagyobb mértékű gyógyszer- és élelmiszerhiány, tömeges emberi jogi jogsértések, hiperinfláció, politikai elnyomás, korrupció és erőszak veszélyezteti, és arra kényszeríti őket, hogy elmeneküljenek az országból;
- D. mivel a minőségi egészségügyi szolgáltatásokhoz, gyógyszerekhez, élelmiszerekhez és vízhez való korlátozott hozzáférés következtében egyre több venezuelai ember – különösen a kiszolgáltatottabb csoportok, így a nők, gyermekek és betegek – szenved az alultápláltságtól;
- E. mivel a venezuelai nemzeti egészségügyi rendszer a rezsिम mostoha bánásmódja miatt jelentősen meggyengült, ennek következményeképpen kritikus a gyógyszerhiány, és nem biztosított az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés; mivel a rezsिम által a Covid19-járványról szolgáltatott adatok hiteltelenek, és azokat mind a venezuelai lakosság, mind a nemzetközi közösség bizalmatlanul fogadja;
- F. mivel a Venezuelában kialakult többdimenziós válság a régióban mindeddig sohasem tapasztalt mértékű lakóhelyelhagyás kiváltója; mivel mintegy ötmillió venezuelai kényszerült az az ország elhagyására, és 80 %-uk a környező országokba menekült; mivel az UNHCR szerint a venezuelai menekültválság a szíriai után a második legsúlyosabb a világban; mivel 2020 végére a rosszabbodó venezuelai körülmények miatt elmenekülőök összesített száma várhatóan meghaladja a 6,5 milliót;
- G. mivel az UNHCR szerint világszerte 2 000 %-kal nőtt a menedékjogot kérő venezuelaiak száma; mivel világszerte 650 000 venezuelai nyújtott be menedékjog iránti kérelmet, és mintegy kétmillióan kaptak tartózkodási engedélyt amerikai országokban; mivel a lakosság 12 %-a elmenekült az országból, és jelenleg is naponta átlagosan 5 000 ember távozik;
- H. mivel a jelenlegi világméretű közegészségügyi veszélyhelyzet tovább súlyosbította sok venezuelai menekült és migráns, valamint a fogadó országok már addig is kilátástalan helyzetét; mivel sok menekült és migráns napi jövedelme még az alapvető szükségletek – a menedékhely, az élelmiszer és az egészségügyi ellátás – fedezésére sem elegendő;
- I. mivel az ország meggyengült egészségügyi ellátórendszerét megbénító járványról szóló első beszámolók szerint a kórházak megteltek koronavírusos betegekkel és tucatszámra fertőződtek meg egészségügyi dolgozók;

2020. július 10., péntek

- J. mivel a Nicolás Maduro rezsimjének ellenőrzése alatt álló, illegitim venezuelai Legfelsőbb Bíróság 2020. május 26-án megerősítette Luis Parra kinevezését a Nemzetgyűlés elnöki tisztségébe; mivel a 2020. januári illegitim ülészak sem a jogszerű eljárásnak, sem a demokratikus alkotmányos elveknek nem felelt meg, mivel – egyes esetekben erőszakkal – megakadályozták, hogy a nagy többségben levő, demokratikusan megválasztott képviselők részt vegyenek rajta és ebből következően leadhassák szavazatukat; mivel az illegitim testület által hozott jogellenes határozat – és más újabb antidemokratikus cselekmények – miatt az EU Tanácsa szankciókat rendelt el további 11 felelős hivatalos személy – köztük Luis Parra és Juan José Mendoza, a Legfelsőbb Bíróság Alkotmányügyi Tanácsának elnöke – ellen; mivel Juan Guaidó önként lemondott arról, hogy bármely átmeneti kormányban részt vegyen, Maduro pedig nem lehet részese egy ilyen kormánynak;
- K. mivel az illegitim Legfelsőbb Bíróság 2020. június 13-án ismét új tagokat nevezett ki a Nemzeti Választási Tanácsba (CNE), jóllehet erre jogi hatásköre nem volt; mivel a venezuelai alkotmány 187. és 296. cikke szerint ezek a kinevezések a Nemzetgyűlés – a venezuelai állampolgárok által demokratikusan választott testület – kizárólagos hatáskörébe tartoznak; mivel az Európai Parlament nem fog elismerni semmilyen, az említett illegitim testületek által egyszóvalúan hozott határozatot vagy ítéletet; mivel az e döntésekért felelős hivatalos személyeket felvették az EU szankciós jegyzékére is;
- L. mivel Nicolás Maduro úgy rendelkezett, hogy – az emberi jogok súlyos megsértése miatt több hivatalos személy ellen hozott célzott uniós szankciók után – az Európai Unió nagykövetének 72 órán belül el kell hagynia az országot, és mivel Spanyolország nagykövetét további megtorlással fenyegette meg; mivel 2020 májusában jelentések érkeztek a caracasi francia nagykövetség elleni zaklató tevékenységről, többek között elzárták a nagyköveti rezidencia vízszolgáltatását és kikapcsolták áramellátását; mivel a rezsim e döntése visszavonásáról határozott és nem utasítja ki az országból az EU nagykövetét;
- M. mivel a Maduro-rezsim valóságos hadjáratot folytatva az Acción Democrática, Primero Justicia és Un Nuevo Tiempo politikai pártok ellen, és az illegitim Legfelsőbb Bíróság ítéleteire támaszkodva – melyek e pártokat tagságuk akarata ellenére megfosztják országos vezető testületeiktől – rendszeres üldözést folytat ellenük; mivel a Voluntad Popular demokratikus politikai pártot a Maduro-rezsim terrorista szervezetnek nyilvánította;
- N. mivel a demokratikus nemzetközi közösség az EU-val együtt határozottan elutasította e választási színjátékot és az efféle jogellenes fellépéseket; mivel e fellépés folytán minimálisra csökkent az országban a demokratikus mozgástér, és jelentős további akadályok emelkedtek a venezuelai politikai válság rendezése elé; mivel az eskalálódó válság rendezése érdekében kulcsfontosságú egy kiegyensúlyozott és inkluzív nemzeti válságkormány megalakulása, amelyben az ország minden demokratikus politikai és társadalmi szelele képviselteti magát, és amely képes a jelenlegi humanitárius problémák megoldására;
- O. mivel egy független és kiegyensúlyozott, a nemzetközi normákat tiszteletben tartó Nemzeti Választási Tanács, valamint a politikai pártok és a jelöltek akadálytalan részvételét biztosító egyenlő versenyfeltételek képezik a hiteles – szabad és tisztességes törvényhozási és elnökválasztást lehetővé tevő – választási folyamat alappilléreit;
- P. mivel a rezsim részéről a jogszerűtlen finanszírozás és a külföldi beavatkozás választási időszakban komoly fenyegetést jelent az európai demokráciákra;
- Q. mivel az uniós küldöttekre vonatkozó határozatok végrehajtása a nemzeti hatóságok hatáskörébe tartozik, de a Bizottságnak nyomon kell követnie az uniós jog végrehajtását;
- R. mivel 2020. június 12-én a zöld-foki-szigeteki hatóságok letartóztatták Alex Saab üzletembert, aki részt vett számos, a Maduro-rezsimmal is összefüggő korrupciós ügyben, és jelenleg a bíróság határozatát és esetleges kiadatását várja; mivel a Saab-ügy jól mutatja, hogy a korrupció mára mindent áthat Venezuelában, miközben az ország példa nélküli humanitárius válságban van; mivel az ország a Transparency International 2019. évi korrupciós mutatója szerint 180 ország közül a 173. helyen szerepel;
- S. mivel a 2014-ben kezdődött tömeges zavargások után megnőtt a politikai foglyok száma, és az mára meghaladta a 430-at; mivel hírek szerint Venezuelában 11 európai polgárt is fogva tartanak; mivel számos, a rezsim által elkövetett kínzási esettel kapcsolatban a Nemzetközi Büntetőbíróság emberiség elleni bűncselekmények címén jelenleg előzetes vizsgálatot folytat; mivel a Covid19-válság alatt súlyosbodott az elnyomás, és megszapordtak a fogva tartási és kínzási esetek; mivel Bachelet főbiztos Venezueláról szóló 2020. július 2-i jelentése több mint 1300, a biztonsági erők által 2020. január 1. és május 31. között elkövetett törvénytelen kivégzést dokumentált;

2020. július 10., péntek

- T. mivel a Maduro-rezsim nem volt hajlandó átlátható információk szolgáltatására, nem fogadta el a nemzetközi humanitárius segítséget, és nem helyezte előtérbe a legkiszolgáltatottabb lakossági rétegek szükségleteit és jogait; mivel 2020. június 1-én megállapodás született a Néphatalmi Egészségügyi Minisztérium és a Nemzetgyűlés Covid19-cél foglalkozó tanácsadó csoportja között arról, hogy lehetővé teszik több millió dollárnyi apolitikus humanitárius segély Venezuelába történő eljuttatását a Pánamerikai Egészségügyi Szervezeten (PAHO) keresztül, miközben a rezsim éveken át elutasította a humanitárius segélyezés minden formáját;
- U. mivel a Maduro-rezsim irreguláris fegyveres csoportok finanszírozása érdekében 2016 óta támogatást nyújt a venezuelai Amazonas-medencében illegálisan folytatott kisüzemi aranybányászathoz; mivel az aranyat irreguláris csatornákon keresztül kicsempézik az országból, majd törvénytelenül külföldön értékesítik és beváltják; mivel ennek az úgynevezett „véres aranyknak” a kitermelése és hasznosítása az emberi jogok és a környezet súlyos sérelmére és kárára, törvénytelen és bűnös úton történik;
- V. mivel hatékony cselekvésre van szükség annak érdekében, hogy elejét lehessen venni annak – a szélesebb régió biztonságát veszélyeztető – fenyegetésnek, amelyet a Maduro-féle diktatórikus rezsim és a Venezuelában bűnös tevékenységet folytató terrorista csoportok és szervezett fegyveres csoportok között fennálló kapcsolatok jelentenek;
- ismételten komoly aggodalmát fejezi ki a súlyos humanitárius válsághelyzet miatt, amely a venezuelai lakosságra életveszélyes fenyegetést jelent; szolidaritását fejezi ki minden venezuelai iránt, aki a legalapvetőbb életfeltételek – többek között élelmiszer, ivóvíz, egészségügyi szolgáltatások és gyógyszerek – hiányában országa elhagyására kényszerült;
 - felhívja a figyelmet az egész régióra, nevezetesen Kolumbiára, Perura, Ecuadorra, Bolíviára, Chilére, Brazíliára, Panamára és Argentínára, valamint néhány uniós tagállamra és a karibi térségre is kiterjedő, egyre mélyülő migrációs válságra, és rámutat a rendkívül nehéz körülményekre, amelyeket a Covid19-világjárvány elleni küzdelem tovább súlyosbít; elismerését fejezi ki a szomszédos országok erőfeszítéseiről és az általuk tanúsított szolidaritásról; kéri a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy továbbra is működjenek együtt az érintett országokkal és területekkel, nem csupán humanitárius segítség, hanem több forrás nyújtásával is, illetve a fejlesztési politika révén;
 - sürgeti a venezuelai hatóságokat, hogy ismerjék el a jelenlegi humanitárius válságot, akadályozzák meg annak további elmélyülését, és segítsenek elő politikai és gazdasági megoldásokat valamennyi polgári személy biztonságának, valamint az ország és a régió stabilitásának biztosítása érdekében; tudomásul veszi a Venezuela és a PAHO között a Covid19 elleni küzdelem tekintetében elért megállapodást;
 - sürgős fellépésre szólít fel a humanitárius és közegészségügyi válság súlyosbodásának megelőzése, és különösen a súlyos betegségek, például a kanyaró, a malária, a diftéria és a ragadós száj- és körömfájás újbóli felbukkanásának megakadályozása érdekében; kéri a legkiszolgáltatottabb csoportok – így a nők, a gyermekek és a betegek – körében jelentkező alultápláltság elleni rövid távú válaszlépések gyors végrehajtását;
 - üdvözli a venezuelai menekültekkel és migránsokkal való szolidaritás jegyében összehívott nemzetközi adományozói konferencia felajánlásait és erőfeszítéseit; felhív ezzel kapcsolatban a bürokrácia csökkentésére és olyan egyszerűsített keretrendszerre, amelynek jóvoltából a felajánlások biztosan és a lehető leghamarabb eljutnak azokhoz, akik égető szükségét szenvednek;
 - határozottan elutasítja a Nemzetgyűlés demokratikus, alkotmányos és átlátható működésének aláadását, csakúgy mint a Nemzetgyűlés tagjai ellen irányuló megfélemlítést, erőszakot és önkényes döntéseket; elítéli a Nemzeti Választási Tanács új tagjainak nem demokratikus kinevezését és a pártok – tagságuk akarata ellenében történő – megfosztását jelenlegi vezető testületeiktől;
 - újólapon megállapítja, hogy a Nemzetgyűlés átlátható és demokratikus szavazásának eredményeként Juan Guaidó a Nemzetgyűlés legitim elnöke és a Venezuelai Bolívari Köztársaság legitim ideiglenes elnöke a venezuelai alkotmány 233. cikkével összhangban;
 - ismételten teljes támogatásáról biztosítja a Nemzetgyűlést, Venezuela egyetlen legitim módon megválasztott demokratikus testületét, amelynek hatásköreit tiszteletben kell tartani, beleértve tagjainak előjogait és biztonságát; kitart amellett, hogy békés és politikai megoldás csak a Nemzetgyűlés alkotmányos előjogainak teljes körű tiszteletben tartásával érhető el;
 - emlékeztet arra, hogy a demokratikus intézmények és elvek tiszteletben tartása, valamint a jogállamiság fenntartása a venezuelai válság – a lakosság javát szolgáló – megoldásának alapvető feltétele; sürgeti ezért – mint a válságból kivezető egyetlen, bármiféle erőszakot vagy katonai fellépést kizáró utat – a rögzített időpontban lebonyolítandó szabad, átlátható és hiteles elnök- és törvényhozási választásokat lehetővé tevő feltételrendszer, valamint a valamennyi szereplő számára tisztességes feltételek megteremtését, átláthatóságot és hiteles nemzetközi megfigyelők jelenlétét;

2020. július 10., péntek

10. felszólítja az EU-t és más nemzetközi szereplőket, hogy lépjenek fel a nemzetközi közösség válaszában mozgósítása érdekében, amely hozzájárul a demokrácia és a jogállamiság sürgős helyreállításához Venezuelában;
11. emlékeztet rá, hogy a tagállamok a 2017/2074/KKBP tanácsi határozat alapján jogilag kötelezettek, illetve kötelesek a benne szereplő korlátozó intézkedések végrehajtására, nevezetesen annak megakadályozására, hogy a korlátozó intézkedések által érintett személyek területükre belépjenek vagy azon átutazzanak, valamint kötelesek a Tanácsot írásos formában haladéktalanul értesíteni az általuk megadott bármiféle kivételről;
12. tudomásul veszi a Tanács 2020. június 29-i – a venezuelai lakosságot nem sújtó – határozatát, amellyel 11 további magas rangú venezuelai tisztviselőt vett fel a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékére, és felszólít e lista megerősítésére és bővítésére, ha az országban tovább romlana az emberi jogok és a demokrácia helyzete; úgy véli, hogy az uniós hatóságoknak korlátozniuk kell a listán szereplő személyek és legközelebbi hozzátartozóik mozgását, be kell fagyasztaniuk pénzeszközeiket és fel kell függeszteniük vízumaikat; felhív továbbá a venezuelai „véres arannyal” való kereskedés, valamint annak EU-ba való továbbítása azonnali betiltására;
13. mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Maduro kiutasítással fenyegette az EU caracasi nagykövétét, mintegy bosszút állva az emberi jogok súlyos megsértéséért felelős 11 hivatalos személy elleni szankciók kivetéséért; tudomásul veszi e tekintetben az alelnök/főképviselő kölcsönösséget bejelentő első nyilatkozatát, és felhívja a tagállamokat, hogy a helyzet megismétlődése esetén ők is vegyék fontolóra a kölcsönösség alkalmazását, azaz vonják vissza Maduro európai uniós nagyköveteinek akkreditációját; felszólítja a tagállamokat, hogy ismerjék el a Juan Guaidó által kinevezett politikai képviselőket;
14. elítéli a burjánzó korrupciót, amely a Maduro-rezsim szerves részévé vált; elítéli, hogy a Maduro-rezsim a külföldi beavatkozás eszközeként politikai finanszírozáshoz folyamodik; határozottan elítéli és sajnálja a korrupciós esetek előfordulását, köztük azokat, amelyek kapcsán a tagállamokban bírósági vizsgálat van folyamatban;
15. kéri, hogy minden politikai foglyot azonnal bocsássonak szabadon, vessenek véget a politikai ellenzék tagjai, emberi jogi aktivisták és békés tüntetők kínzásának, bántalmazásának és zaklatásának, valamint engedélyezzék az igazságtalanul száműzetésbe kényszerített személyek visszatérését az országba;
16. teljes mértékben támogatja, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) vizsgálatot indított a venezuelai rezsim által elkövetett súlyos bűncselekmények és elnyomó intézkedések miatt; sürgeti az Európai Uniót, hogy csatlakozzon az NBB részes államainak kezdeményezéséhez, amely szerint ki kell vizsgálni a „de facto” Maduro-kormány által elkövetett, emberiség elleni bűncselekményeket a felelősök felelősségre vonása érdekében;
17. üdvözlöli a brit bíróság 2020. július 2-i határozatát, amely azzal, hogy törvényes hozzáférést biztosított számára a köztársasági aranytartalékokhoz, egyértelműen elismerte, hogy a Venezuelai Bolívari Köztársaság demokratikus legitimitását Juan Guaidó elnök személye képviseli;
18. kéri tényfeltáró küldöttség indítását az országba a helyzet felmérése céljából;
19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Venezuelai Bolívari Köztársaság és Nemzetgyűlése legitím ideiglenes elnökének, a Lima-csoport kormányainak és parlamentjeinek, az Euro-Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésnek, valamint az Amerikai Államok Szervezete főtitkárnak.

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0197

Hatóanyagok, többek között a flumioxazin

Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek a beflubutamid, a benalaxil, a bentiavalikarb, a bifenazát, a boszkalid, a brómxinil, a kaptán, a ciazofamid, a dimetomorf, az etefon, az etoxazol, a famoxadon, a fenamifosz, a flumioxazin, a fluoxastrobin, a folpet, a formetanát, a metribuzin, a milbemektin, a Paecilomyces lilacinus (törzs: 251), a fenmedifam, a foszmet, a pirimifosz-metil, a propamokarb, a protiokonazol és az S-metolaklór hatóanyag jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló bizottsági végrehajtási rendelet tervezetéről (D067115/02 – 2020/2671(RSP))

(2021/C 371/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek a beflubutamid, a benalaxil, a bentiavalikarb, a bifenazát, a boszkalid, a brómxinil, a kaptán, a ciazofamid, a dimetomorf, az etefon, az etoxazol, a famoxadon, a fenamifosz, a flumioxazin, a fluoxastrobin, a folpet, a formetanát, a metribuzin, a milbemektin, a Paecilomyces lilacinus (törzs: 251), a fenmedifam, a foszmet, a pirimifosz-metil, a propamokarb, a protiokonazol és az S-metolaklór hatóanyag jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló bizottsági végrehajtási rendelet tervezetére (D067115/02,
 - tekintettel a növényvédő szerek forgalomba hozataláról valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 21. cikkére és 17. cikke első bekezdésére,
 - tekintettel a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 80. cikke (7) bekezdésének végrehajtásáról és a helyettesítésre jelölt anyagok jegyzékének létrehozásáról szóló, 2015. március 11-i (EU) 2015/408 bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 11. és 13. cikkére,
 - tekintettel a növényvédő szerekről szóló 1107/2009/EK rendelet végrehajtásáról szóló, 2018. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 112. cikkének (2) és (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság állásfoglalási indítványára,
- A. mivel a flumioxazint 2003. január 1-jén a 2002/81/EK bizottsági irányelvvel ⁽⁵⁾ felvették a 91/414/EGK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ I. mellékletébe és az 1107/2009/EK rendelet szerinti jóváhagyott hatóanyagként tekintendő;

⁽¹⁾ HL L 309., 2009.11.24., 1. o.

⁽²⁾ HL L 67., 2015.3.12., 18. o.

⁽³⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽⁴⁾ HL C 433., 2019.12.23., 183. o.

⁽⁵⁾ A Bizottság 2002/81/EK irányelve (2002. október 10.) a 91/414/EGK tanácsi irányelvnek a flumioxazin hatóanyagként való felvétele céljából történő módosításáról (HL L 276., 2006.10.12., 28. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 91/414/EGK irányelve (1991. július 15.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról (HL L 230., 1991.8.19., 1. o.).

2020. július 10., péntek

- B. mivel 2010 óta folyamatban van⁽⁷⁾ a flumioxazin 844/2012/EU bizottsági végrehajtási rendelet⁽⁸⁾ szerinti jóváhagyásának meghosszabbítására irányuló eljárás, és a szóban forgó kérelmet az 1141/2010/EU bizottsági rendelet⁽⁹⁾ 4. cikkének megfelelően 2012. február 29-én benyújtották;
- C. mivel a flumioxazin hatóanyagra vonatkozó jóváhagyási időtartamot a 2010/77/EU bizottsági irányelv⁽¹⁰⁾ már öt évvel meghosszabbította, majd ezt követően 2015 óta évente egy évvel meghosszabbította azt az (EU) 2015/1885⁽¹¹⁾, az (EU) 2016/549⁽¹²⁾, az (EU) 2017/841⁽¹³⁾, az (EU) 2018/917⁽¹⁴⁾ és az (EU) 2019/707⁽¹⁵⁾ bizottsági végrehajtási rendelet, és most ismét meghosszabbításra kerül a bizottsági végrehajtási rendelet tervezetével, amely 2021. június 30-ig meghosszabbítja a jóváhagyási időtartamot;
- D. mivel a Bizottság nem fejtette ki a meghosszabbítás indokait az alábbi kijelentés kivételével: „Mivel az anyagok értékelése a kérelmezőkön kívül álló okok miatt halasztást szenvedett, a szóban forgó hatóanyagok jóváhagyása valószínűleg még azelőtt lejár, hogy meghosszabbításukról döntés születne”;
- E. mivel az 1107/2009/EK rendelet célja, hogy biztosítsa mind az emberi és állati egészség, mind a környezet magas szintű védelmét, és ezzel egyidejűleg megőrizze az uniós mezőgazdaság versenyképességét; mivel megkülönböztetett figyelmet kell fordítani a népesség sérülékenyebb csoportjainak, például a várandós nőknek, a csecsemőknek és a gyermekeknek a védelmére;
- F. mivel az elővigyázatosság elvének érvényesülnie kell, és mivel az 1107/2009/EK rendelet kimondja, hogy a növényvédő szerek csak olyan anyagokat tartalmazhatnak, amelyekről kimutatták, hogy egyértelműen előnyösek a növénytermesztés szempontjából, és várhatóan nem hatnak károsan az emberek és állatok egészségére, illetve nem terhelik elfogadhatatlan mértékben a környezetet;

⁽⁷⁾ HL L 293., 2010.11.11., 48. o.

⁽⁸⁾ A Bizottság 844/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. szeptember 18.) a hatóanyagok jóváhagyásának meghosszabbítására vonatkozó eljárás végrehajtásához szükséges rendelkezéseknek a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti megállapításáról (HL L 252., 2012.9.19., 26. o.).

⁽⁹⁾ A Bizottság 1141/2010/EU rendelete (2010. december 7.) a hatóanyagok második csoportját illetően a 91/414/EGK tanácsi irányelv I. mellékletébe történő felvétel megújítási eljárásának meghatározásáról és ezen anyagok jegyzékének létrehozásáról (HL L 322., 2010.12.8., 10. o.).

⁽¹⁰⁾ A Bizottság 2010/77/EU irányelve (2010. november 10.) a 91/414/EGK tanácsi irányelvnek az I. melléklet egyes hatóanyagokkal kapcsolatos bejegyzéseire vonatkozó érvényességi idők lejártá tekintetében történő módosításáról (HL L 293., 2010.11.11., 48. o.).

⁽¹¹⁾ A Bizottság (EU) 2015/1885 végrehajtási rendelete (2015. október 20.) az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek a 2,4-D, az acibenzolar-s-metil, az amitrol, a bentazon, a cihalofop-butil, a dikvat, az eszfenvalerát, a famoxadon, a flumioxazin, a DPX KE 459 (flupirsulfuron-metil), a glifozát, az iprovalikarb, az izoproturon, a lambda-cihalotrin, a metalaxil-M, a metszulfuron-metil, a pikolinafen, a proszulfuron, a pimetrozin, a pirafufen-etil, a tiabendazol, a tifenszulfuron-metil és a triaszulfuron hatóanyagok jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról (HL L 276., 2015.10.21., 48. o.).

⁽¹²⁾ A Bizottság (EU) 2016/549 végrehajtási rendelete (2016. április 8.) az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek a bentazon, a cihalofop-butil, a dikvat, a famoxadon, a flumioxazin, a DPX KE 459 (flupirsulfuron-metil), a metalaxil-M, a pikolinafen, a proszulfuron, a pimetrozin, a tiabendazol és a tifenszulfuron-metil hatóanyag jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról (HL L 95., 2016.4.9., 4. o.).

⁽¹³⁾ A Bizottság (EU) 2017/841 végrehajtási rendelete (2017. május 17.) az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletnek az alfa-cipermetrin, az Ampelomyces quisqualis AQ 10 törzse, a benalaxil, a bentazon, a bifenazát, a bromoxinil, a karfentrazon-etil, a klórprofam, a ciazofamid, a dezmedifam, a dikvat, a DPX KE 459 (flupirsulfuron-metil), az etoxazol, a famoxadon, a fenamidon, a flumioxazin, a foramszulfuron, a Gliocladium catenulatum J1446 törzse, az imazamox, az imazoszulfuron, az izoxaflutol, a laminarin, a metalaxil-m, a metoxifenozid, a milbemektin, az oxaszulfuron, a pendimetalin, a fenmedifam, a pimetrozin, az s-metolaklór és a trifloxistrobin hatóanyagok jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról (HL L 125., 2017.5.18., 12. o.).

⁽¹⁴⁾ A Bizottság (EU) 2018/917 végrehajtási rendelete (2018. június 27.) az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek az alfa-cipermetrin, a beflubutamid, a benalaxil, a bentiavalikarb, a bifenazát, a boszkalid, a bromoxinil, a kaptán, a karvon, a klórprofam, a ciazofamid, a dezmedifam, a dimetoát, a dimetomorf, a dikvat, az etefon, az etoprofosz, az etoxazol, a famoxadon, a fenamidon, a fenamifosz, a flumioxazin, a fluoxastrobin, a folpet, a foramszulfuron, a formatanát, a Gliocladium catenulatum (törzs: J1446), az izoxaflutol, a metalaxil-m, a metiokarb, a metoxifenozid, a metribuzin, a milbemektin, az oxaszulfuron, a Paecilomyces lilacinus (törzs: 251), a fenmedifam, a foszmet, a pirimifosz-metil, a propamokarb, a protiokonazol, a pimetrozin és az s-metolaklór hatóanyagok jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról (HL L 163., 2018.6.28., 13. o.).

⁽¹⁵⁾ A Bizottság (EU) 2019/707 végrehajtási rendelete (2019. május 7.) az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek az alfa-cipermetrin, a beflubutamid, a benalaxil, a bentiavalikarb, a bifenazát, a boszkalid, a bromoxinil, a kaptán, a ciazofamid, a dezmedifam, a dimetoát, a dimetomorf, a diuron, az etefon, az etoxazol, a famoxadon, a fenamifosz, a flumioxazin, a fluoxastrobin, a folpet, a foramszulfuron, a formatanát, a metalaxil-m, a metiokarb, a metribuzin, a milbemektin, a Paecilomyces lilacinus (törzs: 251), a fenmedifam, a foszmet, a pirimifosz-metil, a propamokarb, a protiokonazol, az s-metolaklór és a tebukonazol hatóanyagok jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról (HL L 120., 2019.5.8., 16. o.).

2020. július 10., péntek

- G. mivel az 1107/2009/EK rendelet előírja, hogy a biztonság érdekében a hatóanyagok jóváhagyási időtartamát korlátozni kell; mivel a jóváhagyás időtartamának arányban kell állnia az adott hatóanyag használatával járó esetleges kockázatokkal, de ilyen arányosság nyilvánvalóan nem áll fenn;
- H. mivel a hatóanyagként történő jóváhagyását követő 17 év során a flumioxazint 1B. kategóriájú reprodukciót károsító és valószínűleg endokrin károsító anyagként azonosították és sorolták be;
- I. mivel a Bizottságnak és a tagállamoknak lehetőségük van arra, illetve felelősségük is, hogy az emberi egészség magas szintű védelmének biztosításához szükséges ideiglenes kockázatkezelési intézkedések elfogadása révén az elővigyázatosság elve szerint járjanak el, amikor az egészségre gyakorolt káros hatások lehetőségét azonosították, de a tudományos bizonytalanság továbbra is fennáll;
- J. mivel az 1107/2009/EK rendelet 21. cikke konkrétan úgy rendelkezik, hogy a Bizottság bármikor felülvizsgálhatja egy hatóanyag jóváhagyását, különösen abban az esetben, ha az új tudományos és műszaki ismeretek fényében úgy véli, hogy arra utaló jelek mutatkoznak, hogy az anyag már nem felel meg a rendelet 4. cikkében előírt jóváhagyási kritériumoknak, és mivel ez a felülvizsgálat az anyag jóváhagyásának visszavonásához vagy módosításához vezethet;

1B. kategóriájú, reprodukciót károsító és endokrin károsító anyag

- K. mivel az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendelete⁽¹⁶⁾ értelmében a flumioxazin a harmonizált osztályozás szerint 1B. kategóriájú reprodukciót károsító anyag, nagyon mérgező a vízi élővilágra, továbbá nagyon mérgező a vízi élővilágra és hosszan tartó károsodást okoz;
- L. mivel az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) már 2014-ben, majd 2017-ben és 2018-ban megállapította, hogy vannak aggodalomra okot adó, kritikus területek, mivel a flumioxazint 1B. kategóriájú reprodukciót károsító anyagként sorolták be, valamint hogy a flumioxazin potenciális endokrin károsító hatása olyan problémát jelent, amelyet nem lehet megoldani és amely súlyos aggodalomra ad okot;
- M. mivel az (EU) 2015/408 végrehajtási rendelet a flumioxazint 2015-ben a „helyettesítésre jelölt anyagok” jegyzékére tette, mivel az 1272/2008/EK rendeletnek megfelelően 1A. vagy 1B. kategóriájú, reprodukciót károsító anyag vagy ilyen anyagként kell besorolni;
- N. mivel az 1107/2009/EK rendelet II. mellékletének 3.6.4. pontja szerint az 1B. kategóriájú, reprodukciót károsító anyagként besorolt hatóanyagok nem engedélyezhetők, kivéve azokat az eseteket, amikor a kérelemben foglalt dokumentált bizonyítékok alapján a hatóanyag a növények egészségét fenyegető olyan komoly veszély elhárítása érdekében szükséges, amely más rendelkezésre álló eszközökkel – többek között nem vegyi módszerekkel – nem oldható meg, és ezekben az esetekben kockázatsökkentő intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az emberek és a környezet expozíciójának mértéke minimális legyen;
- O. mivel 2018. február 1-én a referens tagállam az új tudományos adatok fényében javaslatot nyújtott be az Európai Vegyianyag-ügynökséghez (ECHA) a flumioxazinnak az 1272/2008/EK rendelet szerinti harmonizált osztályozására és címkézésére vonatkozóan; mivel 2019. március 15-én az ECHA kockázatértékelési bizottsága (RAC) véleményt fogadott el, amelyben módosította a flumioxazin besorolását a reprodukciót károsító 1B. kategóriából a reprodukciót károsító 2. kategóriába; mivel ez 2020 végén vagy 2021 elején a flumioxazinnak a CLP-rendelet IV. mellékletébe történő átsorolásához vezethet; mivel addig a flumioxazin továbbra is 1B. kategóriájú reprodukciót károsító anyagnak minősül;
- P. mivel az 1107/2009/EK rendelet II. mellékletének 3.6.5. pontja szerint a hatóanyagok nem hagyhatók jóvá, ha az emberekre nézve esetleg káros hatású, endokrin romboló tulajdonságú anyagnak minősülnek, kivéve, ha a növényvédő szerben, védőanyagban vagy kölcsönhatás-fokozóban lévő ilyen hatóanyagnak való humán expozíció mértéke a felhasználás javasolt reális feltételei mellett elhanyagolható, azaz a terméket zárt rendszerekben vagy az emberrel való

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

2020. július 10., péntek

érintkezést kizáró körülmények között használják, és az adott hatóanyag, védőanyag vagy kölcsönhatás-fokozó élelmiszerben vagy takarmányban levő szermaradékainak mennyisége nem haladja meg a 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁷⁾ 18. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján meghatározott alapértéket;

- Q. mivel 2014⁽¹⁸⁾-ben merült fel először a gyanú, hogy a flumioxazin endokrin károsító tulajdonságokkal rendelkezik; mivel az 1107/2009/EK rendelettel összefüggésben 2018. október 20. óta⁽¹⁹⁾ alkalmazandók azok a kritériumok, amelyek alapján megállapítható, hogy egy anyag endokrin károsító anyag-e; mivel a vonatkozó iránymutatást 2018. június 5-én fogadták e⁽²⁰⁾; mivel azonban a Bizottság csak 2019. december 4-én bízta meg az EFSA-t, hogy az új kritériumok alapján értékelje a flumioxazin endokrinromboló potenciálját; mivel ezen értékelés elkészítésének ütemezése továbbra sem egyértelmű;
- R. mivel a flumioxazin biokoncentrációs kockázata magas, erősen mérgező az algákra és a vízi növényekre, és közepesen mérgező a földigilisztákra, háziméhekre, halakra és gerinctelen víziállatokra;
- S. mivel elfogadhatatlan, hogy egy olyan anyagot, **amely jelenleg** megfelel a mutagén, rákkeltő vagy reprodukciót károsító tulajdonságokkal rendelkező hatóanyagokra vonatkozó kizárási kritériumoknak, illetve endokrin károsító tulajdonságai miatt valószínűsíthetően megfelel ezen kizárási kritériumoknak, továbbra is engedélyezni lehessen az Unióban, veszélyeztetve a közegészséget és a környezet egészségét;
- T. mivel a kérelmezők azzal, hogy hiányos adatokat szolgáltatnak, illetve további eltéréseket és különleges feltételeket kérelmeznek és így szándékosan meghosszabbítják az újbóli értékelés folyamatát, saját előnyükre fordíthatják a Bizottság munkamódszereibe beépített automatizmust, amely azonnal meghosszabbítja a hatóanyagok jóváhagyási időtartamát, ha az újbóli kockázatértékelés még nem zárult le, ami elfogadhatatlan kockázatokat eredményez a környezetre és az emberi egészségre nézve, hiszen a veszélyes anyagnak való kitettség ezen idő alatt továbbra is fennáll;
- U. mivel a jóváhagyás megújításának Bizottság általi megtagadására vonatkozó 2014-es eredeti javaslatot követően, amely azon a tényen alapult, hogy a flumioxazin kimeríti az 1B. kategóriába tartozó, reprodukciót károsító anyagokra vonatkozó kizárási kritériumokat, a kérelmező eltérést kért e kizárási kritériumok alkalmazásától; mivel ez az eltérés azonban szükségessé tette volna bizonyos értékelési módszerek kidolgozását, amelyek még nem léteztek annak ellenére, hogy az 1107/2009/EK rendeletet már három éve alkalmazták, és így a megújítási folyamat évekre elakadt;
- V. mivel a növényvédő szerekről szóló 1107/2009/EK rendelet végrehajtásáról szóló, 2018. szeptember 13-i állásfoglalásában a Parlament felszólította a Bizottságot és a tagállamokat „annak biztosítására, hogy az eljárás időtartamára vonatkozó jóváhagyási időszaknak a rendelet 17. cikke szerinti eljárási meghosszabbodására ne kerüljön sor azokban az esetekben, ha mutagén, rákkeltő, reprodukciót károsító (és ezért az 1A vagy 1B kategóriába tartozó), hormonháztartást zavaró, illetve emberi vagy állati egészséget károsító aktív hatóanyagokról van szó, amilyen például a jelenlegi körülmények között a flumioxazin, a triklópir, a klórtoluron és a dimoxisztribin”;
- W. mivel a Parlament 2019. október 10-i állásfoglalásában⁽²¹⁾ már kifogást emelt a flumioxazin jóváhagyási időszakának korábbi meghosszabbítása ellen, és a Bizottság nem adott meggyőző választ erre az állásfoglalásra, valamint nem bizonyította megfelelően, hogy egy újabb meghosszabbítás nem lépi túl végrehajtási hatáskörét;

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 396/2005/EK rendelete (2005. február 23.) a növényi és állati eredetű élelmiszerekben és takarmányokban, illetve azok felületén található megengedett növényvédőszer-maradékok határértékéről, valamint a 91/414/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 70., 2005.3.16., 1. o.).

⁽¹⁸⁾ „A glifozát hatóanyag esetében felmerülő kockázatok felméréséről szóló, növényvédő szereket vizsgáló szakértői értékelésből levont következtetés” (EFSA közlöny, 12. kötet, 6. kiadás, 2014. június).

⁽¹⁹⁾ HL L 101., 2018.4.20., 33. o.

⁽²⁰⁾ „Íránymutatás az endokrin károsító anyagok azonosításához az 528/2012/EU és az 1107/2009/EK rendelettel összefüggésben” (EFSA közlöny, 16. kötet, 6. kiadás, 2018. június).

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament 2019. október 10-i állásfoglalása az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek az alfa-cipermetrin, a beflubutamid, a benalaxil, a bentiavalikarb, a bifenazát, a boszkalid, a brómxinil, a kaptán, a ciazofamid, a dezmedifam, a dimetoát, a dimetomorf, a diuron, az etefon, az etoxazol, a famoxadon, a fenamifosz, a flumioxazin, a fluoxastrobin, a folpet, a foramszulfuron, a formetanát, a metalaxil-m, a metiokarb, a metribuzin, a milbemektin, a Paecilomyces lilacinus (törzs: 251), a fenmedifam, a foszmet, a pirimifosz-metil, a propamokarb, a protiokonazol, az s-metolaklór és a tebukonazol hatóanyagok jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2019. május 7-i (EU) 2019/707 bizottsági végrehajtási rendeletről (Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0026).

2020. július 10., péntek

- X. mivel több hatóanyag, köztük a flumioxazin engedélyének az (EU) 2019/707 végrehajtási rendelet szerinti korábbi, 2019. évi meghosszabbítását követően a 34 hatóanyagból csak 8-at újítottak vagy tagadtak meg, míg e bizottsági végrehajtási rendelettervezet értelmében 26 anyagot ismét meghosszabbítanak, közülük sokat harmadik vagy negyedik alkalommal;
1. úgy véli, hogy a Bizottság végrehajtási rendelet tervezete túllépi az 1107/2009/EK rendeletben meghatározott végrehajtási hatásköröket;
 2. úgy véli, hogy a bizottsági végrehajtási rendelet tervezete nem felel meg az uniós jognak, mivel nem tartja tiszteletben az elővigyázatosság elvét;
 3. határozottan elítéli az újbóli engedélyezés folyamatában és az endokrin romboló anyagok azonosításában tapasztalható komoly késedelmeket;
 4. úgy véli, hogy a flumioxazin tekintetében a jóváhagyási időtartam meghosszabbítására vonatkozó újabb határozat nincs összhangban az 1107/2009/EK rendeletben meghatározott biztonsági kritériumokkal, és azt nem alapozzák meg sem az anyag használatának biztonságosságát alátámasztó bizonyítékok, sem pedig a flumioxazin hatóanyagok az Unióban, élelmiszer-termelési célra történő felhasználása iránti bizonyított és sürgős igény;
 5. felhívja a Bizottságot, hogy vonja vissza végrehajtási rendelet tervezetét, és nyújtson be a bizottságnak új tervezetet, amely figyelembe veszi valamennyi érintett anyag, különösen a flumioxazin káros tulajdonságaira vonatkozó tudományos bizonyítékokat;
 6. felhívja a Bizottságot, hogy csak olyan anyagokra vonatkozóan nyújtson be a jóváhagyási időtartam meghosszabbítására irányuló végrehajtásirendelet-tervezeteket, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság a tudomány jelenlegi állása szerint várhatóan nem fog javaslatot tenni az érintett hatóanyag jóváhagyásának meg nem hosszabbítására;
 7. felhívja a Bizottságot, hogy vonja vissza az anyagokra vonatkozó jóváhagyásokat, amennyiben bizonyíték vagy észszerű kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy azok nem felelnek meg az 1107/2009/EK rendeletben meghatározott biztonsági kritériumoknak;
 8. felhívja a tagállamokat, hogy időben biztosítsák az olyan hatóanyagok jóváhagyásának megfelelő újraértékelését, amelyek tekintetében bejelentő tagállamként járnak el, továbbá a lehető legrövidebb időn belül gondoskodjanak a fennálló késedelmek hatékony megszüntetéséről;
 9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0198

Átfogó európai megközelítés az energiatárolás érdekében

Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása az energiatárolással kapcsolatos átfogó európai megközelítésről (2019/2189(INI))

(2021/C 371/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikkére,
- tekintettel a Párizsi Megállapodásra,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek 7. fenntartható fejlődési céljára, amely a „Megfizethető, megbízható, fenntartható és modern energiához való hozzáférés biztosítása mindenki számára”,
- tekintettel a Bizottságnak az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményére (COM(2019)0640),
- tekintettel a Bizottság „Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról” című, 2018. november 28-i közleményére (COM(2018)0773),
- tekintettel a Bizottság európai adatstratégiáról szóló, 2020. február 19-i közleményére (COM(2020)0066),
- tekintettel „Az akkumulátorokról szóló stratégiai cselekvési terv végrehajtása: Stratégiai akkumulátor-értéklánc kialakítása Európában” című, 2019. április 9-i bizottsági jelentésre (COM(2019)0176),
- tekintettel az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtásáról, valamint a környezetre és a belső piac működésére gyakorolt hatásáról szóló, 2019. április 9-i bizottsági jelentésre (COM(2019)0166),
- tekintettel az Európai Tanács 2019. december 12-i következtetéseire,
- tekintettel a Tanács 2019. június 25-i „Az energetikai átalakulást, továbbá a 2030-ra és az azt követő időszakra kitűzött energetikai és éghajlat-politikai célok megvalósítását biztosítani hivatott energiarendszerek jövője az energiaunióban” című következtetéseire,
- tekintettel a Tanács román elnökségének 2019. április 1–2-i ülésén elindított „Fenntartható és intelligens földgáz-infrastruktúra Európának” elnevezésű kezdeményezésre,
- tekintettel a Tanács osztrák elnöksége által 2018. szeptember 17–18-án Linzben indított hidrogén-kezdeményezésre,
- tekintettel a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a villamos energia belső piacáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/943 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL L 158., 2019.6.14., 125. o.

⁽²⁾ HL L 158., 2019.6.14., 54. o.

2020. július 10., péntek

- tekintettel a megújuló forrásokból származó energia használatának előmozdításáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról szóló, 2013. április 17-i 347/2013/EU európai parlamenti és tanács rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz létrehozásáról, a 913/2010/EU rendelet módosításáról és a 680/2007/EK és 67/2010/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1316/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾, amelynek felülvizsgálata jelenleg zajlik,
- tekintettel az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,
- tekintettel az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és-akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁷⁾,
- tekintettel a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁸⁾,
- tekintettel a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvre ⁽⁹⁾,
- tekintettel a Számvevőszék által az energiátárolásra nyújtott uniós támogatásról készített, 2019. április 1-jei tájékoztató dokumentumra (04/2019. sz. értékelés),
- tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az éghajlati és környezeti vészhelyzetről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az ENSZ 2019. évi madridi (Spanyolország) éghajlatváltozási konferenciájáról (COP 25) szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel „Az éghajlatváltozás: európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról a Párizsi Megállapodással összhangban” című, 2019. március 14-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel „Az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítése az Európai Unióban: Ideje cselekedni!” című, 2018. október 25-i állásfoglalására ⁽¹⁴⁾,
- tekintettel a tiszta energiákkal kapcsolatos innováció felgyorsításáról szóló, 2018. február 6-i állásfoglalására ⁽¹⁵⁾,

⁽³⁾ HL L 328., 2018.12.21., 82. o.

⁽⁴⁾ HL L 115., 2013.4.25., 39. o.

⁽⁵⁾ HL L 348., 2013.12.20., 129. o.

⁽⁶⁾ HL L 283., 2003.10.31., 51. o.

⁽⁷⁾ HL L 266., 2006.9.26., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

⁽⁹⁾ HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0005.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0078.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0079.

⁽¹³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0217.

⁽¹⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0438.

⁽¹⁵⁾ HL C 463., 2018.12.21., 10. o.

2020. július 10., péntek

- tekintettel az „Útban az energiapiac újratervezése felé” című, 2016. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽¹⁶⁾,
 - tekintettel az Európai Unió hőtechnikai stratégiájáról szóló, 2016. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽¹⁷⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére (A9-0130/2020),
- A. mivel a Parlament, az Európai Tanács és a Bizottság a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel összhangban támogatta azt a célkitűzést, hogy az EU-ban 2050-re nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást érjenek el;
- B. mivel a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátású gazdaságra való átállás szükségessé teszi a nagyrészt fosszilis tüzelőanyagokon alapuló rendszerről a magas energiahatékonyságú, klímasegletes és megújuló energiaforrásokon alapuló rendszerre való megfizethető és költséghatékony energetikai átállást;
- C. mivel a megújuló energiaforrások, például a geotermikus energia, a vízenergia és a biomassza képesek ellátni az alapterhelést, más energiaforrások pedig, például a szél- és napenergia időszakos és ingadozó jellegűek; mivel az ingadozó megújuló energiaforrások villamosenergia-rendszerbe történő integrálása nagyobb rugalmasságot igényel a kereslet és a kínálat tekintetében annak érdekében, hogy stabilizálják a villamosenergia-hálózatot, és az energiaellátás biztonságának és az energia megfizethetőségének garantálása érdekében megelőzzék a rendkívüli áringadozásokat; mivel ez a fokozott rugalmasság nagyobb energiatárolási létesítményeket követel meg az EU-ban;
- D. mivel a szétválasztás elvét mindenkor fenn kell tartani;
- E. mivel 2017-ben az EU-28 végső energiafogyasztásának csupán 22,7 %-a volt villamosenergia-alapú; mivel 2018-ban az EU-28 villamosenergia-szerkezetének több mint 60 %-a még mindig nem volt megújuló; mivel további villamosítás várható; mivel a Bizottság becslése szerint ahhoz, hogy az Unió 2050-ig elérje a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást, képesnek kell lennie arra, hogy a mainál hatszor több energiát tároljon;
- F. mivel az ágazati integráció döntő szerepet fog játszani az energiaágazat rugalmasságának és hatékonyságának javításában és a szénlábnomának csökkentésében;
- G. mivel a zöld gázok, például az elektrolízissel, megújuló energiaforrásokból származó villamos energia felhasználásával előállított gázok szezonálisan nagy tárolási kapacitásokat biztosítanak;
- H. mivel a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy a meglévő gázinfrastruktúra miként játszhat szerepet az energiarendszer dekarbonizációjában, különös tekintettel a zöld gázok energiatárolási kapacitására, például a szállító- és elosztóvezetésekre vagy a föld alatti tárolásra szezonális tárolóként, annak eldöntése érdekében, hogy milyen célzott infrastruktúrára vagy a meglévő kapacitások optimalizált és átalakított használatára van szükség;
- I. mivel 2018-ban a lítium-ion akkumulátorcellák globális gyártási kapacitásának csak 3 %-a volt az EU-ban, 85 %-a pedig az ázsiai és csendes-óceáni régióban;
- J. mivel az akkumulátorok és más decentralizált tárolási létesítmények, például a lendkerekek nem csak az energiaellátás biztonságát szolgálják, hanem gazdaságilag megvalósítható gyorsított infrastruktúrát is biztosítanak az elektromos járművek számára;
- K. mivel a szivattyús tárolás az EU energiatárolási kapacitásának 90 %-át teszi ki; mivel a szivattyús tárolás jelenleg fontos szerepet játszik a villamosenergia-kereslet és -kínálat kiegyensúlyozásában, a nagy átalakítási határfokú, nagy mennyiségű tárolásban és a nagy kapacitástartományú, rövid és középtávú rugalmasságban;

⁽¹⁶⁾ HL C 204., 2018.6.13., 23. o.

⁽¹⁷⁾ HL C 204., 2018.6.13., 35. o.

2020. július 10., péntek

- L. mivel a hőtárolási technológiák nagy lehetőségeket kínálhatnak az energiaágazat dekarbonizációjára, egyrészt azért, hogy lehetővé teszik a meleg vagy a hideg több hónapos tárolását, az ipari hőszivattyúkon keresztül felveszik a megújuló forrásokból származó villamos energiát, valamint felhasználják a biomasszát és biogázt, másrészt azért, hogy rugalmassági szolgáltatásokat nyújtanak például a megújuló energiaforrások által dominált villamosenergia-rendszer számára; mivel a jól szigetelt épületek, a távfűtési hálózatok és a dedikált tárolási létesítmények a különböző időszakokban felhasználhatók tárolóként;
- M. mivel a Bizottság által a dekarbonizációs útvonalak és a kapcsolódó szakpolitikai lehetőségek értékeléséhez használt energiamodellezés kulcsfontosságú, hiszen meghatározza a jövőbeli jogszabályokat és a piac kialakítását; mivel a jelenlegi modellezés jelentősen alábecsüli az energiatárolás pozitív hatását, és ezért javításra szorul;
1. felhívja a tagállamokat, hogy teljes mértékben mérjék fel energiatárolási potenciáljukat;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki átfogó stratégiát az energiatárolásra vonatkozóan annak érdekében, hogy lehetővé váljon a nagy energiahatékonyságú és megújuló energiaforrásokon alapuló gazdaságra való átállás, figyelembe véve az összes rendelkezésre álló technológiát és a piachoz közeli technológiákat, továbbá fenntartva a technológiasemleges megközelítést az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében;
 3. felhívja a Bizottságot, hogy az összes érintett főigazgatóság bevonásával hozzon létre munkacsoportot e stratégia kidolgozására, amely az alábbiak átfogó elemzésén alapul:
 - a) a szénlábnyom és az életciklus, figyelembe véve legalább a nyersanyagok kitermelését és/vagy előállítását, beleértve az emberi jogokkal és a munkaügyi normákkal kapcsolatos szempontokat, az alkatrészek beszerzését, a gyártási folyamatot, a szállítást és adott esetben az újrafeldolgozási folyamatot;
 - b) a technológia energiakapacitása, villamosenergia-kapacitása, tárolási időtartam, Capex, Opex, menettérti hatékonyság és átalakítási hatékonyság;
 - c) az energiarendszer modellezése, amelynek magában kell foglalnia a b) pontban említett releváns adatokat a szakpolitikai lehetőségek értékelése céljából, ugyanakkor figyelembe kell vennie az órán belüli hatásokat is, hogy pontosan meg lehessen becsülni a rendszer jelenlegi és jövőbeli rugalmassági igényeit, valamint a tárolás ilyen modellezéshez való hozzájárulását;
 - d) energiaigény az iparban, a közlekedésben és az otthonokban; valamint
 - e) a kisléptékű tárolási és rugalmassági potenciálban rejlő lehetőségek körzeti szinten, valamint a határokon átnyúló összeköttetések és az ágazati integráció;
 - f) az energiatárolási technológiák hozzájárulása az energiaszegénység elleni küzdelemhez;
 4. kifejezetten úgy véli, hogy ennek a stratégiának azonosítania kell a határokon átnyúló összeköttetések és együttműködés javításához, a piacra lépéssel kapcsolatos, szabályozásból eredő terhek csökkentéséhez, a finanszírozáshoz való hozzáférés javításához, valamint a tárolási technológiákkal kapcsolatos készségekhez és nyersanyagokhoz szükséges intézkedéseket, hogy fellendítse az európai piac és ipar versenyképességét;
 5. megjegyzi, hogy a nagy energiahatékonyságú és megújuló energiaforrásokon alapuló energiarendszerre való költséghatékony átállás a klímasemleges gazdaság érdekében fejlett és intelligens energiahálózatot, fejlett tárolási és rugalmassági technológiákat, tartalék energiatermelést és keresletoldali válaszingyintézkedéseket tesz szükségessé az állandó, megfizethető és fenntartható energiaellátás biztosítása érdekében, valamint az „első az energiahatékonyság” elv alkalmazását, a megújuló energiaforrások tömeges elterjedését, fogyasztói szerepvállalást és torzulásoktól mentes árjelzéseket tesz szükségessé; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy az Európai horizont keretében továbbra is nyújtson támogatást a tárolás kutatására, beleértve az új és kialakulóban lévő alternatív technológiákat is;
 6. elismeri a digitalizáció döntő fontosságú szerepét a decentralizáltabb és integráltabb energiarendszer kialakításában és végső soron az energetikai átállás megvalósításában;

2020. július 10., péntek

7. hangsúlyozza, hogy a klímasemleges gazdaságra való átállásnak nem szabad veszélyeztetnie az ellátás biztonságát és az energiához való hozzáférést; hangsúlyozza a tárolás szerepét, különösen az energetikai szempontból elszigetelt vagy szigeti tagállamok esetében; hangsúlyozza, hogy a megbízható energiaellátásnak, a költséghatékonyságnak és az energetikai átállásnak egyszerre kell teljesülnie; hangsúlyozza továbbá, hogy az energiahatékonyság, az intelligens energiahálózatok, a részvétel és az elosztott rugalmassági opciók, ezen belül a tárolás, erősítik az energiabiztonságot;

8. hangsúlyozza, hogy a technológiasemlegesség elvével összhangban valamennyi energiatárolási megoldás számára egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani annak érdekében, hogy a piaci erők a legjobb technológiai döntéseket hozhassák és ösztönözhesék az innovációt, valamint hogy a különböző technológiai megoldások fejlődését befolyásoló fő tényezőknek az energiafogyasztás, a szénlábnyom és a termelési, hasznosítási, újrafeldolgozási és leszerelési költségek mutatóinak kell lenniük;

9. rendkívül sajnálatosnak tartja, hogy az energetikai átállás szempontjából döntő fontosságú infrastrukturális vagy nagy tárolási projektek gyakran erős ellenállással és késedelmekkel szembesülnek helyi szinten; felkéri a tagállamokat, hogy aktívan ösztönözzék a nyilvánosság támogatását helyi szinten, például a nyilvánosság korai bevonása révén, illetve azáltal, hogy lehetővé teszik a helyi közösségek számára a szerepvállalást, a pénzügyi részvételt vagy az ellentételezést, továbbá ösztönözzék az ágazatok közötti szorosabb együttműködést is;

10. hangsúlyozza a hagyományos hálózatbővítés alternatívájaként a tárolásban rejlő lehetőségeket; hangsúlyozza az összehangolt infrastruktúra-tervezés fontosságát az energiarendszerre vonatkozó integrációs stratégia részeként a klímasemleges és versenyképes európai gazdaság megvalósítása érdekében;

11. szorgalmazza a villamos energia piacára vonatkozó szabályokról szóló (EU) 2019/944 irányelv és a villamos energia belső piacáról szóló (EU) 2019/943 rendelet gyors végrehajtását; hangsúlyozza, hogy az energiatárolás fogalmát koherensen kell meghatározni a nemzeti jogi keretekben; rámutat az energiatárolás hatókörét érintő bizonytalanságokra, különösen a villamos energiát gázzal alakító különböző technológiák figyelembevételével kapcsolatban, és ezért felszólítja a Bizottságot, hogy sürgősen adjon iránymutatást ebben a kérdésben;

12. arra kéri a Bizottságot, hogy az energiarendszerre vonatkozó integrációs stratégiával összefüggésben biztosítson szilárd jogalapot a földgáz-infrastruktúra szállítási-rendszer- és elosztórendszer-üzemeltetői számára annak érdekében, hogy az Unió éghajlati célkitűzéseivel és a Párizsi Megállapodással összhangban tudjanak energiatárolási megoldásokat kínálni;

Szabályozási akadályok

13. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a koherenciát és az átfedések elkerülését az európai, nemzeti és regionális szintű jogszabályokban;

14. rámutat, hogy a legtöbb tagállam előírja a tárolási létesítmények üzemeltetői, köztük az aktív fogyasztók számára, hogy kétszer fizessenek hálózati díjat vagy energiaadót és más díjakat; úgy véli, hogy e teher megszüntetése több energiatárolási projekt elindításához vezetne; felhívja a Bizottságot, hogy az energiaadó-irányelv felülvizsgálatára irányuló, küszöbön álló javaslatában tegyen különbséget a végső felhasználás és a tárolás vagy átalakítás között, és dolgozzon ki hatékony adóztatási rendszert, amely tiltja az energiatárolási projektekhez kapcsolódó kettős adóztatást; felhívja a tagállamokat, hogy töröljenek el az energiatárolási projektekkal kapcsolatos mindenfajta kettős adóztatást és újratervezési terhet, tükrözve a tárolás társadalmi hasznát, és felszámolva a tárolási projektek piacra jutási akadályait;

15. hangsúlyozza, hogy a különféle energiahordozók, valamint a mérő előtt és után elhelyezkedő tárolók összehasonlítható kezelésére van szükség, hogy elkerüljék a kereszttámogatást a hálózati díjak vagy rendszerdíjak, adók és illetékek kikerülésével; megjegyzi, hogy jelenleg a villamosenergia-fogyasztók viselik a széntelenítés pénzügyi erőfeszítéseinek legnagyobb részét, ami közvetett módon hátráltatja az elektromos áram tárolását;

16. megjegyzi, hogy a szivattyús energiatárolás kivételével az EU hálózati szabályzatai általában nem foglalkoznak az energiatároló létesítményekkel, ami eltérő bánásmódot eredményez a különböző tagállamokban, különös tekintettel a hálózati csatlakozás követelményeire; véleménye szerint ez egyenlőtlen versenyfeltételeket képez, amelyek akadályozzák az energiatároló létesítmények számára életképes üzleti tervek kialakítását; felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a hálózati csatlakozásra vonatkozó közös követelmények meghatározására vonatkozó munkát, és foglalkozzon más akadályokkal, amelyek megakadályozzák a tárolás villamosenergia-piaci integrációját;

2020. július 10., péntek

17. sürgősen kéri a TEN-E rendelet⁽¹⁸⁾ felülvizsgálatát a támogathatósági kritériumok és a villamosenergia-infrastruktúra kategóriái tekintetében annak érdekében, hogy a közös érdekű projektek következő listájának elfogadása előtt jobban lehessen foglalkozni az energiatároló létesítmények fejlesztésével; szorgalmazza a tízéves hálózatfejlesztési terv kidolgozási folyamatának megreformálását az energiahatékonyság elsődlegessége elvének az infrastruktúratervezésbe történő integrálása, valamint a rugalmasság, az ágazati integráció és a határokon átnyúló összeköttetések érdekében; kéri, hogy a közös érdekű projektek státuszának megadására vonatkozó kritériumokat hangolják össze a Párizsi Megállapodás hosszú távú hőmérsékleti céljával és az EU 2050-re vonatkozó klímasemlegességi célkitűzésével, éghajlati szempontból módszeresen értékelve a közös érdekű projektek listájára jelölt projekteket;

18. felhívja a Bizottságot, hogy ismerje el az összes rugalmassági és tárolási technológia kulcsfontosságú szerepét a hatékony energetikai átállás biztosításában, valamint az ellátás biztonságának és a rendszer stabilitásának magas szintű garantálásában; kiemeli az új tárolási projektek fejlesztésével és a meglévők korszerűsítésével kapcsolatos közérdeket, amelyet egy gyors, prioritást élvező és egyszerűsített engedélyezési folyamatnak kell tükröznie a tagállamokban;

19. aggodalommal jegyzi meg, hogy a nemzeti szintű jóváhagyási eljárások jelentősen hosszabb időt vesznek igénybe, mint a közös érdekű projektek esetében a TEN-E rendeletben előírt maximális időtartam; felhívja a Bizottságot, hogy a soron következő felülvizsgálata során egy hatékony és összehangolt végrehajtási mechanizmus révén oldja meg ezt a problémát, elismerve a közös érdekű tárolási projektekhez kapcsolódó kényszerítő közérdeket;

20. sajnálatosnak tartja, hogy a Horizont 2020 keretében nem valósul meg a kutatási projektek piaci bevezetése, nem követik szisztematikusan nyomon a lezárult projekteket, és nem terjesztik a kutatási eredményeket, ugyanakkor üdvözlí, hogy az Európai horizont keretében a tervek szerint nagyobb hangsúlyt kapnak a piacközeli tevékenységek, különösen az Európai Innovációs Tanács létrehozása révén, szem előtt tartva azokat az alapvető kutatási törekvéseket is, hogy a jövőben létre kell hozni a piacközeli technológiák és projektek körét; szorgalmazza a kereskedelmi hasznosítást megelőző közbeszerzés kiterjedtebb alkalmazását; hangsúlyozza, hogy fokozni kell a tiszta, fenntartható és alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiával kapcsolatos kutatást, beleértve az energiatárolással kapcsolatos kutatást is;

21. hangsúlyozza, hogy további kutatásokra van szükség az energiatároláshoz felhasznált kémiai anyagokkal kapcsolatban, valamint alapkutatásokat kell végezni a szupravezető képességről, aminek tükröződnie kell a következő Európai horizont programban;

22. aggodalommal jegyzi meg, hogy a 2014-2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló bizottsági iránymutatás csak közvetett módon hivatkozik az energiatárolási projektekre; megjegyzi továbbá, hogy a múltban meglepően kevés állami támogatási intézkedést jelentettek be tárolási projektekre vonatkozóan;

23. felhívja a Bizottságot, hogy az állami támogatásokról szóló iránymutatás felülvizsgálata során vegye figyelembe, hogy a tárolás fontos szerepet játszik az energetikai átállásban, és ennek megfelelően kezelje azt; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az új iránymutatások vegyék figyelembe a különböző tárolási technológiák fenntarthatóságát és hatékonyságát, továbbá a hálózati stabilitáshoz és a klímasemlegesség eléréséhez való hozzájárulását; hangsúlyozza továbbá, hogy a nem kereskedelmi jellegű (pl. kutatási) projektek mentességet kaphatnak az állami támogatási szabályok alól, hogy elkerülhető legyen a nem hatékony finanszírozás és a verseny torzulása; hangsúlyozza, hogy a tárolóeszközök nem piaci szereplők általi üzemeltetése azokra az esetekre korlátozódik, amikor nincs piaci érdek, és a nemzeti szabályozó hatóság mentességet adott;

24. Felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az új iránymutatások vegyék figyelembe a különböző tárolási technológiák hatékonyságát és a hálózati stabilitáshoz való hozzájárulását, hogy elkerülhető legyen a nem hatékony finanszírozás, és a nem piaci szereplők részvétele a villamos energia piacára vonatkozó szabályokról szóló (EU) 2019/944 irányelv 36. és 54. cikkében említett esetekre és körülményekre korlátozódjon;

Kémiai tárolás (power-to-X)

25. hangsúlyozza a power-to-X-technológia mint az ágazati integráció és a villamosenergia- és gázágazat összekapcsolásának kulcsfontosságú előmozdítója fontos szerepét; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy a hidrogénben, és különösen a zöld hidrogénben, a szintetikus metánban és a biometánban nagy lehetőségek rejlenek a nagy volumenű szezonális energiatárolás szempontjából és az energiaigényes iparágak üzemanyagaként és energiaforrásként, illetve több

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 347/2013/EU rendelete (2013. április 17.) a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 115., 2013.4.25., 39. o.)

2020. július 10., péntek

közlekedési mód fenntartható üzemanyagaként is; ezért felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa a hidrogéngazdaság fejlesztésével kapcsolatos K+F-et, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a power-to-X-technológia további fejlesztését, különösen egy egy közös európai érdeket szolgáló fontos projektet (IPCEI) képező hidrogénkezdeményezés támogatása révén;

26. megjegyzi, hogy a hidrogén energiatárolóként való felhasználása még nem versenyképes a magas termelési költségek miatt; megjegyzi továbbá a zöld és a kék hidrogén költségei közötti nagy különbséget; rámutat annak fontosságára, hogy támogassák a zöld hidrogén költségsökkentéséhez vezető intézkedéseket annak érdekében, hogy ez életképes üzleti modell legyen;

27. megjegyzi, hogy a hidrogén földgázzal való keverése tekintetében a tagállamok eltérő szabványokat alkalmaznak; felhívja a Bizottságot, hogy értékeljen és dolgozzon ki világos taxonómiát és szabványokat a hidrogénre vonatkozóan mind a gázhálózat, mind a végfelhasználók tekintetében; rámutat, hogy ezeket a szabványokat hozzá kell igazítani a végfelhasználók minőségi igényeihez és technológiai kapacitásaihoz, figyelembe véve az egyes országok sajátosságait;

28. Megjegyzi, hogy a villamos energiát gázzá alakító technológiák révén termelt hidrogént más típusú gázokká is át lehet alakítani, például a metanollá vagy ammóniává, amelyek üzemanyagként felhasználhatók a tengeri és repülési ágazatban, valamint a teherszállításban;

29. hangsúlyozza, hogy a meglévő gázinfrastruktúra nagy energiatárolási kapacitást biztosít, és hogy ezek az eszközök, valamint az új gázforrások, különösen a zöld hidrogén elhelyezésére szolgáló eszközök megkönnyítenék a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia integrációját; e tekintetben megjegyzi, hogy a szétválasztási szabályok fényében foglalkozni kell a földgázpiaci szállításrendszer-üzemeltetők új szerepének kérdésével;

30. felhívja a Bizottságot, hogy végezzen átfogó hatásvizsgálatot, költség-haszon elemzést és rendelkezésre állási elemzést a gázinfrastruktúra utólagos átalakításáról és a zöld hidrogén használatához, jelentős mennyiségben történő szállításához és a hidrogénen alapuló mobilitás elterjesztéséhez fontos új infrastruktúra kiépítéséről; elismeri a föld alatti gáztárolás, például üres barlangokban vagy pórusokban történő tárolás lehetőségeit;

31. úgy véli, hogy az uniós politikáknak kifejezetten az innováció ösztönzésére, valamint a fenntartható energiatárolás és a zöld hidrogén fokozottabb alkalmazására kell irányulniuk; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az olyan energiaforrások használata, mint például a földgáz, csak átmeneti jellegű legyen, tekintettel arra a célkitűzésre, hogy legkésőbb 2050-ig megvalósuljon a klímasemlegesség; elismeri, hogy az EU-nak egyre több hidrogénre lesz szüksége; hangsúlyozza, hogy elegendő mennyiségű energia biztosítása és az európai ipar versenyképességének megőrzése érdekében támogatni kell a hidrogén előállítási útvonalait;

32. felhívja a Bizottságot, hogy egy átlátható módszertan alapján dolgozza ki a zöld hidrogén harmonizált fogalom meghatározását; szorgalmazza továbbá az e gázokra vonatkozó származási garanciák kölcsönös elismerésének rendszerének kialakítását, kidolgozva egy közös tanúsítási és dokumentációs rendszert az értéklánc egészében, például zöld címke kiadásával; ösztönzi a tagállamokat, hogy minimalizálják a zöld és/vagy alacsony szén-dioxid-tartalmú hidrogén tanúsításának adminisztratív akadályait; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a tisztességes és hatékony versenyt a technológiák és az energiahordozók, valamint az importált hidrogén és az EU-ban termelt hidrogén között;

33. megjegyzi, hogy a jelenlegi belső gázpiaci szabályok szerint az uniós földgáz-infrastruktúra szállításrendszer- és elosztórendszer-üzemeltetői csak arra jogosultak, hogy szabályozott tevékenységként szállítsanak földgázt; felszólítja a Bizottságot, hogy az energiarendszerre vonatkozó integrációs stratégia keretében tegye lehetővé az üzemeltetőknek az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gázok, például a hidrogén, a biometán és a szintetikus metán szállítását;

34. hangsúlyozza, hogy minden piaci szereplőnek hozzáférést kell biztosítani a kísérleti projektekben vagy a való világbeli laboratóriumokban létrehozott előnyökhöz és ösztönzőkhöz a megújuló energiaforrásokon alapuló hidrogén-termelés demonstrálására;

35. emlékeztet arra, hogy a szintetikus kémiai energiahordozók előállítása csak akkor racionális, ha megújuló energiát használnak; felszólít a megújuló energiára vonatkozó, 2030-ra szóló célok jelentős, alapos hatásvizsgálatok alapján történő növelésére;

2020. július 10., péntek

Elektrokémiai tárolás

36. úgy véli, hogy az akkumulátortechnológiák, köztük az EU-ban már jól kialakított értékláncok is, fontos szerepet fognak játszani a stabil és rugalmas villamosenergia-ellátás biztosításában; hangsúlyozza, hogy az akkumulátortechnológiák kulcsfontosságúak az EU stratégiai autonómiájának és az energiaellátás rugalmasságának garantálása szempontjából;

37. üdvözli a Bizottság által az európai akkumulátorokra vonatkozó szabványok létrehozása érdekében tett erőfeszítéseket;

38. elismeri, hogy a körforgásos gazdaság elveivel összhangban már léteznek jól működő begyűjtési és újrafeldolgozási rendszerek, valamint zártláncú eljárások az akkumulátortechnológiák széles körére vonatkozóan, különösen az uniós székhelyű autóiipari és ipari akkumulátor-értékláncokban, például az ólomalapú indítóakkumulátorok terén, és úgy véli, hogy ezeket a rendszereket kell mintaként követni az akkumulátorok újrahasznosítására vonatkozóan;

39. megjegyzi, hogy a villamosenergia- és a rugalmassági piacokhoz való hozzáférés kulcsfontosságú lesz az akkumulátoros tárolásban rejlő lehetőségek kiaknázásához;

40. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az EU lítium-ion akkumulátorgyártási kapacitása nagyon alacsony, és korlátozottan átlátható, Európán kívüli termelésre támaszkodik; üdvözli ezért az Európai Akkumulátorszövetséget és az akkumulátorokra vonatkozó stratégiai cselekvési tervet; kéri ezek kibővítését, hogy kiterjedjenek az összes elérhető akkumulátortechnológiára; felszólít ezek folyamatos támogatására, valamint az akkumulátorokra vonatkozó stratégiai cselekvési terv végrehajtásának megerősítésére, összhangban a körforgásos gazdaság, az ipari stratégia és a vegyipari termékek kezelésének átfogó célkitűzéseivel; e tekintetben üdvözli a Bizottság azon bejelentését, hogy a stratégiai cselekvési terv és a körforgásos gazdaság támogatása érdekében az akkumulátorokra vonatkozó jogszabályt fog előterjeszteni; e tekintetben felszólít az akkumulátorok életciklus-elemzésére, a körforgásos tervezés bevezetésére, a cellák gyártása folyamán a veszélyes anyagok biztonságos kezelésére és használatára, valamint egy szénlábnnyommal kapcsolatos címke bevezetésére, amely feltünteti az európai piacon forgalomba hozott valamennyi akkumulátor-értéklánc környezeti hatását; hangsúlyozza az ökoszisztémák létrehozásának fontosságát az akkumulátor-értéklánc mentén, az ipar versenyképességének és fenntarthatóságának elősegítése érdekében;

41. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az akkumulátorokra vonatkozó környezetbarát tervezési követelményekre, hogy javítsa a tervezésből adódó újrafeldolgozhatóságot;

42. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az EU erősen függ az akkumulátorgyártáshoz szükséges nyersanyagok importjától, amelyek olyan forrásokból is származhatnak, ahol a kitermelésük környezetkárosodással, a munkajogi normák megsértésével és a természeti erőforrások feletti helyi konfliktusokkal jár együtt; sürgeti a Bizottságot, hogy a vonatkozó uniós stratégiákban foglalkozzon ezzel a függőséggel; kiemeli a nyersanyagok fenntartható beszerzésének és a hazai nyersanyagforrások potenciáljának szerepét az EU-ban; úgy véli, hogy az akkumulátorok újrafeldolgozási rendszereinek megerősítése biztosíthatja az akkumulátorgyártáshoz szükséges nyersanyagok jelentős részét az EU-ban;

43. elismeri annak lehetőségét, hogy a használt elektromos járművek akkumulátorait újra felhasználják energiatárolásra magánlakásokban vagy nagyobb akkumulátoregységekben; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy akadályozhatja a használt akkumulátorok újrafelhasználását az, hogy az akkumulátorokról szóló irányelv az újrafelhasználástól függetlenül hulladékként sorolja be a használt akkumulátorokat; elismeri, hogy az újrafelhasznált akkumulátorokat nem dolgozzák fel újra és hogy a biztonsági előírásokat nem ellenőrzik, amikor az akkumulátort az eredetileg tervezettől eltérő jellemzőkkel rendelkező alkalmazásokra használják fel; felhívja a Bizottságot, hogy a gyártói felelősségét, a teljesítményre és biztonságra vonatkozó garanciákkal együtt, hárítsa át az újragyártó szereplőre, amely újra bevezeti az akkumulátort a piacra; felszólítja a Bizottságot, hogy tisztázza a kiterjesztett gyártói felelősség kérdését az újrahasznosított akkumulátorokkal kapcsolatban;

44. elismeri az elektromos járművek és akkumulátoraik azon képességét, hogy intelligens töltési infrastruktúrájuk révén rugalmasságot biztosítsanak a hálózat számára az elosztható keresletoldali választintézkedések részeként, ezáltal csökkentve az energiaellátó rendszerben a tartaléküzemek szükségességét;

45. felhívja a Bizottságot, hogy hatásvizsgálatok elvégzését követően az akkumulátorokról szóló irányelv felülvizsgálatakor javasoljon az akkumulátorokra vonatkozó, a kritikus fémtartalom alapuló ambiciózus összegyűjtési és újrafeldolgozási célértéket; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy tovább támogassák az újrahasznosítási folyamatok és technológiák kutatását és innovációját az Európai horizont keretében;

2020. július 10., péntek

46. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat és/vagy szabványokat az elektromos járművekből származó akkumulátorok újbóli elhelyezésére, ideértve a tesztelési és osztályozási eljárásokat, valamint a biztonsági iránymutatásokat;
47. rámutat arra, hogy az uniós akkumulátorgyártás előmozdítása érdekében támogatni kell a kutatást, a know-how-t és a készségeket;
48. elismeri a globális akkumulátor-útlevelemben rejlő lehetőségeket a fenntartható akkumulátor-értéklánc kialakítása szempontjából, szem előtt tartva az emberi jogokat és a környezeti hatásokat is; az ásványi anyagok minősítését fontos eszköznek tekinti az akkumulátorok fenntartható értékláncának biztosításában;

Mechanikus energiatárolás

49. megjegyzi, hogy a szivattyús energiatárolás döntő szerepet játszik az energiatárolásban; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az EU nem aknázza ki teljes mértékben az energia ily módon történő, szén-dioxid-semleges és rendkívül hatékony tárolásában rejlő lehetőségeket;
50. úgy véli, hogy a tagállamoknak további módokat kell keresniük a szivattyús tárolókapacitás növelésére, figyelembe véve a meglévő és az új tározók többcélú felhasználását; felhívja a tagállamokat, hogy szüntessenek meg minden olyan adminisztratív akadályt, amely késlelteti ezeket a projekteket, és nyújtsanak szabályozási támogatást az innovatív megközelítések számára ezen a területen; felhívja a Bizottságot, hogy kezelje prioritásként a szükséges energetikai átállást, végezze el a vonatkozó jogszabályok átfogó felülvizsgálatát, és szükség esetén javasoljon módosításokat, minimalizálva a környezeti hatást;
51. felhívja a figyelmet arra, hogy a környezetvédelem érdekében a meglévő létesítmények modernizálása és a kapacitás növelése jobb megoldás lehet az új projekteknél;
52. megjegyzi, hogy a tárolási technológiák, például a sűrített levegő, a szuperkondenzátorok és a lendkerék-technológia hozzájárulnak a rugalmasság biztosításához; elismeri az európai lendkerék-technológia fontosságát az energiatárolásban és a frekvenciaszabályozásban; hangsúlyozza, hogy ez a technológia az intelligens energiahálózatok vagy a stratégiai hálózatfejlesztés egyik releváns tárolási és szabályozási eszköze;

Hőenergia-tárolás

53. úgy véli, hogy a hőenergia-tárolás (például a nagy térfogatú kazánok) és a távfűtés a sűrűn lakott területeken az energiatárolás rendkívül hatékony eszközei, amelyek biztosítják a szükséges rugalmasságot az ingadozó megújuló energiaforrások, valamint az ipari folyamatokból és a szolgáltatási szektorból származó hulladékhő nagyobb arányú integrálásához; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a rendkívül energiahatékony távfűtési hálózatok fejlesztését; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy a villamosenergia-piaci átvitelrendszer-üzemeltetők európai hálózatának (ENTSO-E) és a Földgázpiaci Szállítási rendszer-üzemeltetők Európai Hálózatának (ENTSO-G) tízéves hálózatfejlesztési tervének kidolgozásakor vegye figyelembe a hőinfrastruktúrát és a hőtárolást;
54. úgy véli, hogy a víztartó rétegekben történő hőtárolás, különösen a geotermikus források felhasználásával összekapcsolva, egy innovatív eszközt kínálhat a nem urbanizált és ipari térségek számára; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák e megoldások kutatás-fejlesztését, és valósítsanak meg nagy kísérleti üzemeket;
55. Elismeri, hogy a rugalmas kapcsolt energiatermelés egy előrettekintő integrált energiatárolási megoldást kínál a villamosenergia-hálózatok rugalmassága és a hőellátás hatékonysága érdekében, köszönhetően annak, hogy az energiatárolás különválasztja a villamosenergia-termelést a hőfelhasználástól; felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálja tovább az ágazati integrációt, az intelligens energiarendszereket és a például az adatközpontokból, ipari területekről vagy metrórendszerekből származó többelhő felhasználását; felszólítja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő az innovatív hőtárolási koncepciókat, például a hő-villamosenergia-tárolást és a jégtárolást;
56. üdvözli, hogy a távfűtési és távhűtési hálózatok az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközzel szülő felülvizsgált rendelet alapján jogosultak lesznek finanszírozásra, és kéri, hogy a TEN-E rendelet keretében vegyék fel ezeket a potenciális közös érdekű projekteket közé;
57. úgy véli, hogy a technológiasemlegességgel összhangban elő kell mozdítani a hőenergia-tárolási technológiákat annak érdekében, hogy javítsák annak teljesítményét, megbízhatóságát és a meglévő energiatovábbítási rendszerekbe való integrációját; úgy véli, hogy hőtárolási technológia fejlesztése és piaci bevezetése lehetőségeket kínálhat a közös projektekre, hogy ösztönözzék az országok közötti energiaügyi partnerségeket;

2020. július 10., péntek

58. elismeri az energiahatékony épületek energiatárolási potenciálját, ami a hatékony energiatároló tömegnek, a hőtároló vagy masszív építőelemeknek, illetve a hideg vagy meleg víz tárolásának tudható be; felszólítja a Bizottságot, hogy a következő felújítási hullámra irányuló stratégiájában ösztönözze az energiahatékony felújításokat, és sürgeti a tagállamokat, hogy készítsenek hosszú távú felújítási stratégiákat, figyelembe véve az épületek energiatárolási potenciálját;
59. felszólítja a Bizottságot, hogy az energiarendszerre vonatkozó integrációs stratégiában mérlegelje, hogy milyen szerepe lehet a hőtárolásnak és a fűtési infrastruktúrának az energiarendszer rugalmasságának megteremtésében;
60. felszólítja a tagállamokat, hogy az integrált energiarendszerek részeként vizsgáljanak meg minden fenntartható és költséghatékony tárolási technológiát és rugalmassági opciót, beleértve a hőenergiára vonatkozókat is, amikor az energiarendszereiket rendkívül energiahatékony és megújuló energiaforrásokon alapuló gazdaságokká alakítják át nemzeti energia- és klímaterveikben;

Decentralizált tárolás – az aktív fogyasztók szerepe

61. úgy véli, hogy a háztartási akkumulátorok, a háztartási hőtárolás, a jármű-hálózat technológia, a háztartási intelligens energiarendszerek, a keresletoldali válaszingedések és az ágazati integráció hozzájárulnak a fogyasztási csúcsertékek csökkentéséhez, rugalmasságot biztosítanak, és egyre fontosabb szerepet játszanak az energiahálózat hatékonyságának és integráltságának biztosításában; úgy véli, ennek megvalósításában kulcsszerepet fog játszani az új eszközök korai szabványosítása, a fogyasztók tájékoztatása, a fogyasztói adatok átláthatósága és a jól működő villamosenergia-piac; hangsúlyozza továbbá az aktív felhasználók és a polgárok energiaközösségeinek szerepét az energetikai átállás folyamatában, és úgy véli, hogy megfelelően támogatni kell őket;
62. megjegyzi, hogy a magánfelhasználók vonakodnak a tárolási szolgáltatások rendelkezésére bocsátani a járműakkumulátorait, még akkor is, ha ez technológiai szempontból megvalósítható lenne; üdvözlö e tekintetben a villamos energia piacára vonatkozó szabályokról szóló (EU) 2019/944 irányelv által a fogyasztóknak nyújtott rugalmassági ösztönzőket, és felszólítja a tagállamokat az idevágó rendelkezések gyors és határozott végrehajtására; hangsúlyozza, hogy a jármű-hálózat technológia széles körű piaci bevezetése nagyobb fokú átjárhatóságot követel meg, ezért egységes uniós szintű szabályozásra és szabványokra van szükség, amelyek felszámolnak számos akadályt, beleértve az adminisztratív, jogi és adózási akadályokat is;
63. elismeri az aktív fogyasztók hozzájárulását, akik rugalmasságot biztosítanak a rendszernek például decentralizált és kisüzemi energiatárolási megoldásokon keresztül, és végső soron hozzájárulnak az éghajlati és energetikai célok eléréséhez; felszólítja a tagállamokat, hogy támogassák a polgárok részvételét az energiarendszerben (például az akkumulátoros tárolást támogató adóösztönzők révén), és számolják fel azokat az akadályokat, amelyek gátolják a fogyasztókat abban, hogy saját maguk termeljenek villamos energiát, azt használják, tárolják vagy a piacon értékesítsék; felszólítja a Bizottságot, hogy megfelelően kövesse nyomon a villamos energia belső piacáról szóló irányelv és a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló (EU) 2018/2001 irányelv helyes végrehajtását az önálló fogyasztókra és az energiaközösségekre vonatkozó szabályozási keretet létrehozó cikkek tekintetében;
64. hangsúlyozza, hogy a decentralizált tárolás döntő eleme a keresletoldali szabályozásnak; rámutat arra, hogy az elektromos járművek akkumulátorai az intelligens töltésen, valamint a vehicle-to-x-szolgáltatásokon keresztül szerepet játszhatnak a hálózat rugalmasságában; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre olyan támogató keretet, amely biztosítja, hogy az elektromos járművek gyártói, a töltőszoftverek és a töltőállomások lehetővé tegyék az ilyen szolgáltatások nyújtásához szükséges funkcionalitást, és hogy az alternatív üzemanyagokról szóló felülvizsgált irányelv keretében megvalósuljon a teljes interoperabilitás;

o

o o

65. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0199

A transzeurópai energiaipari infrastruktúráról szóló iránymutatások felülvizsgálata

Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása a transzeurópai energiaipari infrastruktúráról szóló rendelet felülvizsgálatáról (2020/2549(RSP))

(2021/C 371/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról szóló, 2013. április 17-i 347/2013/EU európai parlamenti és tanács rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz létrehozásáról, a 913/2010/EU rendelet módosításáról és a 680/2007/EK és 67/2010/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1316/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz létrehozásáról szóló 1316/2013/EU rendelet felülvizsgálatáról szóló, 2019. április 17-én első olvasatban elfogadott parlamenti álláspontra ⁽³⁾, valamint a transzeurópai energia-hálózatról (TEN-E) szóló 347/2013/EU rendeletnek az Európai Unió jelenlegi éghajlat- és energiapolitikai célkitűzései fényében történő felülvizsgálatára vonatkozó felhívására,
- tekintettel a Tanács 2016. október 5-i (EU) 2016/1841 határozatára az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében létrejött Párizsi Megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről ⁽⁴⁾,
- tekintettel az ENSZ 2017. évi, Bonnban (Németországban) tartott éghajlatváltozási konferenciájáról (COP23) szóló, 2017. október 4-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról” című bizottsági közleményre (COM(2018)0773),
- tekintettel az ENSZ 2018. évi, Katowicében (Lengyelországban) tartott éghajlatváltozási konferenciájáról (COP24) szóló, 2018. október 25-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a „Tiszta energia minden európainak” jogalkotási csomagra,
- tekintettel az ENSZ 2019. évi, Madridban (Spanyolországban) tartott éghajlatváltozási konferenciájáról (COP25) szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európai Tanács 2019. december 12-i következtetéseire, amelyek támogatják a klímasemleges Unió 2050-ig történő megvalósítását,
- tekintettel az éghajlati és környezeti vészhelyzetről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ HL L 115., 2013.4.25., 39. o.

⁽²⁾ HL L 348., 2013.12.20., 129. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0420.

⁽⁴⁾ HL L 282., 2016.10.19., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 346., 2018.9.27., 70. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0430.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0079.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0078.

2020. július 10., péntek

- tekintettel az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett „Az európai zöld megállapodás” című bizottsági közleményre (COM(2019)0640),
 - tekintettel az Európai Beruházási Bank energetikai hitelezési kritériumaira,
 - tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 172. cikkére,
 - tekintettel a transeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatások felülvizsgálatáról a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000012/2020 – B9-0008/2020),
 - tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság által benyújtott állásfoglalási indítványra,
- A. mivel a transeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról szóló 347/2013/EU rendelet (TEN-E rendelet) szabályokat állapít meg a TEN-E hálózatok időben történő fejlesztésére és interoperabilitására vonatkozóan az Unió energiapolitikai célkitűzéseinek elérése érdekében;
- B. mivel a TEN-E rendelet meghatározza a transeurópai energiainfrastruktúra kiemelt folyosóit és tematikus területeit, és iránymutatást nyújt a közös érdekű projektek kiválasztásához; mivel a TEN-E rendelet megállapítja, hogy a közös érdekű projektek pénzügyi támogatásban részesülhetnek az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközből (CEF), és igénybe vehetik az egyszerűsített engedélyezési eljárásokat, valamint a határokon átnyúló költségmegosztási mechanizmusokhoz és ösztönzőkhöz való hozzáférést és fokozott átláthatóságot biztosító egyedi szabályozási kezelést;
- C. mivel a közös érdekű projekteknek az 1391/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel 2013-ban létrehozott első listája 248 közös érdekű projektet, az (EU) 2016/89 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel létrehozott második lista 195 közös érdekű projektet, az (EU) 2018/540 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel létrehozott harmadik lista pedig 173 közös érdekű projektet tartalmazott; mivel a Bizottság 2019. október 31-én elfogadta a közös érdekű projektek negyedik listáját, amely 151 közös érdekű projektet tartalmaz;
- D. mivel – amint azt a Parlament első olvasatban elfogadott, a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó, Európai Hálózatfinanszírozási Eszközzel szembeni javaslatról szóló, 2019. április 17-i álláspontra is tükrözi – a társjogalkotók ideiglenesen megállapodtak abban, hogy a Bizottságnak értékelnie kell a TEN-E rendelet hatékonyságát és szakpolitikai koherenciáját, figyelembe véve többek között a 2030-ra vonatkozó uniós energia- és éghajlat-politikai célkitűzéseket, az EU hosszú távú dekarbonizációs kötelezettségvállalását és az energiahatékonyság elsődlegességének elvét; mivel ezt az értékelést 2020. december 31-ig be kell nyújtani a Parlamentnek és a Tanácsnak;
- E. mivel a TEN-E rendeletet a Párizsi Megállapodás elfogadása előtt fogadták el, amely magában foglalja azt a kötelezettséget, hogy a globális átlaghőmérsékletnek az iparosodás előtti szinthez viszonyított emelkedését jóval 2 °C alatt tartsuk, valamint hogy erőfeszítéseket tegyünk annak érdekében, hogy a hőmérséklet-emelkedés ne haladja meg a 1,5 °C-ot az iparosodás előtti szinthez képest;
- F. mivel a TEN-E rendelet 2013. évi elfogadása óta számos fejlemény jelentősen megváltoztatta az uniós energiapolitikai környezetet;
- G. mivel az energia központi szerepet játszik a nulla nettó ÜHG-kibocsátású gazdaságra való átállásban, és mivel ezért erőfeszítéseket kell tenni az energiarendszer további szén-dioxid-mentesítésére annak érdekében, hogy az Unió legkésőbb 2050-ig elérhesse a nulla nettó kibocsátást, ugyanakkor más ágazatokban is előmozdíthassa az átállást, és meg tudja birkózni a megnövekedett villamosenergia-kereslettel;
- H. mivel éghajlat- és energiapolitikai céljainak elérése, valamint az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés fellendítése érdekében az Uniónak olyan korszerű, nagy teljesítményű energiainfrastruktúrára van szüksége, amely időtálló, költséghatékony és képes biztosítani az energiaellátás biztonságát, beleértve az útvonalak, források és szolgáltatók diverzifikálását is;

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0005.

2020. július 10., péntek

- I. mivel a TEN-E rendelet meghatározza azokat a transzeurópai energiahálózat-prioritásokat, amelyeket az Unió energia- és éghajlat-politikai célkitűzéseinek elérése érdekében végre kell hajtani, és meghatározza az e prioritások megvalósításához szükséges közös érdekű projekteket;
- J. mivel a kiemelt jelentőségű folyosóknak, a kiemelt területeknek és a támogathatósági kritériumoknak követniük kell az energiarendszer alakulását, és mindig összhangban kell lenniük az uniós szakpolitikai prioritásokkal, különösen a hosszú távú szén-dioxid-mentesítési törekvések összefüggésében;
- K. mivel a megfelelő infrastruktúra kiépítését és az energiahatékonysági politikákat egymást kiegészítve kell végrehajtani az uniós célkitűzések és célok lehető legköltséghatékonyabb megvalósításának elősegítése érdekében;
- L. mivel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalásában a transzeurópai energiahálózatokra (TEN-E) vonatkozó iránymutatások felülvizsgálatát szorgalmazza a közös érdekű projektek következő listájának elfogadása előtt;
 1. üdvözli az európai zöld megállapodásról szóló közleményben tett bejelentést, miszerint a TEN-E iránymutatások felülvizsgálatára 2020-ban kerül sor;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy legkésőbb 2020 végéig terjesszen elő javaslatot a TEN-E iránymutatások felülvizsgálatára, amely figyelembe veszi különösen 2030-ra vonatkozó uniós energia- és éghajlat-politikai célkitűzéseket, az EU hosszú távú dekarbonizációs kötelezettségvállalását és az energiahatékonyság elsődlegességének elvét;
 3. felhívja a Bizottságot, hogy 2020 végéig nyújtson átmeneti iránymutatást az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz keretében történő kiadásokkal és projekteknél a közös érdekű projektek 5. listájára való kiválasztásával kapcsolatban, valamint hogy biztosítsa, hogy mind a kiadások, mind a kiválasztás összhangban legyen a Párizsi Megállapodás keretében tett kötelezettségvállalásokkal;
 4. úgy véli, hogy a „közös érdekű projekt” státusz megadására vonatkozó, a TEN-E iránymutatásokban meghatározott kritériumoknak összhangban kell lenniük az Unió éghajlat- és energiapolitikai célkitűzéseivel, beleértve az Európai Tanács 2019. decemberi következtetéseiben említett 2050-es klímasemlegességi célkitűzést, valamint az energiaunió mind az öt dimenziójával, beleértve a megfizethetőség célkitűzését is;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0200

Az EU és Új-Zéland közötti, a személyes adatoknak a súlyos bűncselekmények és a terrorizmus elleni küzdelem érdekében történő cseréjéről szóló, jelenleg tárgyalás alatt álló megállapodás megkötése

Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása az Európai Unió és Új-Zéland közötti, a személyes adatoknak a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniói Ügynöksége (Europol), valamint a súlyos bűncselekmények és a terrorizmus elleni küzdelem terén illetékes új-zélandi hatóságok közötti cseréjéről szóló, tárgyalás alatt álló megállapodás megkötésére vonatkozó, a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett európai parlamenti ajánlásról (COM(2019)0551 – 2020/2048(INI))

(2021/C 371/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió és Új-Zéland közötti, a személyes adatoknak a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniói Ügynöksége (Europol), valamint a súlyos bűncselekmények és a terrorizmus elleni küzdelem terén illetékes új-zélandi hatóságok közötti cseréjéről szóló megállapodásra vonatkozó tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról szóló tanácsi határozatra vonatkozó bizottsági ajánlásra (COM(2019)0551),
- tekintettel az Európai Unió és Új-Zéland közötti, a személyes adatoknak a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniói Ügynöksége (Europol), valamint a súlyos bűncselekmények és a terrorizmus elleni küzdelem terén illetékes új-zélandi hatóságok közötti cseréjéről szóló megállapodásra vonatkozó tárgyalások Új-Zélanddal történő megkezdésére való felhatalmazásról szóló, 2020. május 13-i tanácsi határozatra,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára (a Charta) és különösen annak 2., 6., 7., 8. és 47. cikkére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 6. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 16. és 218. cikkére,
- tekintettel a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniói Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/794 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. október 23-i (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 135., 2016.5.24., 53. o.

⁽²⁾ HL L 295., 2018.11.21., 39. o.

⁽³⁾ HL L 119., 2016.5.4., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

⁽⁵⁾ HL L 119., 2016.5.4., 89. o.

2020. július 10., péntek

- tekintettel az Európa Tanácsnak a személyes adatok gépi feldolgozása során az egyének védelméről szóló, 1981. január 28-i egyezményére (108. sz. ETS), valamint a személyes adatok gépi feldolgozása során az egyének védelméről szóló egyezményhez csatolt, a felügyeleti hatóságokról és a határokon átnyúló adatáramlásról szóló, 2001. november 8-i kiegészítő jegyzőkönyvre (181. sz. ETS),
 - tekintettel az európai adatvédelmi biztos 1/2020. számú, a személyes adatoknak az Europol és az új-zélandi bűnüldöző hatóságok közötti cseréjéről szóló nemzetközi megállapodás megkötésére vonatkozó tárgyalási megbízásról szóló véleményére,
 - tekintettel a terrorizmus helyzetéről és tendenciáiról szóló, az Europol által készített 2019-es jelentésre,
 - tekintettel az Új-Zéland, Franciaország, a Bizottság, technológiai vállalatok és mások által elfogadott, az online terrorista és erőszakos szélsőséges tartalmak eltávolítására irányuló Christchurchi Cselekvési Felhívásra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 114. cikkének (4) bekezdésére,
 - tekintettel az Állampolgári jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A9-0131/2020),
- A. mivel az (EU) 2016/794 rendelet a Bizottság (EU) 2016/680 irányelv szerinti megfeleléségi határozata, az EUMSZ 218. cikke alapján kötött, a magánélet védelmére és az egyének alapvető jogainak és szabadságainak védelmére vonatkozó megfelelő garanciákat nyújtó nemzetközi megállapodás, vagy a személyes adatok cseréjét lehetővé tevő, 2017. május 1. előtt megkötött együttműködési megállapodások alapján, valamint – kivételes esetekben – eseti alapon, az (EU) 2016/794 rendelet 25. cikkének (5) bekezdésében meghatározott szigorú feltételek mellett, és feltéve, hogy a megfelelő garanciák biztosítva vannak, lehetővé teszi a személyes adatok harmadik ország illetékes hatósága vagy nemzetközi szervezet részére történő továbbítását, amennyiben a továbbítás az Europol feladatainak ellátásához szükséges; hangsúlyozza, hogy a megállapodásnak teljes mértékben tiszteletben kell tartania a Chartában elismert alapvető jogokat és elveket;
- B. mivel azoknak a nemzetközi megállapodásoknak, amelyek lehetővé teszik az Europol és a harmadik országok közötti együttműködést és a személyes adatok cseréjét, tiszteletben kell tartaniuk a Chartában és különösen annak 2., 6., 7., 8. és 47. cikkében, valamint az EUMSZ 16. cikkében elismert alapvető jogokat, és ezért tiszteletben kell tartaniuk a célhoz kötöttség elvét, a betekintési jogot és a helyesbítéshez való jogot; mivel ezeket a megállapodásokat a Chartában kifejezetten előírtak szerint független hatóság általi ellenőrzésnek kell alávetni, és azoknak az Europol feladatainak teljesítése szempontjából szükségesnek és arányosnak kell lenniük;
- C. mivel az Europol 2020–2022-es időszakra szóló programozási dokumentuma⁽⁶⁾ kiemeli, hogy az Európai Multidiszciplináris Platform a Bűnügyi Fenyegetettség (EMPACT) tevékenységeinek maradéktalan és sikeres végrehajtása – különösen operatív szinten – nem lehetséges a harmadik országokkal és szervezetekkel fenntartott szoros partnerség nélkül; mivel az EU és Új-Zéland globális biztonsági kérdésekben tanúsított hozzáállása nagyon hasonló, valamint hasonló megközelítéseket alkalmaznak e tekintetben;
- D. mivel az Europol és az új-zélandi rendőrség már meghatároztak egy megerősített együttműködési keretet egy munkamegállapodás és egy egyetértési megállapodás formájában, amelyek 2019-ben kerültek aláírásra, és lehetővé teszik az új-zélandi rendőrség számára a Biztonságos Információcsere Hálózati Alkalmazás (SIENA) használatát és az Europol hágai központjában egy összekötő tisztviselő állandó kinevezését;
- E. mivel az Europol a múltban több operatív megállapodást is kötött a harmadik országokkal folytatott személyesadat-cseréről; mivel 2018-ban az Unió a közel-keleti és észak-afrikai térség nyolc országával (Törökország, Izrael, Tunézia, Marokkó, Libanon, Egyiptom, Algéria és Jordánia) kezdeményezett tárgyalásokat e kérdésben; és mivel a Parlament állásfoglalásokat fogadott el az e megállapodásokra vonatkozó tárgyalási megbízásokról⁽⁷⁾;
- F. mivel az Europol magasnak minősítette a dzsihádisták jelentette fenyegetés szintjét, és mivel 2018-ban a terrorizmus továbbra is komoly veszélyt jelentett a biztonságra a tagállamokban; mivel a letartóztatott jobboldali terroristák száma – bár viszonylag alacsony szinten maradt – harmadik éve folyamatosan növekszik; mivel a tagállamok arról számoltak be az Europolnak, hogy a bűnüldöző hatóságok 2018-ban 129 terrortámadás megghiúsítására, megakadályozására vagy kivizsgálására használtak fel adatcserére szolgáló eszközöket;

⁽⁶⁾ Az Europol 2020–2022 közötti időszakra szóló, az Europol igazgatótanácsa által 2020. március 25-én elfogadott programozási dokumentuma, EDOC# 1003783v20E.

⁽⁷⁾ HL C 118., 2020.4.8., 69. o.

2020. július 10., péntek

- G. mivel az európai adatvédelmi biztos 2017. május 1-je óta felügyeli az Europol, és tanácsokkal látja el az uniós intézményeket az adatvédelemre vonatkozó szakpolitikákkal és jogszabályokkal kapcsolatban, többek között a bűnüldözési ágazatot érintő megállapodások tárgyalása során;
- H. mivel a 2019-ben két christchurchi mecset ellen elkövetett jobboldali terrortámadás fényében az operatív együttműködés, amely az Europol és Új-Zéland közötti megállapodással válik hivatalossá, a személyes adatok cseréjének lehetővé tétele révén létfontosságú lehet a jövőben az EU-n belül vagy világszerte tervezett vagy elkövetett egyéb súlyos bűncselekmények és terrortámadások megelőzése és büntetőeljárás alá vonása szempontjából;
- I. mivel a megállapodás értelmében a bűnügyi nyomozások keretében gyűjtött és az Europol által tovább kezelt személyes adatok továbbítása jelentős hatással lehet az érintett személyek életére;
1. úgy véli, hogy az Új-Zélanddal a bűnüldözés terén folytatott együttműködés segíteni fogja az Európai Uniót biztonsági érdekeinek fokozottabb védelmezésében, különösen a terrorizmus megelőzése és az ellene való küzdelem, a szervezett bűnözés felszámolása és a kiberbűnözés elleni küzdelem területén; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a Tanács által elfogadott tárgyalási iránymutatások maradéktalan tiszteletben tartása mellett gyorsan kezdjen tárgyalásokat Új-Zélanddal a személyes adatoknak az Europol, valamint a súlyos bűncselekmények és a terrorizmus elleni küzdelem terén illetékes új-zélandi hatóságok közötti cseréje tekintetében; felkéri a Bizottságot, hogy kövesse az ezen állásfoglalásban megfogalmazott további ajánlásokat;
 2. kitarat emellett, hogy a megállapodásban előírt adatvédelmi szintnek lényegében egyenértékűnek kell lennie az uniós jog által előírt védelmi szinttel, mind a jogszabályokban, mind a gyakorlatban; ragaszkodik továbbá ahhoz, hogy amennyiben ilyen szintű védelem nem garantálható, akkor a megállapodás nem köthető meg; ezzel kapcsolatban kiemeli, hogy a Bizottság 2012-ben hivatalosan elismerte Új-Zélandot olyan országgént, amely megfelelő szintű adatvédelmet biztosít; mivel azonban ez a határozat csak az (EU) 2016/679 rendelet hatálya alá tartozó kérdésekre vonatkozik, így nem alkalmazandó bűnüldözési ügyekre;
 3. úgy véli, hogy a súlyos bűnözés és a terrorizmus elleni hatékonyabb küzdelem érdekében prioritásként kell kezelni az összes érintett bűnüldöző hatóság közötti, Unión belül, illetve globális partnerekkel folytatott, határokon átnyúló információcserét;
 4. kéri, hogy a megállapodás tartalmazza a személyes adatok védelme tekintetében a tárgyalási iránymutatásokban előírt valamennyi szükséges biztosítékot és ellenőrzést; megjegyzi, hogy a különleges adatok továbbítása csak olyan kivételes esetekben engedélyezhető, amikor az feltétlenül szükséges és arányos a megállapodás hatálya alá tartozó bűncselekmények megelőzése és az azok elleni küzdelem szempontjából; hangsúlyozza, hogy az érintettre, az érintetthez kapcsolódó személyekre, valamint a bűncselekményben érintett személyekre (például szemtanúk vagy áldozatok) vonatkozóan egyértelmű biztosítékokat kell meghatározni az alapvető jogok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében;
 5. azon a véleményen van, hogy a célhoz kötöttség elvével összhangban a jövőbeli megállapodásnak kifejezetten meg kell határoznia azon bűncselekmények listáját, amelyekkel kapcsolatban lehetőség van személyes adatok cseréjére, a bűncselekmények európai uniós meghatározásaival összhangban, amennyiben azok rendelkezésre állnak; úgy véli, hogy e listának tartalmaznia kell az ilyen bűncselekmények által lefedett tevékenységeket, valamint a személyes adatok továbbításának valószínűsíthető hatásait;
 6. hangsúlyozza, hogy a továbbított személyes adatoknak egyedi büntetőügyekhez kell kapcsolódniuk; rámutat, hogy a megállapodásba bele kell foglalni az egyedi büntetőügyek fogalmának egyértelmű meghatározását, mivel ez a fogalom szükséges az adattovábbítás szükségességének és arányosságának értékeléséhez;
 7. ragaszkodik ahhoz, hogy a megállapodás egyértelműen és pontosan rendelkezzen az Új-Zélandra továbbított személyes adatok megőrzési időszakáról, és előírja az adatoknak az említett időszak végén történő törlését; kéri, hogy a megfelelő biztosítása érdekében a megállapodásba foglaljanak bele eljárási intézkedéseket; e tekintetben kéri, hogy a megállapodás kifejezetten rendelkezzen arról, hogy a megőrzési időszakokat és a személyes adatok tárolására vonatkozó bármely további igényt rendszeresen felül kell vizsgálni, továbbá tartalmazzon az időkorlátok betartását biztosító egyéb megfelelő intézkedéseket; ragaszkodik ahhoz, hogy azon kivételes esetekben, amikor az adatok hosszabb ideig történő tárolása kellően indokolt, az adatmegőrzési időszak lejártá után az indokokat és a kísérő dokumentumokat továbbítsák az Europolnak és az európai adatvédelmi biztosnak;
 8. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy Új-Zéland kormányával együttműködve, az Európai Bíróság ítélezési gyakorlata alapján és a Charta 8. cikkének (3) bekezdése értelmében határozzák meg, hogy melyik, tényleges vizsgálati és beavatkozási jogkörrel rendelkező független felügyeleti hatóság lesz felelős a nemzetközi megállapodás végrehajtásának felügyeletéért; kéri, hogy erről a hatóságról még a nemzetközi megállapodás hatálybalépése előtt állapodjanak meg és hozzák létre azt; ragaszkodik ahhoz, hogy a megállapodásban konkrétan tüntessék fel e hatóság nevét;

2020. július 10., péntek

9. úgy véli, hogy a nemzetközi megállapodásnak tartalmaznia kell egy olyan rendelkezést, amely lehetővé teszi az EU számára, hogy jogsértés esetén felfüggesse vagy felmondja a megállapodást; fontosnak tartja, hogy a független felügyeleti szerv hatáskörrel rendelkezzen arra is, hogy jogsértés esetén döntsön a személyes adatok továbbításának felfüggesztéséről vagy megszüntetéséről; úgy véli, hogy a megállapodás értelmében lehetővé kell tenni a hatóságok számára, hogy a megállapodás hatálya alá tartozó, annak felfüggesztését vagy felmondását megelőzően továbbított személyes adatokat továbbra is kezeljék; úgy véli, hogy ki kell dolgozni egy mechanizmust a megállapodás nyomon követésére és időszakos értékelésére annak felmérése érdekében, hogy a partnerek betartják-e a megállapodást, és annak működése megfelel-e az Europol operatív igényeinek és az uniós adatvédelmi jogszabályoknak;

10. úgy véli, hogy az Europoltól származó információknak az illetékes új-zélandi hatóságoktól más új-zélandi hatóságokhoz történő továbbítása – ideértve a bírósági eljárásokban történő felhasználást is – csak az Europol általi továbbítás eredeti céljára engedélyezhető, és azt az Europol előzetes engedélyéhez kell kötni; rámutat, hogy az Europoltól származó információknak az illetékes új-zélandi hatóságoktól valamely harmadik ország hatóságaihoz történő továbbítását nem szabad engedélyezni;

11. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a megállapodás véglegesítése előtt és a tárgyalások folyamán konzultáljanak az európai adatvédelmi biztossal a megállapodástervezet rendelkezéseiről;

12. úgy véli, hogy az Új-Zélanddal kötött nemzetközi megállapodásnak rögzítenie kell az érintettek tájékoztatáshoz, helyesbítéshez és törléshez való jogát, ahogyan azt az adatvédelemről szóló egyéb uniós jogszabályok előírják; kéri e tekintetben, hogy a megállapodás tartalmazzon egyértelmű és részletes szabályokat az érintetteknek biztosítandó információkra vonatkozóan;

13. hangsúlyozza, hogy a megállapodás megkötéséhez azzal a feltétellel járul hozzá, hogy az eljárás valamennyi szakaszába kielégítően bevonják; elvárja, hogy teljeskörűen és proaktív módon tájékoztassák a tárgyalások előrehaladásáról az EUMSZ 218. cikkének megfelelően, továbbá elvárja, hogy a dokumentumokat a Tanáccsal egy időben kapja meg annak érdekében, hogy elláthassa ellenőrző szerepét;

14. hangsúlyozza, hogy kizárólag akkor járul hozzá a megállapodás megkötéséhez, ha a megállapodás nem jelent kockázatot sem a magánélet védelméhez és az adatvédelemhez való jogra, sem pedig egyéb, a Charta által védett alapvető jogokra és szabadságokra nézve; megjegyzi e tekintetben, hogy az EUMSZ 218. cikkének (11) bekezdése értelmében kikérheti a Bíróság véleményét a tervezett megállapodásnak a Szerződésekkel való összeegyeztethetőségéről;

15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és Új-Zéland kormányának.

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0201

A vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia**Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiáról (2020/2531(RSP))**

(2021/C 371/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió Alapjogi chartájára,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 168. és 191. cikkére,
- tekintettel a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról szóló, 2013. november 20-i 1386/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozatra (7. környezetvédelmi cselekvési program) ⁽¹⁾ és 2050-re vonatkozó jövőképre;
- tekintettel a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról és az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a „REACH-rendelet”) ⁽²⁾,
- tekintettel az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló, 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (CLP-rendelet) ⁽³⁾,
- tekintettel a biocid termékek forgalmazásáról és felhasználásáról szóló, 2012. május 22-i 528/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1021 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a veszélyes vegyi anyagok kiviteléről és behozataláról szóló 2012. július 4-i 649/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁷⁾,
- tekintettel a helyes laboratóriumi gyakorlat alapelveinek alkalmazására és annak a vegyi anyagokkal végzett kísérleteknél történő alkalmazásának ellenőrzésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 2004. február 11-i 2004/10/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁸⁾,
- tekintettel a peszticidek fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2009. október 21-i 2009/128/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre, valamint annak későbbi módosításaira ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ HL L 354., 2013.12.28., 171. o.

⁽²⁾ HL L 396., 2006.12.30., 3. o.

⁽³⁾ HL L 353., 2008.12.31., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 167., 2012.6.27., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 309., 2009.11.24., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 169., 2019.6.2., 45. o.

⁽⁷⁾ HL L 201., 2012.7.21., 60. o.

⁽⁸⁾ HL L 50., 2004.2.20., 44. o.

⁽⁹⁾ HL L 309., 2009.11.24., 71. o.

2020. július 10., péntek

- tekintettel a növényi és állati eredetű élelmiszerekben és takarmányokban, illetve azok felületén található megengedett növényvédőszer-maradékok határértékéről, valamint a 91/414/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2005. február 23-i 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a kozmetikai termékekről szóló, 2009. november 30-i 1223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹¹⁾ (a kozmetikai rendelet),
- tekintettel a higanyról és az 1102/2008/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. május 17-i (EU) 2017/852 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹²⁾,
- tekintettel az uniós ökocímekről szóló, 2009. november 25-i 66/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹³⁾,
- tekintettel a 2000/60/EK és a 2008/105/EK irányelvnek a vízpolitika terén elsőbbségnek minősülő anyagok tekintetében történő módosításáról szóló, 2013. augusztus 12-i 2013/39/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁴⁾, amely értékes eszköz a felszíni vizek határokon átnyúló kémiai szennyezésének nyomon követéséhez és kezeléséhez,
- tekintettel az élelmiszerláncban alkalmazott uniós kockázatértékelés átláthatóságáról és fenntarthatóságáról szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1381 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁵⁾,
- tekintettel a munkájuk során rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló 2004/37/EK irányelv módosításáról szóló, 2017. december 12-i (EU) 2017/2398 ⁽¹⁶⁾, 2019. január 16-i (EU) 2019/130 ⁽¹⁷⁾ és 2019. június 5-i (EU) 2019/983 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁸⁾,
- tekintettel a tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló, 2010. szeptember 22-i 2010/63/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁹⁾,
- tekintettel „Az Unió fenntartható vegyianyag-politikára vonatkozó stratégiája felé” című, 2019. június 26-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére és a fenntartható fejlődési célokra,
- tekintettel a „Több körforgás – Átállás a fenntartható társadalomra” című, 2019. október 4-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Tanács „Az EU munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos új stratégiai kerete: a munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági jogszabályok végrehajtásának fokozása az EU-ban” című, 2019. december 10-i következtetéseire,
- tekintettel az Európai Bizottság 2019–2024 közötti időszakra szóló politikai iránymutatásaira, különösen az Európa számára kitűzött szennyezőanyag-mentességi célkitűzésre;
- tekintettel a Bizottság „Az európai zöld megállapodás” című, 2019. december 11-i közleményére (COM(2019)0640),

⁽¹⁰⁾ HL L 70., 2005.3.16., 1. o.

⁽¹¹⁾ HL L 342., 2009.12.22., 59. o.

⁽¹²⁾ HL L 137., 2017.5.24., 1. o.

⁽¹³⁾ HL L 27., 2010.1.30., 1. o.

⁽¹⁴⁾ HL L 226., 2013.8.24., 1. o.

⁽¹⁵⁾ HL L 231., 2019.9.6., 1. o.

⁽¹⁶⁾ HL L 345., 2017.12.27., 87. o.

⁽¹⁷⁾ HL L 30., 2019.1.31., 112. o.

⁽¹⁸⁾ HL L 164., 2019.6.20., 23. o.

⁽¹⁹⁾ HL L 276., 2010.10.20., 33. o.

2020. július 10., péntek

- tekintettel a Bizottság „Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímaselegetes gazdaságról” című, 2018. november 28-i közleményére (COM(2018)0773) és a közleményt alátámasztó részletes elemzésre ⁽²⁰⁾,
- tekintettel „A Bizottság általános jelentése a REACH működéséről és bizonyos elemeinek felülvizsgálatáról – Következtetések és intézkedések” című, 2018. március 5-i bizottsági közleményre (COM(2018)0116) és az azt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumra,
- tekintettel az Európai Bizottság „Az endokrin károsító anyagokra vonatkozó átfogó uniós keret felé” című, 2018. november 7-i közleményére (COM(2018)0734),
- tekintettel a kozmetikai termékekről szóló 1223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az endokrin rendszert károsító tulajdonságokkal rendelkező anyagok tekintetében történő felülvizsgálatáról szóló, 2018. november 7-i bizottsági közleményre (COM(2018)0739),
- tekintettel „A legrelevánsabb vegyipari jogszabályokat (a REACH rendeletet kivéve) érintő célravezetőségi vizsgálat megállapításai, valamint az azonosított hiányosságok és kihívások” című, 2019. június 25-i bizottsági közleményre (COM(2019)0264),
- tekintettel 2009. április 24-i állásfoglalása a nanoanyagokkal kapcsolatos szabályozási szempontokról ⁽²¹⁾,
- tekintettel „Az erőforrás-hatékonyság: úton a körforgásos gazdaság felé” című, 2015. július 9-i állásfoglalására ⁽²²⁾
- tekintettel a hetedik környezetvédelmi cselekvési program végrehajtásáról szóló, 2018. április 17-i állásfoglalására ⁽²³⁾,
- tekintettel „A körforgásos gazdaságról szóló csomag végrehajtása: a vegyi anyagokkal, a termékkel és a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok közötti kapcsolódási pontok kezelésének lehetőségei” című, 2018. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽²⁴⁾,
- tekintettel a Bizottságnak „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia – Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2020. május 20-i közleményére (COM(2020)0380),
- tekintettel a Bizottságnak „A »termelőtől a fogyasztóig« stratégia a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerért” című, 2020. május 20-i közleményére (COM(2020)0381),
- tekintettel „A tisztább és versenyképesebb Európát szolgáló, körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv” című, 2020. március 11-i bizottsági közleményére (COM(2020)0098),
- tekintettel a Bizottság „Új európai iparstratégia” című, 2020. március 10-i közleményére (COM(2020)0102),
- tekintettel az Európai Bizottság által 2020 februárjában benyújtott, a rák elleni küzdelemre irányuló európai tervre,
- tekintettel a Bizottság rák elleni küzdelemre irányuló európai tervről folytatott, folyamatban lévő nyilvános konzultációjára ⁽²⁵⁾,

⁽²⁰⁾ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/docs/pages/com_2018_733_analysis_in_support_en_0.pdf

⁽²¹⁾ HL C 184., 2010.7.8., 82. o.

⁽²²⁾ HL C 265., 2017.8.11., 65. o.

⁽²³⁾ HL C 390., 2019.11.18., 10. o.

⁽²⁴⁾ HL C 433., 2019.12.23., 146. o.

⁽²⁵⁾ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12154-Europe-s-Beating-Cancer-Plan/public-consultation>

2020. július 10., péntek

- tekintettel a körforgásos gazdaságról szóló csomag végrehajtásáról szóló, 2018. január 16-i „A vegyi anyagokkal, a termékkel és a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok közötti kapcsolódási pontok kezelésének lehetőségei” című bizottsági közleményre (COM(2018)0032), és az ahhoz csatolt bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2018)0020),
- tekintettel a műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégiáról szóló, 2018. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽²⁶⁾,
- tekintettel a növényvédő szerekről szóló 1107/2009/EK rendelet végrehajtásáról szóló, 2018. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽²⁷⁾,
- tekintettel a peszticidek uniós engedélyezési eljárásáról szóló, 2019. január 16-i állásfoglalására ⁽²⁸⁾,
- tekintettel a peszticidek fenntartható használatáról szóló 2009/128/EK irányelv végrehajtásáról szóló, 2019. február 12-i állásfoglalására ⁽²⁹⁾,
- tekintettel az Európai Parlament 2019. április 18-i állásfoglalására „Az endokrin károsító anyagokra vonatkozó átfogó európai uniós keret felé” című bizottsági közleményről ⁽³⁰⁾,
- tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására ⁽³¹⁾,
- tekintettel a kozmetikai célú állatkísérletek globális tilalmáról szóló, 2018. május 3-i állásfoglalására ⁽³²⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete Környezetvédelmi Programjának a vegyi anyagokkal kapcsolatos globális perspektívákról szóló, 2019. április 29-i második jelentésére, amelynek címe: „A szennyezett területektől az innovatív megoldásokig: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend végrehajtása” (Global Chemicals Outlook II – From Legacies to Innovative Solutions: Implementing the 2030 Agenda for Sustainable Development)
- tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség 2019. december 4-i, „Európai környezet – helyzetkép és kilátások 2020-ban” című jelentésére (SOER 2020);
- tekintettel a Bizottság megbízásából készült, „Tanulmány a 7. környezetvédelmi cselekvési program nem toxikus környezet kialakítására vonatkozó stratégiájáról” című, 2017. augusztusi tanulmányra ⁽³³⁾,
- tekintettel az Európai Parlament PETI bizottságának megbízásából készült „Endokrin károsító anyagok: a tudományos bizonyítékoktól az emberi egészség védelméig” című 2019 januárjában készült, 2019 májusában frissített tanulmányra ⁽³⁴⁾,
- tekintettel a Bizottság és szervező partnere, a Dán Környezetvédelmi és Élelmiszerügyi Minisztérium által összehangolt, „Az EU 2030-ig tartó időszakra vonatkozó vegyianyag-politikája: a múltra építve, a jövő felé haladva” című, 2019. júniusi jelentésre,
- tekintettel az Európai Számvevőszék 05/2020. sz. különjelentésére: „A növényvédelmi szerek fenntartható használata: kevés előrelépés történt a kockázatok mérése és csökkentése terén”,
- tekintettel a vegyi anyagokra vonatkozó új fenntarthatósági stratégiáról a Bizottságnak feltett kérdésre (O-000044/2020 – B9-0013/2020),

⁽²⁶⁾ HL C 433., 2019.12.23., 136. o.

⁽²⁷⁾ HL C 433., 2019.12.23., 183. o.

⁽²⁸⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0023.

⁽²⁹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0082.

⁽³⁰⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0441.

⁽³¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2020)0005.

⁽³²⁾ HL C 41., 2020.2.6., 45. o.

⁽³³⁾ <https://op.europa.eu/s/njFb>

⁽³⁴⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/608866/IPOL_STU\(2019\)608866_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/608866/IPOL_STU(2019)608866_EN.pdf)

2020. július 10., péntek

- tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság állásfoglalási indítványára,
- A. mivel a Bizottság az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményében bejelentette, hogy 2020 nyaráig benyújt egy „vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiát”,
- B. mivel a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiának hozzá kell járulnia az EUMSZ 191. cikkének (2) bekezdésében meghatározott uniós környezetvédelmi politikai elvek megfelelő végrehajtásához;
- C. mivel az EU és tagállamai nem teljesítették a fenntartható fejlődési célok 12. célját, amely felszólít a vegyi anyagok és valamennyi hulladék elfogadott nemzetközi keretekkel összhangban történő, megbízható kezelésére az életciklusuk folyamán, valamint a levegőbe, vízbe és talajba való kibocsátásuk jelentős csökkentésére az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt káros hatásaik minimalizálása érdekében 2020-ig; mivel jelentős további erőfeszítéseket kell tenni a fenntartható fejlődési célok 3. céljának elérése érdekében, hogy 2030-ra jelentősen csökkenjen a veszélyes vegyi anyagok okozta halálások és megbetegedések száma, valamint a levegő, a víz és talaj szennyezése és fertőzése; mivel a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia segíthet a fenntartható fejlődési célok e célkitűzéseinek elérésében;
- D. mivel a vegyi anyagok kémiai, fizikai és toxikológiai tulajdonságai nagyban eltérnek, mivel számos vegyi anyag, amely szerves része mindennapi életünknek, nem veszélyes vagy perzisztens, néhány tartósan megmaradhat a környezetben, felhalmozódhat az élelmiszerláncban és már alacsony koncentrációban is káros lehet az emberi egészségre,
- E. mivel a szintetikus vegyi anyagok okozta szennyezés jelentős és egyre növekvő fenyegetést jelent a közegészségre és a környezetre; mivel a veszélyes vegyi anyagoknak való expozícióhoz köthető rák például a munkavégzéssel összefüggő halálesetek fő okozója; mivel az Unió területén a rákkeltő anyagoknak való expozíció következtében minden évben körülbelül 120 000 munkavégzéssel összefüggő rákos megbetegedés történik, amelyek körülbelül 80 000 halálesetet okoznak évente ⁽³⁵⁾,
- F. mivel a szabályozás kulcsfontosságú szerepet játszik a veszélyes vegyi anyagok okozta károk megelőzésében; mivel a becslések szerint részben a munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági jogszabályok végrehajtásának köszönhetően az elmúlt 20 évben mintegy 1 millió új rákos megbetegedést sikerült megelőzni; mivel egy 2017. évi tanulmány a vegyi anyagokra vonatkozó jogszabályok összesített előnyeit az EU-ban óvatosan „évi több tízmilliárd eurónyira” becsülte ⁽³⁶⁾,
- G. mivel a fenntartható vegyi anyagokra vonatkozó stratégiának ténylegesen csökkentenie kell az emberek és a környezet veszélyes vegyi anyagoknak való kitettségét, és ugyanakkor növelnie kell az európai ipar versenyképességét és innovációját;
- H. mivel a vegyi szennyezés a szárazföldi és vízi ökoszisztémák csökkenését eredményezi, és az „ökoszisztémák ellenálló képességének”, vagyis azon képességének romlásához vezet, hogy ellenálljanak a károknak és képesek legyenek helyreállni, ami pedig az állatpopulációk gyors hanyatlásához vezet;
- I. mivel 2019. június 26-án a Tanács felszólította a Bizottságot, hogy hozzon létre egy, a perfluorozott vegyületek nem alapvető felhasználásának megszüntetésére irányuló cselekvési tervet, mivel azok rendkívül perzisztensek és fokozott egészségügyi és környezeti kockázatot jelentenek ⁽³⁷⁾;
- J. mivel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „Az európai környezet – Helyzetkép és kitekintés 2020” című jelentésében a vegyi anyagoknak a környezetünk romló állapotában játszott szerepével kapcsolatos növekvő aggodalmának adott hangot, továbbá arra figyelmeztetett, hogy a vegyi anyagok előállításának és a perzisztens és veszélyes vegyi anyagok folyamatos kibocsátásának előrevetített növekedése azt jelzi, hogy az egészség és a környezet vegyi anyagokkal való terhelése nem valószínű, hogy csökkenni fog, a jelenlegi politikák pedig nem megfelelőek a nagy számú vegyi anyag kezeléséhez;

⁽³⁵⁾ <https://osha.europa.eu/hu/themes/work-related-diseases/work-related-cancer>

⁽³⁶⁾ ENSZ, II. Globális Vegyianyag-áttekintés: összefoglaló a politikai döntéshozók számára.

⁽³⁷⁾ A Tanács „Az Unió fenntartható vegyianyag-politikára vonatkozó stratégiája felé” című, 2019. június 26-án elfogadott következtetései, 14. pont,

2020. július 10., péntek

- K. mivel szükség van arra, hogy olyan vegyi anyagok előállítására álljunk át, amelyeket biztonságosra terveztek, ideértve a kevesebb veszélyes vegyi anyag használatát a termékek teljes életciklusa során, hogy csökkentsük a vegyi szennyezést és fokozzuk az európai gazdaság körforgásosságát; mivel a körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési tervnek céljai teljesítése érdekében foglalkoznia kell a mérgező vegyi anyagokkal;
- L. mivel a tiltott vagy különös aggodalomra okot adó anyagoknak a harmadik országból származó importált termékeken keresztül történő beengedése az uniós piacra nem egyeztethető össze a toxikus anyagoktól mentes anyagciklusok kialakításának célkitűzésével;
- M. mivel üdvözlendő, hogy a Bizottság olyan projekteket finanszíroz, amelyek a vegyi anyagok ellátási láncon belüli nyomon követésére szolgáló innovatív digitális technológiákat mozdítanak elő (pl. blokklánc);
- N. mivel a magzatok, a csecsemők, a gyermekek, a várandós nők, az idősek és a szegények különösen érzékenyek a vegyi anyagoknak való kitettség hatásaira, mivel az alacsony jövedelmű háztartások kitettsége aránytalanul nagy lehet, mivel gyakran jelentős kibocsátások forrásai, például veszélyeshulladék-lerakóhelyek és termelőlétesítmények közelében élnek⁽³⁸⁾;
- O. mivel a Bizottság soha nem valósította meg a hetedik környezetvédelmi cselekvési terv keretében ígért, toxikus anyagoktól mentes környezetre vonatkozó stratégiáját; mivel jelenleg fontos, hogy Bizottság a fenntartható vegyi anyagokra vonatkozó olyan stratégiára tegyen javaslatot, amely ténylegesen csökkenti az emberek és a környezet veszélyes vegyi anyagoknak való kitettségét, és ugyanakkor növeli az európai ipar versenyképességét és innovációját;
- P. mivel a Bizottság megbízásából (pl. a toxikus anyagoktól mentes környezetre vonatkozó stratégia kapcsán, valamint a REACH-rendelet és az egyéb, a REACH-rendelettel eltérő vegyipari jogszabályok célravezetőségi vizsgálatával összefüggésében) készített tanulmányok jelentős hiányosságokat fedeztek fel az uniós jogszabályokban a vegyi anyagok biztonságos kezelése terén az EU-ban, ideértve az ágazati jogszabályok szintjén fennálló következetlenségeket és a nem megfelelő végrehajtást, továbbá a megfontolandó intézkedések széles skáláját vázolták fel;
- Q. mivel a hiányosságok és következetlenségek jogalkotási intézkedést igényelnek az emberi egészség és a környezet vegyi anyagok jelentette kockázatokkal szembeni hatékony védelmének biztosítása érdekében;
- R. mivel a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiának a legfrissebb független tudományos ismereteken és módszereken kell alapulnia, valamint foglalkoznia kell a valós életben való kitettséggel a teljes életciklus folyamán;
- S. mivel az 1107/2009/EK rendelet szerint az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak el kell végezniük a peszticidok hatóanyagai és a peszticid-termékek „független, objektív és átlátható értékelését”, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságnak pedig az élelmiszerjogról szóló 178/2002/EK rendelettel összhangban független tudományos felülvizsgálatot kell végrehajtania.
1. üdvözlő a mérgező anyagoktól mentes környezet érdekében hozott szennyezőanyag-mentességi célkitűzést; elismeri, hogy a vegyi anyag-ágazat alapvető szerepet játszik a zöld megállapodás számos célkitűzésének elérésében, nevezetesen a szennyezőanyag-mentességi célkitűzés, az energetikai átalakulás, az energiahatékonyság és a körforgásos gazdaság támogatása tekintetében, azáltal, hogy innovatív termelési folyamatokat és anyagokat biztosít;
 2. úgy véli, hogy annak érdekében, hogy a bolygó ökológiai korlátain belül, jól éljünk, a szennyezés minden formáját meg kell előzni vagy olyan szintre kell csökkenteni, amely már nem káros az emberi egészségre és a környezetre;
 3. úgy véli, hogy annak biztosítása, hogy minden vegyi anyag, anyag és termék használatát biztonságosra, fenntarthatóra és körforgásosra tervezik, egy alapvető felfelé mutató intézkedés nem csak az emberi egészség védelme, a mérgező anyagoktól mentes környezet (levegő, víz, talaj) elérése és a biológiai sokféleség védelme érdekében, hanem a klímasegletes, erőforrás-hatékony, körforgásos és versenyképes gazdaság elérése szempontjából is;

⁽³⁸⁾ ENSZ, II. Globális Vegyi anyag-áttekintés: összefoglaló a politikai döntéshozók számára.

2020. július 10., péntek

4. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a vegyi anyagokra vonatkozó átfogó fenntarthatósági stratégiát, hogy elindítsa a mérgező anyagoktól mentes környezetet eredményező szennyezőanyag-mentességi ambíció megvalósításához szükséges paradigmaváltást, biztosítva az emberi egészség, az állati egészség és a környezet magas szintű védelmét, minimalizálva a veszélyes vegyi anyagoknak való kitettséget, különös tekintettel az elővigyázatosság elvére és a munkavállalók hatékony védelmére, minimalizálva az állatkísérletek alkalmazását, megőrizve és helyreállítva az ökoszisztémákat és a biológiai sokféleséget, és támogatva a fenntartható vegyi anyagokhoz kapcsolódó innovációt, ami kiindulópontként szolgál az erőforrás-hatékony, körforgásos, biztonságos és fenntartható gazdaságra vonatkozó európai stratégia számára, erősítve az európai gazdaság versenyképességét és innovációs erejét, biztosítva a kínálat biztonságát és növelve a foglalkoztatást az Unióban;
5. hangsúlyozza, hogy a küszöbön álló vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiának az anyagok forrásával is foglalkoznia kell, valamint az energaintenzitással a vegyi anyagok előállítása során a teljes ellátási lánc mentén, továbbá a z egészségügyi, a társadalmi és környezeti előírásokkal, illetve az emberi jogokkal;
6. hangsúlyozza, hogy az új stratégiának összhangban kell lennie a zöld megállapodás egyéb szakpolitikai célkitűzéseivel, és ki kell egészítenie azokat, különös tekintettel a klímarendelet, a körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv és az új európai iparstratégia, a rák elleni küzdelemre irányuló európai terv célkitűzéseire, valamint az európai gazdaság új körülményeire a Covid19-járványt követően;
7. hangsúlyozza, hogy az új stratégiának fel kell vázolnia, hogy a vegyipar mely ágazatokban és milyen módon tud hozzájárulni e célkitűzések eléréséhez, például a tiszta energia, a nyersanyagok, a fenntartható szállítás, a digitalizáció és a csökkent fogyasztás révén;
8. azon a véleményen van, hogy a Bizottságnak egy olyan átfogó stratégiával kell előállnia, amelyben a fenntarthatóság kulcsfontosságú pillér, és amely hozzájárul valamennyi vonatkozó politika konszolidációjához, ideértve a vegyi anyagokra, a kereskedelemre, az adózásra, az innovációra és a versenyképességre vonatkozóakat is, továbbá biztosítja azok érvényesítését az európai beruházások bevonása és annak érdekében, hogy piacokat teremtsen a körforgásos és karbonszegény termékek számára;
9. hangsúlyozza, hogy a vegyipar, létfontosságú az európai gazdaság számára, és hogy ennek az iparágaknak a modernizációja és dekarbonizációja alapvető fontosságú a zöld megállapodás szempontjából; elismeri, hogy a vegyipar számos karbonszegény megoldást tud biztosítani; hangsúlyozza a vegyipar fejlesztésének fontosságát az EU 2030-ra és 2050-re meghatározott éghajlati ambíciói teljesítésének támogatása érdekében; hangsúlyozza, hogy a lineárisról a körforgásos és fenntartható iparra való átállásban az innováció támogatása kulcsfontosságú szerepet játszik, és ennek az ágazatnak jelentős versenyelőnyt biztosítana;
10. úgy véli, hogy a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiának koherenciát és szinergiákat kell kialakítania a vegyi anyagokra vonatkozó jogszabályok (pl. REACH, CLP-rendelet, a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokra vonatkozó egyezmény, a higanyra, növényvédő szerekre, biocidokra vonatkozó szabályozás, a vegyszerek megengedett maradékainak határértékei, a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó jogszabályok) és a kapcsolódó uniós jogszabályok között, beleértve a termékekre (pl. játékok, kozmetikumok, élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő anyagok, építési termékek, csomagolás, gyógyszerek, csomagolások, az egyszer használatos műanyag termékekről szóló (EU) 2019/904 irányelv) vonatkozó konkrét jogszabályokat, a termékekre vonatkozó általános jogszabályokat (pl. környezettudatos tervezés, ökcímkék, jövőbeli fenntarthatótermék-politikák), a környezeti elemekre (pl. víz, talaj és levegő), valamint a szennyezési forrásokra, beleértve az ipari létesítményekre vonatkozó jogszabályokat (pl. IED, Seveso III. irányelv) és a hulladékokra vonatkozó jogszabályokat (pl. a veszélyes anyagok korlátozásáról szóló irányelv, az elhasznált járművekről szóló irányelv);
11. hangsúlyozza, hogy külön figyelmet kell fordítani a jogszabályi keretek közötti átfedések, valamint az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA), az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) és az Európai Gyógyszerügynökség (EMA) számára kiosztott feladatok közötti átfedések csökkentésére;
12. hangsúlyozza, hogy a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiát össze kell hangolni a kockázatkezelési intézkedések hierarchiájával, amely a kitettség megelőzését, a veszélyes anyagok kivezetését és – amennyiben lehetséges – biztonságosabb alternatívákkal való helyettesítést helyezi előtérbe a kontrollintézkedésekkel szemben;

2020. július 10., péntek

13. hangsúlyozza, hogy a közegészség javítására és az olyan vírusokkal szembeni ellenálló képesség megerősítésére irányuló intézkedésekkel összefüggésben, mint amilyen például a SARS-CoV-2⁽³⁹⁾, csökkenteni kell és meg kell előzni a vegyi anyagoknak, mint például az endokrin károsító anyagoknak való kitettséget, amelyekről kimutatták, hogy hozzájárulnak a krónikus betegségek jelentős mértékű növekedéséhez, néhányuk pedig tönkre teheti az immunrendszert és annak gyulladásszerű válaszreakcióit;

14. hangsúlyozza, hogy a stratégiának teljes mértékben tükröznie kell az elővigyázatosság elvét, valamint azokat az elveket, miszerint megelőző intézkedéseket kell hozni, a környezeti károkat elsősorban azok eredeténél kell orvosolni és a szennyezőnek kell fizetnie, továbbá a vegyi anyagokra vonatkozó európai jogszabályok alapelveit, mint például, hogy a bizonyítás terhet a gyártóknak, az importőröknek és továbbfelhasználóknak kell viselnie, továbbá, hogy a stratégiának ténylegesen alkalmaznia kell ezeket az elveket;

15. úgy véli, hogy a kiterjesztett gyártói felelősség mechanizmusa megfelelő eszköz lenne a szennyező fizet elvének végrehajtásához, miközben az innovációt is ösztönöznék;

16. hangsúlyozza, hogy az évente vizsgált vegyi anyagok számának növelésére irányuló ambiciózus célkitűzésekre van szükség, különösen az endokrin károsító anyagok tulajdonságai tekintetében;

17. hangsúlyozza, hogy a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiát a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégiával együtt kell megvalósítani;

18. hangsúlyozza, hogy a vegyi anyagokra vonatkozó új fenntarthatósági stratégiának megbízható és naprakész tudományos bizonyítékokon kell alapulnia, figyelembe véve az endokrin károsító anyagok, az importált termékekben lévő veszélyes vegyi anyagok, a különféle vegyi anyagok együttes hatásai és a nagyon perzisztens vegyi anyagok jelentette kockázatot, és hogy az ezt követő szabályozási intézkedéseket hatásvizsgálatoknak kell kísérniük – kivéve tudományos kérdésekben (pl. kockázatok azonosítása és osztályozása)⁽⁴⁰⁾ –, figyelembe véve az érdekelt felek észrevételeit, a prioritások jobb tisztázása érdekében;

19. hangsúlyozza, hogy a fenntartható vegyi anyag-politika számos területen egyidejű intézkedéseket igényel: a fenntartható vegyi anyagok kritériumainak meghatározása a beruházások arra való ösztönzése érdekében, hogy hozzájáruljanak a szennyezés megelőzéséhez és szabályozásához, a termékekben lévő veszélyes anyagok nyomon követésének javítása és a biztonságosabb alternatívákkal való helyettesítésük támogatása, szövetségek létrehozása a kulcsfontosságú ágazatokkal (pl.: építőipar, textilipar, elektronikai ipar és gépjárműipar) a körforgásos gazdaságra irányuló kezdeményezéseken való munkálatok érdekében;

20. úgy véli, hogy ki kell küszöbölni a vegyi anyagokra vonatkozó uniós jogszabályokban meglévő valamennyi szabályozási hiányosságot és elégtelenséget, a jogszabályokat teljes körűen alkalmazni kell, és a vegyi anyagokra irányuló új fenntarthatósági stratégiának hatékonyan hozzá kell járulnia a különös aggodalomra okot adó anyagok és más veszélyes vegyi anyagok, többek között az endokrin károsító anyagok, a nagyon perzisztens vegyi anyagok, a neurotoxikus anyagok és az immuntoxikus anyagok, illetve a tartósan megmaradó szerves szennyező anyagok a lehetőségekhez mért gyors helyettesítéséhez, valamint a vegyi anyagok kombinált hatásainak, az anyagok nanoformáinak és a termékekből származó veszélyes vegyi anyagoknak való kitettségnek a kezeléséhez; úgy véli, hogy a stratégiának hozzá kell járulnia az ellenőrzési intézkedések hatékonyságához; megismétli, hogy e vegyi anyagok betiltásának a fenntarthatóság valamennyi szempontját figyelembe kell vennie;

21. ismételt aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a vegyi anyagok termékekben – többek között az import árukban – való előfordulását megakadályozó jogszabályok elszórtak, nem szisztematikusak és nem következetesek, és csak nagyon kevés anyagra, termékre és felhasználásra vonatkoznak, gyakran számos mentességgel; felhívja a Bizottságot, hogy a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia részeként nyújtson be egy, a jelenlegi jogszabályi keretben lévő hiányosságok kiküszöbölésére irányuló cselekvési tervet, elsőbbséget adva azoknak a termékeknek, amelyekkel a fogyasztók szoros és gyakori kapcsolatba kerülnek, mint amilyenek a textilek, a bútorok, a gyermekeknek szánt termékek és a nedvszívó higiéniai termékek;

22. emlékeztet arra, hogy 2020-ig minden különös aggodalomra okot adó releváns anyagot, így az endokrin rendszer működését megzavaró tulajdonságokkal rendelkező, azonos mértékű aggodalomra okot adó anyagokat is, fel kell venni a REACH jelöltlistára; hangsúlyozza, hogy 2020 után is erőfeszítésekre lesz szükség egyrészt a különös aggodalomra okot adó további potenciális anyagok azonosítása, másrészt a regisztrálási dokumentációk teljes megfelelőségének további biztosítása céljából; felszólítja a Bizottságot, hogy a különös aggodalomra okot adó anyagokat sürgősen vonja ki;

⁽³⁹⁾ <https://www.ehn.org/toxic-chemicals-coronavirus-2645713170.html>

⁽⁴⁰⁾ Az Európai Unió Bíróságának a T-521/14. sz. ügyben hozott 2015. december 16-i ítélete.

2020. július 10., péntek

23. úgy véli, hogy a vegyi anyagokra vonatkozó új stratégiának biztosítania kell, hogy az emberi egészségre vagy a környezetre potenciálisan negatív hatást gyakorló vegyi anyagokat ne lehessen forgalomba hozni azelőtt, hogy a hozzájuk kötődő veszélyeket és kockázatokat alaposan felmérték volna;
24. hangsúlyozza, hogy egyértelmű kötelezettségvállalásra van szükség a tervezés által garantált biztonságon alapuló zöld vegyipar hatékonyabb és független kutatásának hosszú- és középtávú finanszírozására, a biztonságos és fenntartható alternatívák, köztük a nem vegyi anyagok jelentette alternatívák fejlesztésére, valamint a káros vegyi anyagok – amennyiben lehetséges – helyettesítésének, a toxikus anyagoktól mentes, biztonságos és fenntartható termelésnek az előmozdítására, biztosítva a biztonságos és fenntartható innováció, valamint új és biztonságos vegyszerek kidolgozásának előfeltételeit;
25. hangsúlyozza, hogy a vegyiparnak nagymértékben részt kellene vennie egy ilyen finanszírozásban;
26. hangsúlyozza, hogy a vegyi anyagokkal kapcsolatos kockázatértékelés és -kezelés javítása érdekében egyértelmű kötelezettségvállalásra van szükség az emberi biomonitoringra és a vegyi anyagoknak való kitettség környezeti nyomon követésére szolgáló források biztosítására, valamint a helyi, regionális, nemzeti és uniós szintű megfigyelési adatok országok, ágazatok és intézmények közötti jobb megosztására és felhasználására a vonatkozó szakpolitikai területeken (pl. víz, vegyi anyagok, levegő, biomonitoring, egészségügy); hangsúlyozza, hogy az emberi biomonitoring-vizsgálatokat a vonatkozó adatvédelmi jogszabályok teljes körű tiszteletben tartása mellett kell elvégezni;
27. úgy véli, hogy a tudományos kutatásnak az epigenetikát is figyelembe kell vennie a feltételezett toxicitás vizsgálatokor; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa ezt a célkitűzést, és fokozza a biomonitoring területére irányuló európai koordinációt és lépéseket; kiemeli, hogy szükség van a kevés figyelmet kapott kérdések, mint például az endokrin-rendszert érintő rákos megbetegedések és az endokrinzavarok társadalmi-gazdasági következményeinek kutatására;
28. hangsúlyozza, hogy fontos a fenntartható kutatás és az innováció finanszírozása a veszélyes vegyi anyagok környezetre, egészségre, biológiai sokféleségre és az ökoszisztémák ellenálló képességére gyakorolt hatásai tudományos megértésének javítása, valamint a vegyi anyagokhoz kapcsolódó veszélyek azonosítására szolgáló fejlett módszerek kutatásának támogatása érdekében;
29. ismételten hangsúlyozza, hogy új megközelítési módszerek és intelligens tesztelési stratégiák szélesebb körű alkalmazásával a minimálisra kell szorítani, és fokozatosan meg kell szüntetni az állatkísérleteket, ideértve az in vitro és in silico módszereket is; e célból fokozott erőfeszítésekre és források biztosítására szólít fel annak érdekében, hogy a kozmetikumokról szólók mellett valamennyi vonatkozó jogszabályba beépítsék a gyors, megbízható és szilárd, állatkísérletektől mentes biztonsági értékeléseket; sajnálja, hogy még mindig nem hárultak el az akadályok az alternatív (nem állatokon végzett) vizsgálati módszerek szabályozási célú hasznossága és elfogadása elöl, ami részben olyan tényezőkhez kapcsolódik, mint a rendelkezésre álló vizsgálati iránymutatások⁽⁴¹⁾ hiányosságai, valamint a nem állatok felhasználásán alapuló módszerekkel kapcsolatos kutatás és fejlesztés elégtelen finanszírozása; intézkedéseket kér e helyzet orvoslására;
30. Úgy véli, hogy az új megközelítési módszerek jóváhagyásakor az elavult állati modellek helyett a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteket kell referenciamutatóként használni;
31. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a nem állatok felhasználásán alapuló vizsgálati módszerek jóváhagyásának és bevezetésének jelentős felgyorsítását;
32. felkéri a Bizottságot, hogy tárja fel a digitális technológiákban rejlő lehetőségeket a prediktív toxikológiai eszközök fejlesztésének felgyorsítása érdekében, támogatva ezáltal az innovációt;
33. kiemeli, hogy a kozmetikai termékekről szóló rendeletben meghatározott, az állatkísérletekre vonatkozó tilalmat nem veszélyeztethetik az egyéb jogszabályok, mint például a REACH-rendelet keretében végzett kísérletek;
34. úgy véli, hogy a stratégiának ki kell terjesztenie az általános kockázatértékelés alkalmazását az összes vonatkozó jogszabályra;

⁽⁴¹⁾ A legrelevánsabb vegyipari jogszabályokat (a REACH rendeletet kivéve) érintő célravezetőségi vizsgálat megállapításai, valamint az azonosított hiányosságok és kihívások” (COM(2019)0264).

2020. július 10., péntek

35. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi vonatkozó jogszabály teljes mértékben és következetesen foglalkozzon a vegyi anyagok együttes hatásaival, beleértve a kitettség csökkentését, és szükség esetén az adatszolgáltatási követelmények felülvizsgálatát és az új vizsgálati módszerek kidolgozását is, lehetőleg az Unió ügynökségei által megállapított módszertan szerint;

36. felhívja a Bizottságot, hogy az ECHA-val, az EFSA-val, a tagállamokkal és az érdekelt felekkel együttműködve dolgozzon ki olyan módszertant, amely figyelembe veszi a vegyi anyagok kombinált hatásait, beleértve a többféle vegyi anyagnak való együttes kitettséget, valamint a különböző forrásokból származó kitettséget, például egy keverék-értékelési tényezőt is, továbbá, hogy e hatások kockázatértékelésekben és kockázatkezelésekben való kezelése érdekében valamennyi releváns, vegyi anyagokra és kibocsátásra vonatkozó jogszabályban igazítsa ki a jogi követelményeket;

37. üdvözli az „egy anyag – egy veszélyértékelés” elvének alkalmazását az uniós ügynökségek és tudományos testületek erőforrásainak jobb felhasználása, a párhuzamos erőfeszítések – többek között tesztlés – elkerülése, az értékelések eltérő eredményei kockázatának csökkentése, a vegyi anyagokra vonatkozó szabályozás felgyorsítása, illetve következetességének és átláthatóságának megeremítése, valamint a fokozott egészség- és környezetvédelem és az iparág számára az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében, figyelembe véve eközben a kkv-k speciális helyzetét;

38. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy teljes mértékben összekapcsolt és átjárható uniós vegyianyag-biztonsági adatbázist annak érdekében, hogy megkönnyítse a hatóságok közötti zökkenőmentes adatmegosztást, és biztosítson nyilvános hozzáférést a kutatók, a szabályozók, az iparág szereplői és általában az állampolgárok számára;

39. kiemeli, hogy meg kell erősíteni az értékelést végző európai ügynökségek, az EFSA és az ECHA közötti együttműködést és koordinációt a nemzeti ügynökségekkel egyetemben azáltal, hogy nevezetesen a biocid termékek és növényvédő szerek vonatkozásában közös kockázatértékelési iránymutatásokat dolgoznak ki, amelyek a következetlenségek elkerülése érdekében figyelembe veszik a legújabb tudományos eredményeket;

40. hangsúlyozza, hogy integráltabb megközelítésre van szükség a hasonló veszélyekkel, kockázatokkal vagy hasonló funkciókkal rendelkező vegyi anyagok csoportként történő értékelése tekintetében; felhívja ezért a Bizottságot, hogy az értékelés és az azt követő szabályozási intézkedések során szélesebb körben alkalmazzon tudományos alapú csoportosítási megközelítést a sajnálatos helyettesítés elkerülése és az állatkísérletek számának csökkentése érdekében; hangsúlyozza, hogy az „egy anyag – egy veszélyértékelés” megközelítés nem mondhat ellent, és nem akadályozhatja meg a vegyianyag-családok egészségének értékelésére irányuló, csoportosításon alapuló megközelítés kialakítását;

41. az ECHA támogatásával felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson egy fórumot a vegyi anyagok új vizsgálati rendszerének bevezetéséhez társuló előnyök, hátrányok, valamint a rendszer megvalósíthatóságának elemzéséhez, melynek révén a szabályozási eljárás keretében kijelölt tanúsított laboratóriumok/intézmények biztonsági tanulmányokat végeznének, melynek költségeit a kérelmezők fedeznék annak teljesülése érdekében, hogy a bizonyítás terhét a vállalatok viselik;

42. úgy véli, hogy szabályozási intézkedésekre van szükség az olyan kiszolgáltatott csoportok megfelelő védelme érdekében, mint a gyermekek, a várandós nők és a szoptató anyák, valamint az idősek; felhívja a Bizottságot, hogy fogadja el a veszélyeztetett csoportok átfogó fogalom meghatározását, és adott esetben tegyen javaslatot a meglévő tudományos kockázatértékelési megközelítések ennek megfelelő kiigazítására, valamint a veszélyeztetett csoportok védelmének a legmagasabb szintű normákhoz való igazítására a vegyi anyagokra vonatkozó valamennyi jogszabályban;

43. felhívja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a szervezetben felhalmozódó és tartósan megmaradó vegyi anyagokra, amelyek terhesség során vagy az anyatej révén a gyermekekbe is átkerülnek, valamint azokra a vegyi anyagokra, amelyek generációkon keresztül kifejthetik hatásukat;

44. hangsúlyozza, hogy szükség van a veszélyeztetett csoportok védelmének koordinálására szolgáló hatékony mechanizmus létrehozására, például következetes kockázatkezelési követelmények bevezetése révén az uniós jogszabályok megfelelő részeibe az aggodalomra okot adó anyagokra vonatkozóan, ideértve a neurotoxinokat és az endokrin károsító anyagokat;

45. úgy véli, hogy a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiának hozzá kell járulnia a munkavállalók káros vegyi anyagokkal szembeni magas szintű védelméhez;

2020. július 10., péntek

46. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki arra irányuló jogalkotási javaslatot, hogy a reprodukciót károsító anyagok bekerüljenek a munkájuk során rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló 2004/37/EK irányelv hatálya alá annak érdekében, hogy az irányelv összhangba kerüljön a rákkeltő, mutagén és reprodukciót károsító anyagoknak a vegyi anyagokra vonatkozó egyéb uniós jogszabályokban (pl. a REACH-rendeletben, valamint a biocidokra, növényvédő szerekre és kozmetikumokra vonatkozó jogszabályokban) történő kezelésével;
47. hangsúlyozza, hogy fontos előírni a REACH szerinti engedélyt kérelmezők számára, hogy legyenek kellőképpen pontosak az érintett anyagoknak való kitettséget illetően is, hogy megfelelően fel lehessen mérni a kockázatokat és megfelelő kockázatkezelési intézkedéseket lehessen hozni, különösen a munkavállalók számára;
48. megjegyzi, hogy a foglalkozási eredetű rákos megbetegedéseket összevonják az összes többi rákos megbetegedéssel, és azokat általában nem tekintik foglalkozási eredetű rákos megbetegedéseknek; elítéli, hogy több elemzés szerint a munkavállalók és családjaik viselik a foglalkozási eredetű rákos megbetegedésekkel kapcsolatos szinte összes költséget; megjegyzi, hogy a foglalkozási eredetű rákos megbetegedések rendkívül magas költségekkel járnak a munkavállalók, a munkáltatók és a nemzeti társadalombiztosítási rendszerek számára; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a munkával kapcsolatos rákos megbetegedések és azok okainak megfelelő nyilvántartását;
49. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a kémiai veszéllyel és biztonsággal kapcsolatos átfogó információk a munkáltatók rendelkezésére álljanak, mivel a munkáltatóknak megfelelő biztonsági utasításokkal, képzéssel és védelmi felszereléssel kell védeniük és tájékoztatniuk munkavállalóikat, valamint jó felügyeleti rendszert kell bevezetniük; hatékony nemzeti munkaügyi ellenőrzésekre és szankciókra szólít fel a biztonsági követelmények megsértése esetén; ösztönzi megelőzési bizottságok felállítását;
50. hangsúlyozza, hogy a vegyi anyagokról az Unió valamennyi nyelvén egyértelmű és érthető tájékoztatást kell biztosítani az állampolgárok, a munkavállalók és a vállalkozások számára, valamint növelni kell az átláthatóságot és a nyomon követhetőséget az ellátási lánc mentén;
51. felszólít a stratégia keretében a REACH végrehajtásának jelentős javítására a regisztrálás, az értékelés, az engedélyezés és a korlátozás tekintetében, valamint interfészén egyértelműség biztosítására a munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági és a CLP-rendelet kereteivel; ismételten hangsúlyozza az adatok hiányában a forgalomba hozatal tilalmának elvét; ragaszkodik ahhoz, hogy valamennyi anyag regisztrációjának a lehető leghamarabb meg kell felelnie az előírásoknak; kéri, hogy a rendelkezésre álló legújabb tudományos eredmények alapján hajtsák végre a regisztrálási dokumentációk kötelező frissítését, hogy a regisztrációk továbbra is megfeleljenek az előírásoknak; átláthatóságra szólít fel a regisztrációs kötelezettségeknek való megfelelés tekintetében, valamint arra, hogy az ECHA kapjon kifejezett felhatalmazást a regisztrációs számok visszavonására a bármilyen követelménynek való folyamatos meg nem felelés esetén; kiemeli annak fontosságát, hogy az ECHA és az iparág közötti önkéntes programokat szervezzenek a regisztrálási dokumentációk megfelelően túlmutató javítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy mozdítson elő egy ilyen programot ösztönző keretben;
52. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és az ECHA-t, hogy működjenek együtt annak érdekében, hogy ez év végéig valamennyi jelenleg ismert különös aggodalomra okot adó releváns anyag felkerüljön a jelöltlistára, a Bizottság korábbi alelnöke, Antonio Tajani és Potočnik volt biztos 2010. évi kötelezettségvállalásának megfelelően, amelyet a 2013. évi bizottsági ütemtervben is megismételték ⁽⁴²⁾;
53. felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Unió Bíróságának a Svédország kontra Bizottság ügyben hozott, az ólom-kromátról szóló, 2019. március 7-i T-837/16. sz. ítéletével összhangban megfelelően alkalmazza a REACH-et;
54. felhívja a Bizottságot, hogy tartsa be a REACH-rendeletben meghatározott határidőket, különös tekintettel az engedélyezésre vagy korlátozásra vonatkozó határozatokra;
55. hangsúlyozza, hogy fontos előírni az engedélyt kérelmezők számára, hogy legyenek kellőképpen pontosak az érintett anyagok használatát illetően, hogy azonosítani lehessen a megfelelő alternatívákat vagy azok hiányát;
56. kéri a korlátozási eljárás javítását az anyagok csoportosítása, a kockázatértékelésben rejlő tudományos bizonytalanságok és a hiányzó információk megszerzéséhez szükséges idő egyértelmű azonosítása és megállapítása, valamint a téltenség költségeinek figyelembevétele révén; kéri, hogy növeljék a javasolt korlátozástól való eltérések engedélyezéséhez szükséges bizonyítékok szintjét;

⁽⁴²⁾ <https://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=HU&f=ST%205867%202013%20INIT>

2020. július 10., péntek

57. felhívja az ECHA-t, hogy tegye nyilvánosan elérhetővé a regisztrálók és kérelmezők által benyújtott toxikológiai és ökotoxikológiai tanulmányokat;
58. felhívja a Bizottságot, hogy a REACH-rendelet fogyasztói használatról szóló 68. cikkének (2) bekezdése keretében tegyen javaslatot a gyorsított eljárás hatályának kiterjesztésére valamennyi különös aggodalomra okot adó anyagra;
59. úgy véli, hogy az anyagok kockázatértékelését – beleértve az értékelést és a kockázatkezelést is – általánosságban egyaránt javítani kell és fel kell gyorsítani, különös tekintettel a rákkeltő és mutagén anyagok azonosítására, tekintettel a Bizottság rák elleni küzdelem iránti elkötelezettségére;
60. felhívja a Bizottságot, hogy javítsa az endokrin károsító anyagok módozataira és végpontjaira vonatkozó vizsgálatokat; rámutat, hogy noha fontos vizsgálatok elvégzésére kerül sor (pl.: a reprodukció és a pajzsmirigyhormon-rendszerre gyakorolt hatások területén), sok ezek közül alacsony érzékenyséű és időnként igen változékony, ami meglehetősen korlátozottá teszi a hatásukat;
61. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tartózkodjanak az egészségügyi és környezeti veszélyekre vonatkozó hiányos adathalmazokat tartalmazó anyagok engedélyezésétől és a termékek jóváhagyásától, vagy ha a kérelmező nem tudja bizonyítani, hogy nem léteznek megfelelő alternatívák, amennyiben ez az engedélyezés előfeltétele ⁽⁴³⁾;
62. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a független szakértői vizsgálatnak alávetett szakirodalmat teljes mértékben figyelembe vegyék és azok súlya megegyezzen a helyes laboratóriumi gyakorlatok szabályozási tanulmányaiéval valamennyi vegyi anyag kockázatkezelési eljárása során; kiemeli, hogy ez egy hatékony módja a szükségtelen állatkísérletek csökkentéséhez való hozzájárulásnak;
63. felszólít az intermediereként való felhasználásra szánt vegyi anyagok regisztrálására vonatkozó rendelkezések egyértelműsítésére a REACH-rendelet keretében, hogy csak abban az esetben legyen alkalmazandók, amikor az intermediert egy másik regisztrált anyaggá alakítják át, valamint felszólít a REACH-rendeletnek való teljes megfelelő szisztematikus ellenőrzésének biztosítására;
64. felhívja a Bizottságot, hogy tegye lehetővé a káros vegyi anyagok gyors, hatékony és átlátható szabályozási ellenőrzését, valamint dolgozzon ki és hajtson végre egy korai előrejelző rendszert az új és a jövőben felmerülő kockázatok azonosítása érdekében, a gyors szabályozási nyomon követés biztosítása érdekében uniós szinten, valamint, hogy gyorsan csökkenteni lehessen a teljes kitétséget;
65. úgy véli, hogy az eljárások és a vegyi anyagok tulajdonságainak fokozott átláthatósága az emberi egészség és a környezet magasabb szintű védelmének egyik módja; kiemeli, hogy növelni kell a regisztrálók megfelelésének, a vegyi anyagok előállított mennyiségének, az átfogó vizsgálati összefoglalás megbízhatóságának igazolására szolgáló teljes vizsgálati jelentéseknek, valamint a különös aggodalomra okot adó anyagok előállítására és használatára feltérképezésének átláthatóságát;
66. Hangsúlyozza, hogy az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő anyagokra (FCM) vonatkozó jogszabályokat a CLP-rendelettel és a REACH-rendelettel összhangban felül kell vizsgálni az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő anyagok és termékek biztonságára vonatkozó következetes, védelmen alapuló megközelítés biztosítása érdekében;
67. hangsúlyozza különösen az összes élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő anyag átfogó, harmonizált szabályozásának szükségességét, amelynek az elővigyázatosság elvén, az „adatok hiányában a forgalomba hozatal tilalma” elvén, az összes releváns biztonsági és egészségvédelmi végpontra kiterjedő és az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő anyagokban használt valamennyi vegyi anyagra vonatkozó legújabb tudományos adatokon alapuló átfogó biztonsági értékeléseken, a hatékony végrehajtáson és a fogyasztók jobb tájékoztatásán kell alapulnia;
68. felszólít az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő anyagokban előforduló, különös aggodalomra okot adó anyagok fokozatos kivonására;
69. javasolja, hogy mielőbb készüljön jegyzék, amely összegyűjti az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő anyagokra vonatkozó tagállami szintű szabályozás bevált gyakorlatait, beleértve az endokrin károsító anyagoknak és a fluorozott szénhidrogéneknek való kitétség kezelésre szolgáló nemzeti intézkedéseket is;

⁽⁴³⁾ Az Európai Unió Bíróságának a Svédország kontra Európai Bizottság ügyben hozott, az ólom-kromátról szóló, 2019. március 7-i T-837/16. sz. ítélete alapján.

2020. július 10., péntek

70. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson megfelelő kapcsolatot az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő anyagokról szóló rendelet felülvizsgálata, valamint a termelőtől a fogyasztóig stratégia és az európai rákellenes terv között;

71. aggodalmát fejezi ki a perzisztens, bioakkumulatív és mérgező anyagokra, valamint a nagyon perzisztens és nagyon bioakkumulatív anyagokra vonatkozó uniós jogszabályokban a célravezetőségi vizsgálat során feltárt számos következtetés miatt; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő egyértelmű cselekvési tervet és szükség esetén jogalkotási javaslatokat arra vonatkozóan, hogy miként lehet kezelni az összes perzisztens, bioakkumulatív és mérgező, nagyon perzisztens és nagyon bioakkumulatív, valamint perzisztens és mozgékony vegyi anyagot a hatásvizsgálatok és tudományos ismeretek alapján, a létrehozott kereteken belül, figyelembe véve az összes vonatkozó jogszabályt és környezeti közeget;

72. sürgeti a Bizottságot, hogy a perfluor-alkilezett anyagokról szóló cselekvési tervben határozzon meg szigorú határidőket a perfluor-alkilezett anyagok valamennyi nem alapvető használata fokozatos megszüntetésének felgyorsítása érdekében, valamint a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia részeként gyorsítsa fel a biztonságos és nem perzisztens alternatívák létrehozását a perfluor-alkilezett anyagok valamennyi felhasználási területén;

73. felhívja a Bizottságot, hogy határozza meg a veszélyes vegyi anyagok „nem helyettesíthető felhasználásának” fogalmát és kritériumait, az ózonréteget lebontó anyagokról szóló montreali jegyzőkönyvben szereplő, nem helyettesíthető felhasználásra vonatkozó meghatározást alapul véve annak érdekében, hogy harmonizált megközelítést biztosítson a nem alapvető felhasználásokra vonatkozó szabályozási intézkedések tekintetében;

74. úgy véli továbbá, hogy a neurotoxikus vagy immuntoxikus anyagokat a REACH-rendelet szerinti különös aggodalomra okot adó anyagokkal azonos mértékű aggodalomra okot adó anyagoknak kell tekinteni;

75. megerősíti 2019. április 18-i felhívását az endokrin károsító anyagokra vonatkozó átfogó európai uniós keret létrehozására, és különösen a WHO-nak a gyaníthatóan endokrin károsító anyagokra, valamint az ismert és feltételezett endokrin károsító anyagokra vonatkozó fogalom meghatározásán alapuló horizontális fogalom meghatározás elfogadására a rákkeltő, mutagén vagy reprodukciót károsító anyagok CLP-rendeletben szereplő osztályozásával összhangban, az adatkövetelmények ennek megfelelő felülvizsgálatára, az emberek és a környezet endokrin károsító anyagoknak való teljes kitettsége minimalizálására, valamint arra irányuló jogalkotási javaslatokra, hogy az endokrin károsító anyagokra vonatkozó különös rendelkezéseket illesszenek be a játékokról, az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő anyagokról és a kozmetikai termékekről szóló rendeletbe annak érdekében, hogy a rákkeltő, mutagén vagy reprodukciót károsító anyagokhoz hasonlóan kezeljék az endokrin károsító anyagokat, valamint hogy az endokrin károsító anyagok helyettesítése érdekében vizsgálják felül az összes vonatkozó jogszabályt, ideértve az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő anyagokra vonatkozó jogszabályokat is;

76. megismétli 2013. március 14-i felhívását⁽⁴⁴⁾, miszerint olyan vizsgálati módszereket és iránymutató dokumentumokat kell kidolgozni, amelyek jobban figyelembe veszik az endokrin károsító anyagokat, az esetlegesen alacsony dózis esetén is fellépő hatásokat, a kombinációs hatásokat és a nem monotonikus dózisválaszokat is, különös tekintettel a kritikus kitettségi időszakokra a fejlődés során; hangsúlyozza, hogy az endokrin károsító anyagokat küszöbérték nélküli anyagoknak kell tekinteni, kivéve, ha a kérelmező tudományosan igazolni tud biztonságságos határértéket;

77. felhívja a Bizottságot, hogy mielőbb hajtsa végre a vegyi anyagokra vonatkozó legfontosabb (a REACH-rendeleten kívüli) jogszabályok célravezetőségi vizsgálatának ajánlásait, és ezzel párhuzamosan vezessen be új veszélyességi osztályokat a CLP-rendeletbe és ezzel párhuzamosan a globálisan harmonizált rendszerbe (pl. az endokrin károsító anyagokra, a szárazföldi toxicitásra, a neurotoxicitásra, az immunotoxicitásra, a perzisztens bioakkumulatív és mérgező anyagokra, valamint a nagyon perzisztens és nagyon bioakkumulatív anyagokra vonatkozóan);

78. úgy véli, hogy a perzisztens, mozgékony és mérgező, illetve nagyon perzisztens és nagyon mozgékony anyagokat fel kell venni a REACH-rendelet különös aggodalomra okot adó anyagainak listájára;

79. felhívja a Bizottságot, hogy részesítse előnyben az aggodalomra okot adó vegyi anyagok, mint például a rákkeltő, mutagén vagy reprodukciót károsító anyagok és az endokrin károsító anyagok azonosítását és szabályozását, többek között az európai rákellenes tervében, különösen a munkavállalók védelme érdekében, mivel az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség (EU-OSHA) szerint az EU-ban a munkával összefüggő halálesetek 52 %-áért a rák felelős⁽⁴⁵⁾;

⁽⁴⁴⁾ Az Európai Parlament állásfoglalása a közegészség endokrin rendszert károsító tényezőkkel szembeni védelméről, (HL C 36., 2016.1.29., 85. o.).

⁽⁴⁵⁾ <https://visualisation.osha.europa.eu/osh-costs#!/>

2020. július 10., péntek

80. hangsúlyozza, hogy a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiának be kell vezetnie a polimerek regisztrálását, ki kell terjesztenie az 1 és 10 tonna közötti anyagokra vonatkozó egységes tájékoztatási követelményeket valamennyi ilyen anyagra, meg kell erősítenie a toxikológiai tulajdonságokra, a felhasználásra és az expozícióra vonatkozó tájékoztatási követelményeket, többek között az 1 és 10 tonna közötti anyagok kémiai biztonsági jelentésének előírásával, valamint javítania kell az összetett anyagok (pl. ismeretlen szerkezetű vagy változó összetételű anyagok [UVCB-k]) értékelését, különösen azért, hogy támogassa az ECHA-t a már meglévő megoldások – például az anyagprofilok – továbbfejlesztésében; kéri, hogy dolgozzanak ki olyan konkrét módszereket az ilyen típusú anyagok értékelésére, amelyek szilárd tudományos megközelítést tesznek lehetővé, és amelyek a gyakorlatban is alkalmazhatók;

81. emlékeztet az Unió kötelezettségvállalására, miszerint a hetedik környezetvédelmi cselekvési programnak megfelelően biztosítja a legyártott nanoanyagok és hasonló tulajdonsággal rendelkező anyagok biztonságát, és megismétli 2009. április 24-i felkérését, nevezetesen, hogy vizsgáljanak felül minden vonatkozó jogszabályt annak érdekében, hogy gondoskodjanak a biztonságról a termékekben lévő, az életciklusuk során az egészséget, a környezetet és a biztonságot potenciálisan befolyásoló nanoanyagok valamennyi alkalmazása tekintetében, valamint a nanoanyagok életciklusuk során megmutató veszélyeinek és a nekik való kitettségnek a felmérésére irányuló megfelelő vizsgálatok kialakítása érdekében;

82. felhívja a Bizottságot, hogy egyértelműsítse azokat a feltételeket és kritériumokat, amelyek betartása mellett a biológiailag lebomló vagy komposztálható műanyagok használata nem káros a környezetre és az emberi egészségre, figyelembe véve ugyanakkor valamennyi környezeti elemet, amelyekbe ezek a műanyagok bekerülhetnek, és alkalmazva az elővigyázatosság elvét;

83. felhívja a Bizottságot, hogy fejezze be a nanoanyagok fogalommeghatározására vonatkozó ajánlás felülvizsgálatát, szükség esetén módosítsa az ajánlást, és biztosítsa, jogilag kötelező erejű fogalommeghatározás révén azonosítsa a nanoanyagokat és foglalja közük;

84. kéri, hogy a Bizottság rendszeresen kérje fel az ECHA-t, hogy értékelje a Nanoanyagok Európai Uniósi Megfigyelőközpontja (EUON) teljesítményét és hatását;

85. felszólít a növényvédő szerekre vonatkozó jogszabályok teljes körű végrehajtására; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen eleget a Parlament 2019. január 16-i, a peszticidek uniós engedélyezési eljárásának javítására irányuló különböző felhívásainak; felhívja a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel az 1107/2009/EK rendelet 47. cikkében meghatározott alacsony kockázatú peszticidekre való európai átállást, és csökkentse a peszticidektől való függőséget – többek között az integrált növényvédelmi gyakorlatok végrehajtásának előmozdításával és támogatásával –, valósítsa meg a peszticidek fenntartható használatáról szóló irányelv célkitűzéseit és ültesse át az irányelv célkitűzéseit a vonatkozó jogszabályokba, javítsa a növényvédő szerekre vonatkozó statisztikákat, dolgozzon ki jobb kockázati mutatókat, a talaj kimerülésének elkerülése céljából csökkentse a műtrágyahasználatot, továbbá támogassa a mezőgazdasági termelőket e célok megvalósításában;

86. úgy véli, hogy annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a közegészség védelmét és az egyenlő versenyfeltételeket az uniós mezőgazdasági termelők számára, tiltott hatóanyagot tartalmazó anyagoknak nem szabad importált termékek révén bekerülniük az uniós piacra;

87. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon az alacsony kockázatú növényvédő szerek fejlesztésének felgyorsítására szolgáló intézkedéseket, valamint a magas kockázatú peszticidek vonatkozásában állapítson meg egy 2030-ig tartó fokozatos kivonásra irányuló célkitűzést;

88. felhívja a Bizottságot, hogy állapítson meg mind a kémiai peszticidek használatának, mind a nekik köszönhető kockázatoknak a jelentős csökkentésére irányuló konkrét célkitűzéseket;

89. hangsúlyozza a felülvizsgálati program elkészítésének aggasztó késedelmét, valamint azt, hogy a polgárok egészségének és a környezetnek a védelme érdekében biztosítani kell a biocid hatóanyagok, formulációs segédanyagok és teljes termékek – többek között az endokrin károsító tulajdonságok – gyorsabb és átfogó biztonsági (újra)értékelését;

90. hangsúlyozza a valóban körforgásos és klímasemleges gazdaságra való átállás, valamint a toxikus anyagoktól mentes anyagciklusok kialakításának fontosságát; úgy véli, hogy az új és az újrahasznosított anyagokból készített cikkeknek ugyanazoknak a vegyi anyagokra vonatkozó előírásoknak kell megfelelniük; megerősíti, hogy a hulladékokról szóló keretirányelvben⁽⁴⁶⁾ meghatározott hulladékhierarchiával összhangban a megelőzés elsőbbséget élvez az újrafeldolgozással szemben, és ennek megfelelően az újrafeldolgozás nem indokolhatja a veszélyes maradványanyagok használatának állandósulását;

⁽⁴⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-i 2008/98/EK irányelve a hulladékokról (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

2020. július 10., péntek

91. ismételten hangsúlyozza, hogy az aggodalomra okot adó maradványanyagokat tartalmazó termékek problémáját hatékony nyomon követési és ártalmatlanítási rendszer segítségével kell megoldani;
92. megerősíti a vegyi anyagokkal, a termékkel és a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok közötti kapcsolódási pontok kezelésének lehetőségeiről szóló, 2018. szeptember 13-i állásfoglalását, miszerint különösen az aggodalomra okot adó anyagoknak a REACH-rendelet 57. cikkében a különös aggodalomra okot adó anyagokra vonatkozó kritériumoknak megfelelő anyagok, a Stockholmi Egyezmény által tiltott anyagok (POP), a REACH-rendelet XVII. mellékletében felsorolt cikkekben korlátozott konkrét anyagok és egy adott, ágazati és/vagy termékre vonatkozó szabályozás által szabályozott konkrét anyagok számítanak;
93. úgy véli, hogy a toxikus anyagoktól mentes anyagciklusok megvalósításának előfeltétele, hogy a fogyasztókat és a hulladékgazdálkodókat tájékoztassák az ellátási lánc valamennyi árucikkében található valamennyi veszélyes vegyi anyagra vonatkozó, nem bizalmas információról;
94. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre a vegyi anyagok egészségügyi és környezeti hatásaira vonatkozó átfogó mutatókat, amelyek többek között segítenek felmérni a vegyi anyagokra vonatkozó jogszabályok hatékonyságát;
95. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az anyagokban, árucikkekben és hulladékokban jelen lévő veszélyes anyagokra vonatkozó felhasználóbarát, átlátható, kötelező és harmonizált nyilvános uniós információs rendszer mihamarabb létrejöjjön és az Unió valamennyi nyelvére rendelkezésre álljon;
96. hangsúlyozza, hogy a stratégiának segítenie kell az ipart abban, hogy elérje a klímasemlegességet és a szennyezőanyag-mentességet a mérgező anyagoktól mentes környezet megteremtése érdekében, valamint támogatnia kell a belső piac megfelelő működését, miközben a zöld megállapodással és az új ipari stratégiával összhangban fokozza az uniós ipar versenyképességét, valamint biztonságos és fenntartható innovációját és termelését; hangsúlyozza, hogy a stratégiának el kell kerülnie a szükségtelen adminisztratív terheket;
97. rámutat, hogy a stratégiának segítenie kell a vegyipart abban, hogy elérje a klímasemlegességet és a szennyezőanyag-mentességet, azáltal, hogy új, integrált értékláncokat hoz létre, amelyek összekapcsolják a mezőgazdasági és vegyipari ágazatot, valamint támogatnia kell a belső piac megfelelő működését, miközben fokozza az uniós ipar versenyképességét és innovációját;
98. kéri, hogy nyújtsanak támogatást a kkv-k számára, beleértve a veszélyes anyagok biztonságosabb alternatívákkal való helyettesítéséhez nyújtott technikai támogatást is annak érdekében, hogy segítsék őket a vegyi anyagokra vonatkozó uniós jogszabályoknak való megfelelésben, valamint a biztonságos és fenntartható termékek előállítására és használatára felé való elmozdulásban azáltal, hogy az uniós programok, például az Európai horizont keretében előmozdítják a kutatást és fejlesztést, a fenntartható vegyi anyagokba való beruházást és a technológiai innovációt;
99. hangsúlyozza, hogy a vegyi anyagokra vonatkozó jogszabályokat úgy kell kialakítani, hogy a kkv-k a szükséges védelmi szint sérelme nélkül képesek legyenek végrehajtani azokat;
100. hangsúlyozza, hogy a szabályozási stabilitást és kiszámíthatóságot biztosító jogszabályok kulcsfontosságúak ahhoz, hogy irányt adjanak a körforgásos, biztonságos és fenntartható vegyi anyag-ágazatra való átálláshoz szükséges innovációhoz, beleértve a megújuló alapanyagok fenntartható használatát a biogazdaság támogatása érdekében, valamint a mérgező anyagoktól mentes környezet megteremtését célzó hosszú távú beruházásokat; támogatja e tekintetben az érdekelt felek bevonását;
101. hangsúlyozza, hogy a vegyi anyagokra vonatkozó uniós jogszabályoknak ösztönzőket kell biztosítaniuk a biztonságos és fenntartható vegyipar, anyagok (beleértve a műanyagokat is) és technológiák – beleértve a nem vegyi alternatívákat is – számára, amelyek a kialakításuknál fogva biztonságosak és nem mérgezőek;
102. hangsúlyozza e tekintetben, hogy a stratégiának lehetőségeket kell teremtenie a tiszta technológiák bővítésére a zöld megállapodás céljainak elérése érdekében;
103. hangsúlyozza, hogy az EU-n belül ösztönözni kell e technológiák fejlesztését és az ilyen vegyi anyagok előállítását;
104. felhívja a Bizottságot, hogy az ECHA tudományos javaslata alapján dolgozza ki a fenntartható vegyi anyagokra vonatkozó uniós kritériumokat; úgy véli, hogy ezeket a kritériumokat termékszabványokkal (például a fenntartható termékpolitikai kerettel) kell kiegészíteni;

2020. július 10., péntek

105. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a biztonságos és fenntartható termékeket és a tiszta termelést, valamint vezessen be és/vagy igazítsa ki gazdasági eszközöket (pl. díjak, környezetvédelmi adók, kiterjesztett gyártói felelősség) a külső költségeknek a vegyi anyagok teljes életciklusa során történő internalizálása érdekében, beleértve az egészségügyi és környezeti költségeket is, függetlenül attól, hogy használatuk az Unión belül vagy kívül történik-e;

106. emlékeztet arra, hogy az ECHA-nak a díjakból származó bevétele jelentősen csökkenni fog; kéri az ECHA finanszírozási modelljének felülvizsgálatát, valamint egy kiszámítható és fenntartható finanszírozási mechanizmus bevezetését annak érdekében, hogy biztosítsák a modell megfelelő hosszú távú működését, és felszámolják a hatékonyságbeli hiányosságokat, különösen azokat, amelyek a költségvetési tételek elkülönítéséből adódnak, biztosítva a jelenlegi munkájával kapcsolatos növekvő igények kielégítéséhez szükséges forrásokat, valamint az új többéves pénzügyi kereten belül szükséges kiegészítő forrásokat, beleértve az ECHA-n belül kizárólag az állatok védelmével foglalkozó személyzetet és a nem állatokkal kapcsolatos módszerek előmozdítását az ECHA valamennyi tevékenysége során;

107. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tartózkodjanak az ECHA erőforrásainak csökkentésétől az éves költségvetési eljárások során, és biztosítsanak további forrásokat az ECHA számára az esetlegesen szükséges egyéb feladatokhoz, például az anyagok értékelésének elvégzéséhez;

108. kéri a megfelelő létszámszintet és költségvetést a Bizottság azon szervezeti egységeinek, amelyeket a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia sikeres végrehajtásának biztosításával bíztak meg; hangsúlyozza, hogy minden forrásallokációnak reagálnia kell mind az aktuális, mind a hosszú távú politikai prioritásokra, s így az európai zöld megállapodás kontextusában jelentős megerősítésre számít a humán erőforrás területén, különösen a Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatóságán és a vonatkozó uniós ügynökségeken belül;

109. felhívja a vegyi anyagokra vonatkozó uniós jogszabályok teljes körű végrehajtására; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak elegendő kapacitást a vegyi anyagokra vonatkozó uniós jogszabályok végrehajtásának javítására, a Bizottságot és az ECHA-t pedig arra, hogy ehhez nyújtsanak megfelelő támogatást;

110. kéri a Bizottságot, hogy ellenőrizze a végrehajtási rendszereket a tagállamokban a vegyi anyagokra vonatkozó jogszabályok tekintetében, továbbá fogalmazzon meg javítási ajánlásokat, erősítse a végrehajtási szervek közötti együttműködést és koordinációt, valamint tegyen javaslatot uniós végrehajtási eszközökre, ahol arra szükség van; kéri az Európai Bizottságot, hogy éljen az (EU) 2019/1020 rendelet⁽⁴⁷⁾ 11. cikkének (4) bekezdése által ráruházott hatáskörökkel annak biztosítása érdekében, hogy a termékeket az Unió egészében megfelelő vizsgálatnak vessék alá;

111. úgy véli, hogy a tagállamoknak világos iránymutatást kell kapniuk arról, hogy hogyan tudják megerősíteni végrehajtási rendszereiket a vegyi anyagokra vonatkozó jogszabályok területén, és hogy ezen a területen meg kell erősíteni a koordinációt és az együttműködést a tagállamok végrehajtási szervei között; kéri az Európai Bizottságot, hogy a végrehajtási rendszerek ellenőrzése alapján és a REACH-fórum során szerzett tapasztalatok figyelembevételével bocsásson ki ilyen iránymutatást;

112. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a vegyi anyagoktól mentes városok és helyi közösségek európai hálózatának létrehozását az együttműködés javítása és a bevált gyakorlatok cseréje érdekében, a Polgármesterek Klíma- és Energiaügyi Szövetségéhez hasonlóan;

113. kéri az Európai Bizottságot, hogy hozzon gyors jogi intézkedéseket, amikor megállapítja, hogy nem tartják be a vegyi anyagokra vonatkozó uniós jogszabályokat; emlékeztet 2020. január 16-i észrevételére⁽⁴⁸⁾, miszerint a környezetvédelmi jogsértésekre vonatkozó eljárásoknak hatékonyabbnak kell lenniük; kéri az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja felül a kötelezettségzegési eljárásokra vonatkozó belső iránymutatásait, és használja ki a minőségi jogalkotásról szóló, küszöbön álló közleményét az uniós jogszabályok gyors és hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében;

⁽⁴⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1020 rendelete (2019. június 20.) a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról, (HL L 169., 2019.6.25., 1. o.).

⁽⁴⁸⁾ Az Európai Parlament 2020. január 16-i állásfoglalása a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes felei konferenciájának 15. üléséről (COP 15), (Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0015.).

2020. július 10., péntek

114. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az importált és exportált vegyi anyagok és termékek ugyanazoknak a normáknak feleljenek meg, mint amelyek az Unióban előállított és felhasznált vegyi anyagokra és termékekre vonatkoznak, annak biztosítása érdekében, hogy egyenlő versenyfeltételek vonatkozzanak az uniós és nem uniós gyártókra; úgy véli, hogy fokozni kell a meg nem felelés ellenőrzését az Unióban és annak határain, többek között a vámhatóságok közötti megerősített együttműködés és egy erre a célra szolgáló speciális digitális eszköz kidolgozása révén, figyelembe véve a REACH-fórum keretében szerzett tapasztalatokat; üdvözli az egységes piac szabályainak jobb végrehajtására és érvényesítésére vonatkozó hosszú távú bizottsági cselekvési tervet⁽⁴⁹⁾, és kéri a Bizottságot, hogy teljeskörűen használja a küszöbön álló javaslatokat a vegyi anyagokra vonatkozó uniós jogszabályok végrehajtásának biztosítása érdekében;

115. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen mélyreható értékelést a tagállamoknak az alapvető értékláncok részét képező vegyi anyagok – így aktív gyógyszerészeti összetevők, fertőtlenítők stb. – harmadik országokból való importjától való függéséről, és az ezzel kapcsolatos esetleges biztonsági kockázatokról;

116. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki olyan szakpolitikákat, amelyek megkönnyítik és előmozdítják a biztonságos és fenntartható vegyianyag-gyártást Európában a stratégiai értékláncokban, például a gyógyszerhatóanyagokban és a fertőtlenítőszerekben, annak érdekében, hogy visszaszerezzék e stratégiai terület ellenőrzését és csökkentsék Európa harmadik országoktól való függőségét, biztosítsák a biztonságos hozzáférést és elkerüljék a gyógyszerhiányt, anélkül, hogy aláásnák azokat az előnyöket, melyeket a nyitott gazdaságok élveznek a nemzetközi kereskedelemnek köszönhetően;

117. kéri az Európai Bizottságot, hogy minden importban tiltsa meg az Unióban tiltott, küszöbérték alatti veszélyes anyagok maradványait, mivel nincs olyan szint, melyen biztonságos lenne az azoknak való expozíció, és az importokban előforduló egyéb anyagok vonatkozásában alkalmazza ugyanazokat a szermaradék-határértékeket (MRL), mint az Unióban gyártott anyagok esetében, annak biztosítása érdekében, hogy egyenlő versenyfeltételek vonatkozzanak az uniós és nem uniós gyártókra és mezőgazdasági termelőkre;

118. kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy politikailag és pénzügyileg támogassanak minden olyan nemzetközi struktúrát és folyamatot, amelynek célja a vegyi anyagok megbízható kezelése globális szinten;

119. felhívja az Európai Bizottságot, hogy ismerje el a kémiai szennyezést (beleértve a növényvédőszerket) mint a biológiai sokféleséggel kapcsolatos válság egyik fő okozóját, és álljon elő jogalkotási javaslatokkal a környezetben előforduló perzisztens, akkumulatív és mozgékony vegyi anyagokkal kapcsolatos problémák és az ökoszisztémára és a biodiverzitásra gyakorolt káros hatásuk kérdésének kezelésére;

120. hangsúlyozza, hogy a vegyi anyagok fenntarthatóságának magában kell foglalnia a vegyipar és a teljes ellátási láncban részes cégek társadalmi és környezeti felelősségét is;

121. úgy véli, hogy a vegyi anyagokra vonatkozó uniós előírásokat nemzetközi szinten is elő kell mozdítani;

122. felhívja az Európai Bizottságot, hogy folytassa a nemzetközi vegyianyag-kezelés stratégiai megközelítése (SAICM) utódjának kidolgozását, beleértve a különleges program reformját; felhívja az Európai bizottságot, hogy járuljon hozzá az erre vonatkozó megfelelő, kiszámítható és fenntartható finanszírozási mechanizmus kialakításáról szóló tárgyalásokhoz;

123. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽⁴⁹⁾ 2020. március 10-i közlemény, COM(2020)0094.

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0204

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitika – A Bizottság cselekvési terve és egyéb új fejlemények

Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikáról – a Bizottság cselekvési terve és más közelmúltbeli fejlemények (2020/2686(RSP))

(2021/C 371/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság 2020. május 7-i, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló cselekvési tervről szóló közleményére (C(2020)2800),
- tekintettel a Bizottság által 2019. július 24-én elfogadott pénzmosás elleni csomagra, amely magában foglalja „A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem uniós keretének jobb végrehajtása felé” című politikai közleményt (COM(2019)0360), az uniós hitelintézeteket érintő közelmúltbeli állítólagos pénzmosási ügyek értékeléséről szóló jelentést („post-mortem”) (COM(2019)0373), a határokon átnyúló tevékenységekhez kapcsolódó és a belső piacot érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékeléséről szóló jelentést (a határokon átnyúló pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról szóló jelentés (SNRA)) (COM(2019)0370) és a kísérő bizottsági munkadokumentumot (SWD(2019)0650), valamint a tagállamok bankszámlákkal kapcsolatos nemzeti központi automatizált mechanizmusainak (központi nyilvántartások vagy központi elektronikus adat-visszanyerési rendszerek) összekapcsolásáról szóló jelentést (COM(2019)0372),
- tekintettel a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvre (negyedik pénzmosási irányelv) ⁽¹⁾, valamint annak a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv, valamint a 2009/138/EK és a 2013/36/EU irányelv módosításáról szóló, 2018. május 30-i (EU) 2018/843 európai parlamenti és tanácsi irányelv (ötödik pénzmosási irányelv) ⁽²⁾ általi módosítására,
- tekintettel az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló 1093/2010/EU rendelet, az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) létrehozásáról szóló 1094/2010/EU rendelet, az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) létrehozásáról szóló 1095/2010/EU rendelet, a pénzügyi eszközök piacairól szóló 600/2014/EU rendelet, a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről szóló (EU) 2016/1011 rendelet, valamint a pénzátutalásokat kísérő adatokról szóló (EU) 2015/847 rendelet módosításáról szóló, 2019. december 18-i (EU) 2019/2175 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a pénzügyi és egyéb információk bizonyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítését szolgáló szabályok megállapításáról, valamint a 2000/642/IB tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1153 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾, a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló, 2018. október 23-i (EU) 2018/1673 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾, valamint az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről és az 1889/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. október 23-i (EU) 2018/1672 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ HL L 141., 2015.6.5., 73. o.

⁽²⁾ HL L 156., 2018.6.19., 43. o.

⁽³⁾ HL L 334., 2019.12.27., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 186., 2019.7.11., 122. o.

⁽⁵⁾ HL L 284., 2018.11.12., 22. o.

⁽⁶⁾ HL L 284., 2018.11.12., 6. o.

2020. július 10., péntek

- tekintettel a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló, 2014. április 3-i 2014/42/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁷⁾ és az annak végrehajtásáról szóló, 2020. június 2-i „Vagyonviszasszerzés és elkobzás: annak biztosítása, hogy a bűnelkövetés ne legyen kifizetődő tevékenység” című bizottsági jelentésre (COM(2020)0217),
- tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv visszavonásáról szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 rendeletre (általános adatforgalmi rendelet) ⁽⁸⁾,
- tekintettel az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről szóló, 2019. október 23-i (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁹⁾,
- tekintettel a Tanács 2019. december 5-i, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó stratégiai prioritásokról szóló következtetéseire,
- tekintettel a Tanács 2020. június 17-i, a pénzügyi nyomozásoknak a súlyos és szervezett bűnözés elleni küzdelem érdekében történő megerősítéséről szóló következtetésekre,
- tekintettel az Európai Bankhatóság 2019. július 24-i, a prudenciális felügyelet során a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokra vonatkozóan a felügyelt jogalanyok számára készített közleményekről szóló véleményre,
- tekintettel „Az oknyomozó újságírók védelme Európában; Ján Kuciak szlovák újságíró és Martina Kušnírová ügye” című, 2018. április 19-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a jogállamiság máltai helyzetéről szóló, 2017. november 15-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az Európai Unióban, különösen Máltán és Szlovákiában a jogállamiság és a korrupció elleni küzdelem helyzetéről szóló, 2019. március 28-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel a Daphne Caruana Galizia meggyilkolásával kapcsolatban napvilágot látott újabb információkat követően a jogállamiság máltai helyzetéről szóló, 2019. december 18-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel „A pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről” szóló (EU) 2015/849 irányelv szerint kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok uniós értékelésének új módszertana felé” című bizottsági ütemtervre,
- tekintettel a 2018. június 22-i „Az (EU) 2015/849 irányelv szerinti magas kockázatú harmadik országok azonosítására szolgáló módszertan” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2018)0362),

⁽⁷⁾ HL L 127., 2014.4.29., 39. o.

⁽⁸⁾ HL L 119., 2016.5.4., 1. o.

⁽⁹⁾ HL L 305., 2019.11.26., 17. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 390., 2019.11.18., 111. o.

⁽¹¹⁾ HL C 356., 2018.10.4., 29. o.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0328.

⁽¹³⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0103.

2020. július 10., péntek

- tekintettel a Bizottság által elfogadott négy, felhatalmazáson alapuló rendeletre – (EU) 2016/1675⁽¹⁴⁾, (EU) 2018/105⁽¹⁵⁾, (EU) 2018/212⁽¹⁶⁾ és (EU) 2018/1467⁽¹⁷⁾ –, amelyek a stratégiai hiányosságokkal rendelkező, kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok azonosítása révén kiegészítik az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvet,
 - tekintettel a harmadik országok pénzmossási irányelvvel összhangban elkészítendő uniós feketelistája elfogadásának sürgősségéről szóló, 2019. március 14-i állásfoglalására⁽¹⁸⁾,
 - tekintettel a pénzügyi bűncselekményekről, az adókijátszásról és az adókikerülésről szóló, 2019. március 26-i állásfoglalására⁽¹⁹⁾,
 - tekintettel a pénzmosság elleni uniós jogszabályok végrehajtásának jelenlegi állásáról szóló, 2019. szeptember 19-i állásfoglalására⁽²⁰⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Bizottság szerint az Unió éves bruttó hazai termékének mintegy 1 %-a – 160 milliárd EUR – olyan gyanús pénzügyi tevékenységgel járó pénzmosságban vesz részt⁽²¹⁾, mint például a korrupcióhoz, a fegyver- és emberkereskedelemhez, a kábítószer-kereskedelemhez, az adókijátszáshoz és adócsaláshoz, a terrorizmusfinanszírozáshoz vagy más illegális tevékenységekhez kapcsolódó pénzmosság, amelyek az uniós polgárok mindennapi életét érintik;
- B. mivel az Europol szerint a 2010–2014 közötti időszakban a bűncselekményekből származó becsült jövedelem 2,2 %-át ideiglenesen lefoglalták vagy befagyasztották, és a bűncselekményekből származó nyereségnek csupán 1,1 %-át kobozták el uniós szinten, ami azt jelenti, hogy a bűncselekményekből származó becsült jövedelem 98,9 %-át nem kobozták el, és az továbbra is a bűnözők rendelkezésére áll⁽²²⁾;
- C. mivel a pénzmosság és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem uniós keretét megerősítették a 2015. májusi negyedik pénzmossási irányelv és a 2018. áprilisi ötödik pénzmossási irányelv elfogadásával, valamint azoknak a tagállamok nemzeti jogszabályaiba való átültetésével 2017 júniusáig és 2020 januárjáig, valamint az egyéb kapcsolódó jogszabályokkal és fellépésekkel; mivel a harmadik pénzmossási irányelvet a tagállamok nem mindig hajtották végre megfelelően, a Bizottság azonban egyetlen kötelezettségzegési eljárást sem indított; mivel a Bizottság kötelezettségzegési eljárást indított a tagállamok többsége ellen, amiért azok nem ültették át megfelelően a negyedik pénzmossási irányelvet nemzeti jogukba, és eljárást indított a tagállamok nagy többsége ellen az ötödik pénzmosság elleni irányelv átültetésére irányuló intézkedések közlésének elmulasztása vagy az irányelv átültetésére irányuló részleges intézkedések közlése miatt⁽²³⁾;
- D. mivel 2019 márciusában a Parlament ambiciózus állásfoglalást fogadott el a pénzügyi bűncselekményekről, az adókijátszásról és az adókikerülésről, amelyben arra a következtetésre jutott, hogy a pénzmosság elleni hatályos uniós szabályok jelentős felülvizsgálatára van szükség;
- E. mivel 2020. május 7-én a Bizottság a pénzmosság és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló cselekvési tervet⁽²⁴⁾ fogadott el, amely hat pillérré épül;
- F. mivel ugyanezen a napon közzétették a pénzmosság és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem terén stratégiai hiányosságokkal rendelkező, kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok azonosítására szolgáló új módszertant, amely nem kizárólag külső információforrásokra támaszkodik; mivel fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket fognak alkalmazni az e módszertan szerint kiemelt kockázatot jelentő harmadik országgént azonosított országok esetében, a negyedik pénzmossási irányelvben és az ötödik pénzmossási irányelvben meghatározott kötelezettségekkel összhangban;

⁽¹⁴⁾ HL L 254., 2016.9.20., 1. o.

⁽¹⁵⁾ HL L 19., 2018.1.24., 1. o.

⁽¹⁶⁾ HL L 41., 2018.2.14., 4. o.

⁽¹⁷⁾ HL L 246., 2018.10.2., 1. o.

⁽¹⁸⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0216.

⁽¹⁹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0240.

⁽²⁰⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0022.

⁽²¹⁾ Politico, „A piszkos pénzzel kapcsolatos kudarcok szakpolitikai fejfájást okoznak a Bizottságnak”, 2019. július 24.

⁽²²⁾ Europol, „A bűnözés továbbra is kifizetődő? – A bűncselekményből származó vagyoni eszközök behajtása az EU-ban – A 2010–2014 közötti időszak statisztikai információinak felmérése”, 2016. február 1.

⁽²³⁾ Európai Bizottság, PA Pénzügyi Stabilitás, a Pénzügyi Szolgáltatások és a Tőkepiaci Unió Főigazgatósága, „Az ötödik pénzmossási irányelv – átültetési helyzet”, 2020. június 2.

⁽²⁴⁾ A Bizottság 2020. május 7-i közleménye a pénzmosság és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló cselekvési tervről (C(2020)2800).

2020. július 10., péntek

- G. mivel a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem területén az Unió-szerte szétterjedt jogalkotási, intézményi és szabályozási környezet további költségeket és terheket ró a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtókra, ösztönzi a vállalkozásokat, hogy ott regisztrálják magukat, ahol a szabályok enyhébbek, és lehetővé teszi az egycéges szervezetek és pénzügyi közvetítők számára, hogy illegális tevékenységeket folytassanak ott, ahol a felügyelet és a végrehajtás gyengébbnek és/vagy enyhébbnek tekinthető; mivel a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem jelenlegi jogszabályi kerete a pénzmosási irányelv tagállamonként eltérő értelmezéséhez és azzal kapcsolatos eltérő gyakorlathoz vezet;
- H. mivel az elmúlt néhány évben napvilágra kerültek a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos – többek között, de nem kizárólag az uniós hitelintézeteket érintő közelmúltbeli állítólagos pénzmosási esetek értékeléséről szóló bizottsági jelentésben említett – esetek, amilyen az osztalékarbitrázsra vonatkozó Cum Ex botrány és a luandai kiszivárgtatás; mivel rendszeresen jelennek meg további leleplezések, és ezek gyakran az uniós forrásokkal való visszaélésre és a tagállamokban előforduló korrupciós ügyekre vonatkoznak; mivel ez azt mutatja, hogy az EU-nak továbbra is prioritásként kell kezelnie a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet, és aktualizálnia kell a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó jogszabályi keretét;
- I. mivel 2019-ben az Európai Beruházási Bank (EBB) belső ellenőrzési hivatala ellenőrzést végzett a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem keretében – főként 2017-től kezdődően való – végrehajtására vonatkozóan, ami jelentős hiányosságokra mutatott rá részben a keret hiányos kiigazításával kapcsolatban; mivel az EBB tervet dolgozott ki az összes feltárt hiányosság 2020 júliusáig történő megszüntetésére;
- J. mivel a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) 2020 májusában⁽²⁵⁾ figyelmeztetett arra, hogy a Covid19-hez kapcsolódó bűncselekmények – például a csalás, a kiberbűnözés, valamint a kormányzati források és a nemzetközi pénzügyi támogatás helytelen irányítása és felhasználása – számának növekedése új bevételi forrásokat teremt az illegális szereplők számára; mivel az Europol figyelmeztetett arra is, hogy a bűnözők milyen módon ragadták meg a válságból adódó lehetőségeket működési módjuk kiigazítása és új bűnözői tevékenységek – nevezetesen a kiberbűnözés, a csalás, a hamisítás és a vagyoni elleni szervezett bűnözés – kialakítása révén⁽²⁶⁾; mivel az Európai Bankhatóság (EBH) konkrét ajánlásokat adott ki az illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy működjenek együtt a kötelezett szolgáltatókkal a Covid19-világjárványból eredő, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos konkrét kockázatok azonosítása és enyhítése, valamint felügyeleti eszközeik kiigazítása érdekében⁽²⁷⁾;
- K. mivel a Tax Justice Network pénzügyi titoktartási indexe szerint a világ 10 adóparadicsoma közül kettő uniós tagállam, egy másik Európában van, kettő pedig egy korábbi uniós tagállam tengerentúli területe; mivel ezért a pénzmosás és a korrupció elleni küzdelmet az EU-n belül kell elkezdeni;
- L. mivel a 2020. évi pénzügyi titoktartási index szerint a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezethez (OECD) tartozó országok felelősek a pénzügyi titoktartás 49 %-áért a világon;
- M. mivel a megtévesztő kereskedelmi számlázást az adók és/vagy vámok kijátszására, a bűncselekményekből származó jövedelmek tisztára mosására, a devizakorlátozások megkerülésére és a nyereségek offshore kihelyezésére használják; mivel a 2008 és 2017 közötti 10 éves időszakban a 135 fejlődő ország és 36 fejlett gazdaság közötti kereskedelemben azonosított, megtévesztő kereskedelmi számlázásból eredő értékkülönbség 8,7 billió USD-t tett ki⁽²⁸⁾;

Unió cselekvési terv és a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem kerete

1. üdvözlí a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló cselekvési tervről szóló, 2020. május 7-i bizottsági közleményt, amely megteremti a további javítások lehetőségét, különösen a meglévő jogszabályok érvényesítése és végrehajtása terén; felhívja az Uniót, hogy a lehető leghamarabb tegyen előrelépést e cselekvési terv mind a hat pillére tekintetében;

⁽²⁵⁾ Pénzügyi Akció Munkacsoport, „A Covid19-hez kapcsolódó pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás – Kockázatok és szakpolitikai megoldások”, 2020. május.

⁽²⁶⁾ Europol, „Haszonszerzés a pandémiából: a Covid19-válság bűnözők általi kihasználása”, 2020. március 27.

⁽²⁷⁾ Európai Bankhatóság, „Az EBH nyilatkozata a Covid19-pandémia pénzügyi bűnözéssel kapcsolatos kockázatainak csökkentésére irányuló intézkedésekről”, 2020. március 31.

⁽²⁸⁾ Global Financial Integrity, „Trade-related Illicit Financial Flows in 135 Developing Countries: 2008-2017” [Kereskedelemhez köthető illegális tőkemozgások 135 fejlődő országban],, 2020. március 3.

2020. július 10., péntek

2. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy egységes szabálykönyvet dolgozzon ki a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem területén, többek között azáltal, hogy a pénzmosási irányelv vonatkozó részeit rendeletté alakítja a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem összehangoltabb szabályainak biztosítása érdekében; javasolja, hogy a Bizottság fontolja meg a rendelet hatályának kiterjesztését az alábbi területekre: a tényleges tulajdonos azonosítása; a kötelezett szolgáltatók jegyzéke és jelentéstételi kötelezettségeik; ügyfél-átvilágítási követelmények, beleértve a politikai közszereplőkre vonatkozókat is; a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat tartalmazó nyilvántartásokra és a központi bankszámla-mechanismusokra vonatkozó rendelkezések; az illetékes hatóságok és a pénzügyi hírszerző egységek közötti együttműködés kerete; mind a pénzügyi, mind a nem pénzügyi kötelezett szolgáltatók felügyeletére, valamint a pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúját bejelentő személyek védelmére vonatkozó előírások; úgy véli, hogy szükség lehet további technikai standardok elfogadására, de a rendeletben foglalkozni kell az alapvető harmonizációs intézkedésekkel annak biztosítása érdekében, hogy a Parlament és a Tanács társjogalkotóként megfelelő szerepet töltsön be ezen a rendkívül érzékeny területen;

3. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy az elkövetkező 12 hónapon belül előterjeszti a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem új uniós intézményi struktúráját, amely a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem uniós szintű felügyeletén, valamint a FIU-k uniós koordinációs és támogatási mechanizmusán alapul; felszólítja a Bizottságot, hogy fontolja meg az uniós koordinációs és támogatási mechanizmus létrehozását egy uniós FIU formájában; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem felügyeletét ellátó hatóság hatásköre kiterjedjen az egyes kötelezett szolgáltatók felett méretüktől vagy az általuk jelentett kockázattól függetlenül közvetlen felügyeleti hatáskörrel rendelkező pénzügyi és nem pénzügyi kötelezett szolgáltatókra, valamint az uniós szabályok nemzeti felügyeletek általi alkalmazásának felügyeletére; felszólít az uniós és a nemzeti felügyeletek hatásköreinek egyértelmű szétválasztására, valamint egy kockázatalapú értékelést követően a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem uniós szintű felügyelője általi közvetlen felügyelet feltételeinek tisztázására abban az esetben, ha a nemzeti felügyeletek eljárását vagy fellépéseit alkalmatlannak és/vagy elégtelennek ítélik; kéri, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem uniós szintű felügyelője és az uniós FIU költségvetése és működése tekintetében független legyen;

4. felszólítja a Bizottságot, hogy terjessze ki a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó egységes szabálykönyvet a kötelezett szolgáltatók körének kiszélesítése érdekében, különösen az új és forradalmi piaci ágazatok integrálása, valamint a technológiai innováció és a nemzetközi szabványok fejlesztése céljából, továbbá annak biztosítása céljából, hogy a szolgáltatásnyújtás az áruértékesítéssel azonos hatály alá tartozzon; felszólítja a Bizottságot, hogy úgy kezelje a kriptoeszközök kockázatait, hogy széles körben érvényesíti az „ismerd az ügyfeledet” elvet, miközben tiszteletben tartja a szükségesség és az arányosság elvét; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nem pénzügyi kötelezett szolgáltatókat a pénzügyi szervezetekhez hasonló felügyeletnek vessék alá, amelyet egy nemzeti szintű független hatóság végez, valamint annak biztosítására, hogy a tudatosság, a képzés, a megfelelés és a független nemzeti hatóságok köteletségességére esetén a szankciók szintje megfelelő legyen; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó rendelkezések végrehajtása ne vezessen olyan nemzeti jogszabályokhoz, amelyek túlzottan akadályozzák a civil társadalmi szervezetek tevékenységét;

5. emlékeztet arra az álláspontjára, hogy a tényleges tulajdonosokról összekapcsolt és magas színvonalú nyilvántartásokra van szükség az Unióban, ugyanakkor biztosítani kell a magas szintű adatvédelmet; felhívja a Bizottságot, hogy – figyelembe véve az Egyesült Államokban alkalmazott gyakorlatokat – vizsgálja meg a tényleges tulajdonos azonosítására vonatkozó küszöbérték csökkentésének lehetőségét, és hogy tegyen javaslatot a bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló konstrukciók nyilvánosan hozzáférhető nyilvántartásainak létrehozására; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat azon meglévő joghézagok megszüntetésére, amelyek lehetővé teszik a vállalatok számára, hogy végső tényleges tulajdonosaikat meghatalmazások mögé rejtsek, valamint hogy a vállalatok kérhessék az üzleti kapcsolat megszüntetését abban az esetben, ha a végső tényleges tulajdonos nem azonosítható; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy mennyire szükséges és arányos intézkedés a föld- és ingatlan-nyilvántartásokban szereplő információk harmonizálása, és törekedjen e nyilvántartások összekapcsolására; kéri a Bizottságot, hogy adott esetben jogalkotási javaslatot is csatoljon a jelentéshez;

6. felszólítja a Bizottságot, hogy foglalkozzon azzal, hogy a nemzeti nyilvántartások nem tartalmaznak elegendő és pontos adatot a végső tényleges tulajdonosok azonosítására, különösen olyan helyzetekben, amikor fedőcégek hálózatát használnak; kéri, hogy mind uniós, mind tagállami szinten erősítsék meg a tényleges tulajdonosokra vonatkozó átláthatósági normákat annak érdekében, hogy biztosítsák az adatok pontosságával kapcsolatos ellenőrzési mechanizmusokat; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg a tényleges tulajdonosokra vonatkozó tagállami nyilvántartások létrehozására irányuló rendelkezések átültetésének felügyeletét annak biztosítása érdekében, hogy azok megfelelően működjenek, és a magas színvonalú adatokhoz nyilvános hozzáférést biztosítsanak;

2020. július 10., péntek

7. üdvözli a tervet, amely szerint Uniószerre biztosítják a központosított fizetési és bankszámla-mechanizmusok összekapcsolását annak érdekében, hogy megkönnyítsék a bűnüldöző hatóságok és a FIU-k számára a pénzügyi információkhoz való gyorsabb hozzáférést a különböző nyomozati szakaszokban, és megkönnyítsék a határokon átnyúló együttműködést az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal teljes összhangban;

8. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a társaságok bejegyzése és más jogi személyek, trösztök és hasonló jogi megállapodások létrehozása során összegyűjtendő információk mennyiségére vonatkozó szabályokat, és javasoljon részletesebb rendelkezéseket az ügyfél-átvilágításra vonatkozóan a pénzügyi számlák, köztük a bankszámlák megnyitásakor;

9. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot uniós szinten összehangoltabb, hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókra a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó rendeletek be nem tartása esetére;

A pénzmosási irányelv végrehajtása

10. mélyen sajnálja, hogy nem indítottak kötelezettség-szegési eljárásokat a pénzmosási irányelv helytelen végrehajtása miatt, és felhívja a Bizottságot, hogy indokolt esetben indítson ilyen kötelezettség-szegési eljárást az egyes tagállamok ellen; legmélyebb aggodalmának ad hangot amiatt, hogy számos tagállam nem hajtotta végre a negyedik pénzmosási irányelvet; üdvözli ezért a Bizottság zéró toleranciára vonatkozó megközelítését és a tagállamokkal szembeni kötelezettség-szegési eljárások kezdeményezését az átültetés teljességére vonatkozó ellenőrzések megállapításai alapján; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy számos tagállam nem teljesítette az 5. pénzmosási irányelv átültetésére vonatkozó 2020. január 10-i határidőt, valamint a tényleges tulajdonosi nyilvántartás létrehozására a gazdasági társaságok és más jogi entitások tekintetében a 2020. január 10-re, a bizalmi vagyonekezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tekintetében pedig a 2020. március 10-re kitűzött határidőt; üdvözli ezért, hogy a Bizottság már számos kötelezettség-szegési eljárást indított, és felhívja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb kezdeményezzen további kötelezettség-szegési eljárásokat a tagállamokkal szemben a teljességi ellenőrzési megállapításai alapján;

11. sajnálatának ad hangot, amiért a 4. pénzmosási irányelvre vonatkozó helyességi ellenőrzéseket maga a Bizottság kapacitáshiány miatt nem tudta elvégezni, és azok az irányelv hatálybalépése után több évig tartanak, ami tovább késlelteti a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségek megfelelő végrehajtását a tagállamokban; felhívja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb végezzen alapos helyességi ellenőrzéseket, és szükség esetén indítson további kötelezettség-szegési eljárásokat; sürgeti azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy haladéktalanul és megfelelően ültessék át és hajtsák végre a 4. és az 5. pénzmosási irányelvet; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamokban a magas szinten elkövetett korrupciós és pénzmosási ügyekben általában nem kerül sor a jogérvényesítésre, és felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a fejleményeket, és e tekintetben tegyen erőteljesebb és határozottabb lépéseket;

12. üdvözli, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos ajánlásokat befoglalták a Tanács által az európai szemeszter ciklusa keretében elfogadott, országspecifikus ajánlásokba; sürgeti a Bizottságot, hogy értékelje különösen azt, hogy a nemzeti FIU-k elegendő forrással rendelkeznek-e a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos kockázatok hatékony kezeléséhez;

A nagy kockázatot jelentő harmadik országok jegyzéke

13. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg alaposabban a potenciálisan nagy kockázatot jelentő harmadik országok „szürke jegyzéke” létrehozásának lehetőségét, az adózási szempontból nem együttműködő joghatóságokra vonatkozó jelenlegi uniós megközelítés mintájára; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a stratégiai hiányosságokkal rendelkező harmadik országok azonosítását célzó végleges értékeléshez vezető 12 hónapos folyamat szükségtelen késedelmeket kockáztat a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni hatékony fellépések terén; üdvözli, hogy a Bizottság nem kizárólag a FATF jegyzékbeveteli eljárására támaszkodik, és hajlandó alkalmazni az 5. pénzmosási irányelvben meghatározott megerősített kritériumokat – különös tekintettel a tényleges tulajdonosok átláthatóságára –, hogy elvégezze a harmadik országok független értékelését, amelyet nem befolyásolhatnak geopolitikai szempontok;

14. vitatja a Bizottság által a „Módszertan a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok (EU) 2015/849 irányelv szerinti azonosítására” című bizottsági szolgálati munkadokumentumban alkalmazott megközelítést, amely a „nyomós fenyegetettségi szintet” jelentő országokat két kritérium alapján határozza meg, amelyek mindegyikének teljesülnie kell; javasolja, hogy azokat az országokat, amelyek „jelentős pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási fenyegetést” jelentenek, alapesetben további feltételek nélkül azonnal vegyék fel a nem együttműködő országok és területek jegyzékébe, és csak akkor töröljék őket a jegyzékből, ha a szükséges kötelezettségvállalásaikat maradéktalanul végrehajtották;

2020. július 10., péntek

15. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson a nyilvánosság számára átlátható folyamatot, egyértelmű és konkrét referenciaértékekkel azon országokra vonatkozóan, amelyek a jegyzékbe való felvétel elkerülése érdekében vállalják reformok végrehajtását; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy tegye közzé az értékelés és jegyzékbe vett országokra vonatkozó értékelését annak érdekében, hogy biztosítsa a nyilvános és az értékeléssel való visszaélés lehetőségét kizáró ellenőrzést;

16. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon ellenintézkedéseket azokkal a harmadik országokkal szemben, amelyek nem működnek együtt a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos európai nyomozásokban, beleértve azokat is, amelyek kapcsolatba hozhatók Daphne Caruana Galizia oknyomozó újságíró meggyilkolásával;

Jelenlegi uniós felügyelet

17. hangsúlyozza, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó hatályos uniós kerettel kapcsolatos problémák az uniós szabályok végrehajtásának hiányosságaiból és a hatékony felügyelet hiányából fakadnak; támogatja az EBH hatáskörének már elfogadott kiterjesztését, de ismételten mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy irányítási struktúrájára tekintettel az EBH képes-e független értékelést végezni;

18. felszólít arra, hogy az adóparadicsomokban letelepedett jogalanyokat zárják ki az európai uniós pénzügyi eszközökhöz – többek között a Covid19-járvány gazdasági és társadalmi következményei miatt tett válaszlépések keretében létrehozott támogatásokhoz – való hozzáférésből;

19. felszólítja az illetékes nemzeti hatóságokat, valamint az EKB-t, hogy a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás (SREP) során vegyék figyelembe a pénzügyi bűncselekmények kockázatait, mivel erre a meglévő jogszabályi kerettel összhangban már felhatalmazással rendelkeznek; kéri, hogy az EKB-t hatalmazzák fel arra, hogy a pénzmosás elleni küzdelemmel foglalkozó nemzeti hatóságok értékelésétől függetlenül visszavonja az euróövezetben működő, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségeket megsértő bankok engedélyét;

20. felszólítja az EBH-t, hogy vizsgálja meg a luandai kiszivárogtatásokat, különösen annak megállapítása érdekében, hogy sor került-e akár a nemzeti, akár az uniós jog megsértésére, valamint hogy értékelje a pénzügyi felügyelet által hozott intézkedéseket; felszólítja az EBH-t, hogy adjon ki megfelelő ajánlásokat az érintett illetékes hatóságok számára a reformokkal és az intézkedésekkel kapcsolatban; felszólítja a többi nemzeti szintű illetékes hatóságot, hogy kezdjék meg vagy folytassák a Luandából kiszivárogtatott információk kivizsgálását, és indítsanak eljárást azokkal az érdekelt felekkel szemben, akikről bebizonyosodik, hogy megsértették a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem szabályait;

21. hangsúlyozza a nemzetközi oknyomozó újságírás és a visszaélést bejelentő személyek szerepét a politikai közszereplők által elkövetett korrupció, pénzmosás és általános kötelezettségszegések lehetséges eseteinek feltárásában, valamint a pénzügyi és nem pénzügyi közvetítők szerepét abban, hogy az esetlegesen nem egyenes úton megszerzett pénzeszközök megfelelő ellenőrzések nélkül beszivárognak az EU pénzügyi rendszerébe;

22. aggodalommal jegyzi meg, hogy a luandai kiszivárogtatás, valamint más múltbeli botrányok – például a Cum Ex, a panamai dokumentumok, a Lux Leaks és a Paradise-iratok – sorozatban megrendítették a polgárok pénzügyi és adórendszerünkbe vetett bizalmát; hangsúlyozza, hogy kulcsfontosságú a polgárok bizalmának helyreállítása, valamint a méltányos és átlátható adórendszerek és a méltányos adózás biztosítása; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az EU-nak komolyan foglalkoznia kell saját belső problémáival, nevezetesen az alacsony adózás és az adóparadicsomok tekintetében;

23. megjegyzi, hogy az EBH és az Európai Értékpapírpiaci Hatóság (ESMA) külön vizsgálatokat végzett az osztalékarbitrázs-rendszerekre vonatkozóan; tudomásul veszi az EBH személyzeti vizsgálatának eredményeit és a 2020–2021 közötti időszakra vonatkozó 10 pontos cselekvési tervét, amely az ilyen rendszerekre vonatkozó prudenciális és pénzmosás elleni követelmények jövőbeli keretének megerősítésére irányul; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy az EBH vizsgálata során több mint 18 hónapig tartott levonni azt a következtetést, hogy hivatalos vizsgálatot kell indítania; felszólítja az ESMA-t, hogy végezzen alapos vizsgálatot, és a lehető leghamarabb terjesszen elő ambiciózus ajánlásokat; sajnálatát fejezi ki a hatóságok közötti együttműködés hiánya miatt és amiatt, hogy a tagállamok illetékes hatóságai nem tettek látható lépéseket az ilyen illegális osztalékarbitrázs-gyakorlatokért felelős szervezetek és személyek kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása érdekében;

A tagállamok közötti együttműködés

24. rámutat arra, hogy jobb együttműködésre van szükség az EU-n belüli közigazgatási, igazságügyi és bűnüldöző hatóságok között; üdvözlí, hogy a Bizottság elfogadta a Parlament ismételt felszólítását, hogy hatásvizsgálatot kell készíteni a tagállami pénzügyi információs egységek koordinációs és támogatási mechanizmusának létrehozásáról; felszólítja a Bizottságot, hogy fontolja meg egy uniós pénzügyi információs egység létrehozását a határokon átnyúló gyanús tranzakciók azonosításának támogatására és a határokon átnyúló együttműködés közös elemzésének elvégzésére; javasolja, hogy ezt a mechanizmust hatalmazzák fel arra, hogy közös végrehajtási intézkedéseket vagy normákat javasoljon a pénzügyi információs egységek közötti együttműködésre vonatkozóan, valamint hogy előmozdítsa a képzést, a kapacitásépítést és a tapasztalattmegosztást a pénzügyi információs egységek tekintetében; kiemeli annak fontosságát, hogy e mechanizmus hozzáférést kapjon a releváns információkhoz a különböző tagállamokban, és jogosult legyen arra, hogy határokon átnyúló ügyekben eljárjon;

2020. július 10., péntek

25. felszólít a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem terén az uniós és nemzeti szintű fellépéseket megerősítő további kezdeményezések elfogadására, így például az Európai Ügyészség (EPPO) és az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) hatáskörének bővítésére, valamint a meglévő ügynökségek, például a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynöksége (Europol) és az Eurojust megerősítésére; tudomásul veszi a Bizottság szándékát, hogy javaslatot terjesszen elő az Europol megbízásának megerősítésére, amint az a módosított munkaprogramjában is szerepel, és emlékeztet arra, hogy a megerősített megbízást megfelelő parlamenti ellenőrzésnek kell kísérnie; úgy véli, hogy prioritásként kell kezelni az Europol azon képességének megerősítését, hogy határokon átnyúló vizsgálatok indítását kérje, különösen a visszaélést bejelentő személyek és az oknyomozó újságírók elleni súlyos támadások esetében, akik kulcsfontosságú szerepet játszanak a korrupció, a csalás, a rossz irányítás és a köz- és magánszférában elkövetett egyéb jogsértések feltárásában;

26. üdvözli az Europolon belüli Pénzügyi és Gazdasági Bűnözés Elleni Európai Központ létrehozását, amely növelni fogja a tagállamoknak és az uniós szerveknek a pénzügyi és gazdasági bűncselekmények terén nyújtott operatív támogatást, és elő fogja mozdítani a pénzügyi nyomozások szisztematikus alkalmazását;

27. felszólítja a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra a határokon átnyúló adóügyi nyomozások és más határokon átnyúló pénzügyi bűncselekmények európai keretére vonatkozó javaslatot;

28. e célból felszólítja a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy segítsék elő az Európai Ügyészség gyors létrehozását, és úgy véli, hogy minden olyan tagállamnak, amely még nem jelentette be az Európai Ügyészséghez való csatlakozásra irányuló szándékát, ezt meg kell tennie; felszólít arra, hogy biztosítsanak észszerű pénzügyi és emberi erőforrásokat, és a tagállamok nevezzenek ki teljes munkaidőben dolgozó megbízott ügyészeket az Európai Ügyészség várható jelentős munkaterhelésének megfelelően;

29. megállapítja, hogy a javasolt költségvetési és emberi erőforrások nem elegendőek ahhoz, hogy teljes mértékben támogassák a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos vizsgálatokat és a meglévő koordinációs mechanizmusokat, például a pénzmosás elleni operatív hálózatot (AMON) és a FIU.net információcsere-platformot;

Egyéb kapcsolódó szempontok

30. hangsúlyozza a köz- és magánszféra közötti megfelelő együttműködésben – többek között a köz- és magánszféra közötti lehetséges partnerségekben (PPP-k) – rejlő lehetőségeket a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet szolgáló pénzügyi információgyűjtéssel összefüggésben, amelyet a jövőben jobban ki kell használni, például a bűnüldöző hatóságok, a pénzügyi információs egységek és a magánszektor közötti információmegosztásra szolgáló platformok esetében; ösztönöz minden érdekelt felet, hogy járuljon hozzá különösen azáltal, hogy a nyilvános konzultáció során megosztják egymással a jelenleg jól működő gyakorlatokat; úgy véli, hogy az ilyen együttműködésnek szigorúan tiszteletben kell tartania az alkalmazandó adatvédelmi szabályok és alapvető jogok korlátait; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a háromoldalú platformok létrehozására vonatkozó egyértelmű jogi keretre, amely szabályozza a résztvevők feladatait és profilját, és biztosítja az információcsere, a magánélet és a személyes adatok védelmére, az adatbiztonságra, a gyanúsítottak jogaira és más alapvető jogokra vonatkozó ugyanazon szabályok betartását; úgy véli, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem hatékonyabbá tételéhez elengedhetetlen a pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanújáról szóló jelentések hatékonyságára és nyomon követésére vonatkozó időszzerű és teljes körű visszajelzés;

31. ismételten felszólítja a tagállamokat, hogy – az EU-t és tagállamait érintő egyéb politikai, gazdasági és biztonsági kockázatokon túl – a pénzmosás, valamint a kölcsönös bizalom és a schengeni térség integritásának aláásása gyakran kapcsolódó veszélyének minimalizálása érdekében a lehető leghamarabb – különösen elégtelen ellenőrzés és az átláthatóság hiánya esetén – szüntessék meg az összes meglévő befektetői állampolgársági rendszert (CBI) és befektetői letelepedési rendszert (RBI); felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb tegyen jelentést a befektetői állampolgársági és letelepedési rendszerekkel kapcsolatban tervezett intézkedésekről, valamint az e célból létrehozott szakértői csoport következtetéseiről; felszólítja a Bizottságot annak további értékelésére, hogy teljesülnek-e az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 4. cikke (3) bekezdésének megsértése miatt a tagállamokkal szemben indítandó kötelezettség-szegési eljárások előfeltételei;

32. felszólítja a Bizottságot, hogy a bűncselekményből származó vagyoni eszközök határokon átnyúló behajtásának megkönnyítése érdekében kövesse nyomon a befagyasztást és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről szóló, 2018. november 14-i (EU) 2018/1805 rendelet⁽²⁹⁾ tagállamok általi végrehajtását, valamint a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló 2014/42/EU irányelv megfelelő átültetését és végrehajtását; felszólítja a Bizottságot, hogy aktualizálja a lefoglalt és elkobzott vagyontárgyakra vonatkozó meglévő adatokat; felszólítja a Bizottságot, hogy a következő jogalkotási javaslatokba foglaljon bele a pénzügyi információs egységek számára az adminisztratív befagyasztást megkönnyítő rendelkezéseket, a pénzügyi

⁽²⁹⁾ HL L 303., 2018.11.28., 1. o.

2020. július 10., péntek

intézményeket a visszahívási kérelmek zökkenőmentes nyomon követésére és végrehajtására kötelező jogi keretet, valamint a hatóságok közötti gyors, határokon átnyúló együttműködést e tekintetben lehetővé tevő rendelkezéseket; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az elkobzott vagyoni eszközök tekintetében elért eredmények összességében nem kielégítőek, és hogy az EU-ban az elkobzási arány továbbra is nagyon alacsony; felszólítja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet az elkobzott javak közérdekű vagy szociális célokra történő felhasználására vonatkozó szabályokra, és törekedjen biztosítani, hogy az elkobzott javak visszakerüljenek az áldozatokhoz az EU-n kívüli országokban;

33. üdvözli a Bizottság által felvázolt azon lehetőséget, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem uniós felügyelőjét bizonyos hatáskörökkel ruházzák fel a vagyoni eszközök uniós korlátozó intézkedések (szankciók) keretében történő tagállami befagyasztásának nyomon követése és támogatása tekintetében;

34. üdvözli a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemlről szóló (EU) 2018/1673 irányelv elfogadását, amely új büntetőjogi rendelkezéseket vezet be, és elősegíti az illetékes hatóságok közötti hatékonyabb és gyorsabb határokon átnyúló együttműködést annak érdekében, hogy hatékonyabban akadályozza meg a pénzmosást, valamint a terrorizmus és a szervezett bűnözés azzal kapcsolatos finanszírozását; kéri annak további elemzését, hogy szükség van-e a meglévő szabályok harmonizálására, beleértve a pénzmosás egyes alaphüccselekményeinek, például az adóbüccselekményeknek a meghatározását is;

35. üdvözli a pénzügyi és egyéb információk bizonyos büccselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítését szolgáló szabályok megállapításáról szóló, (EU) 2019/1153 irányelv elfogadását, és várja a Bizottság értékelését arról, hogy szükséges-e és arányos-e a pénzügyi információk fogalommeghatározásának kiterjesztése a hatóságok vagy kötelezett szolgáltatók birtokában lévő és a pénzügyi információk fogalommeghatározására álló bármely típusú információra vagy adatra, valamint arról, hogy milyen lehetőségek és kihívások állnak fenn a pénzügyi információk és pénzügyi elemzések Unión belüli pénzügyi információs egységek közötti cseréjének a terrorizmustól és terrorizmushoz kapcsolódó szervezett bűnözéstől eltérő súlyos büccselekményekre történő kiterjesztése tekintetében;

36. aggasztja, hogy a Covid19-világjárvány befolyásolhatja a kormányok és a magánszektor azon képességét, hogy végrehajtsák a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem szabványait; felszólítja a Bizottságot, hogy az EBH-val együttműködve folytasson konzultációt a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemért felelős nemzeti hatóságokkal a Covid19-világjárványból eredő konkrét pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok és nehézségek értékelése érdekében, és ennek alapján dolgozzon ki konkrét iránymutatásokat a jobb reziliencia és végrehajtás érdekében;

37. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az EU egységesen lépjen fel a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem keretének globális szintjén, különösen azáltal, hogy – a Szerződés rendelkezéseivel összhangban és más szakpolitikai területekhez hasonlóan – lehetővé teszik a Bizottság számára, hogy képviselje az EU-t a Pénzügyi Akció Munkacsoportban;

38. egyértelműbb iránymutatásokat kér az uniós szintű szervektől – például az Európai Adatvédelmi Testülettől – a személyes adatok és a magánélet védelmére, valamint a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem keretének való megfelelésre vonatkozóan, nevezetesen a kellő gondosságra és az adatmegőrzésre vonatkozó kötelezettségek vonatkozásában, tekintettel arra, hogy a különböző tagállamokban a nemzeti adatvédelmi szervek a múltban eltérő megközelítéseket alkalmaztak;

39. kéri, hogy biztosítsanak több emberi és pénzügyi erőforrást a Bizottság Pénzügyi Stabilitás, a Pénzügyi Szolgáltatások és a Tőkepiaci Unió Főigazgatóságának megfelelő osztálya számára, és üdvözli, hogy további forrásokat különítettek el az EBH számára;

40. felszólítja a tagállamokat, hogy teljes körűen és átlátható módon vizsgálják ki a pénzmosás és az ahhoz kapcsolódó büccselekmények valamennyi bejelentett esetét, például a visszaélést bejelentő személyek és újságírók sérelmére elkövetett gyilkosságokat és erőszakot; megismétli a Parlament által odaítélendő Daphne Caruana Galizia díj létrehozásával kapcsolatos álláspontját; felszólítja a máltai hatóságokat, hogy használjanak fel minden rendelkezésre álló forrást a Daphne Caruana Galizia elleni merénylet felbujtóinak azonosítására, és folytassák a nyomozást azon személyek ellen, akikkel szemben a pénzmosásra vonatkozó súlyos vádak még mindig függőben vannak mióta a panamai dokumentumok napvilágra kerülése megerősítette a beszámolóit; felszólítja továbbá a máltai hatóságokat, hogy folytassanak vizsgálatot a Mossack Fonseca-hoz kapcsolódó, Máltán még mindig működő pénzügyi közvetítőkkel kapcsolatban, és aggodalmát fejezi ki a számviteli szakma nem hatékony önszabályozása miatt; felszólítja a Pilatus Bank korábbi tulajdonosának és elnökének Málta részére történő kiadatására, mivel az Egyesült Államok Igazságügyi Minisztériuma eljárási kérdések miatt ejtette az ellene felhozott vádakot, és sürgeti a máltai hatóságokat, hogy indítsanak eljárást a bankár ellen pénzmosással és más pénzügyi büccselekményekkel kapcsolatos vádak miatt;

41. mélyszéges aggodalmát fejezi ki a hatékony felügyelet – a Danske Bank botrányával összefüggésben a dán és az észti felügyelet teljesítményének értékelése során feltárt – hiánya miatt; aggodalmát fejezi ki továbbá a közelmúltbeli Wirecard-botrány, valamint a németországi BaFin pénzügyi felügyeleti hatóság szerepe és esetleges hiányosságai miatt; megjegyzi, hogy ebben az esetben ismét kudarcot vallott a számviteli szakma önszabályozása; megjegyzi, hogy e pénzügyi

2020. július 10., péntek

technológiai vállalkozás pénzforgalmi szolgáltató helyett „technológiai” vállalként való besorolása központi szerepet játszott a szabályozási hiányosságok kialakulásában; felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen foglalkozzon ezzel a problémával a pénzforgalmi vállalkozások helyes besorolásának biztosítása révén; felszólítja az EU-t és az illetékes nemzeti hatóságokat, hogy indítsanak vizsgálatot a hiányzó 1,9 milliárd euró, és felszólítja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy miként lehetne javítani a számviteli ágazat működését, többek között közös ellenőrzések révén;

o

o o

42. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0205

Az EU Covid19 utáni időszakra szóló közegészségügyi stratégiája

Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása a Covid19-járvány utáni uniós népegészségügyi stratégiáról (2020/2691(RSP))

(2021/C 371/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 4., 6., 9., 114., 153., 169. és 191., valamint különösen 168. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 35. cikkére,
 - tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni küzdelemre irányuló összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Egészségügyi Világszervezetnek (WHO) a Covid19-válságból való egészséges és zöld kilábalásról szóló kiáltványára ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Covid19 rámutatott az emberi egészség és bolygónk egészsége közötti kölcsönös függőségre és sérülékenységeinkre; mivel az állatokról emberre terjedő zoonózisok megjelenését súlyosítja az antropogén éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség pusztulása és a környezetkárosodás;
- B. mivel a Covid19-válságból való egészséges és zöld kilábalásról szóló WHO-kiáltvány hat előírást határoz meg az egészséges és zöld kilábalás érdekében:
- a. az emberi egészség forrásának, azaz a természetnek a védelme és megőrzése;
 - b. beruházás az alapvető szolgáltatásokba, a víztől és a megfelelő higiénés körülményektől kezdve az egészségügyi létesítmények tiszta energiáig;
 - c. gyors, egészséges energetikai átállás biztosítása;
 - d. egészséges, fenntartható élelmiszerrendszerek előmozdítása;
 - e. egészséges, élhető városok építése;
 - f. az adófizetők pénzének a szennyezés finanszírozására való felhasználásának beszüntetése;
- C. mivel ez az állásfoglalás az EUMSZ 168. és 114. cikkében említett népegészségügyi politikák szűkebb körére összpontosít;
- D. mivel a Covid19-járvány során világossá vált, hogy az Európai Unió nem rendelkezik elegendő eszközzel egy olyan egészségügyi vészhelyzet kezeléséhez, amit egy új fertőző betegség megjelenése jelent, amely természeténél fogva nem ismer határokat;
- E. mivel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) meghatározása szerint „az egészség a teljes testi, szellemi és szociális jólét állapota, és nem csupán a betegségek vagy fogyatékoságok hiánya”;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0054.

⁽²⁾ https://www.who.int/docs/default-source/climate-change/who-manifesto-for-a-healthy-and-green-post-covid-recovery.pdf?sfvrsn=f32ecfa7_6

2020. július 10., péntek

- F. mivel a testi és lelki egészséghez való jog alapvető emberi jog; mivel megkülönböztetés nélkül mindenkinek joga van a modern és mindenre kiterjedő egészségügyi ellátáshoz; mivel az egyetemes egészségügyi ellátás olyan fenntartható fejlesztési cél, amelynek 2030-ig történő elérésére valamennyi aláíró fél kötelezettséget vállalt;
- G. mivel az EUMSZ 168. cikke kimondja, hogy „valamennyi közösségi politika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészségvédelem magas szintjét”, és mivel az Európai Unió Bírósága számos alkalommal kimondta, hogy az EU belső piaci intézkedések révén is megvalósíthatja népegészségügyi célkitűzéseit;
- H. mivel az EUMSZ 168. cikke értelmében a tagállamok felelőssége az egészségügyi politikájuk meghatározása, valamint az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás megszervezése és biztosítása, ami kiterjed az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás megszervezésére és a hozzájuk rendelt források elosztására is;
- I. mivel az Európai Uniónak a Szerződések meglévő paraméterein belül még mindig van mozgástere arra, hogy több eredményt mutasson fel a népegészségügyi politika terén; mivel a Szerződések népegészségügyi rendelkezései még mindig nagyrészt kihasználatlanok az azok alapján teljesíthető vállalatok mértékéhez képest⁽³⁾
- J. mivel az állami egészségügyi rendszerekre nagy nyomás nehezedik a tekintetben, hogy valamennyi beteg számára megfelelő ellátást biztosítsanak; mivel az államháztartási hiány csökkentésére irányuló intézkedéseknek nem szabadna az egészségügyi rendszer alulfinanszírozottságához vagy a betegek szenvedéséhez vezetnie;
- K. mivel elismert, hogy a határon átnyúló egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés, valamint a bevált gyakorlatok tagállamok közötti jobb összehangolása és előmozdítása jelentős közegészségügyi előnyökkel járhat⁽⁴⁾;
- L. mivel a jelenlegi demográfiai tendenciák, a kezeléshez való hozzáférés mindenki számára, a krónikus betegségek magas előfordulása, az e-egészségügy/digitalizáció és az egészségügyi rendszerek fenntarthatósága egyre hangsúlyosabbá tették az Európai Unió közegészségügyi politikáját;
- M. mivel a Bizottság 2009. október 20-i, „Szolidaritás az egészségügyben: Az egészség terén mutatkozó egyenlőtlenségek csökkentése az Európai Unióban” című közleménye (COM(2009)0567) kiemeli, hogy valamennyi uniós tagállamban szociális gradiens figyelhető meg az egészségi állapotban; mivel a WHO ezt a szociális gradienst a társadalmi-gazdasági egyenlőtlenségek, valamint az egészségügyi egyenlőtlenségek és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés közötti kapcsolatként határozza meg; mivel az egészség terén mutatkozó egyenlőtlenségek okai az életkörülmények, a nemekhez kapcsolódó társadalmi magatartásminták, a faji hovatartozás, a képzettségi szint, a foglalkoztatás miatti társadalmi különbségekben, a jövedelmekben, valamint az orvosi ellátás, a betegségmegelőzés és egészségjavító szolgáltatások egyenlőtlen eloszlásában keresendők;
- N. mivel az EU jelenleg szabályozza az egészségre és az egészségügyi eredményekre hatást gyakorló termékeket, többek között a dohányt, az élelmiszereket, az alkoholt, az élelmiszereket és a vegyi anyagokat, valamint a gyógyszereket és az orvostechikai eszközöket;
- O. mivel az antimikrobiális rezisztencia (AMR) súlyos globális egészségügyi kockázatot jelent az emberek és állatok egészségére nézve;
- P. mivel a klinikai vizsgálatokra és az egészségügyi rendszerek koordinálására vonatkozóan létezik uniós szabályozás a határokon átnyúló egészségügyi ellátásról szóló irányelv⁽⁵⁾ révén, és mivel folyamatban vannak az egészségügyi technológiaértékelésről szóló rendeletjavaslattal kapcsolatos megbeszélések;
- Q. mivel az egészségügyi kutatást a Horizont 2020 és a jövőbeni Európai horizont program, az uniós egészségügyi program és a jövőbeni „az EU az egészségügyért” program, valamint más európai uniós alapok révén finanszírozzák; mivel a 9 milliárd eurós javasolt költségvetéssel rendelkező „az EU az egészségügyért” program határozottan jelzi, hogy az EU egyre nagyobb szerepet játszik a népegészségügyi politikában;

⁽³⁾ Tanulmány: „Az uniós szerződésekben rejlő lehetőségek kiaknázása: A cselekvési mozgástér elemzése cikkről cikkre”, az Európai Parlament Kutatószolgálat, közzétéve: 2020. május 28., [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/651934/EPRS_STU\(2020\)651934_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/651934/EPRS_STU(2020)651934_EN.pdf)

⁽⁴⁾ Tanulmány: „Európa kétbillió eurónyi hozadéka: Az európai szintű cselekvés hiányából fakadó költségek feltérképezése, 2019–24”, az Európai Parlament Kutatószolgálat, közzétéve: 2019. április 18., [https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU\(2019\)631745](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU(2019)631745)

⁽⁵⁾ HL L 88., 2011.4.4., 45. o.

2020. július 10., péntek

- R. mivel az Európai Gyógyszerügynökség, az Európai Vegyianyag-ügynökség, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság, az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ és az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség mind fontos közegészségügyi feladatokat ellátó európai ügynökség;
- S. mivel a jelenlegi veszélyhelyzet-reagálási infrastruktúrát, többek között az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központot, a határokon átnyúló egészségügyi veszélyekről szóló határozatot és az uniós polgári védelmi mechanizmust a jelenlegi egészségügyi válság teljesítőképesége határáig igénybe vette;
- T. mivel az egészségügyi és ápolási ágazatban dolgozók elfogadhatatlanul magas kockázatnak voltak kitéve, és egyes esetekben arra kényszerültek, hogy döntsenek arról, hogy ki részesülhet sürgősségi egészségügyi ellátásban, és ki nem; mivel az alapvető feladatokat ellátó ingázók és idénymunkások, valamint az olyan iparágakban dolgozók, mint a vágóhidak és az élelmiszer-termelés, különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak;
- U. mivel a Covid19-válság számos európai munkavállaló munkakörülményeit változtatta meg, rávilágítva néhány már meglévő problémára, és új kérdéseket vetve fel a munkahelyi egészséggel és biztonsággal kapcsolatban;
- V. mivel a Covid19 aránytalan mértékben érintette a kiszolgáltatott csoportokat, az etnikai kisebbségeket, a gondozó- és időszotthonok lakóit, valamint a fogyatékosággal élő személyeket;
- W. mivel az egészségügyi válság negatívan érintette a szexuális és reprodukív egészséggel és a szexuális és reprodukív jogokkal összefüggő szolgáltatásokhoz való hozzáférést, és a nők, a gyermekek és az LMBT+ személyek nagyobb mértékben voltak kitéve az erőszak és a megkülönböztetés kockázatának;
- X. mivel a Covid19 hosszú távú egészségügyi hatásai, beleértve a mentális egészségre gyakorolt hatásokat, még nem ismertek;
- Y. mivel a Covid19-hez kapcsolódó egészségügyi válság és annak Európa-szerte való elterjedése rávilágított a tagállamok egészségügyi rendszerei közötti kapacitásbeli különbségekre, és megmutatta, hogy váratlan egészségügyi fenyegetés esetén bizonyos tagállamok rászorulhatnak a kellően ellenálló rendszerekkel rendelkező szomszédos országokra;
- Z. mivel a Covid19-re vonatkozó adatok gyűjtésének EU-szerte különböző megközelítése megnehezítette az adatok uniós szintű összehasonlítását;
- AA. mivel a Covid19-válság bebizonyította a tényeken alapuló egészségügyi politikák fontosságát, beleértve a megelőzésre és kezelésre irányuló kezdeményezéseket is; mivel a megelőző intézkedéseknek arányosaknak kell lenniük;
- AB. mivel az egyéni védőeszközök, a tesztek, a ventilátorok és egyes gyógyszerek esetében sikeresen alkalmazták az uniós közös beszerzést, bár a mechanizmus a szükségesnél lassabbnak és kevésbé hatékonynak bizonyult; mivel megerősítették az EU kapacitását annak érdekében, hogy készleteket tudjon felhalmozni az olyan kulcsfontosságú eszközökből, mint a maszkok, a ventilátorok és a laboratóriumi felszerelések, amelyeket ott kell bevetni, ahol a legnagyobb szükség van rájuk;
- AC. mivel a Covid19-hez kapcsolódó egészségügyi válság során különböző ad hoc intézkedéseket vezettek be, többek között a Bizottság szakértői testület hozott létre, valamint a betegek kezelésére és az egészségügyi dolgozók más tagállamokba való küldésére vonatkozó iránymutatásokat dolgozott ki;
- AD. mivel a gyógyszerellátási láncok olyan gyógyszerhatóanyagoktól vagy generikus gyógyszerektől függenek, amelyeket harmadik országokban gyártanak, néha világszerte csak egy gyárban; mivel a Covid19-egészségügyi válság során bevezetett exporttilalmak rávilágítottak annak veszélyére, hogy kizárólag ezekre az ellátási láncokra támaszkodunk;
- AE. mivel a Covid19 pszichés következményeit számos jelentés és tanulmány hangsúlyozza, és a vírus terjedésének megállítása érdekében hosszú időre elrendelt társadalmi elszigetelés szükségessége minden korosztályra kihat;
- AF. mivel sürgős fellépésre van szükség az idősek egészségügyi és gondozási szükségleteinek kezelése érdekében;

2020. július 10., péntek

- AG. mivel egyes tagállamok jelentős mértékben szenvednek az agyelszívástól, mivel a magasan képzett egészségügyi szakemberek a sajátjuknál jobb fizetéssel és munkakörülményekkel rendelkező tagállamokba költöznek;
- AH. mivel a védőoltásokkal szembeni bizalmatlanság és annak a közegészségügyi hatása egyre nagyobb aggodalomra ad okot; mivel egyértelműbbé kell tenni az immunizáció előnyeit és kockázatait az oltási programok szervezése és végrehajtása során a tagállamokban;
- AI. mivel a Bizottság által 2020. május 4-én a Covid19-cel kapcsolatban rendezett, a globális közkinccsnek minősülő vakcinák, kezelések és eszközök fejlesztésére irányuló kötelezettségvállalási konferencia 2020. június 27-én 15,9 milliárd eurót gyűjtött össze; mivel a Bizottság „Európa nagy pillanata: Helyreállítás és felkészülés a jövő generációért” című, 2020. május 27-i közleménye (COM(2020)0456) megállapítja, hogy „bármely jövőbeli oltóanyag előállítását a világ közös részvételével, az egész világ javára kell, hogy történjen, és az oltóanyagoknak mindenki számára megfizethetőnek és hozzáférhetőnek kell lennie”;
- AJ. mivel a védőoltásokra vonatkozó uniós stratégia az előzetes piaci kötelezettségvállalásokra támaszkodik, ugyanakkor meg sem említi a bekerülési értéken való rendelkezésre bocsátást;
- AK. mivel a szellemi tulajdon-jogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodásban (TRIPS) biztosított, a dohai nyilatkozat által tovább megerősített rugalmassági mechanizmusok felhasználhatók a kényszerengedélyek közegészségügyi válságok során történő kiadására;
- AL. mivel a határokon átnyúló fenyegetések csak együttesen kezelhetők, és ezért az egész nemzetközi közösség együttműködését és szolidaritását igénylik;
1. felszólítja az európai intézményeket és a tagállamokat, hogy vonják le a megfelelő tanulságokat a Covid19-válságból, és folytassanak sokkal szorosabb együttműködést az egészségügy területén; ezért számos intézkedést szorgalmaz az európai egészségügyi unió létrehozása érdekében;
 2. hangsúlyozza, hogy a Szerződés az eddigénél sokkal több európai fellépést tesz lehetővé; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az összes lehetőséget, és felhívja a tagállamokat, hogy a korábbiaknál pozitívabb szellemben vizsgálják meg a lehetőségeket;
 3. határozottan támogatja az egészségügyi szempontok valamennyi politikába való beépítésére vonatkozó megközelítést, és felszólít annak teljes körű végrehajtására, az egészségügyi szempontoknak az összes vonatkozó szakpolitikába – például a mezőgazdaságba, a közlekedésbe, a nemzetközi kereskedelembé, a kutatásba, a környezetvédelembé és a klímavédelembé – való integrálásával és módszeres egészségügyi hatásvizsgálatával;
 4. felhívja a figyelmet arra, hogy a Covid19-válság még nem ért véget, és további fertőzések és halálesetek fognak bekövetkezni, ha nem alkalmazunk körültekintő megközelítést; határozottan támogatja a fertőzések megelőzésére és ellenőrzésére irányuló hatékony intézkedéseket;
 5. felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és a globális partnereket, hogy világszerte mindenki számára biztosítsák a jövőbeli Covid19-vakcinákhoz és -kezelésekhez való gyors, méltányos, egyenlő és megfizethető hozzáférést, amint azok rendelkezésre állnak;
 6. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hivatalosan támogassák a Covid19 technológia-hozzáférési eszköztárat (C-TAP), lehetővé téve a Covid19-hez kapcsolódó egészségügyi technológiákkal összefüggő ismeretek, szellemi tulajdon és az adatok maximális megosztását valamennyi ország és polgár javára;
 7. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy minden jelenlegi és jövőbeli finanszírozási és beruházási pályázatba építsenek be a nyilvánosság javát szolgáló kollektív biztosítékokat, mint például az állami hozzájárulások átláthatósága, hozzáférhetőségi és megfizethetőségi záradékok, valamint a végtermékek hasznosítására vonatkozó nem kizárólagos engedélyek;
 8. felszólítja a harmadik országokkal való párbeszédre és együttműködésre; sürgeti a tagállamokat, hogy állítsanak ki kötelező engedélyeket abban az esetben, ha harmadik országok nem osztják meg a vakcinát és/vagy a kezelést vagy a vonatkozó ismereteket;

2020. július 10., péntek

9. felhívja a tagállamokat, hogy sürgősen végezzenek stresszteszteket egészségügyi rendszereiken a gyenge pontok azonosítása és annak ellenőrzése érdekében, hogy azok felkészültek-e a Covid19 esetleges újbóli megjelenésére és bármely jövőbeli egészségügyi válságra; felhívja a Bizottságot, hogy hangolja össze ezt a munkát, és határozzon meg közös paramétereket;
10. felhívja a Bizottságot, hogy a stressztesztek eredményei alapján tegyen javaslatot a minőségi egészségügyi ellátás minimumkövetelményeiről szóló irányelvre, fenntartva a tagállamok hatáskörét egészségügyi rendszereik irányítása, szervezése és finanszírozása terén, ugyanakkor garantálva a betegek biztonságát, az egészségügyi dolgozók tisztességes munkakörülményeit és foglalkoztatási normáit, valamint Európa ellenálló képességét a járványokkal és más közegészségügyi válságokkal szemben;
11. felhívja a Bizottságot, hogy az európai szemeszter országspecifikus ajánlásaiba emelje be az egészségügy megfelelő finanszírozását, valamint egészségügyi és jóléti mutatókat és célokat;
12. felhívja a Bizottságot, hogy fogadja el az egészséget befolyásoló tényezők közös készletét az egészségi egyenlőtlenségek kor, nem, társadalmi-gazdasági helyzet és földrajzi elhelyezkedés szerinti nyomon követése érdekében, és dolgozzon ki módszertant a tagállamok egészségügyi helyzetének ellenőrzésére annak érdekében, hogy azonosítsa és rangsorolja azokat a területeket, ahol fejlesztésekre és a finanszírozás növelésére van szükség; úgy véli, hogy a Bizottságnak értékelnie kell az intézkedések hatékonyságát a társadalmi, gazdasági és környezeti kockázati tényezőkre vonatkozó politikákból eredő egészségügyi egyenlőtlenségek csökkentése érdekében;
13. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy európai egészségügyi reagálási mechanizmus (EHRM) létrehozására az egészségügyi válságok valamennyi típusára való reagálás, az uniós szintű operatív koordináció megerősítése, valamint a gyógyszerek és orvostechnikai eszközök stratégiai tartaléka létrehozásának és aktiválásának nyomon követése és megfelelő működésének biztosítása érdekében; úgy véli, hogy az EHRM-nek hivatalossá kell tennie a Covid19-hez kapcsolódó egészségügyi válság idején kialakított munkamódszereket, a határokon átnyúló egészségügyi ellátásról szóló irányelvben, a határokon átnyúló egészségügyi veszélyekről szóló határozatban⁽⁶⁾ és az uniós polgári védelmi mechanizmusban rögzített intézkedésekre építve;
14. kéri, hogy az egészségügyért és a válságkezelésért felelős biztos, valamint az Európai Gyógyszerügynökség (EMA) és a szakértői testület vezetésével és az ECDE támogatásával hozzák létre az európai egészségügyi válságkezelő mechanizmust működtető egészségügyi válságkezelő egységet; kéri, hogy az összehangolt reagálás érdekében ez az egység dolgozzon ki egy pandémiás vészhelyzeti tervet;
15. kéri egy, a Covid19-adatportálhoz hasonló digitális adatcsereplatform létrehozását, amely megkönnyíthetné az epidemiológiai adatok, az egészségügyi szakembereknek és kórházaknak szóló ajánlások, valamint a mobilizálható kapacitások és a gyógyszerkészletek pontos helyzetéről szóló adatok cseréjét;
16. úgy véli, hogy az Uniónak képesnek kell lennie arra, hogy mozgósítsa az egészségügyi szakembereket az Európai Orvosi Hadtest révén, amelyet azért hoztak létre, hogy valamennyi tagállam számára gyors orvosi segítségnyújtást és közegészségügyi szakértelmet biztosítson;
17. felszólít a Covid19-oltóanyagok és -kezelések beszerzésére szolgáló közös uniós beszerzés alkalmazására, valamint arra, hogy azt rutinszerűen alkalmazzák annak elkerülése érdekében, hogy a tagállamok versengjenek egymással, és hogy egyenlő és megfizethető hozzáférést biztosítsanak a fontos gyógyszerekhez és orvostechnikai eszközökhöz, különösen az új, innovatív antibiotikumokhoz, az új vakcinákhoz és gyógyszerekhez, valamint a ritka betegségek gyógyszereihez;
18. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy, a határokon átnyúló egészségügyi veszélyekről szóló határozat helyébe lépő, a határokon átnyúló egészségügyi veszélyekről szóló új rendeletre, amelynek célja többek között a közös uniós közbeszerzés gyorsabbá és hatékonyabbá tétele egészségügyi válságok esetén, a folyamat hatékonyságának és átláthatóságának garantálása, valamint az új kezelésekre való egyenlő és megfizethető hozzáférés biztosítása;
19. sürgeti a Tanácsot, hogy a lehető leghamarabb fogadja el az egészségügyi technológiaértékelésről szóló javaslatra vonatkozó megbízatását, hogy a háromoldalú tárgyalásokat az év végéig le lehessen zárni;
20. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nyújtsanak be egy új javaslatot az árak átláthatóságáról szóló 89/105/EGK határozat felülvizsgálatára vonatkozóan, amely biztosítja a K+F-hez kapcsolódó költségek átláthatóságát, és a tagállamoknak egyenlő esélyeket biztosít a gyógyszeripari vállalatokkal a nem közösen beszerzett kezelésekről folytatott tárgyalások során;

⁽⁶⁾ HL L 293., 2013.11.5., 1. o.

2020. július 10., péntek

21. ragaszkodik a klinikai vizsgálatokról szóló rendelet gyors végrehajtásához, hogy az eredménytől függetlenül biztosítani lehessen a klinikai vizsgálatok eredményeinek átláthatóságát, és meg lehessen könnyíteni a nagyobb, határokon átnyúló klinikai vizsgálatokat; hangsúlyozza, hogy még a klinikai vizsgálatok negatív vagy nem meggyőző eredményei olyan fontos tudást jelentenek, amelyek segíthetnek a jövőbeli kutatás során;
22. egy szilárd uniós gyógyszerstratégiát szorgalmaz az uniós és globális gyógyszerellátási láncok problémáinak kezelése érdekében, amelynek jogalkotási intézkedéseket, szakpolitikákat és ösztönzőket kell tartalmaznia az alapvető gyógyszerhatóanyagok (API-k) és gyógyszerek Európában történő előállításának növelésére és az ellátási láncok diverzifikálására az ellátás és a mindenkor megfizethető hozzáférés biztosítása érdekében; úgy véli, hogy az uniós gyógyszerstratégia nem sértheti a környezetbe kerülő gyógyszerekkel kapcsolatos stratégiai megközelítés keretében meghozandó intézkedéseket;
23. arra ösztönzi valamennyi országot, hogy csatlakozzon a WTO gyógyszerészeti vámlebontási megállapodásához, és szorgalmazza, hogy annak hatályát terjesszék ki valamennyi gyógyszerészeti és gyógyászati termékre;
24. célzott iránymutatásokat kér a Bizottságtól a közbeszerzési irányelvről az ajánlatok gyógyszeripari ágazat számára történő odaítélése tekintetében; kéri, hogy ezek az iránymutatások a „gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatra” (MEAT) épüljenek, lehetővé téve az ajánlatkérő számára, hogy figyelembe vegye az ajánlat benyújtásának minőségi, műszaki és fenntartható szempontjait, valamint az árat tükröző szempontokat, és támogatja, hogy az EU tartson fenn egy szilárd európai szellemi tulajdon-jogi rendszert az európai kutatás, fejlesztés és gyártás ösztönzése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy Európa innovátor és világszínvonalú maradjon;
25. felhívja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő és biztosítsák a szexuális és reprodukív jogokkal kapcsolatos szolgáltatásokhoz való hozzáférést, beleértve a fogamzásgátláshoz való hozzáférést és a biztonságos terhességmegszakításhoz való jogot; felhívja a tagállamokat, hogy a fogamzásgátláshoz – beleértve a sürgősségi fogamzásgátlást is – és a biztonságos terhességmegszakításhoz való hozzáférést – amennyiben ez jogilag lehetséges – tekintsék a válságok idején is fenntartandó alapvető egészségügyi szolgáltatásnak;
26. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamok a Covid19-világjárvány során nem garantálták hatékonyan a szexuális és reprodukív egészséghez és jogokhoz való biztonságos és időben történő hozzáférést; újból megerősíti, hogy a szexuális és reprodukív egészséghez és jogokkal kapcsolatos szolgáltatások, köztük a biztonságos és legális abortusz megtagadása a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak formájának minősül; megismétli, hogy az LMBTI-személyek jogai szerves részét képezik a szexuális és reprodukív egészség és jogok maradéktalan tiszteletben tartására irányuló tevékenységnek; sürget minden tagállamot, hogy elemezzék a szexuális és reprodukív egészséghez és jogokkal kapcsolatos szolgáltatásaik világjárvány alatti teljesítményét, valamint működjenek együtt a jövőre vonatkozó bevált gyakorlatok megtalálásában, figyelembe véve a szexuális és reprodukív egészséghez és jogokkal kapcsolatos szolgáltatások – többek között a távorvoslás, az online konzultációk és a korai otthoni gyógyszeres terhességmegszakítás – jó és innovatív módjainak egyes tagállamok nyújtotta példáit; felhív minden tagállamot, hogy válsághelyzetekben is garantálják az átfogó szexuális nevelést, valamint a nők családtervezéshez és a reprodukív és szexuális egészséghez kapcsolatos szolgáltatások teljes köréhez való gyors hozzáférést, beleértve a korszerű fogamzásgátlási módszereket és a biztonságos és legális abortuszt;
27. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az ECDC megbízásának felülvizsgálatára annak érdekében, hogy növelni lehessen annak költségvetését, személyzetét és hatásköreit, ami többek között lehetővé tenné az ECDC számára, hogy hatáskörét a nem fertőző betegségekre is kiterjessze, hogy kötelező iránymutatást dolgozzon ki a tagállamok számára, és hogy egészségügyi válságok idején képes legyen koordinálni a laboratóriumi kutatásokat;
28. kéri, hogy az EMA kapjon nagyobb szerepet a gyógyszerek hiányának nyomon követésében és elkerülésében, valamint az uniós klinikai vizsgálatok tervezésének és jóváhagyásának válságok idején történő összehangolásában;
29. úgy véli, hogy fontolóra kell venni az USA Biomedical Advanced Research and Development Authority (BARDA) hatóságának megfelelő szervezet létrehozását Európában, amelynek feladata a beszerzés és az ellenintézkedések kidolgozása a bioterrorizmussal, a vegyi, nukleáris és radiológiai fenyegetésekkel, valamint a világméretű influenzajárvánnyal és az egyéb új betegségekkel szemben;
30. kéri az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség szerepének megerősítését annak biztosítása érdekében, hogy az egészségügyi dolgozók ne kerüljenek veszélybe;
31. emlékeztet arra, hogy a Covid19 különösen tragikus hatást gyakorolt a hosszú távú bentlakásos ápolást nyújtó intézményekre Európában, ahol a társadalom legsérülékenyebb tagjait sújtotta a járvány, és néhány tagállamban a koronavírushoz köthető halálos esetek több mint 50 %-a idősek otthonában élők közül került ki; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják ki az események e tragikus fordulatának okait, és dolgozzanak ki megfelelő jogalkotási megoldásokat;

2020. július 10., péntek

32. felszólítja a Bizottságot, hogy sürgősen nyújtson be egy, az uniós egészségügyi dolgozókra vonatkozó új cselekvési tervet, amely figyelembe veszi a világvárvány tapasztalatait annak érdekében, hogy az egészségügyi szakemberek számára új, megfelelő stratégiai és operatív keretet biztosítson;
33. kéri, hogy az antimikrobiális rezisztenciára vonatkozó uniós cselekvési terveket jogilag kötelező erejű intézkedésekkel erősítsék meg annak érdekében, hogy az antimikrobiális szerek használata csak a legszükségesebb esetekre korlátozódjon, és ösztönözzék az új antibiotikumokkal kapcsolatos innovációt;
34. felszólít egy uniós oltási kártya elfogadására;
35. szorgalmazza egy nyilvános kommunikációs portál létrehozását, amely lehetővé tenné az Unió számára, hogy megossza a validált információkat, riasztásokat küldjön a polgároknak, és küzdjön a félretájékoztató ellen; megjegyzi, hogy ez a portál a tájékoztatás, a megelőzési kampányok és a fiatalok oktatására irányuló programok széles körét foglalhatja magában, és hogy a portált az ECDC-vel együttműködésben az erős immunizációs lefedettség európai szintű előmozdítására is fel lehetne használni;
36. felhívja a Bizottságot, hogy a szabványosítás, az interoperabilitás és az adatok megosztásának javítása, valamint az egészségügyi adatokra vonatkozó nemzetközi szabványok elfogadása és előmozdítása érdekében a civil társadalommal konzultálva tegyen javaslatot egy olyan európai egészségügyi adattér létrehozására, amely teljes mértékben tiszteletben tartja az európai adatvédelmi keretet;
37. szorgalmazza az egészségügyi információk átláthatóságára és a félretájékoztató elleni küzdelemre vonatkozó uniós cselekvési terv elfogadását;
38. szilárdan hisz az egységes egészségügyi megközelítés elvében, amely összekapcsolja az emberi egészséget, az állati egészséget és a környezetvédelmet; úgy véli, hogy az éghajlatváltozás, a környezetkárosodás, a biológiai sokféleség csökkenése és a nem fenntartható élelmiszer-termelési módszerek elleni fellépés kritikus fontosságú az embereknek az újonnan megjelenő kórokozókkal szembeni védelme szempontjából; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák az egységes egészségügyi megközelítés elvének megvalósítására irányuló erőfeszítéseket;
39. hangsúlyozza, hogy prioritásként kell kezelni a megelőzést, ami mind a polgárok egészsége, mind a nemzeti egészségügyi költségvetések szempontjából előnyös; felszólítja a Bizottságot, hogy az egészségügyi eredmények javítása érdekében tegyen meg minden szükséges intézkedést az olyan, egészséget meghatározó tényezők kezelésére, mint a dohányzás, az alkoholfogyasztás, a helytelen táplálkozás, a légszennyezés, a veszélyes vegyi anyagoknak való kitettség és az egészségügyi egyenlőtlenségek;
40. kéri, hogy az európai referenciahálózatokat (ERN) terjesszék ki a fertőző betegségekre (például az egészségügyi válságok kezelésével összefüggő ERN létrehozásával) és a nem fertőző betegségekre is;
41. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze és felhívja a tagállamokat az egészséges termékekre, például az idényjellegű gyümölcsökre és zöldségekre vonatkozó alacsonyabb héakulcsok célzottabb alkalmazására;
42. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy „reziliens Európára” vonatkozó stratégiát, amely egy kockázatértékelési térképet és az egészségügyi rendszerek hatékony kezelése és az azokba való beruházás, valamint a világvárványokra adott reakció – így az ellenállóképes uniós ellátási láncok – európai szintű lehetőségeit tartalmazza; kitart amellett, hogy a „reziliens Európa” összefüggésében meg kell erősíteni az európai termelést egy erős egészségügyi ágazat áthelyezése és kiépítése érdekében;
43. összehangolt, együttműködésen alapuló és nyitott megközelítésre szólít fel a kutatás és az innováció területén, amelyben a Bizottság és a tagállamok nagyobb szerepet kapnak az egészségügyi és epidemiológiai kutatások összehangolásában a párhuzamosságok elkerülése és annak érdekében, hogy a kutatás egyebek mellett a szükséges gyógyszerekre, oltóanyagokra, orvostechnikai eszközökre és berendezésekre összpontosítson;
44. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a szellemi tulajdonnal kapcsolatos ösztönzők általában az orvosi biológiai innovációra kifejtett hatását, és tárjon fel hiteles és hatékony alternatívákat az orvosi K+F finanszírozás kizárólagos oltalmaira, amilyen például a szétválasztási mechanizmusokon alapuló számos eszköz;
45. határozottan üdvözlözi az uniós egészségügyi cselekvési program javasolt költségvetésének jelentős növelését; hangsúlyozza azonban, hogy az EU egészségügyi költségvetésének növelése nem korlátozódhat a következő többéves pénzügyi keretre, és hosszú távú beruházásokra és kötelezettségvállalásokra van szükség; kéri egy külön uniós alap létrehozását a kórházi infrastruktúrák és egészségügyi szolgáltatások egyértelmű kritériumok alapján történő meg erősítéséhez;

2020. július 10., péntek

46. rámutat az egészségügyi kutatás alapvető szerepére, és több szinergiát kér a tagállamokban végzett kutatásokkal, valamint egy globális egészségügyi terv részeként szorgalmazza egy uniós egészségügyi akadémiai hálózat létrehozását;
 47. hangsúlyozza, hogy az európai ipar fontos szerepet tölt be a gyógyszeriparban és az egészségüggyel kapcsolatos egyéb területeken; egyértelmű szabályozási keretet kér az európai vállalkozások, valamint a tudományos és egészségügyi kutatás számára elkülönített források számára, mivel a virágzó és technikailag fejlett európai egészségügyi ágazat és a versenyképes kutatóközösség létfontosságú;
 48. üdvözli a Bizottság arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy előterjeszt egy rákellenes uniós cselekvési tervet;
 49. felszólítja a 2021–2027-es időszakra szóló uniós cselekvési terv kidolgozására a mentális egészséggel kapcsolatban, egyenlő figyelmet fordítva a mentális egészség orvosi biológiai és pszichoszociális tényezőire;
 50. kéri egy egészséges időskorra vonatkozó cselekvési terv kidolgozását az idősek életminőségének javítása érdekében;
 51. kéri a ritka és elhanyagolt betegségekre vonatkozó cselekvési terv naprakésszé tételét;
 52. kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be egy javaslatot az európai betegcsoportok független finanszírozásának javítására;
 53. felhívja a Bizottságot, hogy további késedelem nélkül tegyen javaslatot egy, az egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos új stratégiai keretre;
 54. úgy véli, hogy a Covid19-válság tanulságaival is foglalkozni kellene az Európa jövőjéről szóló konferencia keretében, amely egyértelmű javaslatokat terjeszthetne elő arra vonatkozóan, hogy miként lehetne megerősíteni az uniós egészségügyi politikát;
 55. hangsúlyozza az egészségügy nemzetközi dimenzióját; úgy véli, hogy meg kell erősíteni a harmadik országokkal az egészségügyi rendszerek felkészültségével és reagálásával kapcsolatos ismeretek és bevált gyakorlatok cseréje terén folytatott együttműködést; felszólítja az EU-t, hogy teljes mértékben működjön együtt a WHO-val és más nemzetközi szervezetekkel a fertőző betegségek elleni küzdelem, a mindenkire kiterjedő egyetemes egészségügyi ellátás elérése és az egészségügyi rendszerek globális megerősítése érdekében;
 56. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2020. július 23., csütörtök

P9_TA(2020)0206

Az Európai Tanács 2020. július 17–21-i rendkívüli ülésén elfogadott következtetések

Az Európai Parlament 2020. július 23-i állásfoglalása az Európai Tanács 2020. július 17–21-i rendkívüli ülésének következtetéseiről (2020/2732(RSP))

(2021/C 371/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 225., 295., 310., 311., 312., 323 és 324. cikkére, valamint az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2., 3. és 15. cikkére,
 - tekintettel „A 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret – A Parlament álláspontja a megállapodás érdekében” című, 2018. november 14-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel „A 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret és a saját források: ideje megfelelni a polgárok eljárásainak” című, 2019. október 10-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az új többéves pénzügyi keretről, a saját forrásokról és a helyreállítási tervről szóló, 2020. május 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Tanács 2020. július 21-én elfogadott következtetéseire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Covid19-világjárvány emberéletet ezreit oltotta ki Európában és a világban, és példa nélküli válsághoz vezetett, amely katasztrofális következményekkel járt magánszemélyek, családok, munkavállalók és vállalkozások számára, ezért példa nélküli választ is igényel;
- B. mivel Európa helyreállítását az európai zöld megállapodásra, az európai digitális menetrendre, az új ipari stratégiára és a vállalkozói szellemre kell alapozni annak érdekében, hogy gazdaságaink erősebben, ellenállóbban, fenntarthatóbban és versenyképesebben kerüljenek ki a válságból;
- C. mivel az Európai Unió és tagállamai elkötelezték magukat az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendje, a szociális jogok európai pillére és a Párizsi Megállapodás végrehajtása mellett;
- D. mivel az egységes piacot helyrehozhatatlan torzulás fenyegeti;
- E. mivel az Európai Tanács három eredménytelen csúcstalálkozót követően, rendkívül későn fogadta el álláspontját, és ezáltal késleltette a többéves pénzügyi keretről szóló tárgyalásokat;
- F. mivel a többéves pénzügyi keretben előírt hosszú távú uniós prioritásokat nem szabad feláldozni a helyreállítás oltárán;
- G. mivel a Parlamentet teljes mértékben be kell vonni a helyreállítási eszköz végrehajtásába mind a hitelfelvételi, mind pedig a hitelnyújtási műveletek tekintetében;
- H. mivel az átlátható és demokratikus helyreállítás szavatolóját, az Európai Parlamentet a helyreállítási terv utólagos és előzetes ellenőrzésébe egyaránt be kell vonni;
1. mély fájdalommal emlékezik a koronavírus áldozataira, és tiszteleg a világjárvány elleni küzdelemben részt vevő minden dolgozó előtt; úgy véli, hogy e példa nélküli és kivételes körülmények között az EU-ban élő emberek kollektív szolidaritási kötelezettséget viselnek;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0449.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0032.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0124.

2020. július 23., csütörtök

2. üdvözlí, hogy az EU állam- és kormányfői a gazdaság újraindítása érdekében az Európai Parlament májusi javaslatának megfelelően elfogadták egy helyreállítási alap létrehozását; elismeréssel nyugtázza az Európai Helyreállítási Eszköz létrehozását, ami történelmi lépést jelent az EU számára; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy a végleges megállapodásban a „vissza nem térítendő támogatások” összetevő csökkent; emlékeztet arra, hogy az Európai Helyreállítási Eszköz létrehozásához kiválasztott jogalap nem biztosít formális szerepet az Európai Parlament választott képviselőinek;
3. nem fogadja el azonban a 2021-2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló politikai megállapodást, annak jelenlegi formájában; készen áll arra, hogy haladéktalanul konstruktív tárgyalásokat kezdjen a Tanáccsal a javaslat javítása érdekében; emlékeztet a Parlament 2018. novemberi megbízására; hangsúlyozza, hogy a Szerződés 312. cikke értelmében a Parlamentnek egyetértését kell adnia a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletről szóló megállapodáshoz;
4. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nemzeti érdekekhez és álláspontokhoz való, túlságosan gyakran tapasztalható makacs ragaszkodás veszélyezteti a közös megoldások elérését, pedig ez közérdek volna; figyelmeztet arra, hogy a többéves pénzügyi keret csökkentései ellentétesek az EU célkitűzéseivel; úgy véli például, hogy az egészségügyi és a kutatási programok tekintetében javasolt csökkentések a globális világjárvány körülményei között veszélyesek; úgy véli, hogy az oktatás, a digitális transzformáció és az innováció terén javasolt csökkentések veszélybe sodorják az európaiak következő generációjának jövőjét; úgy véli, hogy a szénfüggő régiók átállítását támogató programok javasolt csökkentése ellentétes az EU zöld megállapodásra vonatkozó menetrendjével; úgy véli, hogy a menekültügy, a migráció és a határigazgatás terén javasolt csökkentések veszélyeztetik az EU helyzetét egyre gyorsabban változó és egyre bizonytalanabbá váló világunkban;
5. úgy véli, hogy az EU állam- és kormányfőinek nem sikerült megoldaniuk a Helyreállítási Eszköz visszafizetési tervével kapcsolatos problémát; emlékeztet arra, hogy a visszafizetés tekintetében mindössze három választás áll rendelkezésre: az uniós hozzáadott értékkel rendelkező programok további csökkentése 2058-ig, a tagállami hozzájárulások növelése vagy új saját források létrehozása; úgy véli, hogy egyedül új saját források létrehozása segítheti elő az EU adósságának visszafizetését, és egyúttal megmenti az uniós költségvetést és enyhíti a nemzeti kincstárakra és az uniós polgárokra nehezedő fiskális nyomást is; emlékeztet arra, hogy a Parlament számára az egyetlen elfogadható visszafizetési mód új saját források létrehozása,
6. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Tanács elutasította a javasolt „áthidaló megoldást”, amelynek célja a beruházásokkal kapcsolatos 2020-es akut finanszírozási igények kielégítése volt annak érdekében, hogy azonnali válságreagálást biztosítson az uniós polgárok és a kedvezményezettek számára, és biztosítsa a szükséges finanszírozást az első reakciói intézkedések és a hosszabb távú helyreállítás között;
7. emlékeztet arra, hogy az Európai Tanács többéves pénzügyi keretre vonatkozó következtetései csupán az állam-, illetve kormányfők között kötött politikai megállapodást képviselnek; hangsúlyozza, hogy a Parlament nem fog kész tények előtt meghajolni, és kész megtagadni a többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos egyetértését mindaddig, amíg a Parlament és a Tanács közötti újabb tárgyalások során kielégítő megállapodás nem születik; emlékeztet arra, hogy a Parlamentnek mint társjogalkotónak a többéves pénzügyi keretből finanszírozott 40 uniós program mindegyikét jóvá kell hagynia;
8. utasítja az illetékes parlamenti csoportokat, hogy a hatáskörükbe tartozó jogalkotási dossziékról a háromoldalú egyeztetésekre vonatkozó, adott parlamenti megbízásnak megfelelően tárgyaljanak; utasítja a többéves pénzügyi kerettel/a saját forrásokkal foglalkozó tárgyalócsoportját, hogy a következő megbízás alapján folytassa le a tárgyalásokat;

Az Európai Parlament prioritásai az átfogó megállapodás érdekében

Jogállamiság

9. határozott sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Tanács jelentősen gyengítette a Bizottság és a Parlament arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a többéves pénzügyi keret és az Európai Unió Helyreállítási Eszköz keretében fenntartsák a jogállamiságot, az alapvető jogokat és a demokráciát; ismételten kéri a társjogalkotói munka teljesítését a Bizottság által javasolt mechanizmussal kapcsolatban, amelynek célja az uniós költségvetés védelme abban az esetben, ha az EUSZ 2. cikkében foglalt értékeket rendszerszintű veszély fenyegeti, és ha az Unió pénzügyi érdekei forognak kockán; hangsúlyozza, hogy az eredményesség biztosítása érdekében ezt a mechanizmust fordított minősített többséggel kell aktiválni; hangsúlyozza, hogy e mechanizmusnak nem szabad érintenie kormányzati szervek vagy tagállamok azon kötelezettségét, hogy a végső kedvezményezettek részére kifizetéseket teljesítsenek; hangsúlyozza, hogy a jogállamiságról szóló [XXX/XXX] rendelet elfogadása együttdöntési eljárás keretében történik majd;

Saját források

10. ismételten hangsúlyozza, hogy a Parlament nem fogja egyetértését adni a többéves pénzügyi kerethez mindaddig, amíg nem születik megállapodás az uniós saját források rendszerének reformjáról, amely magában foglalja többek között új saját források kosarának bevezetését a 2021-2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret végéig azzal a céllal, hogy legalább fedezze az Európai Unió Helyreállítási Eszközzel kapcsolatos (tőke- és kamattörlesztési) költségeket, biztosítva az Európai Unió Helyreállítási Eszköz visszafizetési tervének hitelességét és fenntarthatóságát; hangsúlyozza, hogy e kosárnak a bruttó nemzeti jövedelmen (GNI) alapuló hozzájárulások részarányának csökkentésére is törekednie kell;

2020. július 23., csütörtök

11. hangsúlyozza ezért, hogy a reformnak új saját forrásokból álló kosarat is tartalmaznia kell, és e forrásoknak már 2021. január 1-jétől be kell épülniük az uniós költségvetésbe; hangsúlyozza, hogy a műanyag-hozzájárulás csupán az első, részleges lépést jelenti a Parlament ezen elvárásának teljesítése felé; tárgyalni kíván egy jogilag kötelező erejű, a költségvetési hatóság jóváhagyásához kötött ütemtervről, amely szerint a következő többéves pénzügyi keret első felének folyamán kiegészítő új saját források kerülnek bevezetésre, ilyenek például az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (és annak jövőbeli bővítésből származó bevételek), a szén-dioxid-kibocsátás határokon történő kiigazítására szolgáló mechanizmus, egy digitális adó, a pénzügyi tranzakciókra kivetendő globális adó és a közös összevont társaságiadó-alap; kéri, hogy a többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálatát használják fel arra, hogy szükség esetén a 2021-2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret második felében kiegészítő saját forrásokat bocsássanak rendelkezésre annak biztosítása érdekében, hogy a 2021-2027 közötti időszakra vonatkozó keret végére megvalósuljon a célkitűzés;

12. ismételtlen leszögezi, hogy álláspontja szerint minden kivezetési és egyéb korrekciós mechanizmust a lehető legrövidebb időn belül teljesen el kell törölni; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Tanács nemcsak megtartotta, hanem még növelte is a némely tagállamok számára kedvező kivezetéseket; megerősíti álláspontját a vámok beszedési költségével kapcsolatban, amelyet az eredetileg javasolt részarányban, 10 %-ban kell meghatározni;

Kiemelt uniós programok

13. sajnálatának ad hangot a jövőorientált programok tekintetében mind a 2021-2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretben, mind az Európai Unió Helyreállítási Eszközben eszközölt csökkentések miatt; úgy véli, hogy e csökkentések alapjaiban rendítik meg a fenntartható és ellenállóképes helyreállítást; kijelenti, hogy a 2021-2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret tekintetében a Bizottság javaslatában meghatározott költségvetésnél alacsonyabb költségvetés nem járható és nem is fogadható el; hangsúlyozza, hogy a Bizottság a legutóbbi javaslatában a programok közül számosnak a finanszírozását rendkívül alacsony szinten határozta meg arra számítva, hogy az Európai Unió Helyreállítási Eszköz keretében majd kiegészülnek; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Tanács ezt a logikát felszámolta és törölte a kiegészítések többségét; ismételtlen leszögezi, hogy kitart a következő többéves pénzügyi keret – és annak hosszú távú beruházásai és politikái – megfelelő finanszírozása mellett, ezeket ugyanis az Európai Unió Helyreállítási Eszköz azonnali finanszírozásának szükségessége miatt veszélyeztetni nem szabad; tárgyalni kíván arról, hogy kiemelt uniós programok célzott megerősítést kapjanak a következő többéves pénzügyi keretben;

14. hangsúlyozza, hogy az intézményközi tárgyalásoknak ki kell terjedniük a többéves pénzügyi keret fejezetenkénti és programonkénti konkrét adataira; hangsúlyozza annak veszélyét, hogy kiemelt programok finanszírozása 2020 és 2021 között drasztikusan, hirtelen lecsökken; rámutat továbbá, hogy 2024-től az egész uniós költségvetés a 2020-as szint alatt lesz, ami veszélyezteti az EU kötelezettségvállalásait és prioritásait, nevezetesen a zöld megállapodást és a digitális menetrendet; kitart amellett, hogy az Európai Tanács által javasolt összegeken felüli célzott emelésekkel kell ellátni az éghajlattal, a digitális átállással, az egészségüggyel, az ifjúsággal, a kultúrával, az infrastruktúrával, a kutatással, a határigazgatással és a szolidaritással kapcsolatos programokat (ilyenek például az Európai horizont, az InvestEU, az Erasmus+, az európai gyermekgarancia, a Méltányos Átállást Támogató Alap, a Digitális Európa, az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz, a LIFE+, az EU az egészségügyért program, az Integrált Határigazgatási Alap, a Kreatív Európa, a Polgárok, egyenlőség, jogok és értékek program, az Európai Védelmi Alap, a Szomszédügyi, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz és a humanitárius segítségnyújtás), valamint az ezekhez kapcsolódó ügynökségeket és az Európai Ügyészség Európai Munkaügyi Hatóságát;

Horizontális kérdések

15. hangsúlyozza, hogy a politikai prioritások és a kiadási programok összehangolása érdekében rendkívül fontos a horizontális elvek beépítése nemcsak a többéves pénzügyi keretre és az Európai Unió Helyreállítási Eszközre vonatkozó rendelkezésekbe, hanem minden más vonatkozó jogszabályba, az ENSZ fenntartható fejlesztési céljaiba, a hosszú távú uniós célkitűzések versenyképes és jövőorientált módon történő teljesítésébe, a méltányos és társadalmilag inkluzív átmenetbe, az éghajlatváltozással kapcsolatos, jogilag kötelező 30 %-os kiadási célkitűzésbe és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos 10 %-os kiadási célkitűzésbe; hangsúlyozza ezért, hogy mihamarabb átlátható, átfogó és végiggondolt nyomonkövetési módszertant kell elfogadni, és azt szükség esetén a többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálata során ki kell igazítani mind az éghajlattal, mind pedig a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kiadások tekintetében; rámutat, hogy a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletbe és az Európai Unió Helyreállítási Eszközről szóló rendeletbe egyaránt be kell építeni a „ne árts” elvet; hangsúlyozza továbbá, hogy fokozatosan meg kell szüntetni a fosszilis tüzelőanyagok támogatását; felhívja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról szóló rendeletre való hivatkozást;

16. határozottan támogatja a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésének és a nemek közötti egyenlőségre gyakorolt hatással kapcsolatos kötelezettségeknek (a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezésnek) a bevezetését mind a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletbe, mind pedig az Európai Unió Helyreállítási Eszközről szóló rendeletbe; úgy véli ezért, hogy mihamarabb átlátható, átfogó és végiggondolt nyomonkövetési módszertant kell elfogadni, és azt a többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálata során ki kell igazítani;

2020. július 23., csütörtök

17. kéri, hogy a többéves pénzügyi keret jogilag kötelező erejű felidős felülvizsgálata legkésőbb 2024 végéig lépjen hatályba; hangsúlyozza, hogy e felülvizsgálatnak ki kell terjednie a 2025-2027 közötti időszakra vonatkozó felső határookra, az Európai Unió Helyreállítási Eszköz le nem kötött és visszavont előirányzatainak újraelosztására, kiegészítő saját források bevezetésére, valamint az éghajlattal és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzések végrehajtására;

18. hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keretről folytatott korábbi tárgyalások során elfogadott, a többéves pénzügyi keretre vonatkozó rugalmassági rendelkezések döntő fontosságú segítséget nyújtottak a költségvetési hatóságok számára a jelenlegi időszakban tapasztalt példátlan és előre nem látható válságok kezelésében; úgy véli ezért, hogy a többéves pénzügyi keretre vonatkozóan a Bizottság által javasolt rugalmassági rendelkezések a minimális szintet jelentik a következő többéves pénzügyi keretben, és további javításokról kíván tárgyalni; ellenez ezzel összefüggésben a többéves pénzügyi keret speciális eszközeinek leépítésére és összevonására irányuló minden kísérletet, és kijelenti, hogy az ilyen eszközök költségvetési egyenlegek szellemében tárgyaltak, és teljes mértékben figyelmen kívül hagyták az egységes piachoz és az EU egész közösségéhez történő csatlakozások általános előnyeit; felkéri a Tanácsot annak indokolására, hogy miért csökkentette jelentős mértékben a ReactEU, az Európai horizont, az EU az egészségügyért program, valamint a Szomszédosági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz költségvetését a világvárossal összefüggésben, az InvestEU és a méltányos átmenet biztosító alap költségvetését pedig a zöld megállapodással összefüggésben;

A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz és a demokratikus elv

19. tudomásul veszi az Európai Unió Helyreállítási Eszköz teljes mértékére vonatkozó megállapodást; sajnálatát fejezi ki a vissza nem térítendő támogatások összetevőinek jelentős csökkentése miatt – különösen olyan innovatív programok megszüntetése miatt, mint a Szolvenctámogatási Eszköz –, ez ugyanis felborítja a vissza nem térítendő támogatások és a hitelek közötti egyensúlyt, és aláássa a helyreállítási erőfeszítéseket; úgy véli, hogy ezek a megnyirbálások csökkenteni fogják az eszköz erejét és a gazdaságra gyakorolt átalakító hatását; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamok ismét a működési költségvetési egyenlegek szellemében tárgyaltak, és teljes mértékben figyelmen kívül hagyták az egységes piachoz és az EU egész közösségéhez történő csatlakozások általános előnyeit; felkéri a Tanácsot annak indokolására, hogy miért csökkentette jelentős mértékben a ReactEU, az Európai horizont, az EU az egészségügyért program, valamint a Szomszédosági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz költségvetését a világvárossal összefüggésben, az InvestEU és a méltányos átmenet biztosító alap költségvetését pedig a zöld megállapodással összefüggésben;

20. kéri annak biztosítását, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz reformjai és beruházásai teremszenek szinergiákat a meglévő uniós alapokkal és célkitűzésekkel, valódi európai hozzáadott értéket teremszenek és hosszú távú célokat kövessenek;

21. ellenzi az Európai Tanácsnak a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz irányítására vonatkozó álláspontját, amely a közösségi módszert elvetve kormányközi megközelítést tesz magáévá; úgy véli, hogy az efféle megközelítés csak bonyolítani fogja a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz működését, és gyengíti majd legitimitását; emlékeztet arra, hogy a Parlament az EU egyetlen közvetlenül megválasztott intézménye; felszólít előzetes demokratikus és parlamenti ellenőrzés lefolytatására, és ezért kéri, hogy vonják be a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokba, valamint annak utólagos ellenőrzésébe is, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében rendelkezésre bocsátott pénzt megfelelően – az uniós polgárok és az EU érdekét szolgálva – költik-e el, valódi uniós hozzáadott értéket terem-e, és támogatja-e a gazdasági és társadalmi ellenálló képességet; kéri az összes végső kedvezményezett teljes átláthatóságának biztosítását; határozott véleménye szerint a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz kezeléséért felelős biztosoknak teljes mértékben elszámoltathatóknak kell lenniük a Parlament felé;

22. emlékeztet arra, hogy a Parlament a Tanáccsal együtt a költségvetési hatóság; kéri ezzel összefüggésben, hogy a közösségi módszerrel összhangban teljes mértékben vonják be a Helyreállítási Eszközbe; kéri, hogy a Bizottság terjesszen elő célzott felülvizsgálatot a költségvetési rendelet, valamint a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló intézményközi megállapodás tekintetében annak érdekében, hogy rögzítse a költségvetési hatóság szerepét a külső címzett bevételek éves költségvetési eljárás keretében történő engedélyezésében;

23. hangsúlyozza, hogy az egyértelmű és reális visszafizetési terv az Európai Unió Helyreállítási Eszköz általános sikerének záloga, és az EU egésze számára a hitelesség próbája; úgy véli, hogy a keletkezett adósság visszafizetése nem történhet a jövőbeli uniós költségvetések és európaiak nemzedékeinek kárára, a törlesztést tehát a lehető legrövidebb időn belül meg kell kezdeni; kéri, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz kiadásait egyértelműen tüntessék fel ilyen kiadásként, valamint vessék megfelelő átláthatósági követelmények alá, többek között kötelezővé téve a végső kedvezményezettek jegyzékének közzétételét;

24. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió Helyreállítási Eszközzel kapcsolatos valamennyi költséget (tőke- és kamattörlesztést) a költségvetésben a többéves pénzügyi keret felső határain felül kell szerepeltetni;

Biztonsági háló uniós programok vagy „vészhelyzeti terv” kedvezményezettjei számára

25. rámutat, hogy 2018 novembere óta készen áll a tárgyalásokra, és hangsúlyozza, hogy nem kényszeríthető rossz megállapodás elfogadására; kijelenti, hogy érdemi tárgyalásokat kíván kezdeni a Tanáccsal valamennyi fent említett vonatkozásban annak érdekében, hogy egyetértést adjon a 2021-2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló rendelethez;

2020. július 23., csütörtök

26. úgy véli azonban, hogy a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó bármely politikai megállapodást legkésőbb október végéig el kellene érni annak érdekében, hogy az új programok 2021. január 1-jei zökkenőmentes elindítása ne kerüljön veszélybe; emlékeztet arra, hogy ha az új többéves pénzügyi keretet nem fogadják el időben, akkor az EUMSZ 312. cikkének (4) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmében a jelenlegi keret utolsó évére vonatkozó felső határt és egyéb rendelkezéseket ideiglenesen meg kell hosszabbítani; rámutat, hogy a többéves pénzügyi keret vészhelyzeti terve mind jogi, mind politikai szempontból teljes mértékben összeegyeztethető a helyreállítási tervvel és az új többéves pénzügyi keret programjainak elfogadásával;

o

o o

27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, az Európai Tanácsnak és a Bizottságnak.

2020. július 8., szerda

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2020)0177

Elektronikus áruszállítási információk *II**

Az Európai Parlament 2020. július 8-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatban kialakított álláspontjáról az elektronikus áruszállítási információkról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából (05142/1/2020 – C9-0103/2020 – 2018/0140(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2021/C 371/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (05142/1/2020 – C9-0103/2020),
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2018. október 17-i véleményére ⁽¹⁾,
 - a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2018)0279) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra,
 - tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 67. és 40. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A9-0119/2020),
1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjával;
 2. megállapítja, hogy a jogi aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
 3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
 4. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogi aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodjon annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 62., 2019.2.15., 265. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, 2019.3.12., P8_TA(2019)0139.

2020. július 8., szerda

P9_TA(2020)0178

Helga Berger kinevezése a Számvevőszék tagjának

**Az Európai Parlament 2020. július 8-i határozata Helga Bergernek a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről
(C9-0129/2020 – 2020/0802(NLE))**

(Konzultáció)

(2021/C 371/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C9-0129/2020),
 - tekintettel eljárási szabályzata 129. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A9-0126/2020),
- A. mivel a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága ekkor értékelte – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286.cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek szempontjából – a javasolt jelölt képességeit;
- B. mivel 2020. június 25-i ülésén a Költségvetési Ellenőrző Bizottság meghallgatta a Tanács számvevőszéki tagjelöltjét;
1. kedvezően véleményezi a Tanács Helga Berger számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatát;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, valamint az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.

2020. július 8., szerda

P9_TA(2020)0179

Az Európai Bankfelügyeleti Hatóság ügyvezető igazgatójának kinevezése**Az Európai Parlament 2020. július 8-i határozata az Európai Bankhatóság ügyvezető igazgatójának kinevezésére irányuló javaslatról (C9-0080/2020 – 2020/0905(NLE))****(Jóváhagyás)**

(2021/C 371/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Bankhatóság felügyelőtanácsának 2020. március 5-i javaslatára (C9-0080/2020),
 - tekintettel az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat⁽¹⁾ hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelet 51. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az uniós gazdasági és monetáris ügyekkel kapcsolatos pozíciók jelöltjei közötti nemi egyensúlyról szóló, 2019. március 14-i állásfoglalására⁽²⁾,
 - tekintettel a gazdasági és monetáris unió intézményeiről és szerveiről, illetve a közszolgálati jogviszony megszűnése utáni összeférhetetlenség megelőzéséről szóló, 2020. január 16-i állásfoglalására⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Bankhatóság ügyvezető igazgatójának kinevezésére irányuló javaslatról szóló, 2020. január 30-i határozatára⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 131. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0132/2020),
- A. mivel az Európai Bankhatóság előző ügyvezető igazgatója 2020. január 31-jével lemondott tisztségéről;
- B. mivel 2020. március 5-én az Európai Bankhatóság felügyelőtanácsa nyílt pályázati eljárást követően javasolta François-Louis Michaud ügyvezető igazgatónak való kinevezését öt éves hivatali időre, az 1093/2010/EU rendelet 51. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban;
- C. mivel 2020. június 29-én a Gazdasági és Monetáris Bizottság meghallgatta François-Louis Michaud, aki nyitóbeszédet mondott, majd válaszolt a bizottság tagjai által feltett kérdésekre;
1. jóváhagyja François-Louis Michaud-nak az Európai Bankhatóság ügyvezető igazgatójává történő kinevezését;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Bankhatóságnak, valamint a tagállamok kormányainak.

⁽¹⁾ HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0211.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0017.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0023.

2020. július 8., szerda

P9_TA(2020)0180

Az 1303/2013/EU rendeletnek az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésre elkülönített források tekintetében történő módosítása *I**

Az Európai Parlament 2020. július 8-i jogalkotási állásfoglalása az 1303/2013/EU rendeletnek az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésre elkülönített források tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0206 – C9-0145/2020 – 2020/0086(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2021/C 371/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0206),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 177. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0145/2020),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2020. június 10-i véleményére ⁽¹⁾,
 - a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2020. június 17-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A9-0111/2020),
- A. Mivel sürgősségi okokból megalapozott, hogy a szavazásra a szubszidiaritás és az arányosság alkalmazásáról szóló 2. sz. jegyzőkönyv 6. cikkében meghatározott nyolc hetes határidő lejártá előtt kerüljön sor;
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslata helyébe másik szöveget szándékozik léptetni, azt lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2020)0086

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2020. július 8-án került elfogadásra az 1303/2013/EU rendeletnek az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés számára elkülönített összeg forrásai tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2020/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2020/1041 rendelettel.)

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

2020. július 8., szerda

P9_TA(2020)0181

Az (EU) 2017/2454 rendelet módosítása az alkalmazás kezdőnapja tekintetében a Covid19-válság kitörése miatt *

Az Európai Parlament 2020. július 8-i jogalkotási állásfoglalása az (EU) 2017/2454 rendeletnek az alkalmazás kezdőnapja tekintetében a Covid19-válság kitörése miatt történő módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0201 – C9-0136/2020 – 2020/0084(CNS))

(Különleges jogalkotási eljárás – konzultáció)

(2021/C 371/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0201),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 113. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C9-0136/2020),
 - tekintettel eljárási szabályzata 82. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0123/2020),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak módosított formájában;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
 3. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

2020. július 8., szerda

Módosítás 1
Rendeletre irányuló javaslat
4 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (4a) *Bár a Covid19 kitörése valós nehézségeket okoz a nemzeti közigazgatásoknak, mégsem használható fel ürügyként a közösen elfogadott szabályok végrehajtásának további halogatására. A járvány kitörése előtt egyes tagállamok jelezték, hogy késedelemre kell számítani az új rendszer végrehajtása terén. A Covid19 kitörésével összefüggő közvetlen nehézségeken túlmenően, a kormányok nem tekinthetnek el az új rendszer végrehajtására irányuló erőfeszítésektől. Azok a tagállamoknak, amelyek esetében a szabályok maradéktalan végrehajtása késedelmet szenvedhet az előttük álló nehézségek miatt, az e-kereskedelemre vonatkozó csomag helyes és teljes körű végrehajtásának biztosítása érdekében igénybe kell venniük a Bizottság által biztosított technikai támogatást. Az e-kereskedelemre vonatkozó csomag célkitűzései – az európai kkv-k globális versenyképességének elősegítése, az uniós eladókra nehezedő adminisztratív terhek könnyítése és annak biztosítása, hogy az online platformok hozzájáruljanak egy méltányosabb héabeszedési rendszerhez, küzdve az adócsalás ellen – minden vállalat számára az egyenlő versenyfeltételek kulcstényezőit jelentik, ami különösen nagy jelentőségre tesz szert a Covid19 utáni helyreállítás összefüggésében.*

2020. július 8., szerda

Módosítás 2

Rendeletre irányuló javaslat

5 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (5) Figyelembe véve azokat a kihívásokat, amelyekkel a tagállamoknak a Covid19-válság kezelése során szembe kell nézniük, valamint azt, hogy az új rendelkezések azon az elven alapulnak, miszerint valamennyi tagállamnak naprakésszé kell tennie informatikai rendszerét ahhoz, hogy képes legyen alkalmazni az (EU) 2017/2454 rendeletben megállapított rendelkezéseket és ezáltal biztosítsa az információk összegyűjtésének és továbbításának, valamint a kifizetések teljesítésének a módosított szabályozások szerinti végrehajtását, e rendelet alkalmazásának kezdőnapját indokolt hat hónappal elhalasztani. **Helyénvaló hat hónapos halasztást előírni, mivel a tagállamok további költségvetési veszteségeinek minimalizálása érdekében a késedelmet a lehető leg-rövidebb időre kell korlátozni.**

Módosítás

- (5) Figyelembe véve azokat **az új** kihívásokat, amelyekkel a tagállamoknak a Covid19-válság **kitörése miatt** szembe kell nézniük, valamint azt, hogy az új rendelkezések azon az elven alapulnak, miszerint valamennyi tagállamnak naprakésszé kell tennie informatikai rendszerét ahhoz, hogy képes legyen alkalmazni az (EU) 2017/2454 rendeletben megállapított rendelkezéseket és ezáltal biztosítsa az információk összegyűjtésének és továbbításának, valamint a kifizetések teljesítésének a módosított szabályozások szerinti végrehajtását, e rendelet alkalmazásának kezdőnapját indokolt **lehet három** hónappal elhalasztani. **A halasztás nem kívánatos, mert bevételkieséshez és megnövelt héahianyhoz vezet, miközben fenntartja a nem uniós és az uniós eladók közötti tisztességtelen versenyt. Ugyanakkor egy háromhónapos halasztás indokolt lehet, mivel a legtöbb tagállamban egybeesik a kijárási korlátozások időszakával. Egy ennél hosszabb halasztás megnövelné a héacsalások kockázatát éppen akkor, amikor a közpénztartalék feltöltésre szorul a világijárvány, valamint annak gazdasági-társadalmi következményei elleni küzdelem érdekében. Egy hosszabb, hathónapos halasztás 2,5 milliárd és 3,5 milliárd euró közötti bevételkiesést okozhatna a tagállamok számára. A Covid19 kitörése okozta válság fényében kulcsfontosságú, hogy elejét vegyünk a további bevételcsökkenésnek.**

Módosítás 3

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 1 pont – a pont

(EU) 2017/2454 rendelet

1 cikk – 7 pont – a pont – cím – 2 szakasz

A Bizottság által javasolt szöveg

2015. január 1-jétől 2021. **június 30-ig** alkalmazandó rendelkezések

Módosítás

2015. január 1-jétől 2021. **március 31-ig** alkalmazandó rendelkezések

2020. július 8., szerda

Módosítás 4

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 1 pont – b pont – i pont

(EU) 2017/2454 rendelet

1 cikk – 7 pont – b pont – cím – 3 szakasz

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

2021. **július 1-jétől** alkalmazandó rendelkezések

2021. **április 1-jétől** alkalmazandó rendelkezések

Módosítás 5

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 2 pont

(EU) 2017/2454 rendelet

2 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Ezt a rendeletet 2021. **július 1-jétől** kell alkalmazni.

Ezt a rendeletet 2021. **április 1-jétől** kell alkalmazni.

2020. július 9., csütörtök

P9_TA(2020)0184

A közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályok és végrehajtási követelmények *II**

Az Európai Parlament 2020. július 9-i jogalkotási állásfoglalása a közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályoknak a 96/71/EK irányelv és a 2014/67/EU irányelv tekintetében való meghatározásáról, a 2006/22/EK irányelvnek a végrehajtási követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint az 1024/2012/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (05112/1/2020 – C9-0106/2020 – 2017/0121(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2021/C 371/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (05112/1/2020 – C9-0106/2020),
 - tekintettel a Lengyel Köztársaság Szenátusa által a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv alapján benyújtott, indokolt véleményre, amely szerint a jogalkotási aktus tervezete nem egyeztethető össze a szubszidiaritás elvével,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2018. január 18-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának 2018. február 1-jei véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2017)0278) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 67. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A9-0114/2020),
1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjával;
 2. megállapítja, hogy a jogi aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
 3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
 4. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogi aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodik annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 197., 2018.6.8., 45. o.

⁽²⁾ HL C 176., 2018.5.23., 57. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, 2019.4.4., P8_TA(2019)0339.

2020. július 9., csütörtök

P9_TA(2020)0185

Napi és heti vezetési idő, minimum szünetek és pihenőidők, valamint menetíró készülékkel történő helymeghatározás ***II

Az Európai Parlament 2020. július 9-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatban kialakított álláspontjáról az 561/2006/EK rendeletnek a maximális napi és heti vezetési időre, a minimum szünetekre, valamint a napi és heti pihenőidőre vonatkozó minimumkövetelmények tekintetében és a 165/2014/EU rendeletnek a menetíró készülékkel történő helymeghatározás tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából (05114/1/2020 – C9-0104/2020 – 2017/0122(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2021/C 371/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (05114/1/2020 – C9-0104/2020),
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2018. január 18-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának 2018. február 1-jei véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2017)0277) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 67. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A9-0115/2020),
1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjával;
 2. megállapítja, hogy a jogi aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
 3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
 4. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogi aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodik annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 197., 2018.6.8., 45. o.

⁽²⁾ HL C 176., 2018.5.23., 57. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, 2019.4.4., P8_TA(2019)0340.

2020. július 9., csütörtök

P9_TA(2020)0186

Alkalmazkodás a közúti szállítási ágazati fejleményekhez *II**

Az Európai Parlament 2020. július 9-i jogalkotási állásfoglalása az 1071/2009/EK rendeletnek, az 1072/2009/EK rendeletnek és az 1024/2012/EU rendeletnek a közúti fuvarozási ágazati fejleményekre tekintettel történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (05115/1/2020 – C9-0105/2020 – 2017/0123(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2021/C 371/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (05115/1/2020 – C9-0105/2020),
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2018. január 18-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának 2018. február 1-jei véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2017)0281) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 67. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A9-0116/2020),
1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjával;
 2. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
 3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
 4. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogalkotási aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodik annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 197., 2018.6.8., 38. o.

⁽²⁾ HL C 176., 2018.5.23., 57. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, 2019.4.4., P8_TA(2019)0341.

2020. július 9., csütörtök

P9_TA(2020)0187

Felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogás mellőzése: a költségvetésiterv-javaslatok monitoringjára és értékelésére, valamint az euróövezeti tagállamok túlzott hiánya kiigazításának biztosítására vonatkozó közös rendelkezések

Az Európai Parlament 2020. július 9-i határozata a költségvetésiterv-javaslatok monitoringjára és értékelésére, valamint az euróövezeti tagállamok túlzott hiánya kiigazításának biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről szóló 473/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet kiegészítéséről szóló 877/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról szóló 2020. június 19-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzésére (C(2020)04140 – 2020/2695(DEA))

(2021/C 371/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (C(2020)04140),
 - tekintettel a Bizottság 2020. június 22-i levelére, amelyben kéri az Európai Parlamenttől annak kinyilvánítását, hogy nem emel kifogást a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság által a Bizottsági Elnökök Értekezletének elnökéhez intézett 2020. július 3-i levélre,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,
 - tekintettel a költségvetésiterv-javaslatok monitoringjára és értékelésére, valamint az euróövezeti tagállamok túlzott hiánya kiigazításának biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről szóló, 2013. május 21-i 473/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 10. cikke (3) bekezdésére és 14. cikke (5) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 111. cikkének (6) bekezdésére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság határozatra irányuló ajánlására,
 - tekintettel arra, hogy az eljárási szabályzata 111. cikke (6) bekezdésének harmadik és negyedik franciabekezdésében említett határidőn belül – amely 2020. július 9-én járt le – nem érkezett kifogás,
- A. mivel az eurócsoport 2020. április 9-i ülésén az euróövezeti tagállamok pénzügyminiszterei a Covid19-világjárványra adott válaszként javasolták a pandémiás válsághelyzet kezelését célzó támogatás létrehozását, amely az Európai Stabilitási Mechanizmus szigorított feltételekhez kötött hitelkeretén alapul;
- B. mivel az eurócsoport jelentése szerint a pandémiás válsághelyzet kezelését célzó támogatáshoz való hozzáférés egyetlen követelménye az, hogy a támogatást kérő euróövezeti tagállamok vállalják, hogy ezt a hitelkeretet a Covid19-válság miatt felmerülő közvetlen és közvetett egészségügyi, gyógyítási és megelőzési költségek hazai finanszírozására használják fel;
- C. mivel Dombrowskis ügyvezető alelnök és Gentiloni biztos 2020. május 7-én kelt közös levelükben bejelentették, hogy módosítani kívánják a költségvetésiterv-javaslatok monitoringjára és értékelésére, valamint az euróövezeti tagállamok túlzott hiánya kiigazításának biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről ⁽²⁾ szóló 473/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet kiegészítéséről szóló, 2013. június 27-i 877/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletet a pandémiás válsághelyzet kezelését célzó támogatást lehívó tagállamokra vonatkozó jelentéstételi követelmények további pontosítása érdekében;
- D. mivel a felhatalmazáson alapuló jogi aktus módosítja a jelentéstételi követelményeket és – tekintettel a pandémiás válsághelyzet kezelését célzó támogatás rendkívül konkrét és korlátozott hatályára – rögzíti, hogy a jelenlegi helyzetben történő jelentéstétel csak a pandémiás válsághelyzet kezelését célzó támogatás azon forrásaira vonatkozik, amelyeket a Covid19-válság miatt felmerülő közvetlen és közvetett egészségügyi, gyógyítási és megelőzési költségek fedezésére használnak fel, a jogi aktus új II. melléklete pedig tartalmazza a kapcsolódó jelentéstételi formanyomtatványt;

⁽¹⁾ HL L 140., 2013.5.27., 11. o.

⁽²⁾ HL L 244., 2013.9.13., 23. o.

2020. július 9., csütörtök

- E. mivel e felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak a lehető leghamarabb hatályba kell lépnie a pandémiás válsághelyzet kezelését célzó támogatást lehívó tagállamokra vonatkozó jelentéstételi követelmények észszerűsítése érdekében;
1. kijelenti, hogy a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben nem emel kifogást;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2020. július 9., csütörtök

P9_TA(2020)0188

Európai polgári kezdeményezés: a gyűjtési, ellenőrzési és vizsgálati szakaszokra vonatkozó határidőkkel kapcsolatos ideiglenes intézkedések a Covid19-járványra tekintettel *I**

Az Európai Parlament 2020. július 9-i jogalkotási állásfoglalása a Covid19-világjárványra tekintettel az európai polgári kezdeményezésről szóló (EU) 2019/788 rendeletben előírt gyűjtési, ellenőrzési és vizsgálati szakaszokra vonatkozó határidőkkel kapcsolatos ideiglenes intézkedések meghatározásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0221 – C9-0142/2020 – 2020/0099(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2021/C 371/24)

Az Európai Parlament.

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára COM(2020)0221),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 24. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0142/2020),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra és a Tanács képviselőjének 2020. június 30-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 59. és 163. cikkére,
 1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot ⁽¹⁾;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslata helyébe másik szöveget szándékozik léptetni, azt lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2020)0099

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2020. július 9-én került elfogadásra a Covid19-világjárványra tekintettel az európai polgári kezdeményezésről szóló (EU) 2019/788 rendeletben előírt gyűjtési, ellenőrzési és vizsgálati szakaszokra vonatkozó határidőkkel kapcsolatos ideiglenes intézkedések megállapításáról szóló (EU) 2020/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2020/1042 rendelettel.)

⁽¹⁾ Ez az álláspont lép a 2020. június 19-én elfogadott módosítások helyébe (Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0172).

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0189

Az (EU) 2017/2455 és az (EU) 2019/1995 irányelv módosítása az átültetési határidő és az alkalmazás kezdőnapja tekintetében a Covid19-válság kitörése miatt *

Az Európai Parlament 2020. július 10-i jogalkotási állásfoglalása az (EU) 2017/2455 és az (EU) 2019/1995 irányelvnek az átültetési határidő és az alkalmazás kezdőnapja tekintetében a Covid19-válság kitörése miatt történő módosításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2020)0198 – C9-0137/2020 – 2020/0082(CNS))

(Különleges jogalkotási eljárás – konzultáció)

(2021/C 371/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0198),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 113. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C9-0137/2020),
 - tekintettel eljárási szabályzata 82. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0122/2020),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak módosított formájában;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
 3. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

2020. július 10., péntek

Módosítás 1
Határozatra irányuló javaslat
3 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3a) *Bár a Covid19 kitörése valós nehézségeket okoz a nemzeti közigazgatásoknak, mégsem használható fel ürügyként a közösen elfogadott szabályok végrehajtásának további halogatására. A járvány kitörése előtt egyes tagállamok jelezték, hogy késedelemre kell számítani az új rendszer végrehajtása terén. A Covid19 kitörésével összefüggő közvetlen nehézségeken túlmenően, a kormányok nem tekinthetnek el az új rendszer végrehajtására irányuló erőfeszítésektől. Azoknak a tagállamoknak, amelyek esetében a szabályok maradéktalan végrehajtása késedelmet szenvedhet az előttük álló nehézségek miatt, az e-kereskedelemre vonatkozó csomag helyes és teljes körű végrehajtásának biztosítása érdekében igénybe kellene venniük a Bizottság által biztosított technikai támogatást. Az e-kereskedelemre vonatkozó csomag célkitűzései – az európai kkv-k globális versenyképességének elősegítése, az uniós eladókra nehezedő adminisztratív terhek könnyítése és annak biztosítása, hogy az online platformok hozzájáruljanak egy méltányosabb héabeszedési rendszerhez, küzdve az adócsalás ellen – minden vállalat számára az egyenlő versenyfeltételek kulcs tényezőit jelentik, ami különösen nagy jelentőségre tesz szert a Covid19 utáni helyreállítás összefüggésében.*

2020. július 10., péntek

Módosítás 2

Határozatra irányuló javaslat

4 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (4) Figyelembe véve azokat **a** kihívásokat, amelyekkel a tagállamoknak a Covid19-válság **kezelése során** szembe kell nézniük, valamint azt, hogy az új rendelkezések azon az elven alapulnak, hogy valamennyi tagállamnak naprakésszé kell tennie informatikai rendszerét annak érdekében, hogy alkalmazni tudja az (EU) 2017/2455 és az (EU) 2019/1995 irányelvben foglalt rendelkezéseket, és ezáltal biztosítsa az információk összegyűjtésének és továbbításának, valamint a kifizetések teljesítésének a módosított szabályozások szerinti végrehajtását, ezen irányelvek átültetésének határidejét és alkalmazásának kezdőnapját indokolt **hat** hónappal későbbre halasztani. **Helyénvaló hathónapos halasztást előírni, mivel a tagállamok további költségvetési veszteségeinek minimalizálása érdekében a késedelmet a lehető legrövidebb időre kell korlátozni.**

Módosítás

- (4) Figyelembe véve azokat **az új** kihívásokat, amelyekkel a tagállamoknak a Covid19-válság **kitörése miatt** szembe kell nézniük, valamint azt, hogy az új rendelkezések azon az elven alapulnak, hogy valamennyi tagállamnak naprakésszé kell tennie informatikai rendszerét annak érdekében, hogy alkalmazni tudja az (EU) 2017/2455 és az (EU) 2019/1995 irányelvben foglalt rendelkezéseket, és ezáltal biztosítsa az információk összegyűjtésének és továbbításának, valamint a kifizetések teljesítésének a módosított szabályozások szerinti végrehajtását, ezen irányelvek átültetésének határidejét és alkalmazásának kezdőnapját indokolt **lehet három** hónappal későbbre halasztani. **A halasztás nem kívánatos, mert bevételkieséshez és megnövelt héahányhoz vezet, miközben fenntartja a nem uniós és az uniós eladók közötti tisztességtelen versenyt. Ugyanakkor egy háromhónapos halasztás indokolt lehet, mivel a legtöbb tagállamban egybeesik a kijárási korlátozások időszakával. Egy ennél hosszabb halasztás megnövelné a héacsalások kockázatát éppen akkor, amikor a közpénztartalékok feltöltésre szorulnak a világjárvány, valamint annak gazdaságtársadalmi következményei elleni küzdelem érdekében. Egy hosszabb, hathónapos halasztás 2,5 milliárd EUR és 3,5 milliárd EUR közötti bevételkiesést okozhatna a tagállamok számára. A Covid19 kitörése okozta válság fényében kulcsfontosságú, hogy elejét vegyük a további bevételcsökkenésnek.**

Módosítás 3

Határozatra irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 1 pont – a pont

(EU) 2017/2455 irányelv

2 cikk – cím

A Bizottság által javasolt szöveg

A 2006/112/EK irányelv 2021. **július** 1-jén hatályba lépő módosításai

Módosítás

A 2006/112/EK irányelv 2021. **április** 1-jén hatályba lépő módosításai

2020. július 10., péntek

Módosítás 4

Határozatra irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 1 pont – b pont

(EU) 2017/2455 irányelv

2 cikk – 1 bekezdés – bevezető mondat

A Bizottság által javasolt szöveg

A 2006/112/EK irányelv 2021. **július** 1-jei hatállyal a következőképpen módosul:

Módosítás

A 2006/112/EK irányelv 2021. **április** 1-jei hatállyal a következőképpen módosul:

Módosítás 5

Határozatra irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 2 pont

(EU) 2017/2455 irányelv

3 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A 2009/132/EK irányelv IV. címét 2021. **július** 1-jei hatállyal el kell hagyni.

Módosítás

A 2009/132/EK irányelv IV. címét 2021. **április** 1-jei hatállyal el kell hagyni.

Módosítás 6

Határozatra irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont – a pont

(EU) 2017/2455 irányelv

4 cikk – 1 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamok legkésőbb 2021. **június 30-ig** elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 2. és 3. cikkének megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Módosítás

A tagállamok legkésőbb 2021. **március 31-ig** elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 2. és 3. cikkének megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

2020. július 10., péntek

Módosítás 7**Határozatra irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont – b pont**

(EU) 2017/2455 irányelv

4 cikk – 1 bekezdés – 4 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamok 2021. **július** 1-jétől alkalmazzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 2. és 3. cikkének megfeleljenek.

Módosítás

A tagállamok 2021. **április** 1-jétől alkalmazzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 2. és 3. cikkének megfeleljenek.

Módosítás 8**Határozatra irányuló javaslat****2 cikk – 1 bekezdés**

(EU) 2019/1995 irányelv

2 cikk – 1 bekezdés – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamok legkésőbb 2021. **június 30**-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Módosítás

A tagállamok legkésőbb 2021. **március 31**-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Módosítás 9**Határozatra irányuló javaslat****2 cikk – 1 bekezdés**

(EU) 2019/1995 irányelv

2 cikk – 1 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok 2021. **július** 1-jétől alkalmazzák.

Módosítás

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok 2021. **április** 1-jétől alkalmazzák.

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0194

Foglalkoztatáspolitikai iránymutatások *

Az Európai Parlament 2020. július 10-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2020)0070 – C9-0079/2020 – 2020/0030(NLE))

(Konzultáció)

(2021/C 371/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0070),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 148. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C9-0079/2020),
 - tekintettel eljárási szabályzata 82. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A9-0124/2020),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak módosított formájában;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
 3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2020. július 10., péntek

Módosítás 1
Határozatra irányuló javaslat
1 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (1) A tagállamoknak és az Uniónak **az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkében meghatározott**, a teljes foglalkoztatottságra és a társadalmi haladásra, a **kiegyensúlyozott növekedésre**, valamint a környezet magas szintű védelmére és javítására vonatkozó célkitűzések megvalósítása érdekében **összehangolt stratégia kialakítására kell törekedniük a foglalkoztatás, és különösen a szakképzett, képzett és alkalmazkodásra képes munkaerő, valamint a gazdasági változásokra reagálni képes munkaerőpiacok fejlesztése terén**. A tagállamoknak közös érdekű ügynek kell tekinteniük a foglalkoztatás előmozdítását, és az ilyen irányú intézkedéseiket a Tanács keretében össze kell hangolniuk a szociális partnerek **kötelezettségeire vonatkozó nemzeti gyakorlataik figyelembevételével** mellett.

- (1) A tagállamoknak és az Uniónak a teljes foglalkoztatottságra és a társadalmi haladásra, **az inkluzivitásra**, a **gazdasági, szociális és területi kohézióra**, valamint a környezet magas szintű védelmére és javítására vonatkozó célkitűzések megvalósítása érdekében **hatékony és összehangolt stratégiát kell kidolgozniuk és végrehajtaniuk a foglalkoztatás, valamint a dinamikus, jövőorientált és gazdasági változásokra reagálni képes munkaerőpiacok fejlesztése terén**. A tagállamoknak közös érdekű ügynek kell tekinteniük a **valódi lehetőségeken és társadalmi igazságosságon alapuló minőségi foglalkoztatás** előmozdítását, és az ilyen irányú intézkedéseiket a Tanács keretében össze kell hangolniuk a szociális partnerek **nemzeti gyakorlatainak és autonómiájának tiszteletben tartása** mellett. A Covid19-világjárvány által előidézett jelenlegi helyzet, amely súlyos és tartós hatással lesz az uniós munkaerőpiacokra, a társadalmi igazságosságra és a munkakörülményekre, példátlan mértékű fellépést tesz szükségessé a foglalkoztatás támogatása, a gazdaság ösztönzése és az ipari szerkezet megerősítése érdekében. Határozott fellépésre van szükség a vállalkozások és a munkavállalók azonnali foglalkoztatás- és jövedelemkieséssel szembeni védelmére, a válság okozta gazdasági és társadalmi sokkok megfékezésének elősegítése, valamint a munkahelyek tömeges megszűnésének és a mély recesszióknak a megelőzése érdekében.

2020. július 10., péntek

Módosítás 2
Határozatra irányuló javaslat
2 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (2) Az Uniónak **küzdenie kell** a társadalmi **kirekesztés** és a **megkülönböztetés ellen**, elő kell mozdítania a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és a férfiak közötti egyenlőséget, a generációk közötti szolidaritást, valamint a gyermekek jogainak védelmét. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 9. cikkével összhangban szakpolitikai és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Uniónak figyelembe kell vennie a **foglalkoztatás magas szintjének** előmozdítására, a **megfelelő szociális védelem biztosítására**, a **szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre**, valamint az oktatás és a képzés magas szintjére vonatkozó követelményeket.

Módosítás

- (2) Az Uniónak **az alapelvei, vagyis** a társadalmi **kohézió** és a **béke teljes körű megvalósítása érdekében – főleg most, amikor ezeket az elveket mély válság kérdőjelezi meg – elsődleges politikai prioritásának a szegénység elleni küzdelmet, a társadalmi kirekesztést és a megkülönböztetést kell tekintenie**, elő kell mozdítania a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és a férfiak közötti egyenlőséget, a generációk közötti szolidaritást, **a foglalkoztatással élő személyek befogadását**, valamint a gyermekek és más nagymértékben hátrányos helyzetű csoportok jogainak védelmét. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 9. cikkével összhangban szakpolitikai és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Uniónak figyelembe kell vennie **az emberi egészség védelme, az inkluzív munkaerőpiacok és a teljes körű foglalkoztatás** előmozdítására, a **mindenki számára hozzáférhető és kifizethető minőségi közszolgáltatások, tisztességes bérek, tisztességes megélhetés és szociális védelem meglétére**, valamint az **embereknek egész életük során nyújtott** oktatás és képzés magas szintjére vonatkozó követelményeket.

2020. július 10., péntek

Módosítás 3
Határozatra irányuló javaslat
3 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) Az **Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ)** rendelkezéseivel összhangban az Unió szakpolitikai koordinációs eszközöket alakított ki és alkalmaz a gazdasági és foglalkoztatási szakpolitikák területén. Ezen eszközök között a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások, valamint az (EU) 2015/1184 tanácsi ajánlásban⁽⁵⁾ foglalt, a tagállamok és az Európai Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatások együttesen képezik az integrált iránymutatásokat. **Ezek példaként *szolgálnak*** a tagállamok és az Unió szakpolitikáinak végrehajtásához, tükrözve a tagállamok közötti kölcsönös függőséget. Az így létrejövő, egymással összehangolt európai és nemzeti szakpolitikák és reformok csomagjának a gazdasági és szociálpolitikai intézkedések megfelelő, összességükben fenntartható rendszerévé kell összeállnia, amely pozitív tovaggyűrűző hatásokat képes elérni.

⁽⁵⁾ A Tanács (EU) 2015/1184 ajánlása (2015. július 14.) a tagállamok és az Európai Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatásokról (HL L 192., 2015.7.18., 27. o.).

Módosítás

(3) Az EUMSZ rendelkezéseivel összhangban az Unió szakpolitikai koordinációs eszközöket alakított ki és alkalmaz a gazdasági és foglalkoztatási szakpolitikák területén. Ezen eszközök között a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások, valamint az (EU) 2015/1184 tanácsi ajánlásban⁽⁵⁾ foglalt, a tagállamok és az Európai Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatások együttesen képezik az integrált iránymutatásokat. **Ezeknek támogatniuk kell az európai zöld megállapodást, a szociális jogok európai pillérét (a továbbiakban: a pillér), a felülvizsgált Európai Szociális Chartát, a Párizsi Megállapodást és az ENSZ fenntartható fejlődési céljait, valamint példaként kell szolgálniuk** a tagállamok és az Unió szakpolitikáinak végrehajtásához, tükrözve a tagállamok közötti kölcsönös függőséget. Az így létrejövő, egymással összehangolt európai és nemzeti szakpolitikák és reformok csomagjának a gazdasági és szociálpolitikai intézkedések megfelelő, összességükben fenntartható rendszerévé kell összeállnia, amely pozitív tovaggyűrűző hatásokat képes elérni, **ugyanakkor megfordítja a kollektív tárgyalás hatókörének csökkenésében tapasztalható visszaesést.**

⁽⁵⁾ A Tanács (EU) 2015/1184 ajánlása (2015. július 14.) a tagállamok és az Európai Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatásokról (HL L 192., 2015.7.18., 27. o.).

2020. július 10., péntek

Módosítás 4

Határozatra irányuló javaslat

4 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (4) A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások összhangban állnak a **Stabilitási és Növekedési Paktummal**, a hatályos uniós jogszabályokkal és különböző uniós kezdeményezésekkel, így többek között az ifjúsági garancia létrehozásáról szóló, 2013. április 22-i tanácsi ajánlással⁽⁶⁾, a tartósan munkanélküli személyek munkaerőpiaci integrációjáról szóló, 2016. február 15-i tanácsi ajánlással⁽⁷⁾, a kompetenciafejlesztési **pályákról szóló**, 2016. december 19-i tanácsi ajánlással⁽⁸⁾, a színvonalas és eredményes tanulószereződéses gyakorlati képzés európai keretrendszeréről szóló, 2018. március 15-i tanácsi ajánlással⁽⁹⁾, az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló, 2018. május 22-i tanácsi ajánlással⁽¹⁰⁾, a magas színvonalú kisgyermekkori nevelési és gondozási rendszerekről szóló, 2019. május 22-i tanácsi ajánlással⁽¹¹⁾ és a munkavállalók és az önálló vállalkozók szociális védelemhez való hozzáféréséről szóló, 2019. november 8-i tanácsi ajánlással⁽¹²⁾.

⁽⁶⁾ HL C 120., 2013.4.26., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 67., 2016.2.20., 1. o.

⁽⁸⁾ HL C 484., 2016.12.24., 1. o.

⁽⁹⁾ HL C 153., 2018.5.2., 1. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 189., 2018.6.4., 1. o.

⁽¹¹⁾ HL C 189., 2019.6.5., 4. o.

⁽¹²⁾ HL C 387., 2019.11.15., 1. o.

Módosítás

- (4) A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások összhangban állnak a hatályos uniós jogszabályokkal és különböző uniós kezdeményezésekkel, így többek között az ifjúsági garancia létrehozásáról szóló, 2013. április 22-i tanácsi ajánlással⁽⁶⁾, a tartósan munkanélküli személyek munkaerőpiaci integrációjáról szóló, 2016. február 15-i tanácsi ajánlással⁽⁷⁾, a Kompetenciafejlesztési **pályák: Új lehetőségek felnőttek számára című**, 2016. december 19-i tanácsi ajánlással⁽⁸⁾, a színvonalas és eredményes tanulószereződéses gyakorlati képzés európai keretrendszeréről szóló, 2018. március 15-i tanácsi ajánlással⁽⁹⁾, az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló, 2018. május 22-i tanácsi ajánlással⁽¹⁰⁾, a magas színvonalú kisgyermekkori nevelési és gondozási rendszerekről szóló, 2019. május 22-i tanácsi ajánlással⁽¹¹⁾ és a munkavállalók és az önálló vállalkozók szociális védelemhez való hozzáféréséről szóló, 2019. november 8-i tanácsi ajánlással⁽¹²⁾. **Az úgynevezett „általános mentesítési záradék” aktiválására vonatkozó, 2020. március 23-i tanácsi határozatot követően a tagállamok teljes rugalmasságot gyakorolhatnak a minőségi munkahelyek és munkakörülmények előmozdítása és védelme, valamint az állami egészségügyi és szociális szolgáltatások finanszírozása érdekében. Az általános mentesítési záradék alkalmazási időtartamának tükröznie kell a Covid19-válság kiterjedését és időtartamát. A Bizottság nyilvános konzultációja alapján meg kell vizsgálni, hogy az uniós költségvetési szabályok kidolgozását milyen lehetséges irányban lehetne folytatni.**

⁽⁶⁾ HL C 120., 2013.4.26., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 67., 2016.2.20., 1. o.

⁽⁸⁾ HL C 484., 2016.12.24., 1. o.

⁽⁹⁾ HL C 153., 2018.5.2., 1. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 189., 2018.6.4., 1. o.

⁽¹¹⁾ HL C 189., 2019.6.5., 4. o.

⁽¹²⁾ HL C 387., 2019.11.15., 1. o.

2020. július 10., péntek

Módosítás 5

Határozatra irányuló javaslat

5 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (5) Az európai szemeszter e különböző eszközökből alakítja ki a gazdasági és **foglalkoztatási** szakpolitikák integrált, átfogó keretét, amely biztosítja ezek többoldalú összehangolását és felügyeletét. A környezeti fenntarthatóság, a termelékenység, a méltányosság és a stabilitás céljainak szem előtt tartásával az európai **szemeszter integrálja a szociális jogok európai pillérének** elveit, ideértve a szociális partnerekkel, a civil társadalommal és a más érdekelt felekkel való **szoros** kapcsolattartást. **Előmozdítja** a fenntartható fejlődési célok ⁽¹³⁾ megvalósítását. Az uniós és a tagállami foglalkoztatási és gazdaságpolitikáknak **meg** kell **felelniük** a **klímasemlegeségre való átállás** és a környezeti **fenntarthatóság, valamint a digitális gazdaság európai céljainak, ugyanakkor javítaniuk kell** a versenyképességet, **támogatniuk kell** az innovációt, **elő kell mozdítaniuk** a társadalmi igazságosságot és az esélyegyenlőséget, **kezelve** az egyenlőtlenségeket és a regionális különbségeket.

⁽¹³⁾ Az ENSZ A/RES/70/1. sz. határozata.

Módosítás

- (5) Az európai szemeszter e különböző eszközökből alakítja ki a gazdasági, **foglalkoztatási, szociális és környezetvédelmi** szakpolitikák integrált, átfogó keretét, amely biztosítja ezek többoldalú összehangolását és felügyeletét. **Az európai szemeszternek a fenntarthatóságot, a társadalmi befogadást és a polgárok jóllétét az uniós gazdaságpolitikai döntéshozatal középpontjába kell helyeznie, biztosítva, hogy a szociális, környezeti és gazdasági célkitűzések azonos szintű prioritást élvezzenek;** A környezeti fenntarthatóság, a termelékenység, a méltányosság és a stabilitás céljainak szem előtt tartásával az európai **szemeszternek tovább kell integrálnia a pillér** elveit, ideértve a szociális partnerekkel, a civil társadalommal és a más érdekelt felekkel való **szorosabb** kapcsolattartást és a fenntartható fejlődési célok ⁽¹³⁾ – **többek között a nemek közötti egyenlőség – támogatását és megvalósítását. A nemek közötti egyenlőség mutatója a szemeszter egyik eszköze lehet a foglalkoztatási és szociális célok felé tett előrehaladás nyomon követésére, valamint a foglalkoztatási és szociálpolitikák nemek közötti egyenlőségre gyakorolt hatásainak mérésére.** Az uniós és a tagállami foglalkoztatási és gazdaságpolitikáknak **követniük kell a válságra adott európai választ, valamint – tekintettel a válság egyes európai ipari és üzleti ágazatokra gyakorolt különösen súlyos hatásaira – támogatniuk kell a klímasemleges, környezeti szempontból fenntartható, társadalmilag befogadó és digitális gazdaságra való átállást, biztosítva a felfelé irányuló társadalmi konvergenciát, miközben javítják a versenyképességet, támogatják a kkv-kat, elősegítik az innovációt, előmozdítják a társadalmi igazságosságot és az esélyegyenlőséget, és beruháznak az ifjúságba, valamint kezelik az egyenlőtlenségeket és a regionális különbségeket.**

⁽¹³⁾ Az ENSZ A/RES/70/1. sz. határozata.

2020. július 10., péntek

Módosítás 6
Határozatra irányuló javaslat
6 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(6) Az éghajlatváltozás és a kapcsolódó környezeti kihívások, a globalizáció, a digitalizáció és a demográfiai változások **várhatóan** átalakítják Európa gazdaságát és társadalmait. Az Uniónak és tagállamainak együtt kell működniük **e strukturális tényezők hatékony kezelése** és a meglévő **rendszerek szükség szerinti** kiigazítása érdekében, felismerve a tagállamok gazdaságainak, munkaerőpiacainak és **kapcsolódó** szakpolitikáinak egymásrautaltságát. Ehhez mind uniós, mind nemzeti szinten összehangolt, ambiciózus és hatékony szakpolitikai fellépésre van szükség, **amely megfelel az EUMSZ-nek és a gazdasági kormányzásra vonatkozó uniós rendelkezéseknek**. E szakpolitikai fellépésnek el kell érnie a **fenntartható** beruházások fellendítését és **az újbóli elköteleződést az olyan, megfelelően ütemezett strukturális reformok iránt, amelyek javítják a termelékenységet, a gazdasági növekedést, a társadalmi és területi kohéziót, a felfelé irányuló konvergenciát, az ellenállóképességet és a fel- elősségteljes költségvetési gazdálkodást**. Egyaránt magában kell foglalnia kínálati és keresleti oldali intézkedéseket, szem előtt tartva azoknak a környezetre, a foglalkoztatásra és a társadalomra gyakorolt hatását.

Módosítás

(6) Az éghajlatváltozás és a kapcsolódó környezeti kihívások, a globalizáció, a digitalizáció és a demográfiai változások **mélyen** átalakítják Európa gazdaságát és társadalmait. Az Uniónak és tagállamainak együtt kell működniük **az erre a korábban nem tapasztalt helyzetre való reagálás érdekében a szociális jogok érvényesítésére, valamint a szegénység és az egyenlőtlenség csökkentésére való törekvés révén** és a meglévő **rendszereknek az ellenálló képesség és a fenntarthatóság megerősítését célzó** kiigazítása érdekében, felismerve a tagállamok gazdaságainak, munkaerőpiacainak, **valamint szociális és környezetvédelmi** szakpolitikáinak egymásrautaltságát. Ehhez mind uniós, mind nemzeti szinten összehangolt, ambiciózus és hatékony szakpolitikai fellépésre van szükség. E szakpolitikai fellépésnek el kell érnie a **szociális hatásának enyhítéséhez, valamint a vállalkozások, a nonprofit és jótékonyági szervezetek, valamint a háztartások – különösen azok, amelyek ki vannak téve a szegénység és a társadalmi kirekesztődés kockázatának – számára történő pénzügyi támogatásnyújtáshoz szükséges hatékony hosszú távú intézkedéseket kell tartalmaznia**. Egyaránt magában kell foglalnia kínálati és keresleti oldali intézkedéseket, **a munkaerőpiac keresleti és kínálati igényeire is megfelelő figyelmet fordítva, valamint az új technológiák használatát is beépítve, szem előtt tartva azoknak a környezetre, a foglalkoztatásra és a társadalomra gyakorolt hatását. A tagállamoknak és az Uniónak e tekintetben hosszú távú eszközöket kell elfogadniuk, és üdvözlendő a Bizottságnak az európai állandó munkanélküliségi viszontbiztosítási rendszerrel kapcsolatos munkája**.

2020. július 10., péntek

Módosítás 37

Határozatra irányuló javaslat

7 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (7) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság aláírta a *szociális jogok európai pillérének* intézményközi kihirdetéséről szóló dokumentumot ⁽¹⁴⁾. A pillér a jól működő és méltányos munkaerőpiacok és jóléti rendszerek alapjaként hűsz kulcsfontosságú elvet és jogot határoz meg, melyeket három kategóriába sorol: esélyegyenlőség és a munkaerőpiacra való belépés, tisztességes munkakörülmények, valamint szociális védelem és társadalmi befogadás. Ezen elvek és jogok iránytűként szolgálnak *ahhoz, hogy stratégiánk biztosítsa a klímasemlegességre és a környezeti fenntarthatóságra való átállás, a digitalizáció és a demográfiai változások társadalmi igazságosságát és méltányosságát*. A pillér referenciakeretként szolgál a tagállamok foglalkoztatási és szociális teljesítményének nyomon követéséhez, a nemzeti, regionális és helyi szintű reformok ösztönzéséhez, valamint a mai modern gazdaságban a „szociális” és a „piaci” szempontok összeegyeztetéséhez, többek között a szociális gazdaság előmozdítása révén.

⁽¹⁴⁾ HL C 428., 2017.12.13., 10. o.

Módosítás

- (7) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság aláírta a *pillér* intézményközi kihirdetéséről szóló dokumentumot ⁽¹⁴⁾. A pillér a jól működő és méltányos munkaerőpiacok és jóléti rendszerek alapjaként hűsz kulcsfontosságú elvet és jogot határoz meg, melyeket három kategóriába sorol: esélyegyenlőség és a munkaerőpiacra való belépés, tisztességes munkakörülmények, valamint szociális védelem és társadalmi befogadás. Ezen elvek és jogok iránytűként szolgálnak *stratégiánkhoz, és érvényesíteni kell őket annak szavatolásához, hogy a klímasemlegességre, a környezeti fenntarthatóságra való átállás, valamint a digitalizáció társadalmilag igazságos és méltányos legyen, és figyelembe vegye a demográfiai változásokat és kihívásokat*. Tekintve, hogy a pillér alapelveivel együtt referenciakeretként szolgál a tagállamok foglalkoztatási és szociális teljesítményének nyomon követéséhez, a foglalkoztatási iránymutatások fontos eszközként szolgálhatnak a tagállamok számára olyan szakpolitikák és intézkedések kidolgozásában és végrehajtásában, amelyek növelik a társadalom és a gazdaság ellenálló képességét, valamint befogadóbbá teszik azokat, ugyanakkor előmozdítják a munkavállalói jogokat és a felfelé irányuló konvergencia célját követik az európai szociális modell további fejlesztése érdekében.

⁽¹⁴⁾ HL C 428., 2017.12.13., 10. o.

Módosítás 8

Határozatra irányuló javaslat

8 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (8) A *munkaerőpiaci reformoknak követniük kell a társadalmi párbeszédre vonatkozó nemzeti gyakorlatokat*, ideértve a tagállami bérmegállapítási mechanizmusokat, és lehetőséget kell biztosítaniuk a társadalmi-gazdasági kérdések széles látókörű vizsgálatára, ideértve a fenntarthatóság, a versenyképesség, az innováció, a *munkahelyteremtés*, az élethosszig tartó tanulási és képzési politikák, a munkakörülmények, az oktatás és a készségek, a közegészség, a befogadás és a jövedelmek reálértékének javítását.

Módosítás

- (8) A *szubszidiaritás EUMSZ-ben foglalt elvének tiszteletben tartása mellett, a munkaerőpiaci reformoknak – ideértve a tagállami bérmegállapítási mechanizmusokat is – támogatniuk kell a gyors helyreállítást* és lehetőséget kell biztosítaniuk a társadalmi-gazdasági kérdések széles látókörű vizsgálatára, ideértve a fenntarthatóság, a versenyképesség, a *növekedés*, az innováció, *minőségi munkahelyek létrehozása, a fogyatékossggal élő személyek és a más szempontból hátrányos helyzetben lévő csoportok integrálása*, az élethosszig tartó tanulási és képzési politikák, a munkakörülmények, az oktatás és a készségek, a közegészség, a befogadás és a jövedelmek reálértékének javítását. *A tagállamoknak ezért tiszteletben kell tartaniuk és meg kell erősíteniük a szociális partnereket, ki kell terjeszteniük a kollektív tárgyalások hatókörét, és intézkedéseket kell hozniuk a szakszervezetek és a munkáltatói szervezetek magas tagsűrűségének előmozdítására a demokratikus, inkluzív és társadalmilag igazságos helyreállítás biztosítása érdekében*.

2020. július 10., péntek

Módosítás 9

Határozatra irányuló javaslat

9 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(9) A tagállamoknak és **az Uniónak** arra kell törekedniük, hogy **minden átalakulás méltányos** és társadalmi szempontból **igazságos** legyen, és egyre inkább befogadó és ellenállóképes társadalmat alakítsanak ki, amelyben az emberek védelmet élveznek, ugyanakkor képesek az előttük álló változások felmérésére és kezelésére, és mind a társadalomnak, mind a gazdaságnak **tevékeny** szereplői. A megkülönböztetés minden **formája ellen** fel kell lépni. **Egyenlő hozzáférési feltételeket** és lehetőségeket kell teremteni mindenkinek, **csökkentve** a szegénységet és a társadalmi kirekesztettséget (a gyermekek esetében is), **még hozzá egyfelől a munkaerőpiac és a szociális védőrendszerek hatékony működésének biztosítása, másfelől az oktatás és a képzés, illetve a munkaerőpiaci részvétel előtt álló akadályok megszüntetése révén, ideértve a kisgyermekkorú nevelésbe és gondozásba való beruházást is. A megfizethető egészségügyi ellátáshoz való időszerű és egyenlő hozzáférés és többek között a betegségmegelőzés és az egészséges életmód ösztönzése külön jelentőséget nyernek a társadalmak elöregedése kontextusában. Jobban** ki kell aknázni a fogyatékossgal élő személyek potenciálját a gazdasági növekedéshez és a társadalmi fejlődéshez való hozzájárulásra. Ahogy az Unió munkahelyein új gazdasági és üzleti modellek alakulnak ki, a munkaviszonyok is változóban vannak. **A tagállamoknak** biztosítaniuk kell, hogy az új munkaformákból eredő munkaviszonyok **fenntartsák és erősítsék** az európai szociális **modell**t.

(9) A tagállamoknak **különösen most, amikor az Unió hatalmas gazdasági és társadalmi változások előtt áll**, arra kell törekedniük, hogy **ezek a változások méltányosak** és társadalmi szempontból **igazságosak** legyen, és egyre inkább befogadó és ellenállóképes társadalmat alakítsanak ki, amelyben az emberek védelmet élveznek, ugyanakkor képesek az előttük álló változások felmérésére és kezelésére, és mind a társadalomnak, mind a gazdaságnak **teljes körűen részt vevő** szereplői. A megkülönböztetés minden **formáját** fel kell számolni. **Mindenki számára lehetővé kell tenni, hogy teljes mértékben részt vehessen a társadalomban. Egyenlő** lehetőségeket kell teremteni mindenkinek, a szegénységet, **a megkülönböztetést** és a társadalmi kirekesztettséget (a gyermekek, **a fogyatékossgal élő személyek és más hátrányos helyzetű csoportok** esetében is) **pedig fel kell számolni. E célból az Uniónak olyan intézkedéseket kell végrehajtania, mint például az európai gyermekgarancia. Teljes körűen** ki kell aknázni a fogyatékossgal élő személyek potenciálját a gazdasági növekedéshez és a társadalmi fejlődéshez való hozzájárulásra. Ahogy az Unió munkahelyein új gazdasági és üzleti modellek alakulnak ki, a munkaviszonyok is változóban vannak. **Ahogy a Covid19-válság rávilágított, sok alacsony képzettségű munkavállaló nélkülözhetetlen a gazdaság alapvető működéséhez. E munkavállalók túlságosan gyakran alulfizetettek és bizonytalan körülmények között dolgoznak. A tagállamoknak tovább kell erősíteniük az európai szociális modellt azáltal, hogy valamennyi dolgozó számára azonos jogokat, tisztességes munkakörülményeket – ideértve a munkahelyi egészséget és biztonságot – és tisztességes bért biztosítanak. A tagállamoknak továbbá megoldást kell találniuk a bizonytalan foglalkoztatás és a színlelt önfoglalkoztatás minden formájára, valamint** biztosítaniuk kell, hogy az új munkaformákból eredő munkaviszonyok **összhangban legyenek** az európai szociális **modellel**.

2020. július 10., péntek

Módosítás 10

Határozatra irányuló javaslat

10 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (10) Az országspecifikus ajánlásoknak, amelyeket a Tanács a tagállamokhoz intézhet, az integrált iránymutatások képezik az alapját. A tagállamoknak teljes mértékben ki kell használniuk az Európai Szociális Alap Plusz és az egyéb uniós alapok, például a Méltányos Átállást Támogató Alap és az InvestEU Alap nyújtotta lehetőségeket a foglalkoztatás **javítására**, a szociális beruházások, a társadalmi **befogadás** és az akadálymentesség előmozdítására, a munkaerő tovább- és átképzésére, valamint az egész életen át tartó színvonalas oktatás és képzés, azon belül pedig a digitális jártasság és készségek fejlesztésére. Bár az integrált iránymutatások a tagállamoknak és az Uniónak szólnak, végrehajtásuknak valamennyi nemzeti, regionális és helyi hatósággal partnerségben, illetve a parlamentek, a szociális partnerek és a civil társadalom **képviselői** szoros bevonásával kell történnie.

Módosítás

- (10) Az országspecifikus ajánlásoknak, amelyeket a Tanács a tagállamokhoz intézhet, az integrált iránymutatások képezik az alapját. A tagállamoknak teljes mértékben ki kell használniuk az Európai Szociális Alap Plusz, **az európai strukturális és beruházási alapok** és az egyéb uniós alapok, például a Méltányos Átállást Támogató Alap és az InvestEU Alap nyújtotta lehetőségeket a **minőségi** foglalkoztatás és a szociális beruházások, **valamint a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem** és az akadálymentesség előmozdítására, **a zöld, digitális gazdaságra való átállás támogatására és a munkaerő tovább- és átképzésére**, valamint az egész életen át tartó színvonalas oktatás és képzés, azon belül pedig a digitális jártasság és készségek fejlesztésére. **A szóban forgó alapok felhasználásának is erőteljes szerepet kell játszania a közszolgáltatásokba való nagyobb beruházásban, különösen az oktatás, az egészségügy és a lakhatás területén.** Bár az integrált iránymutatások a tagállamoknak és az Uniónak szólnak, végrehajtásuknak valamennyi nemzeti, regionális és helyi hatósággal partnerségben, illetve a parlamentek, a szociális partnerek és a civil társadalom **képviselőinek a végrehajtásukba, nyomon követésükbe és értékelésükbe való, szoros és aktív** bevonásával kell történnie.

Módosítás 11

Határozatra irányuló javaslat

2 cikk – 1 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

A mellékletben szereplő iránymutatásokat legkésőbb az elfogadásukat követő egy éven belül teljes körűen felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy azok jobban figyelembe vegyék a Covid19-válságot és annak társadalmi és foglalkoztatási következményeinek, és a jövőbeli válságokra való jobb reagálást szolgálhassák. A demokratikus döntéshozatal erősítése érdekében az Európai Parlamentnek a Tanáccsal egyenrangú félként kell részt vennie a növekedésről és a foglalkoztatásról szóló integrált iránymutatások meghatározásában.

2020. július 10., péntek

Módosítás 12

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 5 iránymutatás – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamoknak tevékenyen elő kell mozdítaniuk a **szociális piacgazdaság megvalósulását, így ösztönözniük** és támogatniuk kell a **minőségi munkahelyekbe való beruházásokat**. Ennek érdekében csökkenteni kell a vállalkozások **munkaerő-felvétellel kapcsolatos nehézségeit, ösztönözni** kell a felelős vállalkozói tevékenységet és a valódi önfoglalkoztatást, és különösen fontos támogatni a mikro-, kis- és középvállalkozások létrehozását és fejlődését, többek között a finanszírozáshoz való hozzáférés biztosításával. A tagállamoknak törekedniük kell a szociális gazdaság fejlesztésére, a szociális **innovációk** és **vállalkozások támogatására**, a minőségi munkalehetőségeket teremtő **új innovatív** munkaformák terjesztésére és a **társadalmi haszon helyi szintű érvényesítésére**.

Módosítás

A tagállamoknak tevékenyen elő kell mozdítaniuk **az erős gazdaságon alapuló, teljes körű, minőségi foglalkoztatást**. Felismerve, hogy az állami beruházások döntő szerepet játszanak a munkahelyteremtésben, a tagállamoknak jelentős mértékben ösztönözniük kell az állami beruházásokat, valamint **intelligens és ambiciózus foglalkoztatáspolitikát** kell alkalmazniuk a munkahelyteremtés érdekében. A tagállamoknak **ki kell igazítaniuk foglalkoztatáspolitikájukat, és uniós szinten össze kell hangolniuk a bevált gyakorlatok végrehajtását az összes munkavállalót és munkaerőpiacot védő átmeneti intézkedések tekintetében**. Az ilyen intézkedéseknek magukban kell foglalniuk **bértámogatásokat; jövedelemtámogatást és a munkanélküliek ellátási rendszereinek kiterjesztését; a fizetett betegszabadság és a gondozói szabadság, valamint a távmunka kiterjesztését**. A tagállamoknak támogatniuk kell az európai vállalkozások átalakítását az **önellátás biztosítása** érdekében, különösen a **védőfelszerelések és az orvostechnikai eszközök** terén. A tagállamoknak fokozniuk kell a **válság miatt küzdő vállalkozások támogatását, feltéve, hogy ezek a vállalkozások megtartják valamennyi alkalmazottjukat**. A tagállamoknak **fontolóra kell venniük az elbocsátások felfüggesztését a válság idején**. A tagállamoknak biztosítaniuk kell a **szociális partnerek bevonását** ilyen intézkedések tervezésébe és végrehajtásába. Ezeket az intézkedéseket **fenn kell tartani mindaddig, amíg a teljes gazdasági helyreállítás meg nem valósul, ezt követően pedig fokozatosan meg kell szüntetni ezeket**. Különös figyelmet kell fordítani a **határok lezárása miatt súlyosan érintett utazó munkavállalók és határ menti ingázók jogainak és munkahelyének garantálására**. A tagállamoknak **ösztönözniük** kell a felelős vállalkozói tevékenységet, **többek között a nők és a fiatalok körében, valamint** a valódi önfoglalkoztatást, és különösen fontos támogatni a mikro-, kis- és középvállalkozások létrehozását és fejlődését, többek között a finanszírozáshoz való hozzáférés biztosításával. A tagállamoknak törekedniük kell a **körforgásos és szociális gazdaság fejlesztésére, a szociális vállalkozások támogatására és azok fenntarthatóságának fokozására**, a minőségi munkalehetőségeket teremtő **és a társadalmi hasznot helyi szinten érvényesítő** munkaformák terjesztésére, **különösen a nagy növekedési potenciállal rendelkező stratégiai ágazatok, mint például a digitális és zöld gazdasági ágazatok terén**. E tekintetben **munkahelyteremtést támogató politikákat is végre kell hajtani, különösen az általános érdekű köz- és magánszolgáltatások, különösen a gyermekgondozás, az egészségügyi ellátás és a lakhatás terén**.

2020. július 10., péntek

Módosítás 13

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 5 iránymutatás – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Az **adóterheket** a munka megadóztatásáról más, **a foglalkoztatást és az inkluzív növekedést támogató és ugyanakkor az éghajlatpolitikai és környezetvédelmi célokat tiszteletben tartó adózási forrásokra kell áthelyezni, figyelemmel** az adórendszer újraelosztási hatására, ugyanakkor biztosítva a megfelelő szociális **védelmi és növekedésserkentő kiadások fedezéséhez** szükséges bevételeket.

Módosítás

Az **adózást** a munka megadóztatásáról más **adózási forrásokra kell áthelyezni, ahol kevésbé káros hatást gyakorol** az inkluzív növekedésre, ugyanakkor **biztosítani kell a fenntartható fejlődési céloknak és az európai zöld megállapodásban meghatározott éghajlatpolitikai és környezetvédelmi céloknak való teljes megfelelést, növelve** az adórendszer újraelosztási **hatását**, ugyanakkor biztosítva a megfelelő szociális **védelemhez és közberuházáshoz** szükséges bevételeket.

Módosítás 14

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 5 iránymutatás – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A jogszabályban előírt minimálbérek megállapítására szolgáló nemzeti mechanizmusokkal rendelkező tagállamokban gondoskodni kell a szociális partnerek hatékony, átlátható és kiszámítható módon történő bevonásáról, **amely lehetővé teszi a béreknek a termelékenység alakulásának függvényében történő fejlődését, és biztosítja a méltányos és tisztességes életszínvonalat lehetővé tévő béreket, különösen az alsó és középső jövedelemsávokban**, szem előtt tartva e bérek felzárkóztatásának szükségességét. Az említett **mechanizmusok keretében figyelembe kell venni** az egyes régiók és ágazatok gazdasági teljesítményét. A tagállamoknak **a bérmegállapítás terén ösztönözniük** kell a társadalmi párbeszédet és a kollektív **tárgyalásokat**. A tagállamoknak és a szociális partnereknek a nemzeti gyakorlatok tiszteletben tartásával megfelelő és méltányos bérezést kell biztosítaniuk valamennyi dolgozó számára akár kollektív szerződések, akár jogszabályban előírt megfelelő minimálbérek révén, figyelembe véve ezeknek a versenyre, a munkahelyteremtésre és a dolgozói szegénységre gyakorolt hatását.

Módosítás

A foglalkoztatás megteremtése és a szegénység csökkentése érdekében továbbra is fontosak azok a szakpolitikák, amelyek biztosítják, hogy a bérek lehetővé tegyék a tisztességes megélhetést, valamint ugyanilyen fontos a fizetett munka és az állami támogatásokra való jogosultság összeegyeztethetősége biztosításának politikája, amely kompenzálja a leginkább peremre szorult csoportok előtt álló akadályokat. A jogszabályban előírt minimálbérek megállapítására szolgáló nemzeti mechanizmusokkal rendelkező tagállamokban gondoskodni kell a szociális partnerek **kapcsolódó bérmegállapítási eljárásba való** hatékony, átlátható és kiszámítható módon történő bevonásáról. **A minimálbérek kidolgozása során figyelembe kell venni** a termelékenység alakulását a **bizonytalanság és a dolgozói szegénység elleni küzdelem érdekében, különös figyelmet fordítva az alacsony és közepes jövedelmű csoportokra**, szem előtt tartva e bérek felzárkóztatásának szükségességét. Az említett **mechanizmusoknak az egyes tagállamokra jellemző szegénységi mutatókat és az egyes régiók és ágazatok gazdasági teljesítményét.** A tagállamoknak **meg kell erősíteniük** a társadalmi párbeszédet, és **lépéseket kell tenniük** a kollektív **tárgyalások hatályának kiterjesztéséért.** A tagállamoknak és/vagy a szociális partnereknek a nemzeti gyakorlatok **és a szociális partnerek autonómiájának** tiszteletben tartásával **meg kell szüntetniük az életkori vagy nemi alapú bérdiszkriminációt, és megfelelő és méltányos bérezést kell biztosítaniuk** valamennyi dolgozó számára akár kollektív szerződések, akár jogszabályban előírt megfelelő minimálbérek révén, figyelembe véve ezeknek a versenyre, a munkahelyteremtésre és a dolgozói szegénységre gyakorolt hatását.

2020. július 10., péntek

Módosítás 15

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 5 iránymutatás – 3 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

A tagállamok a szükséghelyzeti munkanélküliségi kockázatot mérséklő ideiglenes támogatást nyújtó európai eszköz (SURE) keretében támogatást vehetnek igénybe. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy csak olyan vállalkozások részesüljenek pénzügyi támogatásban, amelyek tiszteletben tartják az érvényes kollektív szerződést. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a kedvezményezett vállalkozások ne vásárolhassák vissza részvényeiket, ne fizethessenek osztalékot részvényeseiknek, és ne oszthassanak ki bónuszt a vállalatvezetésnek, továbbá ne adóparadicsomokban legyenek bejegyezve.

2020. július 10., péntek

Módosítás 16

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 6 iránymutatás – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A technológiai, környezeti, **valamint** demográfiai **változások kontextusában** a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk a fenntarthatóságot, a termelékenységet, a foglalkoztathatóságot és a humán **tőkét** azáltal, hogy minden életszakaszban megfelelő tudást, készségeket és kompetenciákat kínálnak, megfelelően **a munkaerőpiacon jelentkező aktuális és jövőbeli szükségleteknek**. A tagállamoknak emellett **beruházások árán is fejleszteniük kell** oktatási és képzési **rendszerüket**, hogy minőségi és inkluzív oktatást, valamint szakképzést biztosítsanak. Az oktatási és képzési rendszerek strukturális gyengeségeinek kezelése, valamint a munkaerőpiaci igényeknek megfelelő igazán minőségi **és a környezetvédelmi átállás szempontjait is integráló** oktatás és képzés érdekében együtt kell működniük a szociális partnerekkel, az oktatási és képzési szolgáltatókkal, a vállalkozásokkal és más érdekelt felekkel. Különös figyelmet kell fordítani a tanári szakma előtt álló kihívásokra. Az oktatási és képzési rendszereknek minden tanulót fel kell vértetniük kulcskompetenciákkal, **vagyis** alapvető és digitális készségekkel, valamint transzverzális kompetenciákkal, amelyek a későbbi boldogulást alapozzák meg. A tagállamoknak pályamódosítás esetén biztosítaniuk kell a képzési jogosultságok átvitelét, akár egyéni tanulási számlák használatával. **Ezeknek mindenki számára elő kell vetíteniük a munkaerőpiaci igényeket, és a folyamatos tovább- és átképzések révén lehetővé kell tenniük az azokhoz való jobb alkalmazkodást**, támogatva a mindenki szempontjából méltányos és igazságos átmenetet, erősítve a szociális hatásokat, kezelve a munkaerőhiányt és javítva a gazdaság sokkhatásokkal szembeni ellenálló képességét.

Módosítás

A **korábbi folyamatos** technológiai és környezeti **változások kontextusában a demográfiai változás és a jelenlegi kihívások kapcsán** a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk **a szociális jogokat**, a fenntarthatóságot, a termelékenységet, a foglalkoztathatóságot és a humán **képességeket** azáltal, hogy minden életszakaszban megfelelő tudást, készségeket és kompetenciákat kínálnak, megfelelően **az aktuális munkanélküliségi válságnak a jelenlegi és jövőbeli munkaerőpiaci igények kezelésével**. A tagállamoknak emellett **beruházásokkal kell megerősíteniük a válság miatt munkaerőjük átképzését és továbbképzését illetően felmerülő igényeiket** oktatási és képzési **rendszerükben**, hogy minőségi és inkluzív oktatást, valamint szakképzést, **továbbá formális és informális egész életen át tartó tanulást** biztosítsanak. Az oktatási és képzési rendszerek strukturális **és új** gyengeségeinek kezelése, valamint a munkaerőpiaci igényeknek megfelelő, igazán minőségi oktatás és képzés érdekében együtt kell működniük a szociális partnerekkel, az oktatási és képzési szolgáltatókkal, a vállalkozásokkal, **az érintett szociális nem kormányzati szervezetekkel** és más érdekelt felekkel. **A tagállamoknak foglalkozniuk kell a krónikus készséghiánnyal küzdő ágazatok szükségleteivel, többek között azzal a céllal, hogy lehetővé tegyék az egyidejű környezeti átállást, valamint a mesterséges intelligencián alapuló megoldások irányába mutató technológiai és digitális változásokat**. Különös figyelmet kell fordítani a tanári szakma előtt álló kihívásokra. Az oktatási és képzési rendszereknek minden tanulót fel kell vértetniük kulcskompetenciákkal, **többek között** alapvető és digitális készségekkel, valamint transzverzális kompetenciákkal, amelyek a későbbi boldogulást alapozzák meg; **az oktatási és képzési rendszereknek továbbá fel kell készíteniük a tanárokat ezen kompetenciák átadására a tanulók számára**. A tagállamoknak pályamódosítás esetén biztosítaniuk kell a képzési jogosultságok átvitelét, akár egyéni tanulási számlák használatával. **Ugyanakkor garantálniuk kell, hogy ez a megközelítés nem veszélyezteti az oktatás humanista jellegét, valamint az egyének törekvéseit. Alapvető fontosságú, hogy a tagállamok idejében lépéseket tegyenek annak a negatív hatásnak a megakadályozására, hogy az egyének és a társadalmak kívül rekedjenek a munkaerőpiacon, nevezetesen a folyamatos tovább- és átképzések révén**, támogatva a mindenki szempontjából méltányos és igazságos átmenetet **a munkanélküli ellátásra való megfelelő jogosultság és az ellátás elegendő mértéke mellett**, erősítve a szociális hatásokat, kezelve a munkaerőhiányt és javítva a gazdaság sokkhatásokkal szembeni ellenálló képességét.

2020. július 10., péntek

Módosítás 17

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 6 iránymutatás – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamoknak az oktatási és képzési rendszereken belül is fel kell számolniuk az egyenlőtlenségeket és elő kell mozdítaniuk az esélyegyenlőséget mindenki számára, többek között a minőségi kisgyermekkorai neveléshez való hozzáférés biztosításával. Az iskolai végzettségek szintjét emelni kell, csökkentve **a korai** iskolaelhagyók számát, javítani kell a felsőoktatáshoz való hozzáférést és az ilyen tanulmányok sikeres befejezését, növelni kell a felnőttek részvételét a folyamatos tanulásban, különösen a hátrányos származású **és kevésbé** képzett felnőttek esetében. Figyelembe véve a digitális, zöld és előregedő társadalmakban jelentkező új igényeket, a tagállamoknak meg kell erősíteniük a szakképzési rendszerekben a munkaalapú tanulást (többek között minőségi és hatékony tanulószervezéses gyakorlati képzések révén), és növelniük kell a természettudományi-mérnöki irányban továbbtanulók arányát mind a középszintű szakmai, mind a felsőoktatásban. A tagállamoknak emellett fokozniuk kell a felsőoktatás és a kutatás munkaerőpiaci relevanciáját, javítaniuk kell a készségek nyomon követését és előrejelzését, láthatóbbá kell tenniük a készségeket és összehasonlíthatóbbá a képesítéseket — ideértve a más országokban szerzett képesítéseket is—, valamint javítaniuk kell a formális oktatás és képzés keretein kívül megszerzett készségek és kompetenciák elismerésének és érvényesítésének lehetőségeit. Fejlesztelniük és növelniük kell a **rugalmas** szakmai továbbképzések kínálatát és kihasználtságát. A tagállamoknak **ezenfelül támogatniuk** kell az **alacsony képzettségű felnőtteket hosszú távú foglalkoztathatóságuk fenntartásában vagy fejlesztésében azáltal, hogy javítják a minőségi tanulási lehetőségekhez való hozzáférést és azok kihasználtságát kompetenciafejlesztési pályák követése révén, beleértve a készségek felmérését, a munkaerőpiaci lehetőségekhez igazított oktatási és képzési kínálatot, valamint a megszerzett készségek érvényesítését és elismerését.**

Módosítás

A tagállamoknak az oktatási és képzési rendszereken belül is fel kell számolniuk az egyenlőtlenségeket és elő kell mozdítaniuk az esélyegyenlőséget mindenki számára, többek között a minőségi **és általános inkluzív** kisgyermekkorai neveléshez való hozzáférés biztosításával. Az iskolai végzettségek szintjét emelni kell, csökkentve **az** iskolaelhagyók számát, javítani kell a felsőoktatáshoz való hozzáférést és az ilyen tanulmányok sikeres befejezését, növelni kell a felnőttek részvételét a folyamatos tanulásban, különösen a hátrányos származású, **gyakran a legkevésbé** képzett felnőttek esetében. Figyelembe véve a digitális, zöld és előregedő társadalmakban jelentkező új igényeket, **valamint a meglévő nemi sztereotípiákat**, a tagállamoknak meg kell erősíteniük a szakképzési rendszerekben a munkaalapú tanulást (többek között minőségi és hatékony tanulószervezéses gyakorlati képzések révén), és **nem alábecsülve a humán tudományokba való folyamatos beruházás jelentőségét, nemi szempontból kiegyensúlyozott megközelítés révén** növelniük kell a természettudományi-mérnöki irányban továbbtanulók arányát mind a középszintű szakmai, mind a felsőoktatásban. A tagállamoknak emellett **szükség esetén** fokozniuk kell a felsőoktatás és a kutatás munkaerőpiaci relevanciáját, **meg kell erősíteniük a duális és kooperatív képzéseket**, javítaniuk kell a készségek nyomon követését és előrejelzését, láthatóbbá kell tenniük a készségeket és összehasonlíthatóbbá a képesítéseket — ideértve a más országokban szerzett képesítéseket is—, valamint javítaniuk kell a formális oktatás és képzés keretein **belül és kívül** megszerzett készségek és kompetenciák elismerésének és **hivatalos** érvényesítésének lehetőségeit. Fejlesztelniük és növelniük kell a **rugalmasabb és inkluzív** szakmai továbbképzések kínálatát és kihasználtságát. A tagállamoknak **be kell ruházniuk munkahelyek és szociális védelmi rendszerek létrehozásába az átképzéssel élni nem tudók számára, és közszolgáltatások révén** támogatniuk kell az alacsony képzettségű felnőtteket, **segítve őket a stabil és minőségi munkahelyekhez való hozzáférésben** annak érdekében, hogy hosszú távú foglalkoztathatóságukat fenntartsák vagy fejlessék azzal, hogy javítják a minőségi tanulási lehetőségekhez való hozzáférést és azok kihasználtságát kompetenciafejlesztési pályák követése révén, beleértve a készségek felmérését, a munkaerőpiaci lehetőségekhez igazított oktatási és képzési kínálatot. **A Nemzetközi Munkaiügyi Szervezet (ILO) vonatkozó egyezményeivel összhangban ösztönözni kell a szakmai célú fizetett tanulmányi szabadsághoz való jogot, mely lehetővé teszi a munkavállalók számára, hogy munkaidőben képzési programokon vehessenek részt. A tagállamoknak meg kell hozniuk a távoktatás és -képzés fokozásához szükséges intézkedéseket, mindenki számára lehetővé téve a hozzáférést, és teljes mértékben figyelembe véve a fogyatékossággal élő személyek igényeit.**

2020. július 10., péntek

Módosítás 18

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 6 iránymutatás – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A **munkanélküli és inaktív** személyek számára hatékony, **időszerű**, összehangolt és személyre szabott segítséget kell **nyújtani** a munkakereséshez, valamint a képzéshez, illetve átképzéshez és az egyéb támogató szolgáltatásokhoz való hozzáféréshez. A tartós és a strukturális munkanélküliség jelentős csökkentése, illetve megelőzése érdekében olyan átfogó stratégiákat kell követni, amelyeknek része **egy** mihamarabb elvégzett mélyreható egyedi **értékelés**. Továbbra is foglalkozni kell **az ifjúsági munkanélküliséggel és** a foglalkoztatásban, oktatásban vagy képzésben részt nem vevő fiatalok problémájával, mégpedig a korai iskolaelhagyás megelőzése és az iskolából vagy képzésből a munkába való átmenet strukturális javítása révén, **amirez hozzájárulhat többek között az ifjúsági garancia** ⁽¹³⁾ **teljes körű végrehajtása**.

⁽¹³⁾ HL C 120., 2013.4.26., 1. o.

Módosítás

A **tagállamoknak a munkanélküli** személyek számára hatékony, **kellő időben történő**, összehangolt és személyre szabott segítséget kell **nyújtaniuk** a munkakereséshez, valamint a képzéshez, illetve átképzéshez és az egyéb támogató szolgáltatásokhoz való hozzáféréshez, **különösen az egészségügy és a lakhatás területén**. A tartós és a strukturális munkanélküliség **növekedése kockázatának** jelentős csökkentése, illetve megelőzése érdekében olyan átfogó stratégiákat kell követni, amelyeknek része **a munkanélküliek** mihamarabb elvégzett mélyreható egyedi **értékelése, beleértve a fogyatékossgal élő vagy más hátrányos helyzetű csoportok munkanélküliségének csökkentését célzó stratégiákat**. **A tagállamoknak a szociális partnerek bevonásával, az Európai Szociális Alap támogatásával létre kell hozniuk vagy tovább kell fejleszteniük a pályamódosítással kapcsolatos támogatási mechanizmusokat és rendszereket**. Továbbra is **kiemelten** foglalkozni kell **a fiatalok munkanélküliségével, a fiatalok körében tapasztalható bizonytalan munkakörülményekkel, valamint** a foglalkoztatásban, oktatásban vagy képzésben részt nem vevő fiatalok problémájával, mégpedig a korai iskolaelhagyás megelőzése, **a zöld és a digitális gazdasághoz kapcsolódó jövőorientált ágazatokhoz szükséges képzésekhez való hozzáférés** és az iskolából vagy képzésből a munkába való átmenet strukturális javítása, **továbbá minőségi foglalkoztatáshoz való hozzáférés** révén **a fiatalokat érintő növekvő bizonytalanság kezelése érdekében**. **A kérdéssel egy megújított és hatékony ifjúsági garancia révén is foglalkozni kell, amely képes magas színvonalú munka-, oktatási vagy képzési lehetőségeket nyújtani, és amelyben minden érdekelt fél érdemben részt vesz**.

Módosítás 19

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 6 iránymutatás – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy egyrészt felszámolják a **munkaerőpiaci részvétel** előtt álló akadályokat és visszatartó tényezőket, másrészt ösztönözzék a munkaerőpiacra való belépést, különösen az **alacsony jövedelmű második keresők** és a munkaerőpiacról leginkább kiszorult személyek vonatkozásában. A tagállamoknak segíteniük kell a fogyatékossgal élő személyek igényeihez igazodó munkahelyi környezetek kialakítását többek között célzott pénzügyi támogatással és olyan szolgáltatások biztosításával, amelyek lehetővé teszik számukra a munkaerőpiacon és a társadalomban való részvételt.

Módosítás

A tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy egyrészt felszámolják a **munkaerőpiacra való bejutás** előtt álló akadályokat és visszatartó tényezőket, másrészt ösztönözzék a munkaerőpiacra való belépést, különösen a **hátrányos helyzetű csoportok** és a munkaerőpiacról leginkább kiszorult személyek vonatkozásában. A tagállamoknak segíteniük kell a fogyatékossgal élő személyek igényeihez igazodó munkahelyi környezetek kialakítását többek között célzott pénzügyi támogatással és olyan szolgáltatások biztosításával, amelyek lehetővé teszik számukra a munkaerőpiacon és a társadalomban való részvételt.

2020. július 10., péntek

Módosítás 20

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 6 iránymutatás – 5 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamoknak biztosítaniuk kell a nemek közötti egyenlőséget és a nők munkaerőpiaci részvételének fokozását, többek között esélyegyenlőség és egyenlő szakmai előmeneteli lehetőségek biztosításával, valamint a döntéshozatal minden szintjén a részvételt és a vezetői szerepvállalást akadályozó tényezők megszüntetésével. A nemek közötti **bérkülönbségek ellen fel kell lépni**. Egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért egyenlő díjazást kell biztosítani, és átláthatóvá kell tenni a fizetéseket. Mind a nők, mind a férfiak számára meg kell könnyíteni a munka, a család és a magánélet összeegyeztetését, méghozzá a megfizethető és színvonalas tartós ápolás-gondozáshoz és kisgyermekkorai nevelési és gondozási szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítása révén. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a szülők és a gondozási feladatokat ellátó más személyek számára megfelelő családi szabadság és rugalmas munkafeltételek álljanak rendelkezésére a munka, a családi élet és a magánélet közötti egyensúly megteremtése érdekében, és törekedniük kell arra, hogy e jogosultságokat a nők és a férfiak kiegyensúlyozottan használják.

Módosítás

A tagállamoknak biztosítaniuk kell a nemek közötti egyenlőséget és a nők munkaerőpiaci részvételének fokozását, többek között esélyegyenlőség és egyenlő szakmai előmeneteli lehetőségek biztosításával, valamint a döntéshozatal minden szintjén a részvételt és a vezetői szerepvállalást akadályozó tényezők megszüntetésével. **A tagállamoknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük a nemek közötti egyensúly vállalati vezetőttestületekben való javítására vonatkozóan az irányelvjavaslatban meghatározott minimális százalékos arány elfogadása és végrehajtása érdekében** ^(1a). **A nemek közötti bér-, nyugdíj- és foglalkoztatási különbségeket meg kell szüntetni. A terhességi és szülői szabadság időszakait is megfelelően kell értékelni a befizetett hozzájárulások és a nyugdíjjogosultságok tekintetében egyaránt, oly módon, hogy azok tükrözzék a jövő generációja oktatásának fontosságát, különösen az elöregedő társadalomban.** Egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért egyenlő díjazást kell biztosítani, és átláthatóvá kell tenni a fizetéseket, **többek között a nők és a férfiak egyenlő bérezésére vonatkozó mutató bevezetésével.** Mind a nők, mind a férfiak számára meg kell könnyíteni a munka, a család és a magánélet összeegyeztetését, méghozzá a megfizethető és színvonalas tartós ápolás-gondozáshoz és kisgyermekkorai nevelési és gondozási szolgáltatásokhoz **és az élethosszig tartó tanuláshoz** való hozzáférés biztosítása révén. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a szülők és a gondozási feladatokat ellátó más személyek számára megfelelő családi szabadság és rugalmas munkafeltételek álljanak rendelkezésére a munka, a családi élet és a magánélet közötti egyensúly megteremtése érdekében, és törekedniük kell arra, hogy e jogosultságokat a nők és a férfiak kiegyensúlyozottan használják. **A tagállamoknak a teljes mértékben fizetett szülői és apasági szabadság felé kell elmozdulniuk.**

^(1a) COM(2012)0614.

2020. július 10., péntek

Módosítás 21

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 7 iránymutatás – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A dinamikus és termelékeny munkaerő, a munkavégzés és az üzleti modellek új formáinak kihasználása érdekében a tagállamoknak együtt kell működniük a szociális partnerekkel a méltányos, átlátható és kiszámítható munkafeltételek, valamint a jogok és a kötelezettségek egyensúlya érdekében. Csökkenteniük kell és meg kell akadályozniuk a munkaerőpiaci szegmentációt, küzdeniük kell a be nem jelentett munkavégzés ellen, és elő kell segíteniük a határozatlan időre szóló foglalkoztatási formák terjedését. A foglalkoztatás védelmére vonatkozó szabályoknak, a munkajognak és az intézményeknek **egyrészt** megfelelő környezetet kell biztosítaniuk a **munkaerő-felvételhez, másrészt gondoskodniuk kell arról, hogy a munkaadók a gazdasági környezetben bekövetkező változásokhoz kellő rugalmassággal és sebességgel, de** a munkavállalók biztonságát, valamint egészséges, biztonságos és megfelelően kialakított munkakörnyezetét **megőrizve alkalmazkodhassanak, fenntartva** a munkavállalói jogokat és a szociális védelmet. Meg kell akadályozni a bizonytalan munkakörülményekhez vezető munkaviszonyokat, többek között a platform-munkavállalók esetében, és **küzdeni** kell az **atipikus szerződésekkel való visszaélés ellen**. A munkaviszony jogellenes megszüntetése esetén biztosítani kell a hatékony és pártatlan vitarendezés lehetőségét, valamint a jogorvoslathoz való jogot, ideértve a megfelelő kártérítést is.

Módosítás

A dinamikus és termelékeny munkaerő, a munkavégzés és az üzleti modellek új formáinak kihasználása érdekében a tagállamoknak együtt kell működniük a szociális partnerekkel a méltányos, átlátható és kiszámítható munkafeltételek, valamint a jogok és a kötelezettségek egyensúlya érdekében. **A Bizottságnak és a tagállamoknak konkrét intézkedéseket kell hozniuk a szociális párbeszéd és a kollektív tárgyalások minden szinten történő előmozdítása és megerősítése érdekében, beleértve a 2009/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet^(1a).** Csökkenteniük kell és meg kell akadályozniuk a munkaerőpiaci szegmentációt, küzdeniük kell a be nem jelentett munkavégzés **és a színlelt önfoglalkoztatás** ellen, és elő kell segíteniük a határozatlan időre szóló foglalkoztatási **formákra való áttérést**. A foglalkoztatás védelmére vonatkozó szabályoknak, a munkajognak és az intézményeknek megfelelő környezetet kell biztosítaniuk a **stabil és minőségi munkahelyek megteremtéséhez, ugyanakkor meg kell őrizniük** a munkavállalók **megfelelő** biztonságát, valamint egészséges, biztonságos és megfelelően kialakított munkakörnyezetét, **garantálva** a munkavállalói jogokat és a **tisztességes** szociális védelmet. **A tagállamoknak továbbá együtt kell működniük a szakszervezetek képviselőivel az egészséges és biztonságos munkakörnyezet biztosítása érdekében, külön figyelmet fordítva a munkahelyi balesetek és betegségek elkerülésére.** Meg kell akadályozni a bizonytalan munkakörülményekhez **és a bérversenyhez** vezető munkaviszonyokat, többek között a platform-munkavállalók esetében. **Meg kell szüntetni az atipikus szerződésekkel való visszaéléseket. A tagállamoknak meg kell győződniük arról, hogy az összes ilyen munkavállaló valóban tisztességes munkakörülmények között dolgozik, szociális jogokkal rendelkezik, valamint megfelelő szociális védelemben és jobb képviselőben részesül. E célból a tagállamoknak teljes mértékben végre kell hajtaniuk az ILO munkügyi ellenőrzésről szóló, 1947. évi egyezményét, és a megfelelő hatáskörrel rendelkező hatóságoknak be kell fektetniük a hatékony munkügyi ellenőrzésekbe, és az Európai Munkügyi Hatóság keretében össze kell hangolniuk a határokon átnyúló visszaélések elleni erőfeszítéseiket és együtt kell működniük.** A munkaviszony jogellenes megszüntetése esetén biztosítani kell a hatékony és pártatlan vitarendezés lehetőségét, valamint a jogorvoslathoz való jogot, ideértve a megfelelő kártérítést is. **A tagállamoknak az állami foglalkoztatási szolgálatok európai hálózatára és az európai ügynökségekre kell támaszkodniuk a bizonyítékokon alapuló bevált gyakorlatok beazonosításában, a kölcsönös tanulás előmozdításában és a foglalkoztatáspolitikák további összehangolásának elősegítésében.**

^(1a) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/38/EK irányelve (2009. május 6.) az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról (HL L 122., 2009.5.16., 28. o.).

2020. július 10., péntek

Módosítás 22

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 7 iránymutatás – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A szakpolitikáknak a munkaerőpiaci részvétel, a kereslet és a kínálat összehangolása és az átmenetek javítására és támogatására kell irányulniuk. A **munkaerőpiaci részvételre képes személyeket mozgósítani kell és fel kell készíteni**. A tagállamoknak meg kell erősíteniük az aktív munkaerőpiaci politikák hatékonyságát azáltal, hogy fokozzák azok célzott alkalmazását, **láthatóságát és hatókörét, és jobban összekapcsolják** a munkanélkülieknek az álláskeresés időszakában **jogaik és kötelezettségeik alapján nyújtott jövedelemtámogatással**. A tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy **az** állami foglalkoztatási szolgálatok **hatékonyabbá és eredményesebbé váljanak** az álláskeresőknek megfelelő időben kínált, személyre szabott segítségnyújtás, a munkaerőpiaci kereslet támogatása és a **teljesítményalapú irányítás végrehajtása** révén.

Módosítás

A szakpolitikáknak a munkaerőpiaci részvétel, a kereslet és a kínálat összehangolása és az átmenetek – **különösen pedig a digitális és ökológiai átállás** – javítására és támogatására, **valamint a foglalkoztatás növelésére** kell irányulniuk a **hátrányos helyzetű térségekre is kiterjedően**. **A tagállamoknak ösztönzőket kell kínálniuk a munkaerőpiacon részt vevő személyeknek, hogy minőségi állást találjanak**. A tagállamoknak meg kell erősíteniük az aktív munkaerőpiaci politikák hatékonyságát azáltal, hogy fokozzák azok célzott alkalmazását, **az azokra vonatkozó tájékoztatást, azok** hatókörét, és a munkanélkülieknek az álláskeresés időszakában **tisztességes jövedelemtámogatást biztosítanak**. A tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy **hatékonyabb és eredményesebb** állami foglalkoztatási szolgálatok **jöjjenek létre** az álláskeresőknek, **köztük a határmenti ingázóknak** megfelelő időben kínált, személyre szabott segítségnyújtás és a munkaerőpiaci kereslet támogatása révén. **E szolgáltatásoknak a minőségi foglalkoztatásra kell irányulniuk**.

Módosítás 23

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 7 iránymutatás – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamoknak a munkanélküliek számára **elegendő és észszerű** időtartamra szóló álláskeresési ellátást kell biztosítaniuk az általuk befizetett járulékokkal és a nemzeti támogathatósági szabályokkal összhangban. **Az ilyen ellátás nem teheti kevésbé vonzóvá a foglalkoztatásba való gyors visszatérést, és aktív munkaerőpiaci intézkedésekkel kell együtt járnia**.

Módosítás

A tagállamoknak a munkanélküliek számára **kellően hosszú** időtartamra szóló, **elegendő** álláskeresési ellátást kell biztosítaniuk az általuk befizetett járulékokkal és a nemzeti támogathatósági szabályokkal összhangban. **Ennek aktív munkaerőpiaci intézkedésekkel kell együtt járnia és támogatnia kell a tagállamok közötti kölcsönös tanulási mechanizmusokat**.

2020. július 10., péntek

Módosítás 24

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 7 iránymutatás – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A tanulói és dolgozói mobilitást megfelelően támogatni kell a foglalkoztathatóság és a készségek javítása, valamint az európai munkaerőpiac teljes potenciáljának kiaknázása érdekében, **igazságos feltételeket biztosítva** a határokon átjáró dolgozók számára és **javítva a velük kapcsolatban** a nemzeti közigazgatások között **zajló együttműködést**. Meg kell szüntetni az oktatás és a képzés, a foglalkoztatói és az egyéni nyugdíjak, valamint a képesítések elismerése terén a mobilitás útjában álló akadályokat. A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítása érdekében, hogy a közigazgatási eljárások ne akadályozzák szükségtelenül a más tagállamokból származó, vagy egy másik tagállamban lakó munkavállalók foglalkoztatását. A tagállamoknak továbbá meg kell akadályozniuk a meglévő szabályokkal való visszaéléseket, és orvosolniuk kell az egyes régiókból folyó „agyelszívás” háttérben álló okokat, többek között megfelelő regionális fejlesztéssel.

Módosítás

A tagállamoknak támogatniuk kell a munkavállalók egész Európára kiterjedő mobilitását, hogy ezáltal új álláslehetőségeket teremthessenek a munkavállalók számára. A tanulói mobilitást megfelelően támogatni kell a **tanulók képzése során, különösen az ERASMUS+ európai mobilitási program megerősítésével, amelynek révén a tanulók bővíthetik szakismerteiket és fejleszthetik kompetenciáikat. Ösztönözni kell a munkavállalók mobilitását is, a foglalkoztathatóság és a készségek javítása, valamint az európai munkaerőpiac teljes potenciáljának kiaknázása érdekében.** A határokon átjáró dolgozók számára **jogok és tisztességes munkakörülmények biztosítása mellett fokozni kell a jogok és jogosultságok hordozhatóságát** a nemzeti közigazgatások között **az utazó munkavállalók tekintetében folytatott igazgatási együttműködés révén.** Meg kell szüntetni az oktatás és a képzés, a foglalkoztatói és az egyéni nyugdíjak, valamint a képesítések elismerése terén a mobilitás útjában álló akadályokat. A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítása érdekében, hogy a közigazgatási eljárások ne akadályozzák szükségtelenül a más tagállamokból származó, vagy egy másik tagállamban lakó **és a határ menti ingázó munkavállalók foglalkoztatását. A tagállamoknak el kell kötelezniük magukat a közszolgáltatások digitalizációja mellett a méltányos munkavállalói mobilitás előmozdítása érdekében, különösen ami a szociális biztonsági rendszerek koordinációját illeti. A tagállamoknak – például az egészség és biztonság, az adók és a szociális biztonság szempontjából – figyelembe kell venniük az utazó munkavállalókat, ideértve a határ menti ingázókat is, amikor a COVID19 terjedésének enyhítését célzó határlezáráshoz hasonló intézkedéseket hajtanak végre. A tagállamoknak lehetővé kell tenniük, hogy az utazó munkavállalók és a határ menti ingázók továbbra is átléphessék a határokat, amennyiben az EU-OSHA egészségvédelmi és biztonsági iránymutatásaival összhangban ezt biztonságosnak ítélik.** A tagállamoknak továbbá meg kell akadályozniuk a meglévő szabályokkal való visszaéléseket, és orvosolniuk kell az egyes régiókból folyó – **e területek fejlődésére és vonzerejére nézve káros** – „agyelszívás” háttérben álló okokat, többek között megfelelő regionális fejlesztéssel. **A tagállamoknak népszerűsíteniük és alkalmazniuk kell a vonatkozó uniós eszközöket, például az EURES foglalkoztatási hálózatot, és fokozniuk kell a határokon átnyúló partnerségeket a határokon átnyúló régiókban dolgozó utazó munkavállalók segítése érdekében.**

2020. július 10., péntek

Módosítás 25

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 7 iránymutatás – 5 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamoknak a hatékonyabb szociális párbeszéd és a jobb társadalmi-gazdasági eredmények elérése érdekében **a meglévő nemzeti gyakorlatokra építve** biztosítaniuk kell a szociális partnerek **időszerű** és érdemi részvételét a foglalkoztatási, a szociális és adott esetben a **gazdasági** reformok és szakpolitikák kialakításában és végrehajtásában, többek között a szociális partnerek kapacitásának növeléséhez nyújtott **támogatások** révén. A tagállamoknak **ösztönözniük** kell a társadalmi párbeszédet és a kollektív tárgyalásokat. A szociális partnereket – autonómiájuk és a kollektív fellépéshez való joguk teljes tiszteletben tartása mellett – arra kell ösztönözni, hogy az őket érintő kérdésekben tárgyalásokat folytassanak és kollektív szerződéseket kössenek.

Módosítás

A tagállamoknak – **a meglévő nemzeti gyakorlatokra építve, valamint** a hatékonyabb **és intenzívebb** szociális párbeszéd és a jobb társadalmi-gazdasági eredmények **előmozdítása és** elérése érdekében – biztosítaniuk kell a szociális partnerek **kellő időben történő** és érdemi részvételét a foglalkoztatási, a szociális és adott esetben a **társadalmi** reformok és szakpolitikák kialakításában és végrehajtásában, többek között a szociális partnerek kapacitásának növeléséhez nyújtott **támogatás** révén. A tagállamoknak **meg kell erősíteniük és elő kell mozdítaniuk** a társadalmi párbeszédet és a kollektív tárgyalásokat. A szociális partnereket – autonómiájuk és a kollektív fellépéshez való joguk teljes tiszteletben tartása mellett – arra kell ösztönözni, hogy az őket érintő kérdésekben tárgyalásokat folytassanak és kollektív szerződéseket kössenek.

Módosítás 26

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 7 iránymutatás – 6 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Adott esetben a tagállamoknak a meglévő nemzeti gyakorlatokra építve figyelembe kell venniük az érintett civil társadalmi szervezetek foglalkoztatási és szociális kérdésekkel kapcsolatos tapasztalatait.

Módosítás

Adott esetben a tagállamoknak a meglévő nemzeti gyakorlatokra építve figyelembe kell venniük az érintett civil társadalmi szervezetek – **köztük a minőségi munkavégzés kapcsán akadályokkal szembesülőket képviselő szervezetek** – foglalkoztatási és szociális kérdésekkel kapcsolatos tapasztalatait.

2020. július 10., péntek

Módosítás 27**Határozatra irányuló javaslat****I melléklet – 7 iránymutatás – 6 a bekezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Létfontosságú az egészséges és biztonságos munkahely a megfertőződéssel, valamint a vírus és más betegségek terjesztésével összefüggő kockázatok leküzdése érdekében. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a munkáltatók komolyan veszik a munkavállalók egészségével és biztonságával kapcsolatos felelősségüket, valamint hogy megfelelő információkat biztosítanak számukra és képviselőik számára, kockázatértékeléseket készítenek és megelőző intézkedéseket hoznak. A halálos kimenetelű üzemi balesetek és a foglalkozási eredetű daganatos megbetegedések számát nullára kell csökkenteni, kötelező erejű foglalkozási expozíciós határértékeket kell meghatározni, és figyelembe kell venni a foglalkozási eredetű pszichoszociális kockázatokat és a foglalkozási betegségeket. A munkaerőpiacok működésének javítása érdekében a tagállamoknak be kell fektetniük a munkahelyi egészségvédelembe és biztonságba, és megfelelő eszközöket és rendelkezéseket kell biztosítaniuk a munkaiügyi felügyelők és a szakszervezetek egészségügyi és biztonsági képviselői számára.

Módosítás 38**Határozatra irányuló javaslat****I melléklet – 7 iránymutatás – 6 b bekezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

A tagállamoknak együtt kell működniük az utazó munkavállalók, többek között a más tagállamban dolgozó önálló vállalkozók szociális védelmének biztosításában. A szociális védelmi rendszerek korszerűsítésének hozzá kell járulnia az univerzális és határokon átnyúló, a védelmi hiányosságokat kiküszöbölő, végső soron pedig termelékeny munkaerőt biztosító fenntartható szociális védelemre vonatkozó európai munkaerőpiaci alapelvek megvalósításához.

Módosítás 29**Határozatra irányuló javaslat****I melléklet – 7 iránymutatás – 6 c bekezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

A tagállamoknak kezelniük kell a COVID19-válság munkaerőpiaci hatásait a szolgáltatásaikat felfüggeszteni kényszerülő munkáltatók átmeneti „technikai munkanélküliséggel” sújtott munkavállalóinak, valamint az önálló vállalkozóknak és a kisvállalkozásoknak nyújtott támogatások által, utóbbiak esetén azzal a céllal, hogy meg tudják tartani alkalmazottjait, illetve folytatni tudják tevékenységüket.

2020. július 10., péntek

Módosítás 30

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 8 iránymutatás – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamoknak elő kell mozdítaniuk a mindenki előtt nyitott, befogadó munkaerőpiacokat a megkülönböztetés valamennyi formája ellen fellépő hatékony intézkedések bevezetésével és a munkapiaci esélyegyenlőség érvényre juttatásával az alulképviseelt csoportok számára, tekintettel a regionális és területi dimenzióra is. Egyenlő bánásmódot kell biztosítaniuk a foglalkoztatás, a szociális védelem, az egészség és a tartós ápolás-gondozás, az oktatás és az árukhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében nemi és faji vagy etnikai hovatartozástól, vallástól vagy meggyőződéstől, fogyatékoságtól, kortól és szexuális irányultságtól függetlenül.

Módosítás

A tagállamoknak **egy integrált aktív befogadási stratégia részeként** elő kell mozdítaniuk **a szociális jogokat** és a mindenki előtt nyitott, befogadó munkaerőpiacokat a megkülönböztetés valamennyi formája ellen fellépő hatékony intézkedések bevezetésével és a munkapiaci esélyegyenlőség érvényre juttatásával az alulképviseelt csoportok számára, tekintettel a regionális és területi dimenzióra is. **Biztosítaniuk kell az ugyanott végzett egyenlő munkáért az egyenlő díjazást és az egyenlő jogokat, valamint** egyenlő bánásmódot kell biztosítaniuk a foglalkoztatás, a szociális védelem, az egészség és a tartós ápolás-gondozás, **a lakhatás**, az oktatás és az árukhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében nemi és faji vagy etnikai hovatartozástól, **nemzetiségtől**, vallástól vagy meggyőződéstől, fogyatékoságtól, kortól és szexuális irányultságtól függetlenül.

Módosítás 31

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 8 iránymutatás – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamoknak korszerűsíteniük kell szociális védelmi rendszereiket **annak érdekében, hogy** hatékony, eredményes és megfelelő szociális **védelmet biztosítsanak** valamennyi életszakaszban, elősegítve a társadalmi befogadást és a társadalmi **felzárkózást, ösztönözve** a munkaerőpiaci részvételt és az egyenlőtlenségek kezelését, többek között az adó- és szociális ellátórendszerek kialakítása révén. Az általános **és a szelektív megközelítések ötvözése növeli a szociális védelmi rendszerek hatékonyságát**. A szociális védelmi rendszerek **korszerűsítésének meg kell könnyítenie a hozzáférést, valamint jobb minőséget, személyreszabottságot és fenntarthatóságot kell eredményeznie**

Módosítás

A tagállamoknak korszerűsíteniük kell szociális védelmi rendszereiket **és be kell fektetniük abba a** hatékony, eredményes és megfelelő szociális **védelem mindenki számára** valamennyi életszakaszban **történő biztosítása érdekében, küzdve a szegénység ellen**, elősegítve a társadalmi befogadást és a **felfelé irányuló** társadalmi **konvergenciát, támogatva** a munkaerőpiaci részvételt, **a minőségi munkahelyekhez való hozzáférést** és az egyenlőtlenségek kezelését, többek között az adó- és szociális ellátórendszerek **progresszív** kialakítása révén. Az általános **megközelítések további szelektív módszerekkel való kiegészítése növelni fogja** a szociális védelmi rendszerek **hatékonyságát, ami jobb minőséghez, személyreszabottsághoz és fenntarthatósághoz vezet.**

2020. július 10., péntek

Módosítás 32

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 8 iránymutatás – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamoknak dolgozniuk kell az aktív befogadás három ágának fejlesztésén és integrálásán, melyek a megfelelő jövedelemtámogatás, a befogadó munkaerőpiacok és a minőségi **támogató** szolgáltatásokhoz való hozzáférés az egyéni szükségleteknek megfelelően. A szociális védelmi rendszereknek megfelelő foglalkoztatást helyettesítő támogatást kell biztosítaniuk a rászorulóknak számára, és **ösztönözniük** kell az embereket a munkaerőpiacon és a társadalomban való aktív **részvételre** célzott szociális szolgáltatások révén is.

Módosítás

A tagállamoknak dolgozniuk kell az aktív befogadás három ágának fejlesztésén és integrálásán, melyek a megfelelő jövedelemtámogatás, a befogadó munkaerőpiacok és a minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférés az egyéni szükségleteknek megfelelően. A szociális védelmi rendszereknek megfelelő foglalkoztatást helyettesítő támogatást kell biztosítaniuk a rászorulóknak számára, és **támogatniuk** kell az embereket a munkaerőpiacon és a társadalomban való aktív **részvételben** célzott szociális szolgáltatások révén is.

2020. július 10., péntek

Módosítás 33

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 8 iránymutatás – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A megfizethető, hozzáférhető és minőségi szolgáltatások – így a kisgyermekkorai nevelés és gondozás, az iskolán kívüli gondozás, az oktatás, a képzés, a lakhatás, az egészségügyi szolgáltatások és a tartós ápolás-gondozás – rendelkezésre állása elengedhetetlen az esélyegyenlőség biztosításához. Különös figyelmet kell fordítani a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, és ennek keretében a dolgozói és a gyermekszegénységre. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az alapvető szolgáltatásokhoz **mindenki hozzáférhessen, ideértve a gyermekeket is**. A rászoruló és a kiszolgáltatott helyzetben levők számára megfelelő **szociális bérlakáshoz jutást vagy lakhatási támogatást kell biztosítani**. A fogyatékos-sággal élő személyek sajátos szükségleteire – így az akadálymentességre – figyelemmel kell lenni e szolgáltatások nyújtása során is. A hajléktalanság kérdésével **külön** kell foglalkozni.

Módosítás

Figyelembe véve a szegénység folyamatosan aggasztó mértékét, amely lényegesen meghaladja az Európa 2020 stratégiában 2010-ben a szegénységre vonatkozóan meghatározott célkitűzést, valamint a COVID19-válság hatásait, több erőfeszítésre van szükség a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemhez, különös hangsúlyt fektetve a munkahelyi szegénység, a gyermekek, az idős emberek, az egyedülálló szülők és különösen az egyedülálló anyák, az etnikai kisebbségek, a migránsok, a fogyatékos-sággal élő személyek és a hajléktalanság kérdésére, ezeken a területeken horizontális stratégiákat alkalmazva. Ugyanakkor különös figyelmet kell fordítani a COVID19-válság más csoportokra, például a bizonytalan munkaviszonyban álló vagy újonnan munkanélkülivé vált személyekre gyakorolt lehetséges hatására. A gyermekekbe történő befektetés tekintetében a tagállamoknak gyermekgaranciát kell elfogadniuk a gyermekszegénység kezelésére és a gyermekek jólétének előmozdítására, ezáltal hozzájárulva a gyermekek ingyenes egészségügyi ellátáshoz, ingyenes oktatáshoz, ingyenes gyermekgondozáshoz, tisztességes lakhatáshoz és megfelelő táplálkozáshoz való egyenlő hozzáféréshöz. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy **mindenki minőségi szolgáltatásokhoz férhessen hozzá**. A tagállamoknak megfelelő szociális bérlakáshoz jutást vagy lakhatási támogatást kell biztosítaniuk a rászoruló és a kiszolgáltatott helyzetben levő személyek részére, **be kell fektetniük a mozgáskorlátozottak számára akadálymentes lakásállományba, intézkedéseket kell hozniuk a méltányos átállás biztosítása érdekében a meglévő házak energiahatékonyságának javítása és az európai zöld megállapodás keretében az energiaszegénység problémájának kezelése, valamint a hajléktalanokat célzó megfelelő szolgáltatások biztosítása érdekében**. A tagállamoknak **foglalkozniuk kell a kilakoltatások egyre növekvő problémájával**. A fogyatékos-sággal élő személyek sajátos szükségleteire – így az akadálymentességre – figyelemmel kell lenni e szolgáltatások nyújtása során is. A hajléktalanság kérdésével **határozottan, a „lakhatás mindeneelőtt” megközelítésből kiindulva** kell foglalkozni.

2020. július 10., péntek

Módosítás 34**Határozatra irányuló javaslat****I melléklet – 8 iránymutatás – 5 bekezdés**

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamoknak a fenntarthatóság hosszú távú megőrzése mellett megfizethető egészségügyi megelőző és gyógyító ellátást, valamint minőségi tartós ápolás-gondozást kell biztosítaniuk.

Módosítás

A COVID19-válság bebizonyította, hogy több állami beruházásra van szükség annak biztosításához, hogy elegendő jól képzett személyzet álljon rendelkezésre, és mindenki számára hozzáférhető legyen az egészségügyi ellátás, ideértve a kiszolgáltatott csoportokat is. A tagállamoknak garantálniuk kell a minőségi és fenntartható minőségű, megfizethető állami megelőző és gyógyító egészségügyi ellátáshoz és a tartós ápolás-gondozáshoz való egyetemes hozzáférést.

Módosítás 35**Határozatra irányuló javaslat****I melléklet – 8 iránymutatás – 5 a bekezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamoknak kötelessége az idősek egészségének biztosítása, kórházi ellátásuk és kezelésük garantálása, valamint kerülniük kell az életkoron alapuló mindenfajta megkülönböztetést.

2020. július 10., péntek

Módosítás 36

Határozatra irányuló javaslat

I melléklet – 8 iránymutatás – 6 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A növekvő élettartam és a demográfiai változások összefüggésében a tagállamoknak biztosítaniuk kell a **nyugdíjrendszerek megfelelőségét és fenntarthatóságát mind a munkavállalók, mind az önfoglalkoztatók számára**, egyenlő esélyeket biztosítva a nőknek és a férfiaknak a nyugdíjjogosultság megszerzéséhez, **többek között a megfelelő jövedelmet biztosító kiegészítő rendszerek révén**. A nyugdíjreformokat **a munkával töltött életszakaszt meghosszabbító intézkedésekkel – például a tényleges nyugdíjkorhatár emelésével – kell alátámasztani, azokat a tevékeny időskorra vonatkozó stratégiák keretébe foglalva**. A tagállamoknak konstruktív párbeszédet kell kialakítaniuk a szociális partnerekkel és a téma más érdekeltjeivel, és gondoskodniuk kell a reformok kellően fokozatos bevezetéséről.

Módosítás

A növekvő élettartam és a demográfiai változások összefüggésében a tagállamoknak biztosítaniuk kell a **munkavállalók és az önálló vállalkozók számára a nyugdíjrendszerek megfelelőségét és fenntarthatóságát**, egyenlő esélyeket biztosítva a nőknek és a férfiaknak a nyugdíjjogosultság megszerzéséhez **az állami vagy a foglalkoztatói rendszerek keretében a szegénységi küszöb feletti tisztességes nyugdíjnyújtás érdekében**. A nyugdíjreformokat **olyan intézkedésekkel kell alátámasztani, amelyek az aktív öregedésen alapulnak, és minden korosztályhoz tartozó munkavállaló számára optimalizálják a hivatalos nyugdíjkorhatár eléréséig a jó minőségű, produktív és egészséges körülmények között történő munkavégzést, tiszteletben tartva az időskorúak arra vonatkozó döntéseit, hogy hosszabb ideig gazdaságilag aktívak maradnak, vagy nem vesznek részt a munkaerőpiacon**. Különleges intézkedéseket kell meghatározni a munkaerő demográfiaja, a munkahelyi egészség és biztonság, a készségek és a kompetenciák kezelése, az egészséges és produktív munkahelyi életet biztosító munkaszervezés, valamint a generációk közötti megközelítés területén. **Ez a fiatalok foglalkoztatását és a nyugdíjba vonuláshoz vezető átmenetet egyaránt elősegítené, a tudás és a tapasztalat generációk közötti átadásával együtt**. A tagállamoknak konstruktív párbeszédet kell kialakítaniuk a szociális partnerekkel, **a civil társadalmi szervezetekkel és a téma más érdekeltjeivel, ideértve az öregségi szegénységgel és kirekesztéssel fenyegetett személyekkel való közvetlen párbeszédet is**, és gondoskodniuk kell a reformok kellően fokozatos bevezetéséről.

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0195

5. számú költségvetés-módosítási tervezet a 2020. évi általános költségvetéshez: A Jordániában, Libanonban és Törökországban lévő menekültek és befogadó közösségek számára nyújtott támogatás folytatása a szíriai válság kezelése érdekében

Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó, 5/2020. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról – A Jordániában, Libanonban és Törökországban a szíriai válság nyomán a menekülteknek és a befogadó közösségeknek nyújtott támogatás folytatása (09060/2020 – C9-0189/2020 – 2020/2092(BUD))

(2021/C 371/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkére,
 - tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,
 - tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 44. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2019. november 27-én fogadtak el véglegesen ⁽²⁾,
 - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a Bizottság által 2020. június 3-án elfogadott, 5/2020. számú költségvetés-módosítási tervezetre (COM(2020)0421),
 - tekintettel a Tanács által 2020. június 24-én elfogadott és a Parlamentnek a következő napon továbbított, az 5/2020. sz. költségvetés-módosítási tervezetről szóló álláspontra (09060/2020 – C9-0189/2020),
 - tekintettel eljárási szabályzata 94. és 96. cikkére,
 - tekintettel Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0127/2020),
- A. mivel a 2020. évi 5/2020. számú költségvetés-módosítási tervezet célja, hogy a szíriai válságra adott válaszként továbbra is támogatást nyújtsanak a menekülteknek és a befogadó közösségeknek;
- B. mivel a Bizottság 100 millió EUR összegű új kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzat biztosítását javasolta a Jordániában és Libanonban lévő befogadó közösségek és menekültek (szíriai és Szíriából érkezett palesztin menekültek) számára az oktatáshoz való hozzáférés, a megélhetés és az egészségügyi, szennyvízelvezetési, vízellátási és hulladékgazdálkodási szolgáltatások támogatása, valamint a szociális védelem terén megvalósuló projektek finanszírozásához;
- C. mivel a Bizottság 485 millió EUR kötelezettségvállalási előirányzat biztosítását javasolta az Unió két fő törökországi humanitárius támogatási fellépése, a szükséghelyzeti szociális védőháló (ESSN) és a Feltételes iskoláztatási készpénztámogatás (CCTE) folytatásának finanszírozására, valamint 68 millió EUR kifizetési előirányzat biztosítását a CCTE keretében 2020-ban végrehajtandó előfinanszírozás fedezésére;

⁽¹⁾ HL L 193., 2018.7.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 57., 2020.2.27.

⁽³⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽⁴⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

2020. július 10., péntek

- D. mivel az ESSN havi készpénzátutalásokat biztosít mintegy 1,7 millió menekült számára, és várhatóan legkésőbb 2021 márciusában fog kifogyni a pénzből, mivel a Bizottság 400 millió EUR rendelkezésre bocsátását javasolta, hogy azt 2021 végéig meghosszabbítsák, és mivel számos összetett kérdés, például a célmeghatározási kritériumok felülvizsgálata és a fejlesztési programozásra való stratégiai átállás végrehajtása kellő időben történő konzultációt és koordinációt tesz szükségessé a török hatóságokkal és a végrehajtó partnerekkel;
- E. mivel a CCTE azoknak a menekült családoknak biztosít készpénzt, akiknek a gyermekei munka helyett iskolába járnak, mivel a jelenlegi szerződés 2020 októberében lejár és mivel a Bizottság 85 millió EUR rendelkezésre bocsátását javasolta, hogy a program még egy évig, azaz 2021 decemberének végéig folytatódhasson;
1. tudomásul veszi a Bizottság által benyújtott 5/2020. számú költségvetés-módosítási tervezetet, amelynek célja, hogy 100 millió EUR összegű kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatot biztosítson a menekültek és a befogadó közösségek rezilienciájának támogatására Jordániában és Libanonban, valamint 485 millió EUR kötelezettségvállalási előirányzatot és 68 millió EUR kifizetési előirányzatot a Törökországban tartózkodó menekülteknek nyújtott sürgős humanitárius támogatás folytatásának biztosítására;
 2. jóváhagyja az 5/2020. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontra;
 3. utasítja elnökét annak megállapítására, hogy az 5/2020. számú költségvetés-módosítást véglegesen elfogadták, valamint arra, hogy gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0196

A rendkívüli tartalék 2020. évi igénybevétele: a Törökországban lévő menekültek számára nyújtott humanitárius támogatás folytatása

Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása a rendkívüli tartaléknak a Törökországban lévő menekültek számára nyújtott humanitárius támogatás folytatása céljából történő 2020. évi igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanács határozatra irányuló javaslatról (COM(2020)0422 – C9-0162/2020 – 2020/2094(BUD))

(2021/C 371/28)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0422 – C9-0162/2020),
 - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 13. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési kérdésekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽²⁾ és különösen annak 14. pontjára,
 - tekintettel az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2019. november 27-én fogadtak el véglegesen ⁽³⁾,
 - tekintettel a Bizottság által 2020. június 3-án elfogadott, 5/2020. számú költségvetés-módosítási tervezetre (COM(2020)0421),
 - tekintettel a Tanács által 2020. június 24-én elfogadott és a Parlamentnek a következő napon továbbított, az 5/2020. sz. költségvetés-módosítási tervezetről szóló álláspontra (09060/2020 – C9-0189/2020),
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0125/2020),
- A. mivel az 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendelet 13. cikke az Unió bruttó nemzeti jövedelmének legfeljebb 0,03 %-át kitevő rendkívüli tartalékot hozott létre,
- B. mivel a Bizottság az Európai Unió 2020. évi általános költségvetésére vonatkozó 5. számú költségvetés-módosítási tervezetben foglalt finanszírozással összefüggésben javasolta a rendkívüli tartalék igénybevételét a Törökországban tartózkodó menekülteknek nyújtandó humanitárius támogatás sürgető szükségességének kezelése érdekében, az Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésében szereplő kötelezettségvállalási előirányzatoknak a többéves pénzügyi keret 4. fejezetének felső határát meghaladó növelésével,
1. egyetért a rendkívüli tartaléknak a többéves pénzügyi keret 4. fejezetének (*Globális Európa*) kötelezettségvállalási felső határát meghaladó igénybevételével egy 481 572 239 EUR összegű kötelezettségvállalási előirányzat biztosítása céljából;
 2. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;
 3. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, valamint gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽²⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽³⁾ HL L 57., 2020.2.27.

2020. július 10., péntek

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

a rendkívüli tartaléknak a Törökországban lévő menekültek számára nyújtott humanitárius támogatás folytatása céljából történő 2020. évi igénybeviteléről

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2020/1268 határozattal.)

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0202

Átmeneti rendelkezések a Covid19-válság hatásainak kezelésére (az (EU) 2016/1628 rendelet módosítása) *I**

Az Európai Parlament 2020. július 10-i jogalkotási állásfoglalása az (EU) 2016/1628 rendelet átmeneti rendelkezéseinek a Covid19-válság hatásainak kezelése céljából történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0233 – C9-0161/2020 – 2020/0113(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2021/C 371/29)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0233),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0161/2020),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2020. június 11-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2020. június 30-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. és 163. cikkére,
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslata helyébe másik szöveget szándékozik léptetni, azt lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2020)0113

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2020. július 10-én került elfogadásra az (EU) 2016/1628 rendelet átmeneti rendelkezéseinek a Covid19-válság hatásainak kezelése érdekében történő módosításáról szóló (EU) 2020/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2020/1040 rendelettel.)

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0203

A koronavírus-betegség kezelésére vagy megelőzésére szolgáló, géntechnológiával módosított szervezeteket tartalmazó vagy azokból álló, emberi felhasználásra szánt gyógyszerekkel végzett klinikai vizsgálatok elvégzése és az ilyen gyógyszerekkel való ellátás *I**

Az Európai Parlament 2020. július 10-i jogalkotási állásfoglalása a koronavírus-betegség kezelésére vagy megelőzésére szolgáló, géntechnológiával módosított szervezeteket tartalmazó vagy azokból álló, emberi felhasználásra szánt gyógyszerekkel végzett klinikai vizsgálatok elvégzéséről és az ilyen gyógyszerekkel való ellátásról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0261 – C9-0185/2020 – 2020/0128(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2021/C 371/30)

Az Európai Parlament.

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára COM(2020)0261),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 114. cikkére és 168. cikke (4) bekezdésének c) albekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0185/2020),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően,
 - a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2020. július 3-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. és 163. cikkére,
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslata helyébe másik szöveget szándékozik léptetni, azt lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2020)0128

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2020. július 10-én került elfogadásra a koronavírus-betegség kezelésére vagy megelőzésére szolgáló, géntechnológiával módosított szervezeteket tartalmazó vagy azokból álló, emberi felhasználásra szánt gyógyszerekkel végzett klinikai vizsgálatok elvégzéséről és az ilyen gyógyszerekkel való ellátásról (Covid19) szóló 2020/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2020/1043 rendelettel.)

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU